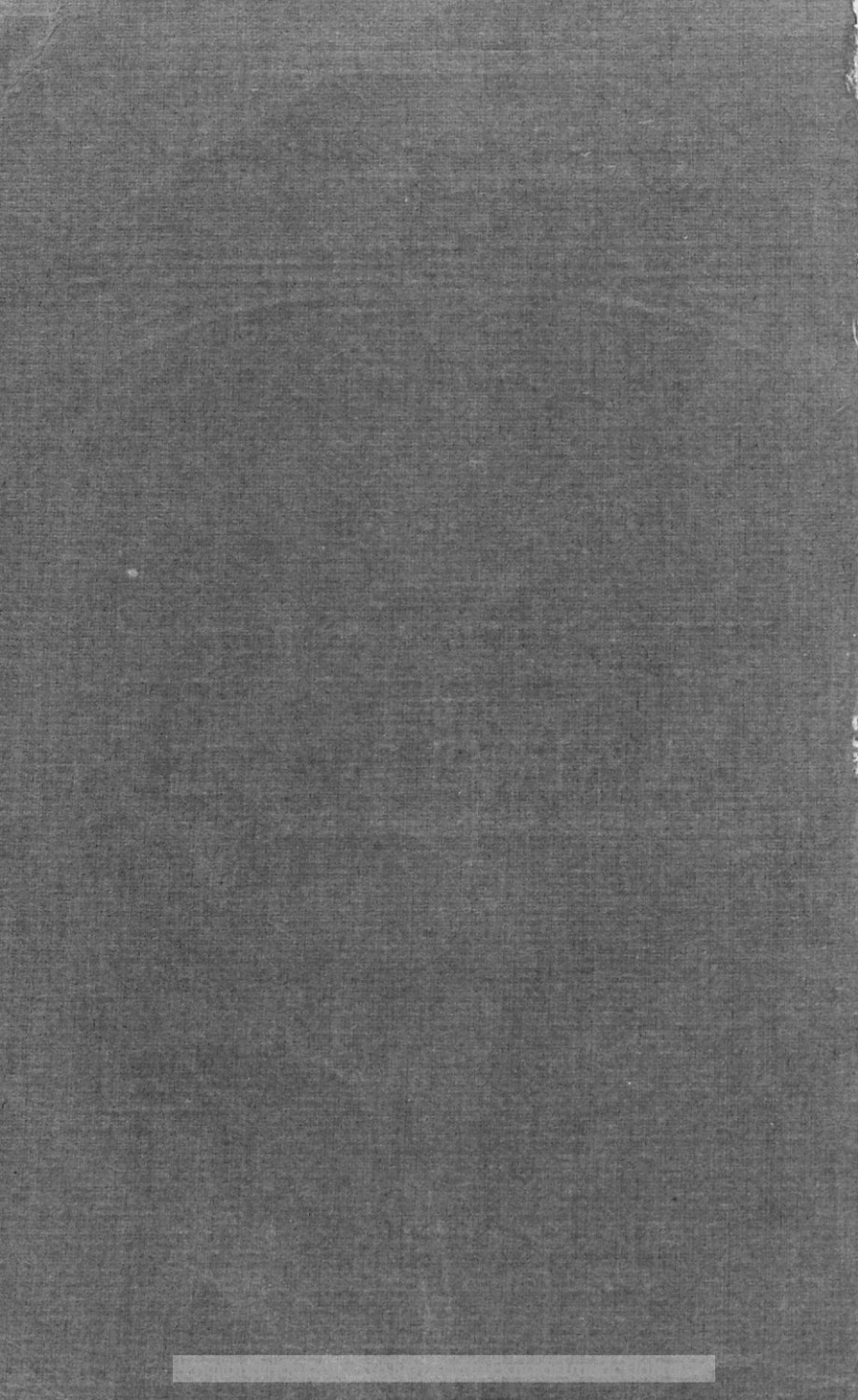

ΜΕΘΟΔΟΣ GASPEY - ΟΤΤΟ - SAUER
ΠΡΟΣ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΜΑΛΤΟΥ
ΕΠΙΤΟΜΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

(Kleine französische Sprachlehre für Griechen von A. Maltos)

ΙΟΥΛΙΟΣ ΓΡΟΟΣ ΕΝ ΑΪΔΕΛΒΕΡΓΗ
JULIUS GROOS IN HEIDELBERG

ΜΕΘΟΔΟΣ GASPEY-OTTO-SAUER

ΕΠΙΤΟΜΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

(Kleine französische Sprachlehre für Griechen von A. Maltos)

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΜΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ

ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ
ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΥΠΟ

Κ. ΠΕΤΡΑΡΗ

ΚΑΙ ΕΚ ΝΕΟΥ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. ΜΑΛΤΟΥ

Δ. Φ. ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΝ ΑΙΔΕΛΒΕΡΓΗ:

ΙΟΥΛΙΟΣ ΓΡΟΟΣ ΕΚΔΟΤΗΣ

HEIDELBERG

JULIUS GROOS, VERLAG

1923

Ἡ μέθοδος Gaspey-Otto-Sauer εἶνε ἀποκλειστικὴ ἰδιοκτησία μου δυνάμει ἀγορᾶς παρὰ τῶν συγγραφέων. Αἱ κατὰ τὸ σύστημα ταύτης ἐκδιδόμεναι μέθοδοι συνεχῶς βελτιοῦνται. Ἄπαντα τὰ δικαιώματα ἐπιφυλάττονταί μοι, ἰδίᾳ δὲ τὸ τῆς ἐπεξεργασίας καὶ μεταφράσεως δι' ἀπάσας τὰς γλώσσας. Ἄπομιμήσεις καὶ ἀνατυπώσεις καταδιώκονται δικαστικῶς. Εὐγνωμόνως ἀποδέχομαι πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν.

Ἐν Ἀϊδελβέργῃ.

Julius Groos, ἐκδότης.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Παρά πάντων όμολογεΐται ότι ή γαλλική γλώσσα ένεκα τής διαδόσεως αυτής ανά πάσας τās πεπολιτισμένες χώρας τής οικουμένης λαβοῦσα διεθνή χαρακτήρα κατέστη απαραίτητος εις πάντα άνθρωπον εις οίανδήποτε τής κοινωνίας τάξιν ανήκοντα. Καί εν Έλλάδι ανεγνωρίσθη ανεκαθεν ή αξία αυτής και επισήμως υπό του κράτους πρό πάσης άλλης ξένης γλώσσης έχει εισαχθῆ εις πάντα τὰ σχολεία και γυμνάσια. Προς τελειότεραν δ' εκμάθησιν αυτής έχουν εκδοθῆ οὐχι ευάριθμα διδακτικά έγχειρίδια, οία γραμματικά, μέθοδοι, διάφορα αναγνωστικά βιβλία κ.τ.λ. Αλλ' οὐχ ήττον ή προκειμένη θεωρητική και πρακτική γραμματική τής γαλλικής γλώσσης όχι μόνον δέν είναι περιττή, αλλά φιλοδοξεΐ να καταλάβη υπέροχον θέσιν μεταξὺ τών διδακτικῶν έγχειριδίων. Πασίγνωστον τυγχάνει ότι ή μέθοδος Gaspey-Otto-Sauer προς εκμάθησιν τών νεωτέρων γλωσσῶν έχει αποκτήση παγκόσμιον φήμην άμιλλωμένη προς πᾶσαν άλλην του είδους τουτου μέθοδον. Τὰ κατά τήν μέθοδον ταύτην συντεταγμένα πολυάριθμα γλωσσικά έγχειρίδια βασίζονται μὲν επί επιστημονικής βάσεως, αλλά πρωτίστως αποβλέπουν και εις πρακτικήν ωφέλειαν. Εὐθύς από του πρώτου μαθήματος ό μαθητής μετά τινας εὐλήπτους και πρακτικούς κανόνας τής γλώσσης και μετά αποστήθισιν του λεξιλογίου εισάγεται εις διαλόγους και εν διαστήματι ολίγων μηνῶν αισθάνεται τήν ευχαρίστησιν ότι δύναται ν' αναγινώσκη, να γράφη και να συνδιαλέγηται γαλλιστί.

Αναγνωρίζων τήν αξίαν και εκτιμῶν τήν ωφέλειαν εξ ιδίας πείρας τών κατά τήν μέθοδον Gaspey-Otto-Sauer συντεταγμένων γλωσσικῶν έγχειριδίων προθύμως απέδέρχην τήν πρότασιν του κ. Ιουλίου Γρός,¹ διενθунτου του εν Αιδελβέργη περιωνύμου εκδοτικού οίκου «Julius Groos»

νά ἐπεξεργασθῶ τὴν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Κ. Πετράρη τὸ πρῶτον φιλοπονηθεῖσαν μέθοδον τῆς γαλλικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων. Ἡ μέθοδος αὕτη συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τὸ πρῶτον ὑπὸ Αἰμιλίου Ὀττο γερμανιστὸ ἐκδοθείσης καὶ ἐν δωδεκάτῃ ὕστερον ἐκδόσει ἐπεξεργασθείσης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Γ. Σύφφλε.

Πεποιθὼς ὅτι ἡ προκειμένη «Ἐπίτομος γαλλικὴ γραμματικὴ» καρποφόρως δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἰς πάντα τὰ πρακτικὰ λύκεια, τὰ σχολαρχεῖα, γυμνάσια, ἐμπορικὰ καὶ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς ἡμετέρας χώρας, χρησιμεύουσα καὶ πρὸς αὐτοδιδασκαλίαν, ὡς ἄριστον βοήθημα παραδίδω αὐτὴν εἰς κοινὴν χρῆσιν καὶ εὐχομαι δεόντως νὰ ἐκτιμηθῇ ὑπὸ τῶν εἰδημόνων.

Ἐν Ἀθήναις, κατὰ Σεπτέμβριον μῆνα τοῦ 1923 ἔτους.

Ἀναστάσιος Μάλτος.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

		Σελ.
Είσαγωγή		1—13
Μάθημα 1.	Τὸ ἄρθρον	14
" 2.	Τὸ οὐσιαστικόν	16
" 3.	Ἐνώμαλος σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ	18
" 4.	Πτώσεις	20
" 5.	Κόρια ὀνόματα	24
" 6.	Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον	26
" 7.	Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον ἐν σχέσει πρὸς τὴν γενικὴν	28
" 8.	Προθέσεις	31
" 9.	Τὸ βοηθητικὸν ῥήμα avoir	34
" 10.	Σύνθετοι χρόνοι τοῦ avoir ἔχειν	37
" 11.	Τὸ βοηθητικὸν être εἶναι	41
" 12.	Σύνθετοι χρόνοι τοῦ être εἶναι	45
" 13.	Ἀρνητικὸς τύπος τῶν βοηθ. ῥημάτων avoir καὶ être	49
" 14.	Τὰ ἀριθμητικά. Ἀπόλυτα	52
" 15.	Τακτικά	57
" 16.	Χρήσις τῶν ἀριθμητικῶν	61
" 17.	Τὰ ἐπίθετα	64
" 18.	Ἐνώμαλος σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ	66
" 19.	Ἡ θέσις τοῦ ἐπιθέτου	69
" 20.	Συνέχεια	72
" 21.	Συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν τῶν ἐπιθέτων	75
" 22.	Ὄνόματα χωρῶν πόλεων	80
" 23.	Τὰ ὀμαλά ῥήματα	83
" 24.	Πρώτη συζυγία donner	86
" 25.	Ὁ ἐρωτηματικὸς καὶ ἀρνητικὸς τύπος τῶν ῥημάτων	90
" 26.	Συνέχεια. Σύνθετοι χρόνοι	93
" 27.	Ὄρθογραφικαὶ τινες ἀνωμαλίαι τῆς πρώτης συζυγίας	98
" 28.	Δευτέρα συζυγία. α') dormir	103
" 29.	Δευτέρα συζυγία. β') finir	107
" 30.	Τετάρτη συζυγία. vendre	112
" 31.	Αἱ ἀντωνομίαι. 1. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνομίαι	116
" 32.	Συνδεόμεναι ἀντωνομίαι	121
" 33.	Δύο προσ. ἀντ. συνδεόμεναι μετὰ ῥήμ.	127
" 34.	2. Δεικτικὰ ἐπίθετα καὶ δεικτικαὶ ἀντωνομίαι	129
" 35.	3. Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνομίαι καὶ ἐρωτηματικὰ ἐπίθ.	132
" 36.	4. Κτητικὰ ἐπίθετα καὶ κτητικαὶ ἀντωνομίαι	136
" 37.	5. Ἀναφορικαὶ ἀντωνομίαι	140
" 38.	6. Αἱ ἀόριστοι ἀντωνομίαι καὶ τὰ ἀόριστα ἐπίθετα	143

	Σελ.
Μάθημα 39. Παθητική φωνή	146
" 40. Τὰ ὑδότερα ἢ ἀμετάβατα ῥήματα	150
" 41. Ἀντωνομικά ῥήματα	153
" 42. Συνέχεια τῶν ἀντωνομικῶν	157
" 43. Τὰ ἀπρόσωπα ῥήματα	160
" 44. Περὶ ὑποτακτικῆς	164
" 45. Τροπικά ἐπιρρήματα	175
" 46. Τὰ ἀνώμαλα ῥήματα	179
" 47. ῥήματα εἰς -ir	183
" 48. Συνέχεια	187
" 49. ῥήματα εἰς -oir	189
" 50. Συνέχεια	192
" 51. Ὁμοίως	194
" 52. Ὁμοίως	196
" 53. ῥήματα εἰς -re	199
" 54. Συνέχεια	202
" 55. Ὁμοίως	206
" 56. Ὁμοίως	210
" 57. Ὁμοίως	213
Παράρτημα. 1. Περὶ τοῦ γένους τῶν ὀδσιαστικῶν	217
2. Μικρὰ συλλογὴ λέξεων	219
3. Εἰκόλοι γαλλικοὶ διάλογοι	228
Λεξιλόγιον γαλλοελληνικόν	233
Λεξιλόγιον ἑλληνογαλλικόν	260

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

I. Ἀλφάβητον (Alphabet) τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει τὰ ἑξῆς 26 γράμματα (lettres):

Κεφαλαῖα		Μικρά		᾽Όνομα	Παρά- στασις
τόπου	γραφῆς	τόπου	γραφῆς		
A	<i>A</i>	a	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a, a</i>
B	<i>B</i>	b	<i>b</i>	<i>bé</i>	<i>b</i>
C	<i>C</i>	c	<i>c</i>	<i>cé</i>	<i>s, k</i>
D	<i>D</i>	d	<i>d (d)</i>	<i>dé</i>	<i>d</i>
E	<i>E</i>	e	<i>e</i>	<i>e</i>	<i>o, e, e</i>
F	<i>F</i>	f	<i>f</i>	<i>eff(e)</i>	<i>f</i>
G	<i>G</i>	g	<i>g</i>	<i>gé</i>	<i>g</i>
H	<i>H</i>	h	<i>h</i>	<i>hach(e)</i>	<i>h</i>
I	<i>I</i>	i	<i>i</i>	<i>i</i>	<i>i</i>
J	<i>J</i>	j	<i>j</i>	<i>j</i>	<i>̄</i>
K	<i>K</i>	k	<i>k</i>	<i>ka</i>	<i>k</i>
L	<i>L</i>	l	<i>l</i>	<i>el(le)</i>	<i>l</i>
M	<i>M</i>	m	<i>m</i>	<i>em(me)</i>	<i>m</i>
N	<i>N</i>	n	<i>n</i>	<i>en(ne)</i>	<i>n</i>
O	<i>O</i>	o	<i>o</i>	<i>o</i>	<i>ó, o</i>
P	<i>P</i>	p	<i>p</i>	<i>pé</i>	<i>p</i>
Q	<i>Q</i>	q	<i>q</i>	<i>cu</i>	<i>k</i>
R	<i>R</i>	r	<i>r</i>	<i>err(e)</i>	<i>r</i>
S	<i>S</i>	s	<i>s</i>	<i>es(se)</i>	<i>s, z</i>
T	<i>T</i>	t	<i>t</i>	<i>té</i>	<i>t, s</i>
U	<i>U</i>	u	<i>u</i>	<i>u</i>	<i>y</i>
V	<i>V</i>	v	<i>v</i>	<i>vé</i>	<i>v</i>
W	<i>W</i>	w	<i>w</i>	<i>doublevé</i>	<i>v, u</i>
X	<i>X</i>	x	<i>x</i>	<i>ics</i>	<i>ks, gz</i>
Y	<i>Y</i>	y	<i>y</i>	<i>igrec</i>	<i>i, j</i>
Z	<i>Z</i>	z	<i>z</i>	<i>zèd(e)</i>	<i>z</i>

Ἐκ τούτων ἕξ εἶνε φωνήεντα (voyelles), τὰ ἐξῆς:

a, e, i, o, u, y.

Τὰ λοιπὰ εἴκοσιν εἶνε σύμφωνα (consonnes).

II. Τόνοι.

1. Οἱ τόνοι ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ δὲν τίθενται ἐπὶ τῆς ἐντονώτερον προφερομένης συλλαβῆς, ὅπως συμβαίνει ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, ἀλλ' ἐπὶ ὀρισμένων τινῶν φωνηέντων πρὸς διάκρισιν τῆς προφορᾶς αὐτῶν ἀπὸ ἄλλων φθόγγων.

2. Οἱ τόνοι ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ εἶνε τρεῖς, οἱ ἐξῆς:

α) Ἡ ὀξεῖα (´) accent aigu, ἡ ὁποία τίθεται μόνον ἐπὶ τοῦ e. Τὸ (é) ὀνομάζεται κλειστὸν (fermé).

β) Ἡ βαρεῖα (˘) accent grave, ἡ ὁποία τίθεται ἐπὶ τῶν φωνηέντων e, a.

γ) Ἡ περισπωμένη (ˆ) accent circonflexe, ἡ ὁποία τίθεται ἐπὶ πάντων τῶν φωνηέντων πλὴν τοῦ y.

Τὸ (è) λέγεται ἀνοικτὸν (ouvert). Ὅμοίως ὀνομάζεται καὶ τὸ (ê).

III. Προφορὰ τῶν γραμμάτων.

Φωνήεντα.

A, a, ὡς τὸ ἑλληνικὸν α.

1. Βραχὺ a [a]: patte [pat] πούς, part [part] μέρος.

2. Μακρὸν a [a]: pâte [pat] φύραμα, passion [pasjõ] πάθος.

E, e. Τὸ γράμμα τοῦτο εἶνε τριῶν εἰδῶν· ἐ κλειστὸν fermé (παράστασις e), è καὶ ê ἀνοικτὸν ouvert (παρ. e), e ἄφωνον muet (παρ. e).

1^ο ἐ κλειστὸν fermé [e]: τοῦτο προσφέρεται ὡς τὸ ἑλλ. ε, π. χ. bonté [bonte] καλωσύνη, été [ete] θέρος κ. τ. λ.

2^ο è καὶ ê ἀνοικτὸν ouvert [e]: τοῦτο προφέρεται διὰ μεγαλειτέρου ἀνοίγματος τοῦ στόματος καὶ μακροτέρας παραστάσεως τῆς φωνῆς, π. χ. père [per] πατήρ, bête [bet] ζῷον.

3^ο e ἄφωνον muet [ə]: τοῦτο ἐν τέλει λέξεως, καὶ ἐν τέλει μεσαίας συλλαβῆς εἶνε ἐντελῶς ἄφωνον,

π. χ. monde [mɔ̃:d] κόσμος, reste [rest] υπόλοιπον· ἐν συλλαβῇ ἀρχτικῇ λέξεως εἶνε ἡμίφωνον, π. χ. tenir [t(ə)ni:r] κρατεῖν, retirer [r(ə)ti:re] ἀποσύρειν· εἰς δὲ τὰς μονοσυλλάβους λέξεις προφέρεται μεταξὺ e καὶ o, μετὰ χειλέων προτεταμένων ἐν εἴδει κώνου, π. χ. me [mə], le [lə] κ. τ. λ.

Τὸ ἄφωνον e πρὸ τῶν ἐρρίνων m καὶ n προφέρεται ὡς a, ἐὰν δὲν ἀκολουθῇ φωνῆεν ἢ ἕτερον m ἢ n, π. χ. en [ā] ἐν, εἰς, enfant [āfā] παιδίον, femme [fam] γυνή.

Ὅταν ὅμως τὸ e εὐρίσκηται κατόπιν i, y, φυλάττει τὴν προφορὰν του, π. χ. bien [bjē] καλῶς, il vient [vjē] ἔρχεται.

I, i. Τὸ φωνῆεν τοῦτο προφέρεται ὡς τὸ ἔλλην. ι: il [il] αὐτός, fil [fil] νῆμα.

Τὸ i πρὸ τῶν ἐρρίνων m καὶ n προφέρεται ὡς e, ἐὰν δὲν ἀκολουθῇ φωνῆεν ἢ ἕτερον m ἢ n (παρ. yn = ε). Εἰς τὰ κύρια ὅμως ὀνόματα ξένων γλωσσῶν διατηρεῖ τὴν φυσικὴν του φωνήν, π. χ. Selim [selim].

O, o. Τὸ γράμμα τοῦτο εἶνε δύο εἰδῶν· ο ἀνοιχτόν [ə], ο κλειστόν [o].

Ο προφέρεται κοινῶς ə, π. χ. bord [bo:r] ἄκρον, ὄχθη, brosse [brəs] ψήκτρα.

Ο προφέρεται ο ἐν ληκτικῇ συλλαβῇ ἢ πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς.

U, u. Τὸ u (y) προφέρεται μεταξὺ ι καὶ ου. Ἡ προφορὰ τοῦτου μόνον διὰ ζώσης φωνῆς δύναται νὰ παρασταθῇ ἀκριβῶς, π. χ. sur [sy(:)r] ἐπάνω, mur [my:r] τοίχος.

Κατὰ τὴν προφορὰν τούτου προτείνονται τὰ χεῖλη ἐν εἴδει κώνου.

Ἐν τῷ συνδυασμῷ gu τὸ u δὲν ἀκούεται· ὡς guide [gid] ὁδηγός· ὅταν ὅμως τὸ gu ἦναι τελικὸν λέξεως ἢ ἔπηται ῆ, τὸ u προφέρεται, ὡς aigu [egy] ὀξεύς, aiguë [egy(ə)] ὀξεῖα. Ἐπίσης καὶ ἐν τῷ συνδυασμῷ qu τὸ u, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω δὲν προφέρεται, ὡς qui [ki] ὅστις.

Ἐν τέλει καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐκ τῆς λατινικῆς εἰλημμένων λέξεων ἡ συλλαβὴ um προφέρεται ὡς om [om], ὡς album [albom] λεύκωμα κ. τ. λ.

Τὸ u πρὸ τοῦ m καὶ n, ἐὰν δὲν ἀκολουθῇ φωνῆν ἢ h ψιλὸν προφέρεται μεταξὺ ε καὶ ο, τὰ δὲ m καὶ n λαμβάνουσιν ἔρρινον ἤχον [ã]: ὡς parfum [parfã] εὐωδία, un [ã] εἶς.

Y, y. Τὸ y (i, j) μόνον ἢ ἐν ἀρχῇ λέξεως προφέρεται ὡς ι ἐλλ., π. χ. il y a [ilja] ὑπάρχει, yeux [jo] ὀφθαλμοί.

Μεταξὺ δύο φωνηέντων ἢ πρὸ συμφώνου ἰσοδυναμεῖ πρὸς δύο i, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον ἐνοῦται μετὰ τοῦ προηγούμενου φωνήεντος καὶ ἀποτελεῖ δίφθογγον, τὸ δὲ δεύτερον πρὸ φωνήεντος μὲν προφέρεται ὡς ii, πρὸ δὲ συμφώνου ὡς i, οἷον payer (pai-ier [pe(e)je]) πληρώνειν, pays (pai-is [pei, peji]) χώρα.

Τὸ y ἀντικαθιστᾷ τὸ u εἰς τὰς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις καὶ προφέρεται ι, π. χ. mystère [mister] μυστήριον, martyr [martir] μάρτυς.

Σύμφωνα.

B, b (παρ. b) ὡς ὁ ἑλληνικὸς φθόγγος μπ εἰς τὴν λέξιν μπόρα, π. χ. bal [bal] χορός.

Τὸ b ἐν τέλει λέξεως κατόπιν ἑτέρου συμφώνου δὲν προφέρεται, π. χ. plomb [plɔ̃] μόλυβδος.

C, c. Πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, πρὸ τῶν συμφώνων καὶ ἐν τέλει λέξεως προφέρεται ὡς τὸ ἑλλην. κ (παρ. k), π. χ. car [kar] διότι, col [kol] λαίμος, cuir [kyir] δέρμα, crime [krim] ἀμαρτία, sec [sek] ξηρός. Πρὸ δὲ τῶν φωνηέντων e, i, y προφέρεται ὡς σ (παρ. s), π. χ. ceci [sasi] τοῦτο δά, cycle [siki] κύκλος.

Τὸ c πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u προφέρεται ὡς σ, ὅταν φέρῃ κατόπιν τὴν ὑπόστιζιν (ç) cédille (παρ. s), π. χ. leçon [lɔ̃ç] μάθημα κ. τ. λ.

Τὸ διπλοῦν c ἦτοι τὸ cc πρὸ τῶν φωνηέντων e, i προφέρεται ὡς ξ (παρ. ks), εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίστασιν ὡς ἀπλοῦν κ (παρ. k), π. χ. accepter [aksɛpte] δέχεσθαι, accompli [akɔ̃pli] τέλειος.

Τὸ τελικὸν *e*, προηγουμένου ἑτέρου συμφώνου μένει ἄφωνον, π. χ. *banc* [bā] θρανίον, *blanc* [blā] λευκός κ. τ. λ.

Τὸ *e* μετὰ τοῦ *h* ἦτοι ὁ φθόγγος *eh* προφέρεται ὡς παχύτατον *σ* (συριστικόν) (παρ. *f*), π. χ. *char* [ʃar] ἄρμα, *chef* [ʃef] ἀρχηγός κ. τ. λ. Ἡ προφορά τοῦ φθόγγου τούτου μόνον διὰ ζώσης φωνῆς δύναται ν' ἀποδοθῆ ἀκριβῶς.

D, d. Τοῦτο προφέρεται ὡς τὸ *ντ* εἰς τὴν λέξιν *νταντά* (παρ. *d*), π. χ. *dé* [de] κύβος, *doigt* δακτυλῆθρα, *dame* [dam] κυρία. Ἐν τέλει λέξεως μένει ἄφωνον, π. χ. *nid* [ni] φωλεά κ. τ. λ. Τὸ τελικὸν ὅμως *d* τῶν ἐπιθέτων καὶ τῶν ῥημάτων συνεκφωνεῖται μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος, προφερόμενον ὡς *t*, π. χ. *profond abîme* [profɔ̃tabi:m] βαθεῖα ἄβυσσος, *répand-il?* [repãtil] χύνει; κ. τ. λ.

F, f. Προφέρεται ἀπαραλλάκτως, ὅπως τὸ ἑλλην. *φ* (παρ. *f*), π. χ. *forme* [fɔrm] μορφή.

Τὸ *f* ἐν τέλει λέξεως σχεδὸν πάντοτε προφέρεται, ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, π. χ. *bref* [brɛf] βραχύς κ. τ. λ. Ἐξαιρ. *chef d'œuvre* [ʃedœvr] ἀριστουργημα, καὶ πρὸ συμφώνου, π. χ. *neuf livres* [nœlivr] ἑννέα βιβλία.

Τὸ τελικὸν *f* ἐνούμενον μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπιφερομένης λέξεως προφέρεται ὡς *v*, οἷον *neuf arbres* [nœvarbr] ἑννέα δένδρα.

G, g. Τὸ σύμφωνον τοῦτο πρὸ τῶν φωνηέντων *a*, *o*, *u* καὶ πρὸ τῶν συμφώνων προφέρεται ὡς ὁ τραχὺς φθόγγος *γκ* εἰς τὴν λέξιν ἀγκαρίζει (παρ. *g*), ὡς *garde* [gard] φρουρά, *fagot* [fagɔ] δέσμη, πρὸ δὲ τῶν φωνηέντων *e*, *i*, *y* ὡς τὸ ἑλλην. *ζ*, ἀλλὰ πολὺ παχύτερον (παρ. *ʒ*), ὡς *germe* [ʒerm] σπέρμα κ. τ. λ.

Τὸ *g* δὲν προφέρεται ἐν τέλει λέξεως· ἐὰν ὅμως ἀκολουθῆ λέξις ἀρχίζουσα ἀπὸ φωνῆεν, τότε τὸ *g* ἐνούμενον μετὰ τοῦ φωνηέντος προφέρεται ὡς *k*, π. χ. *sang et vin* [sãkevɛ] αἶμα καὶ κρασί.

Τὸ διπλοῦν *gg* πρὸ τοῦ *e* προφέρεται ὡς *γκζ* (παρ. *gʒ*), ὡς *suggérer* [sygʒere] ἐμπνέειν, προτρέπειν.

Τὸ gn προφέρεται ὡς νι εἰς τὴν λέξιν νιάνια (παρ. η), π. χ. montagne [mɔ:tɑ:ŋ] ὄρος, gagner [ga(a)ŋe] κερδίζειν.

Τὸ g διὰ νὰ προφερθῇ ὡς j πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, ἐνοῦται μὲ τὸ e ἥτοι γίνεται ge (παρ. ζ), ὡς mangea [māza] ἔφαγε, Georges [ʒɔʁʒ] Γεώργιος· διὰ νὰ προφερθῇ δὲ ὡς γκ πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y, ἐνοῦται μὲ τὸ u ἥτοι γίνεται gu (γαρ. g), ὡς guerre [gɛr] πόλεμος, guitare [gitar] κιθάρα κ. τ. λ.

H, h. Τὸ h εἶνε δύο εἰδῶν· ἡ δασύ (aspirée) καὶ ἡ ψιλὸν ἢ ἄφωνον (muette). Πότε δὲ εἶνε δασύ καὶ πότε ψιλόν, τοῦτο διδάσκεται τις ἐκ τῆς πείρας καὶ τοῦ λεξικοῦ.

Τὸ δασύ h πρὸ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος προφέρεται ὀλίγον ἀσθενέστερον τοῦ ἑλλην. χ, ὡς ἡ πνοή ἢ ἐξερχομένη ἐκ τοῦ λάρυγγος, ὅταν ἀναπνέωμεν· πρὸ τούτου δὲν ἐκθλίβεται τὸ προηγούμενον φωνῆεν, οὐδ' ἐνοῦται μετ' αὐτοῦ τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς προηγούμενης λέξεως (παρ. η), π. χ. le héros [lə(h)ero] ὁ ἥρωας, les héros [lə(h)ero] οἱ ἥρωες.

Τὸ ἄφωνον h οὐδόλως προφέρεται. Τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐκθλιψιν τοῦ προηγούμενου φωνήεντος· κατὰ δὲ τὴν προφορὰν πάντοτε συνεκφωνεῖται τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς προηγούμενης λέξεως μετὰ τοῦ φωνήεντος τοῦ ἀκολουθοῦντος τὸ h, π. χ. l'habit [labi] τὸ ἐνδυμα, les habits [lezabi] τὰ ἐνδύματα.

Τὸ th προφέρεται ὡς τ (παρ. θ), τὸ δὲ ph ὡς φ (παρ. ς) καὶ ἀντικαθιστοῦν τὸ θ καὶ τὸ φ εἰς τὰς λέξεις τὰς εἰλημμένας ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, π. χ. théologie [teoloʒi] θεολογία, philosophie [filozofi] φιλοσοφία.

Περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ ch ἰδὲ γράμμα C.

J, j. Τοῦτο προφέρεται ὀλίγον παχύτερον τοῦ ἑλλην. ζ (παρ. ζ), οἷον joli [ʒali] εὐμορφος.

K, k. Τὸ σύμφωνον τοῦτο οὐδόλως διαφέρει τοῦ ἑλλην. κ κατὰ τὴν προφορὰν, εὐρίσκεται δὲ μόνον εἰς λέξεις ληφθείσας ἀπὸ ξένας γλώσσας· kilomètre [kilometr] χιλιόμετρον.

L, l. Τὸ l προφέρεται ὡς λ ἑλλην. Ἐν τέλει τῶν λέξεων γενικῶς προφέρεται, ἐκτὸς σπανίων ἐξαιρέσεων (παρ. l), ὡς bal [bal] χορός, sel [sel] ἄλας.

Τὸ l ἔχον πρὸ αὐτὸν i καὶ συλλαβιζόμενον μετ' αὐτοῦ, γενικῶς προφέρεται ὑγρῶς ὡς li ἢ li (παρ. j), π. χ. travail [trava:j] ἐργασία· ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις, ἐν αἷς μετὰ τὸ l ἀκολουθεῖ φωνῆεν, τὰ εἰς -il ληγοντα ἐπίθετα καὶ τινα οὐσιαστικά, ἐν οἷς τὸ l δὲν ὑγραίνεται.

Ὁμοίως καὶ δύο l ἔχοντα πρὸ αὐτῶν i ὑγραίνονται ὡς fille [fi(:)j] θυγάτηρ.

Ἐξαιροῦνται αἱ ἀπὸ ill ἀρχόμεναι λέξεις καὶ τινες ἄλλαι, εἰς ἃς τὸ l δὲν ὑγραίνεται.

Αἱ λέξεις, αἱ ὁποῖαι τελειώνουν εἰς ail, eil, euil καὶ ouil καὶ αἱ παραγόμεναι ἐκ τούτων ἔχουσιν ὑγρὸν τὸ l.

M, m. Τὸ σύμφωνον τοῦτο προφέρεται ὡς τὸ ἑλλην. μ (παρ. m), π. χ. mère [me:r] μήτηρ.

Τὸ m ἐν τῷ τέλει τῶν λέξεων καὶ πρὸ τῶν χειλεοφώνων b, p ἔχει ἤχον ἔρρινον, ὅποιον ἀκριβῶς ἔχει καὶ τὸ πρῶτον γ ἐν τῇ λέξει ἄγγελος.

Ἐρρίνως προφέρεται τὸ m καὶ εἰς τὰς ἀπὸ emm ἀρχομένας λέξεις, ἐνῶ εἰς τὰς ἀπὸ imm ἀρχομένας τὸ πρῶτον m προφέρεται φυσικῶς τὸ δὲ δεῦτερον ἰδιαιτέρως.

Παραδείγματα: nom [nɔ] ὄνομα, comparer [kɔpare] συγκρίνειν, colombe [kolɔ:b] περιστέρα, emmener [āmane] ἀπάγειν, immortel [im(m)mɔrtel] ἀθάνατος.

Τὰ δύο mm προφέρονται γενικῶς ὡς ἓν, ὡς com-mode [kɔmɔt] ἄνετος.

N, n. Προφέρεται ὅπως τὸ ἑλλην. ν (παρ. n), π. χ. naval [naval] ναυτικός, cabane [kaban] καλύβη.

Πρὸ παντὸς συμφώνου, ἐκτὸς τοῦ n, προφέρεται ἔρρίνως. Εἶνε ἐπίσης ἔρρινον εἰς τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ en, ἐὰν ἀκολουθῇ φωνῆεν (παρ. ā), π. χ. ancre [ākr] ἄγκυρα, enivrer [āivre] μεθύειν.

Τὰ δύο nn προφέρονται ὡς ἓν· année [ane] ἔτος.

Ἐν τῇ λέξει Monsieur [m(ə)sjo] τὸ n δὲν προφέρεται.

P, p. Τὸ p προφέρεται ὡς τὸ ἔλλην. π^ρ (παρ. p), π. χ. père [pɛr] πατήρ, pâle [pal] ὠχρός.

Μεταξὺ δύο συμφώνων καὶ ἐν τέλει λέξεως κατὰ γενικὸν κανόνα δὲν προφέρεται, π. χ. camp [kã] στρατόπεδον, compte [kõt] λογαριασμός.

Κατ' ἐξαιρέσειν τὸ p προφέρεται ἐν τέλει τῶν ἐξῆς λέξεων· Alep [alɛp] Ἀλέπιον, cap [kap] ἀκρωτήριον, croup [kɾup] διφθερίτις, jalap [ʒalap] μέλαν ρεῖτον. Ἐπίσης μένει ἄφωνον τὸ p καὶ εἰς τὰς λέξεις baptême [batɛ:m] βάπτισμα, sept [sɛt] ἑπτὰ κ. τ. λ.

Τὰ δύο pp προφέρονται ὡς ἓν, ὡς frapper [fɾapɛ] πλήττειν.

Περὶ τοῦ ph ἴδε h.

Q, q. Τὸ σύμφωνον τοῦτο ἀκολουθεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ φωνήεντος u, τὸ ὁποῖον, πλὴν ἐξαιρέσεών τινων ὀλιγίστων, μένει ἄφωνον. Ὁ συνδυασμὸς οὗτος qu προφέρεται ὡς ἔλλην. κ (παρ. k), ὡς quand [kã] ὅταν, quatre [kat(r)] τέσσαρα.

Ἄνευ τοῦ u εὐρίσκεται μόνον εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων coq [kɔk] πετεινὸς καὶ cinq [sɛk] πέντε. Τὸ q προφέρεται εἰς ὅλους τοὺς συνδυασμοὺς τοῦ coq, καὶ cinq, ἐὰν ἀκολουθῇ φωνῆην.

Τὸ q οὐδέποτε διπλασιάζεται.

R, r. Προφέρεται ὅπως τὸ ἔλλην. ρ (παρ. r) οἶον rare [rar] σπάνιος.

Τὸ τελικὸν r εἰς τὰς μονοσυλλάβους λέξεις προφέρεται ὡς fer [fɛr] σίδηρος· ἐν τῇ καταλήξει ὅμως -er τῶν πολυσυλλάβων οὐσιαστικῶν καὶ τῶν ῥημάτων τῆς ἀ' συζυγίας μένει ἄφωνον· π. χ. levier [l(ə)vie] μοχλός, lever [l(ə)vɛ] σηκώνειν.

Τοῦ κανόνος τούτου ὑπάρχουν ὀλίγιστα ἐξαιρέσεις.

S, s. Προφέρεται ὡς τὸ ἔλλην. σ (παρ. s), ὡς sable ἄμμος.

Τὸ s μεταξὺ δύο φωνηέντων προφέρεται ὡς ζ (παρ. z), ὡς rose [rɔz] ῥόδον· ἐπίσης προφέρεται ὡς ζ ἐν τέλει λέξεως εὐρισκόμενον καὶ συνεχφωνούμενον μετὰ τοῦ ἀρχτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης· les arbres [lezabr] τὰ δένδρα.

Τὸ ληκτικὸν s τοῦ πληθυντικοῦ δὲν προφέρεται· οἶον *danses* [dã:s] χοροί, *misères* [mizɛ:r] δυστυχίαι κ. λ. π.

Τὰ δύο ss προφέρονται ὡς ἓν s (παρ. s), ὡς *passer* [pa:se] περνᾶν.

Ὁ συνδυασμὸς se πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y προφέρεται ὡς ss (παρ. s), ὡς *scène* [sen] σκηνή, πρὸ δὲ τῶν φωνηέντων a, o, u καὶ τῶν συμφώνων l καὶ r ὡς sk (παρ. sk), ὡς *sombre* [skɔbr] σκόμβρος, *esclave* [eskla:v] δοῦλος κ. λ. π.

T, t. Ὡς τὸ ἔλλην. τ (παρ. t), ὡς *tête* [tet] κεφαλή.

Ἐν τέλει λέξεως κατὰ γενικὸν κανόνα δὲν προφέρεται, ὡς *mot* [mɔ] λέξις· τοῦ κανόνος τούτου ὑπάρχουν ἐλάχισται ἐξαιρέσεις, τὰς ὁποίας διδάσκει τὸ λεξικόν.

Τὸ t εἰς τὰς καταλήξεις *tial*, *tiel*, *tion*, ἐὰν δὲν προηγῆται τούτων s ἢ x, εἰς τὴν κατάληξιν *tie*, προηγουμένου φωνήεντος, εἰς τὰ εἰς *tieux* λήγοντα ἐπίθετα, εἰς τὰ εἰς *tien* κύρια καὶ ἔθνικα καὶ τινα ἄλλα, προφέρεται ὡς s (παρ. s), π. γ. *partial* [parsial] μεροληπτικός, *nation* [nasiɔ] ἔθνος, *diplomatie* [diplomasi] διπλωματία κ. τ. λ.· ἀλλὰ *mixtion* [mikstio] μεῖξις.

Περὶ τῆς τροφοῦς τοῦ th ἴδε h.

V, v. Προφέρεται ὡς τὸ ἔλλην. β (παρ. v), οἶον *vague* [vag] κύμα.

W, w. Τοῦτο εὐρίσκεται μόνον εἰς ζένας λέξεις ληφθείσας ἐκ τῆς γερμανικῆς καὶ ἀγγλικῆς γλώσσης· καὶ εἰς μὲν τὰς γερμανικὰς λέξεις προφέρεται ὡς v (παρ. v), ὡς *Wagner* [vagner] Βάγνερ, εἰς δὲ τὰς ἀγγλικὰς ὡς ou (παρ. w), ὡς *Winsdor* [winzɔ(r)].

X, x. Τὸ σύμφωνον τοῦτο ἐν μέσῳ φωνηέντων προφέρεται ὡς τὸ ἔλλην. ξ (παρ. ks), ὡς *maxime* [maksim] ἀξίωμα· εἰς δὲ τὰς ἀπὸ ex ἀρχομένης λέξεις προφέρεται ὡς gz, ἐὰν ἀκολουθῆ φωνῆεν ἢ h ἄφωνον (παρ. gz), ὡς *examiner* [egzamine] ἐξετάζειν. Τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος ὑπάρχουν ὀλίγα ἐξαιρέσεις.

Τὸ x προφέρεται ὡς ζ (παρ. z) εἰς τὰς λέξεις *sixain* [sizɛ] ἐξάστιχον, *sixième* [sizjem] ἕκτος, di-

xième [di:zjem] δέκατος, deuxième [dæ:zjem] δεύτερος.

Τὸ τελικὸν x ἐνούμενον μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος προφέρεται ὡς ζ· οἷον dix arbres [di:zarbr] δέκα δένδρα κ. τ. λ.

Z, z. Τὸ σύμφωνον τοῦτο προφέρεται ὡς τὸ ἑλλην. ζ (παρ. z)· zone [zon] ζώνη.

Ἐν τέλει λέξεως μένει ἄφωνον ὡς nez [ne] ρίς, venez [vne] ἔλθετε.

Δίφθογγοι.

Αἱ κυριώτεροι δίφθογγοι τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἶναι αἱ ἑξῆς:

1. Ἡ ai ἥτις προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ε (παρ. e), π. χ. j'ai [zε], parlai [parle].
2. Ἡ au (παρ. o) ἥτις προφέρεται ὡς ο, π. χ. autre [o:tr], pauvre [pou:v].
3. Ἡ τρίφθογγος eau ἥτις προφέρεται ὅπως καὶ ἡ au (παρ. o), π. χ. eau [o], carreau [ka(a):ro], corbeau [kɔrbo].
4. Ἡ ei ἥτις προφέρεται ὡς ε (παρ. e), π. χ. pleine [plein].
5. Ἡ eu ἥτις προφέρεται μεταξὺ e ἡμιφώνου καὶ o (παρ. e). Ἡ ἀκριβὴς προφορά μόνον διὰ ζώσης εἶναι δυνατὸν νὰ παρασταθῇ· bleu [blø] ὁμοίως προφέρεται καὶ ἡ œu.
6. Ἡ oi ἥτις προφέρεται ὡς οὐά (παρ. wa), π. χ. toi [twa], roi [rwa].
7. Ἡ ou ὡς ἡ ἑλληνικὴ δίφθογγος ου (παρ. u), π. χ. fou [fu], pour [pu:r].

ai, ei = ε   au, eau = ο   eu, œu = ο
oi = wa   ou = ου.

Συνεκφώνησις ἢ ἔνωσις (liaison).

Συνεκφώνησις ἢ ἔνωσις λέγεται ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ ἡ προφορά τοῦ τελευταίου συμφώνου λέξεώς τινος μετὰ τοῦ ἀρκτηκοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης. Διὰ τῆς συνεκφωνήσεως ἀποφεύγουμεν τὴν χασμωδίαν ἥτις θὰ ἐπῆρχετο, ἐάν προφέρομεν δύο φωνήεντα κατὰ σειράν, π. χ. Je suis à l'école προφέρεται [zəsjalɛkɔl], τὸ s ἐνώνεται μὲ τὸ a καὶ προφέρεται ὡς ζ.

Πρέπει νὰ ἔχη κανεὶς ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐξῆς κανόνας ἐν τῇ συνεκφωνήσει·

Τὸ ἄφρωνον s, τὸ x καὶ τὸ z προφέρονται ὡς [z], π. χ. les élèves [lezɛlɛ:v], les heureux élèves [lezœrø:zɛlɛ:v], dix enfants [dizãfã].

Τὸ d προφέρεται ὡς t: un grand élève [ãgrãtɛlɛ:v].

Τὸ c καὶ τὸ g ὡς k: un long hiver [ãlõkivɛ:r].

Τὸ f εἰς τὸ neuf ὡς β, ὡς neuf enfants [nœvãfã].

Τὸ t τοῦ συνδέσμου et — e = καὶ οὐδέποτε ἐνώνεται μὲ τὸ φωνῆεν τῆς ἐπομένης, π. χ. un ||et||un [ãeã].

Ἡ συνεκφωνήσις γίνεται κατὰ κανόνα μεταξὺ λέξεων, αἰτινες ὡς ἐκ τῆς σημασίας εἶναι στενῶς συνδεδεμένοι, καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ παῦσις. Ἡ συνεκφωνήσις γίνεται εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις.

1. Τὸ ἄρθρον συνεκφωνεῖται μὲ τὸ ὄνομα ἢ μὲ τὸ ἐπίθετον, π. χ. les amis [lezami], les autres [lezotr].

2. Τὸ ἐπίθετον μὲ τὸ οὐσιαστικόν· bons amis [bõzami].

3. Τὸ ἀριθμητικόν μὲ τὸ οὐσιαστικόν ἢ μὲ τὸ ἐπίθετον· trois amis [trwazami].

4. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι μὲ τὸ ρῆμα· nous avons [nuzavõ], ils ont [ilzõ, izõ].

5. Τὸ ἐπίρρημα μὲ τὸ ἐπίθετον, τὴν μετοχὴν ἢ ἄλλο ἐπίρρημα· très utile [trɛzytil], très occupé [trɛzõkype].

6. Ὁ σύνδεσμος quand (ὅτε) μὲ τὸ φωνῆεν τῆς ἐπομένης· quand il cherche [kãtilʃɛ:rʃ].

Γυμνάσματα πρὸς ἀνάγνωσιν.

Φωνήεντα καὶ σύμφωνα.

car, carton, cou, coucou, carreau, curé, cultiver, cravate, classe, lac, sac, avec, me, te, se, le, que, les, mode, école, bonne, notre, thé, blé, pied, mer, serai, acheter, cheval, gart, égal, gomme, goût, glace, gros, figue, fatigue, gué, digne, gagne(r), geler, geant, étage, gilet, gymnase, gymnastique, cache, dimanche, chapeau, chocola(t), cher, chose, cherche(r), châte, qui, quan(d), quoi, quitte(r), quatre, paquet, maison, poison, rose, plaisir.

an, en, ban, pan, pendant, sang, cent, s'en, sent, banc, blanc, champ, Jean, gens, chant, chanter, dans, temps, tant, t'en, dent, quant, quand, qu'en, devant, avant, gant, enfant, enfance, tend, maman, commandant, allant, savant, vend, vent, rang; patient — lampe, jambe, tante, tente, tendre, patience.

on, mon, ton, son, sont, non, nom, don, long, garçon, crayon, vont, balcon, ballon, bonbon, salon, comtesse, bon, pardon, façon, pont, provision, allons, parlons, jambon, chaudron, charbon, lion, Lyon — ombre, éponge, conte, bombe, comte, Londres.

parfum, un, brun, d'un, chacun, lundi, jeun — humble.

vin, magasin, fin, juin, crin, clin, dindon, cousin, syntaxe, faim, daim, train, main, pain, humain, bain, saint, plein, sein, teint, chien, mien, tien, sien, rien, bien, italien, loin, coin, moins, soin, besoin — timbre, Olympe, nymphe, linge, singe, peintre.

bail, travail, travailler, corail, bataille, bataillon, faille, vaille, vaillant, aile, saille, caille, Versailles.

conseil, conseiller, pareil, pareille, vermeil, abeille, éveille, groseille, vieil, corbeille, soleil.

feuille, fauteuil, chevreuil, veuille, veuillez, cueillez, cueille, œil.

citrouille, bouillir, bouillon, bouilloire, fouille, fouiller, grenouille.

fille, quille, bille, billet, billard, famille, tilleul.

corbeau, chapeau, carreau, troupeau, gateau.

ε (αι, ει).

mais, vrai, plaisir, pai(x), semaine, plaine, reine, baleine, haleine, Seine.

ο (χλειστόν) (eu).

peu, peux, peut, bleu, feu, feux, jeu, vœu, neveu, cheveu, deux, Dieu, adieu, heureux, malheureux, creux — heureuse, creuse.

α (άνοικτόν) (eu, œu).

seul, jeune, peuple, neuf, aveugle, meuble, bœuf, œuf — fleur, peur, leur, vapeur, heure, beurre, docteur, professeur, bonheur, malheur, cœur, sœur, fleuve, neuve.

ωα (οι).

moi, toi, soi, loi, quoi, foi, foie, fois, roi, bois, boît, voix, noix, noir, trois, toile, poil, voile, miroir, trottoir, vois, voir, voit, sois, crois, voici, voilà; royal, royaume, foyer, noyer, ployer, aboyer, tutoyer, employer, voyez, soyez, croyez.

υ (ου).

mou, fou, cou, coup, sou, ou, où, doux, clou, filou, trou, nous, vous, toux, tout, joue, joujou, chou, cousine, journée, journal, genou, hibou, bijou, toussé — tous [tu:s], pour, tour, cour, cours, court, blouse, jour.

* χροῖς usage

χρησιμεῖω (être utile, servir)

* ὀρίζω - limiter, définir -
ὀριστικός, ἡ, ὄν, définitif.

√ ἀνορθῶ, ὑψοῦμαι

ΠΡΩΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τὸ ἄρθρον. L'article [lartikl].

§ 1. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον (l'article défini) εἶναι ἐν τῷ ἐνικῷ le (ὁ) διὰ τὸ ἀρσενικὸν καὶ la (ἡ) διὰ τὸ θηλυκόν. Πρὸ φωνηέντος καὶ ἡ φιλοῦ ἀποβάλλεται τὸ ε ἢ τὸ α καὶ γίνεται Γ. Οὐδέτερον γένος δὲν ἔχει ἡ γαλλικὴ γλῶσσα.

le père [lɔpɛr] ὁ πατήρ
le livre [lɔlivr] τὸ βιβλίονla mère [lamɛr] ἡ μήτηρ
la plume [laplym] ἡ γραφίς, ἡ πέναl'ami [lami] (ἀντὶ le ami)
ὁ φίλοςl'amie [lami] (ἀντὶ la amie)
ἡ φίλη, ἡ φιληνάδαl'habit [labi] (ἀντὶ le habit)
τὸ φόρεμα

'Αλλὰ le hibou [lɔhibu, lɔibu] ἡ γλαύξ, la haie [lahɛ, laɛ] ὁ φράκτης· τὸ ε δὲν ἀποβάλλεται, διότι τὸ ἡ εἶναι δασύ (σύμφωνον).

Ἐπισημ. Δασύ εἶναι, ὡς ἀρσενικόν, ἔσαν ἡ δασεία, ὡσαύτως εἶναι.

Ἐπισημ. Οὐδὲτερον γένος καὶ διὰ τὰ δύο γένη εἶναι les [le, le]:

les pères [lepɛr]¹ οἱ πατέρες

les mères αἱ μητέρες

les amis [lezami] οἱ φίλοι

les amies αἱ φίλαι

les habits τὰ φορέματα.

§ 2. Τὸ ἀόριστον ἄρθρον (l'article indéfini) εἶναι un [ɑ̃] ἐν τῷ ἐνικῷ (εἷς, τις) διὰ τὸ ἀρσενικὸν καὶ une [yn] (μία) διὰ τὸ θηλυκόν. Ὡς πληθυντικὸς καὶ τῶν δύο γενῶν χρησιμεῖ τὸ des:

un livre [ɑ̃livr] ἓν βιβλίον,
βιβλίον τι, βιβλίονune plume μιὰ γραφίς,
γραφίςun ami [ɑ̃nami] εἷς φίλος,
φίλος τις, φίλος

une amie μιὰ φίλη, φίλη

un habit ἓν φόρεμα, φόρεμά
τι, φόρεμα.

¹ Τὰ περισσότερα οὐσιαστικά προσλαμβάνουν ἐν s εἰς τὸν πληθυντικόν.

* ἀρσενικός, ἡ, ὄν - male - masculin

x τὸ ἀριθμὸς, foule, quantité { ἀπὸ ἀριθμῶν
 x δαιτυρέζω plumeier. τὸ ἄρθρον. { μετὰ ἀριθμῶν 15

x Πληθυντικός·

des [de, de] livres βιβλία des plumes γραφίδες.

§ 3. Ἡ ὀνομαστική καὶ αἰτιατική διακρίνονται μόνον ἐκ τῆς θέσεως τῶν ἐν τῇ προτάσει. Ἡ ὀνομαστική τίθεται κατὰ κανόνα πρὸ τοῦ ῥήματος, ἡ αἰτιατική μετὰ τὸ ῥῆμα. *distinguer*

ὁ ὄρατος - étage Λεξιλόγιον.

x τὸ δοχεῖον, vase, toilette

Voici [vɔasi]	ἰδοῦ (ἐπὶ τῶν πλησίον)	et [e]	καὶ
Voilà [vɔala]	ἰδοῦ (ἐπὶ τῶν μακρῶν)	la chaise [lafɛ:ɔ]	ἡ καθέδρα, τὸ κάθισμα
la salle [lasal]	ἡ αἴθουσα	est [ɛ]	εἶναι
la porte [lapɔrt]	ἡ θύρα,	la chaire [lafɛ:r]	ἡ ἔδρα
la fenêtre [lafnɛ:tr]	τὸ παράθυρον	la banc [labɑ]	τὸ θρανίον
x le plafond [laplafɔ]	ἡ ὀροφή (χαβάνι)	le crayon [lakrɛ:jɔ]	τὸ μολύβδον
le plancher [laplɑ:ʃɛ]	τὸ πάτωμα	une éponge [ynɛpɔ:ɔ]	σπόγγος τις
le mur [lamy:r]	ὁ τοίχος	un encrier [ɛnɛkri(j)ɛ]	μελανοδοχεῖον
la carte [lakart]	ὁ χάρτης	le porte-plume [lapɔrtɛplym]	ὁ κονδύλιος
le cahier [lakajɛ]	τὸ τετράδιον	où [u]	ποῦ
le plumier [laplɔmjɛ]	ἡ γραφιδόθῆκη	sont [sɔ]	εἶναι (ὅταν τὸ ὑποκείμενον εἶναι πληθυντικός).
la table [tatabl]	ἡ τράπεζα (banquet)		

τὸ χαρτί - papier τὸ τραπέζι ἡ δικη σου - votre

Θέμα 1.

⊕ μογυβδογραφίαι

Voilà une salle. Voilà la porte. Voilà les fenêtres. Voilà le plafond et le plancher. Voilà les murs. Voici une table et une chaise. Voilà la chaire. Voilà les bancs. Voici la craie et l'éponge. Voilà la carte. Voilà un livre, un cahier, un crayon et une plume. Voilà un plumier. Voici un encrier et une porte-plume.

x γενοκτογραφίαι Θέμα 2. sujet, thèse, matière - thème

Γράψον 10 οὐσιαστικά· α) μὲ τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, β) μὲ τὸ ἀόριστον εἰς τὸν ἐνικὸν καὶ πληθυντικόν, π. χ. la salle, une salle, les salles, des salles κ. τ. λ.

Θέμα 3.

Ἀνάγνωσον τὸ 1ον θέμα καὶ θές ἀντὶ τοῦ ἀόριστου ἁρθρου τὸ ὀριστικὸν καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ τὸν πληθυντικόν.

⊕ μολύβδον plume. τὸ μογυβί, plume crayon
 μογυβδῶν plumbas / μογυβδῶντος

Διάλογος (Conversation).

Où est le livre?	Voilà le livre.
Où est la table?	Voilà . . .
Où est le banc?	Voilà . . .
Où est la craie?	Voilà . . .
Où est le mur?	Voilà . . .
Où sont les encriers?	Voilà . . .
Où sont les bancs?	Voilà . . .

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τὸ οὐσιαστικόν. Le substantif [*le syntatitif*].

Ὅμοιός ἐστι πλῆθυντικός τῶν οὐσιαστικῶν.

§ 1. Τὰ περισσότερα οὐσιαστικά τῆς γαλλικῆς γλώσσης σχηματίζουν τὸν πλῆθυντικόν τῇ προσθήκῃ ἑνὸς s ἀφάνου εἰς τὸν ἐνικόν.

Ἐνικός.

Πλῆθυντικός.

le jardin [<i>ʒardē</i>] ὁ κήπος	les jardins οἱ κήποι
la pomme [<i>pom</i>] τὸ μήλον	les pommes τὰ μήλα
l'enfant [<i>lāfā</i>] τὸ παιδίον	les enfants τὰ παιδιά.

§ 2. Τὰ οὐσιαστικά τὰ ὅποια τελειώνουσιν εἰς s, x ἢ z εἰς τὸν ἐνικόν, δὲν προσλαμβάνουν s εἰς τὸν πλῆθυντικόν, ἀλλὰ μένουσιν ἀμετάβλητα. *invariables*

Pluriel (Πλῆθυντικός).

le bras [<i>bra</i>] ὁ βραχίον	les bras οἱ βραχίονες
la noix [<i>noʷ</i>] τὸ κάρυον, καρύδι	les noix τὰ κάρυα
le nez [<i>ne</i>] ἡ ρίς, ἡ μύτη	les nez αἱ ῥίνες.

§ 3. Ἡ ἔνεστώσ τοῦ avoir (ἔχειν).

J'ai [<i>ʒe</i>] ἔχω	Ai-je? [<i>εἶʒ</i>] ἔχω;
tu as [<i>tya</i>] ἔχεις	as-tu? ἔχεις;
il a [<i>ila</i>] ἔχει (αὐτός)	a-t-il? ἔχει; (αὐτός)
elle a [<i>ela</i>] ἔχει (αὐτή)	a-t-elle? ἔχει; (αὐτή)
on a [<i>ona</i>] ἔχει (τις)	a-t-on? χ. τ. λ.
nous avons [<i>nuzavō</i>] ἔχομεν	avons-nous?
vous avez [<i>vuzave</i>] ἔχετε	avez-vous?
ils ont [<i>ilzō</i>] ἔχουσι (ἔχουν) αὐτοί	ont-ils? [<i>ōtil</i>]
elles ont [<i>elzō</i>] ἔχουν αὐταί	ont-elles? [<i>ōtel</i>].

ερωτός + infirmer, interviener
 + διαρεκλήθημε = διαφανθείτε - interer

Τὸ οὐσιαστικόν.

17

interrogatif ^{πρωταίως}

Ὁ ἐρωτηματικὸς τύπος τοῦ ῥήματος σχηματίζεται δι' ἀπλῆς ἀναστροφῆς τῆς ἀνωγουμίας μετὰ τὸ ῥῆμα. Εἰς τὸ a-t-il, a-t-elle, a-t-on τὸ t παρεντίθεται χάριν εὐφωνίας.

§ 4. Αἱ προθέσεις τῆς γαλλικῆς γλώσσης συντάσσονται μετὰ αἰτιατικὴν dans la case ἐν τῇ θήκῃ, à l'école εἰς τὸ σχολεῖον.

θέλω - pour. κλαίω Λεξιλόγιον.

La place [laplas] ἡ θέσις, ἡ πλατεία	la classe [laklas] ἡ τάξις
deux [dø] δύο	dans [dā] ἐντός, ἐν
le voisin ὁ γείτων	la case [laka:s] θήκη, <u>θώραξ</u>
[lɔvva:zɛ]	pour [pur, pur] διὰ
le professeur ὁ καθηγητής	<u>qui?</u> [ki] τίς: (ποιός).
[laprofɛsœ:r] } ἡ καθηγήτρια	

composé
 regie.
 Casier
 quichet
 petite fenêtre

Θέμα 4.

J'ai une chaise et une chaire. Tu as un banc. Vous avez des bancs et des tables. L'élève a une place. Les élèves ont des places. Il a deux voisins. Ils ont des plumes et des porte-plumes. Nous avons des professeurs. Vous avez des cahiers et des livres. On a des crayons. Nous avons les livres et les cahiers dans la case.

Θέμα 5.

Κλῆνον· α') J'ai un banc, tu as un banc κ. τ. λ.
 β') J'ai un voisin, tu as un cahier κ. τ. λ. μετ' ἐν ἄλλο ἀντικείμενον (nez, bras). γ') Ai-je une chaise? κ. τ. λ.
 δ') ἀμοιβαίως· ai-je une chaise? Tu as une chaise, as-tu une chaise? J'ai une chaise κ. τ. λ.

Διάλογος.

Où sont les fenêtres?	Voilà . . .
Où est la porte?	Voilà . . .
Où est la chaise?	Voilà . . .
Pour qui est la chaise?	La chaise est pour le professeur.
Qui est dans la classe?	L'élève est dans la classe.
Où sont les livres?	Les livres sont dans la case.
Où sont les plumes et les crayons?	Les plumes et les crayons sont dans le plumier.

+ ὀφθαλμῶ = avoir mal aux yeux
 18 ὀφθαλμία - ophthalmia Μάθημα 3.

ΤΡΙΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ἀνώμαλος σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ.

§ 1. Τὰ οὐσιαστικά τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς au, eau, eu, ōu καὶ μερικά εἰς ou λαμβάνουν x ἀντὶ s εἰς τὸν πληθυντικόν.

le chapeau [ʃapo] ὁ πῆλος	Plur. les chapeaux οἱ πῆλοι
le feu [fø] τὸ πῦρ, ἡ φωτιά	> les feux τὰ πυρά
le vœu [vø] ἡ εὐχή	> les vœux αἱ εὐχαί
le chou [ʃu] τὸ λάχανον, ἡ κράμβη	> les choux τὰ λάχανα
le genou [ʒenu] τὸ γόνυ	> les genoux τὰ γόνατα
le joujou [ʒuzu] τὸ ἄθυρμα	> les joujoux τὰ ἄθυρματα.

§ 2. Τὰ περισσώτερα οὐσιαστικά, τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς al μεταβάλλουν τὸ al εἰς au καὶ προσλαμβάνουν x εἰς τὸν πληθυντικόν.

le cheval [ʃeval] ὁ ἵππος, τὸ ἄλογο	Plur. les chevaux [ʃevø] οἱ ἵπποι
l'animal [ʌnimal] τὸ ζῷον	> les animaux [lezanimø] τὰ ζῷα.

§ 3. Τὴν αὐτὴν κατάληξιν λαμβάνουν καὶ πολλὰ οὐσιαστικά τελειώνοντα εἰς ail: le travail [lɔtrava:j] ἡ ἐργασία, les travaux [lɔtravo] αἱ ἐργασίαι κ. τ. λ.

§ 4. Ἄξιος παρατηρήσεως εἶναι ὁ πληθυντικὸς τῶν ἐξῆς.

le ciel [ʃesjel] ὁ οὐρανός	les cieux [ʃesjø] οἱ οὐρανοί
l'œil [lœ:j] ὁ ὀφθαλμὸς	les yeux [lœjø] οἱ ὀφθαλμοί.

§ 5. Τὰ ἐπίθετα ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν διὰ τῆς προσθήκης ἑνὸς e ἀφώνου εἰς τὸ ἀρσενικόν. Ἐὰν τὸ ἀρσενικὸν τελειώῃ εἰς e δὲν λαμβάνει τίποτε εἰς τὸ θηλυκόν. Ὁ πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται ὅπως καὶ τῶν οὐσιαστικῶν, συμφωνεῖ δὲ τὸ ἐπίθετον μὲ τὸ οὐσιαστικὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν.

Λεξιλόγιον.

Un animal domestique [domestik]	κατοικίδιον ζῷον	le chien [ʃjɛ]	ὁ σκύλος, κύων
		le mouton [mutøŃ]	τὸ πρόβατον
		la brebis [brɛbi]	

* κατοικῶ - demeurer, habiter, κατοικίδιος, ὄν
 ὁ κάτοικος, κατοικία, κατοικίδια, κατοικίδια
 ἡ κατοικία, demeure

x καθαρός, άον προφορική

Ανώμαλος σχηματισμός του πληθυντικού.

19

la chèvre [ʃe:vʀ] ή αιζή
 le cochon [kɔʃɔ̃] }
 le porc [pɔʀ, } ή χοίρος
 pork }
 ou ή
 x immonde ^{μαλινόμορφο} ακάθαρτος
 [(i)mɔ̃mɔ̃d]
 mais [mɛ] αλλά
 le neveu [nəvʀ] ή ανεψιός
 vu [vy] (ιδιωμένος) ὄχι
 beau [bo] ωραίος
 vif [vif] ζωηρός
 le chat [ʃa] ή γάτα
 le bœuf [bœf] ή βοῦς

la vache [vaʃ] ή αγελάδα * ή βοῦς.
 fidèle [fidɛl] πιστός
 intelligent, -e έξυπνος,
 [ɛtɛlɛʒɑ̃, -zɑ̃t] νοήμων
 leur [lœ:r] των (ιδιόκτων)
 leurs (Plur.) των (ιδιοκίτων)
 la souris [suri] ή μῦς,
 rat ή ποντικός
 très [trɛ] πολύ
 aussi [osi, osi] επίσης ^{εἰσθενῶ}
 la chair [ʃe:r] ή σὰρξ,
 excellent [eksɛlɑ̃] τὸ κρέας
 il tue [ilty, ity] ἐξάίρετος ^{φονεύει}
 φονεύει.

Θέμα 6.

Les animaux domestiques sont les chevaux, les chiens, les chats, les bœufs, les vaches, les moutons (brébis), les chèvres et les cochons. Les chevaux sont beaux, leurs yeux sont vifs. Les chiens sont fidèles et || intelligents. Le chat tue les souris. Le bœuf est un animal très utile. Les vaches, les moutons, les chèvres sont aussi utiles. Les cochons sont des animaux immondes, mais leur chair est excellente.

Θέμα 7.

α') Γράψον τὰ οὐσιαστικά τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μαθήματος εἰς τὸν ἐνικὸν καὶ πληθυντικὸν μὲ τὸ ὀριστικὸν καὶ ἄριστον ἄρθρον. β') Κλῖνον τὰ ὀνόματα τῶν κατοικίδιων ζώων μὲ τὸ j'ai καὶ ai-je.

Θέμα 8.

Πρὸς μετάφρασιν εἰς τὸ γαλλικόν: "Έχεις δύο πῖλους. Έχομεν δύο βραχίονας, δύο ὀφθαλμούς καὶ μίαν ρῖνα. Ποῦ εἶναι τὰ λάχανα; Ἴδου (μακράν) δύο λάχανα. Έχω δύο ἀνεψιούς. Έχετε ἴδη τὸ πῦρ. Οἱ ἵπποι εἶναι κατοικίδια ζῶα. Αἱ ἀγελάδες, τὰ πρόβατα καὶ οἱ χοῖροι εἶναι ἐπίσης κατοικίδια ζῶα. Ὁ κύων εἶναι πιστὸς καὶ νοήμων. Ποῖος φονεύει τοὺς ποντικούς; Ποῖον (Quel) κατοικίδιον ζῶον εἶναι ἀκάθαρτον;

Διάλογος.

Où est l'encrier?
 Où est l'encre?

Voilà . . .
 L'encre est dans l'encrier.

2*

Où sont les livres et les cahiers?	Voici les . . .
Qui a l'encrier?	L'élève a l'encrier.
Quel animal domestique est fidèle?	Le chien.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Πτώσεις.

§ 1. Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα δὲν ἔχει κυρίως οὔτε κλίσεις οὔτε πτώσεις. Τὰς δὲ διαφορὰς σχέσεις τοῦ οὐσιαστικοῦ ἐκφράζουν οἱ Γάλλοι διὰ προθέσεων. Καὶ ἡ μὲν πρόθεσις de χρησιμεύει πρὸς δήλωσιν τῆς γενικῆς, ἡ δὲ à πρὸς δήλωσιν τῆς δοτικῆς. Τὸ de le συγχωνεύεται εἰς du καὶ τὸ à le εἰς au [o], τὸ de les εἰς des καὶ τὸ à les εἰς aux [o]. Ἡ ὀνομαστικὴ εἶναι ὁμοία μὲ τὴν αἰτιατικὴν (Μάθημα 1ον, 3), ὁ πληθυντικὸς καὶ διὰ τὰ δύο γένη εἶναι ὁ αὐτός.

Ὄνομαστ.	les pères, les mères
Γενικ.	des pères, des mères
Δοτικ.	aux pères, aux mères
Αἰτιατ.	les pères, les mères.

§ 2. Πρὸ τοῦ ἀορίστου ἄρθρου un (εἷς), une (μία) τὸ e τῆς προθέσεως de ἀποβάλλεται καὶ ἀντ' αὐτοῦ τίθεται ἀπὸστροφος· d'un père, d'une mère, d'une rose, d'un enfant, d'une reine, d'un chien κ. τ. λ.

§ 3. Ἄν ὑπάρχη ἀντὶ τοῦ ἄρθρου δεικτικόν τι ἐπίθετον, ὅπως ce [sa], cette [set] (οὗτος, αὕτη, τοῦτο) ἢ κτητικόν τι, ὅπως mon [mɔ̃], ma [ma] (ἐμός, ἐμή, μου), ton, ta (σός, σή, σου), son, sa (ἰδικός του, του), votre [votr] (ὕμέτερος, σας) τότε θέτομεν ὡσαύτως τὴν πρόθεσιν de εἰς τὴν γενικὴν καὶ τὴν à εἰς τὴν δοτικὴν.

Ὄν. mon frère [frɛr]	ὁ ἀδελφός μου
Γεν. de mon frère	τοῦ ἀδελφοῦ μου
Ὄν. cette femme [fam]	αὕτη ἡ γυνή.
Γεν. de cette femme	ταύτης τῆς γυνακίος
Ὄν. ma sœur [sœr]	ἡ ἀδελφή μου
Γεν. de ma sœur	τῆς ἀδελφῆς μου.

§ 4.

Κλίσις.

α') Μὲ τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον.

Ἑνικός.

Ὄν. καὶ αἰτ. la mère ἢ μήτηρ, τὴν μητέρα
Γεν. de la mère τῆς μητρός, ἀπὸ τὴν μητέρα, περὶ τῆς
μητρός
Δοτ. à la mère τῇ μητρί, εἰς τὴν μητέρα.

Πληθυντικός.

Ὄν. καὶ αἰτ. les mères αἱ μητέρες, τὰς μητέρας
Γεν. des mères τῶν μητέρων, ἀπὸ τὰς μητέρας
Δοτ. aux mères ταῖς μητράσι, εἰς τὰς μητέρας.

Ἑνικός.

Ὄν. καὶ αἰτ. le père ὁ πατήρ, τὸν πατέρα
Γεν. du père τοῦ πατρός, ἀπὸ τὸν πατέρα, περὶ τοῦ
πατρός
Δοτ. au père τῷ πατρί, εἰς τὸν πατέρα.

Πληθυντικός.

Ὄν. καὶ αἰτ. les pères οἱ πατέρες, τοὺς πατέρας
Γεν. des pères τῶν πατέρων, ἀπὸ τοὺς πατέρας
Δοτ. aux pères τοὺς πατράσι, εἰς τοὺς πατέρας.

Ἑνικός.

Ὄν. καὶ αἰτ. l'habit τὸ φόρεμα
Γεν. de l'habit τοῦ φορέματος, ἀπὸ τὸ φόρεμα, περὶ τοῦ
φορέματος
Δοτ. à l'habit εἰς τὸ φόρεμα.

Πληθυντικός.

Ὄν. καὶ αἰτ. les habits τὰ φορέματα
Γεν. des habits τῶν φορεμάτων, ἀπὸ τὰ φορέματα, περὶ
τῶν φορεμάτων
Δοτ. aux habits τοὺς φορέμασι, εἰς τὰ φορέματα.

Ἑνικός.

Ὄν. καὶ αἰτ. le hibou ἢ γλαυῆξ, τὴν γλαῦκα
Γεν. du hibou τῆς γλαυκός, ἀπὸ τὴν γλαῦκα
Δοτ. au hibou τῇ γλαυκί, εἰς τὴν γλαῦκα.

Πληθυντικός.

Ὅν. καὶ αἰτ. les hiboux αἱ γλαυῖνες
 Γεν. des hiboux τῶν γλαυκῶν
 Δοτ. aux hiboux ταῖς γλαυζί.

Ἐνικός.

Ὅν. καὶ αἰτ. la haie ἡ φράκτης
 Γεν. de la haie κ. τ. λ.
 Δοτ. à la haie

Πληθυντικός.

Ὅν. καὶ αἰτ. les haies
 Γεν. des haies
 Δοτ. aux haies.

β') Μὲ τὸ ἀρίστον ἄρθρον.

X

Ὅν. καὶ αἰτ. un père [εἷς] πατήρ, πατήρ τις, [ἓνα] πατέρα
 Γεν. d'un père [ἑνός] πατρός, ἀπὸ [ἓνα] πατέρα, περὶ
 [ἑνός] πατρός
 Δοτ. à un père πατρί τινι, εἰς πατέρα

Ὅν. καὶ αἰτ. une mère μία μήτηρ, μήτηρ τις, μητέρα
 τινι, μητέρα
 Γεν. d'une mère μητρός τινος, μητρός, ἀπὸ μητέρα
 (τινα), περὶ μητρός (τινος)
 Δοτ. à une mère εἰς μητέρα, μητρί.

Μὲ ἐν κτηρικὸν ἢ δαικτικὸν ἐπίθετον.

Ὅν. καὶ αἰτ. mon frère ὁ ἀδελφός μου, τὸν ἀδελφόν μου
 Γεν. de mon frère τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἀπὸ τὸν ἀδελφόν
 μου, περὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου
 Δοτ. à mon frère τῷ ἀδελφῷ μου, εἰς τὸν ἀδελφόν μου

Ὅν. καὶ αἰτ. cette maison αὕτη ἡ οἰκία, ταύτην τὴν οἰκίαν
 Γεν. de cette maison ταύτης τῆς οἰκίας, ἀπὸ ταύτην
 τὴν οἰκίαν, περὶ ταύτης τῆς οἰκίας
 Δοτ. à cette maison ταύτη τῇ οἰκίᾳ, εἰς ταύτην τὴν οἰκίαν.

§ 5.

Ἐνεστώσ τοῦ être.

je suis [zəsi] εἶμαι

suis-je? [si:z] εἶμαι;
(ἑρώτ.)

tu es [tʏe] εἶσαι

es-tu? [etʏ] εἶσαι;

il est [ilɛ] εἶναι

est-il? [etil] εἶναι;

+ { το σώμα, lit. matelas
 το στόμα - bouche
 το σώμα - corps

Πτώσεις.

23

nous sommes [nusəm]	sommes - nous? [səmnu]
είμεθα <i>ειμασθε</i>	είμεθα;
vous êtes [vuzet] είσθε <i>εισθε</i>	êtes-vous? [etvu] είσθε;
ils sont [ilsō, isō] είναι.	sont ils? [sōti] είναι;

Λεξιλόγιον.

La partie [parti] τὸ μέρος	principal κύριος
le corps [kɔr] X τὸ σῶμα X	[prɛsɪpəl]
un homme [om] ἄνθρωπος τις, ἄνθρωπος	la jambe [zãb] ἡ κνήμη, τὸ σκέλος
la tête [tet] ἡ κεφαλὴ	droit, -e δεξιός, δεξιά
humain, -e ἀνθρώπινος	[drwa, drwat]
[ymɛ, ymɛn]	gauche [goʃ] ἀριστερός,
elle comprend περιλαμβάνει	ἀριστερά
[kɔprã] (αὐτή)	il y a [ilja] ὑπάρχει
le crâne [kra:n] τὸ κρανίον	cinq [sɛ:k] πέντε
le front [frɔn] τὸ μέτωπον	le doigt [dwa] ὁ δάκτυλος
antérieur προηγούμενος	qui [ki] τίς, τί
[ãterjɔ:r]	le pouce [pus] ὁ ἀντίχειρ,
une oreille [orej] ὄτος, αὐτί	ὁ μέγας
la joue [zu] ἡ παρεία,	(δάκτυλος)
τὸ μάγουλον	un index [ɛdɛks] δείκτης
la bouche [buf] τὸ στόμα	le doigt du milieu ὁ μέσιος
le menton [mãtɔ] ὁ πώγων	c'est [sɛ], (αὐτὸ) εἶναι
le pied [pje] ὁ πούς	ce sont [sɔsɔ]
trois [trwa] τρεῖς, τρία	un annulaire παράμεσος
la vitre [vitr] ἡ θύρα (τοῦ παραθύρου)	[anyler]
le nom [nɔ] τὸ ὄνομα	la serrure [sery:r] τὸ κλειδον
la face [fas] τὸ πρόσωπον	attaché [ataʃe] προσδεμένος
le tronc [trɔ] ὁ κορμός	par [par] διὰ, ὑπὸ
le membre τὸ μέλος	le cou [ku] ὁ λαιμός
[mãbr]	l'auriculaire ὁ μικρός
	[lɔrikyle:r] δάκτυλος
	n (ἀπίτης).

Θέμα 9.

Les parties du corps de l'homme sont la tête, le tronc et les membres. La tête est la partie principale du corps humain; elle comprend le crâne et la face. Le visage est la partie antérieure de la tête, il comprend le front, les yeux, le nez, les oreilles, les joues, la bouche, le menton. Le front est la partie principale de la face. La tête est attachée au tronc par le cou. Les membres (les bras et les jambes) sont attachés au tronc. Nous avons deux mains, la main droite et la main gauche. A la main il y a cinq doigts, qui sont

+ η νύχτα
 το βράδι
 η νύχτα
 το βράδι
 η νύχτα, marcher en tête, précéder
 προηγούμενος - antérieur (marcher devant
 avant)

le pouce, l'index, le doigt du milieu (ou médius), l'annulaire, le petit doigt ou auriculaire. Les parties principales des jambes sont les pieds et les genoux.

Θέμα 10.

α') Κλῖνον γραπτῶς 6 οὐσιαστικά (τρία ἄρσενικά, τρία θηλυκά) εἰς τὸν ἐνικὸν καὶ τὸν πληθυντ. μετὰ τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον καὶ μετὰ τὰ κτητικὰ καὶ δεικτικὰ ἐπίθετα. β') Κλῖνον τὸ je suis dans une salle καὶ οὐ suis-je?

X Θέμα 11.

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου περιλαμβάνει τρία μέρη, τὸν κορμὸν, τὰ μέλη καὶ τὴν κεφαλὴν, ἧτις εἶναι τὸ κυριώτερον μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Τὰ μέρη τοῦ προσώπου εἶναι τὸ μέτωπον κ. τ. λ. Ὁ λαιμὸς συνδέει (rattache) τὸν κορμὸν μετὰ τὴν κεφαλὴν. Ὁ ἀνθρώπος ἔχει δύο χεῖρας, μίαν δεξιὰν καὶ μίαν ἀριστεράν. Ἐχει πέντε δακτύλους. Τὰ ὀνόματα τῶν δακτύλων εἶναι: ὁ μέγας κ. τ. λ. Ὁ ποὺς εἶναι (ἐν) κύριον μέρος τῆς κνήμης.

Διάλογος.

Est-ce une fenêtre?	Oui, monsieur, c'est une fenêtre.
Où sont les vitres?	Voilà . . .
Où est le livre du professeur?	Voilà . . .
Sont-ce les cahiers de ton ami?	Oui, monsieur, ce sont les cahiers de mon ami.
Où est la serrure de la porte?	Voilà . . .

✓ ΠΕΜΠΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Κύρια ὀνόματα.

§ 1. Τὰ κύρια ὀνόματα δὲν δέχονται ἄρθρον, εἰς τὴν γενικὴν προσλαμβάνουν τὴν πρόθεσιν de καὶ εἰς τὴν δοτικὴν τὴν à. Πληθυντικὸν δὲν ἔχουν.

§ 2. Ἐπίσης δὲν δέχονται ἄρθρον τὸ monsieur ὁ κύριος, madame κυρία, ἡ κυρία, mademoiselle δεσποινίς, ἡ δεσποινίς.

Γεν. de Monsieur (Thiers [tjɛr]) τοῦ κυρίου, de Madame (Dubois [dybwa]), de Mademoiselle (Lebrun [ləbrɑ̃]).

Δοτ. à Monsieur τῷ κυρίῳ, εἰς τὸν κύριον, à Madame, à Mademoiselle.

§ 3. Τὰ συνηθέστερα κύρια ὀνόματα εἶναι·

Paul [pɔl] Παῦλος	Georges [ʒɔʁʒ] Γεώργιος
Jacques [ʒak] Ἰάκωβος	Gaston [gastɔ̃] Γαστόν
Alfred [alfʁɛd] Ἀλφρέδος	Albert [albɛʁ] Ἀλβέρτος
Charles [ʃarl] Κάρολος	Frédéric [fʁedeʁik] Φρειδε- ρῖκος
Louis [lwi] Λουδοβίκος	Jules [ʒyl] Ἰούλιος
Guillaume [gijom] Γου- λιέλμος	Pierre [pjɛʁ] Πέτρος
Henri [ɑ̃ʁi, hɑ̃ʁi] Ἑρρίκος	Jean [ʒɑ̃] Ἰωάννης
Jeanne [ʒɑn] Ἰωάννα	Emilie [emili] Αἰμιλία
Marguerite [mɑʁgʁit] Μαρ- γαρίτα	Blanche [blɑ̃ʃ] Λευκή
Geneviève [ʒənɛjɛv] Γενε- βιέβη, Γενοβέφα	Hélène [elɛn] Ἑλένη
Louise [lwiːz] Λουίζα	Henriette [ɑ̃ʁjet] Ἑρριέτα
Marie [mari] Μαρία	Julie [ʒyli] Ἰουλία
	Alice [alis] Ἀλίχη.

Ἐὰν μετὰ τὸ monsieur κ. τ. λ. ἀκολουθῇ τίτλος τις ἢ ὄνομα τι συγγενείας δηλωτικόν, τότε τίθεται τὸ ἄρθρον ἢ τὸ κτητικὸν ἐπίθετον ἐν τῷ μέσῳ· monsieur votre père ὁ κύριος πατήρ σας, monsieur le comte ὁ κύριος κόμης.

Λεξιλόγιον.

Les parents [parɑ̃] οἱ γονεῖς	la nièce [njɛs] ἡ ἀνεψία
le fils [fis] ὁ υἱός	ils forment [fɔʁm] σχηματίζουν
les grands-parents [grɑ̃parɑ̃] ὁ πάππος καὶ ἡ μάμμη	la famille [famij] ἡ οἰκογένεια
le grand-père [grɑ̃pɛʁ] ὁ πάππος	vos (πλ.) ὑμέτεροι, -αι, -α
la grand'mère [grɑ̃mɛʁ] ἡ μάμμη	le chef [ʃɛf] ἀρχηγός
notre [notʁ] ἡμέτερος, -α, ἰδικός, -ή μας, μας	le gant [gɑ̃] τὸ χειρόκιον - γάντι
nos [no] (πλ.) ἡμέτεροι, -αι, ἰδικοί, -αί, -ά μας, μας	le pardessus [pardasy] + ὁ ἐπενδύτης - εἰσπαστήριον
quel [kɛl] ποῖος	le bas [ba] αἱ περικνη- μίδες, κάλ- τσαι
quelle [kɛl] (θ-ηλ.) ποία	la botte [bɔt] τὸ ὑπόδημα
s'appelle [sɑpɛl] ὀνομάζεται	la chambre [ʃɑ̃br] τὸ δωμάτιον
le cousin [kuzɛ̃] ὁ ἐξαδελφός	mon [mɔ̃] ἐμός, μου, ἰδικός μου
un oncle [ɔ̃kl] θείος	ton σός, σου, ἰδικός σου
la cousine [kuzin] ἡ ἐξαδέλφη	son ἰδικός του, τῶ
la tante [tɑ̃t] ἡ θεία	ma [ma] ἐμή, μου
la sœur [sœʁ] ἡ ἀδελφή	

habiller ἐνδύω - ἡ ἐνδυμασία, costume, habillement
s'habiller ἐνδύομαι - ἡ ἐνδυμασία, costume, habillement

ta	σή, σου	ses (πλ.)	ιδικοί, -αί του,
sa	ἰδική του, του		του
mes [me, me] (πλ.)	ἐμοί, -αί μου	le mouchoir	τὸ μανδύλιον.
tes (πλ.)	σοί, αἱ σου	[muʃwa:r]	

Θέμα 12.

Je suis l'enfant de mes parents. Mon nom est Paul. Ma sœur Jeanne est leur fille. Leurs parents sont nos grands-parents, nos grand-pères et nos grand-mères. Quel est le nom de tes parents? Mon père s'appelle Charles et ma mère s'appelle Louise. Qui est ton oncle? Le frère de mon père ou de ma mère est mon oncle, leur sœur est ma tante. Tu es le neveu de ton oncle et de ta tante, et ta sœur est leur nièce. Les enfants de ton oncle ou de ta tante sont tes cousins ou tes cousines. Le père, la mère et les enfants forment la famille; le père est le chef de cette famille.

Θέμα 13.

Ἐρώτησον· α') ἓνα φίλον σου, ποῖον (quel) εἶναι τὸ ὄνομά σου; β') πολλούς, γ') τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ του, τῆς ἀδελφῆς του, τῶν γονέων του κ. τ. λ., δ') ποῖος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς μιᾶς οἰκογενείας, ε') κλῖνον τό· je suis ton oncle, tu es mon neveu κ. τ. λ.

Διάλογος.

Οὐ ἐστὶν τὸ μανδύλιόν σου ἐν τῇ ποσῇ;	Mon mouchoir est dans ma poche.
Οὐ ἐστὶν οἱ γάντιοι τοῦ Καραίου ἐπὶ τὴν τράπεζαν;	Les gants de Charles sont sur la table.
Εἶναι ἐκεῖ ἕνα παρδουσσὸν;	Oui, monsieur, c'est un pardessus.
Οὐ ἐστὶν οἱ κάλτσες;	Voilà mes bas.
Οὐ ἐστὶν οἱ ἀποκαταστάσεις;	Vos bottes sont dans la chambre.

✓ EKTON MAΘHMA

Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον. Article partitif.

§ 1. "Ὅταν οἱ Γάλλοι θέλουν νὰ φανερώσουν ἀόριστον ποσὸν ἢ ἀόριστον μέρος ἐνὸς ὅλου (π. χ. δένδρων, βιβλίων, ἄρτου, οἴνου κ. τ. λ.) μεταχειρίζονται τὴν γενικὴν ἢ ἀφαιρετικὴν τοῦ ὀνόματος. Τοῦτο ὀνομάζεται μεριστικὸν ἄρθρον (article partitif), π. χ. δένδρα (μερικὰ ἀπὸ τὰ δένδρα) des arbres, ἄρτος du pain.

φανερώω
αείνω
mouchoir
faire connaître
παραδείγματός χάριν
ἢ ἀφαιρετικὸν
αἰτιατῆ.

x ἡ οὐώρα ἢ τὸ οὐωρικόν - fruit desert

ἄρο (ροσθαια) τὸ μεριστικὸν ἄρθρον. 27.

§ 2. "Όταν πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὑπάρχη ἐπίθετον, τότε δὲν μεταχειρίζονται τὴν γενικὴν τοῦ ἄρθρου, ἀλλὰ τὴν πρόθεσιν de: καλὸς ἄρτος de bon pain, μεγάλαι πόλεις de grandes villes. Μεριστικὸν λοιπὸν ἄρθρον πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ μὲ γενικὴν, πρὸ ἐπιθέτου μὲ de.

§ 3. Ὁ πληθυντικὸς τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου θεωρεῖται ὡς πληθυντικὸς τοῦ ἀορίστου· δένδρον un arbre, δένδρα des arbres.

Γένεσις ἑστὸς Λεξιλόγιον.

N'est-ce pas? [nespa]	δὲν ἔχει οὐτως;	le prunier [prynje]	ἡ δαμασκηνέα
il y a dedans [iljad(a)da]	ὑπάρχει, -ουν ἐντός	la prune [pryn]	τὸ δαμάσκηρον
derrière [derjer]	ὀπίσθεν οὐτως	le cerisier [srizje]	ἡ κερασεύα
la maison [me(e):zɔ]	ἡ οἰκία	la cerise [lasrɪz]	τὸ κεράσιον
X le jardin [zardɛ]	ὁ κήπος	un arbre [ānarbr]	(ἐν) δένδρον
X le verger [verze]	ὁ ὀπωροφόρος κήπος	autre [otr]	ἄλλος
οὐωροκλήσιος		le fruit [fryj]	ὁ καρπός, τὸ ὀπωρικόν
le pommier [pomje]	ἡ μηλέα ἢ κήμη	à côté de [akote]	πλησίον τοῦ, παρὰ τὸ
# la pomme [pom]	τὸ μήλον	le (jardin) potager [potaze]	ὁ λαχανόκη- πος
le poirier [pwarje]	ἡ ἀπίδεια	le jardin à fleurs [flœ:r]	ὁ ἀνθόκηπος
la poire [pwar]	τὸ ἀπίδιον	beau [bo] (ἀρσ.)	ὠραῖος
nous cultivons [kyltivɔ]	καλλιεργετοῦμεν	belle [bol] (θηλ.)	ὠραία
vous cultivez [kyltice]	καλλιεργεῖτε	la rose [roz]	τὸ ῥόδον, τριαντάφυλλον
les légumes [legym]	τὰ λαχανικά	joli [zoli]	εὐμορφος, -η, -ον
comme [kom]	ὅπως, ὡς	la tulipe [tylip]	λεῖριον, καλὸς
le pois [pwa]	τὸ πείσον, πιζέλι	la violette [vjolejt]	τὸ ἴον, μενεξές
le haricot [(h)ariko]	ὁ φάηλος, τὸ φασόλι	la pensée [pā:se]	τὸ φλόγιον, ὁ πανσές
la salade [salad]	ἡ σαλάτα	le résèda [rezeda]	ἡ οἰάνθη, ὁ ῥεζεδάς
un asperge [asperz]	ὁ ἀσπαραγγός, τὸ σπαράγγι	quelle sorte de? [kelsort dɔ]	τί εἶδους;
la fleur [flœ:r]	τὸ ἄνθος		

θεωρεῖται
consider
ταγαθόν

le jardin - chou - légumes
le potager - bouquet de fruitier
le haricots - chou - légumes
le potager - bouquet de fruitier
le haricots - chou - légumes

καλλιεργεῖτε culture
καλλιεργεῖτε culture

Θέμα 14.

καλλιεργεῖτε culture

Vous avez un jardin, n'est-ce pas? Oui, mon ami, derrière notre maison il y a un beau jardin, c'est notre verger. Il y a dedans des pommiers, des poiriers, des pruniers, des cerisiers et d'autres arbres. Les fruits de ces arbres sont les pommes, les poires, les prunes et les cerises. A côté du verger se trouve un (jardin)

τὸ ἄχραδι - ποικὴ ἢ ἄχραδιὰ ποικίλη

le haricots - chou - légumes
le potager - bouquet de fruitier
le haricots - chou - légumes

potager où nous cultivons des légumes: des choux, des pois, des haricots, de la salade et des asperges. Voilà le jardin à fleurs. Quelles belles fleurs! Il y a de belles roses, de jolies tulipes, des violettes, des pensées et du réséda.

Θέμα 15.

Κλῆνον· α') j'ai des pommiers dans mon jardin, tu as des poiriers dans ton jardin. κ. τ. λ., β') ai-je des pois dans mon (jardin) potager? κ. τ. λ.

Θέμα 16.

Εχομεν ένα ωραῖον κήπον, ὅστις εἶναι ὀπισθεν τῆς οἰκίας. Οὗτος ὁ κήπος συνίσταται (se compose) ἀπὸ (de) ἕνα ὀπωροφόρον κήπον, ἕνα λαχανόκηπον καὶ ἕνα ἀνθόκηπον. Τὰ δένδρα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐν τῷ ὀπωροφόρῳ μας κήπῳ, εἶναι μηλέαι, ἀπιδέαι, δαμασκηnéαι καὶ κερασεάι. Ἐν τῷ λαχανοκήπῳ, ὅστις εἶναι παρὰ τὸν ὀπωροφόρον κήπον, καλλιεργοῦμεν λάχανα, πιζέλια, φασόλια, σπαράγγια. Ἐν τῷ ἀνθοκήπῳ μας ὑπάρχουν ὠραῖα ἀνθη, ῥόδα καὶ λείρια, μενεζέδες, πανσέδες καὶ ῥεζεδά (οἰνάνθαι).

Διάλογος.

Y a-t-il [i(j)atil] un jardin derrière votre maison?

Quelle sorte de jardin y a-t-il?

Quel est le fruit du pommier, du poirier etc.?

Quelles fleurs avez-vous dans votre jardin à fleurs?

Quelles sortes de légumes cultivez-vous?

ΕΒΔΟΜΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον ἐν σχέσει πρὸς τὴν γενικήν.

§ 1. Μετὰ τὰς λέξεις, αἱ ὁποῖαι σημαίνουν ποσὸν⁺ (οὐσιαστικὰ καὶ ἐπιρρήματα ἀλλ' ὄχι καὶ ἐπίθετα) θέτομεν μόνον τὴν πρόθεσιν de:

μιά φιάλη κρασί une bouteille de vin [yñbutejdovē].

+ [ἐν] τεμάχιον ἄρτου un morceau de pain [amorsodapē].

[ἐν] ζευγος περινημίδων une paire de bas [ymperdaba].

ἐν ποτήριον ὕδατος[±] (ἕνα ποτήρι νερό) un verre d'eau [averdo].

μαλίτρα une livre
 ὡ λίτρον - un litre - λίτρον
 Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον ἐν σχέσει πρὸς τὴν γενικήν. 29

μιὰ λίτρα καφέ une livre de café [γλη:vr(ə)dəkafe].
 μέγας ἀριθμὸς στρατιωτῶν un grand nombre de soldats [solda].

Ἐξαιρέσεις: la plupart [plypar:] "οἱ περισσότεροι" θέλει γενικήν· οἱ περισσότεροι μαθηταὶ la plupart des élèves.

Ἐπιρρήματα.

Beaucoup [bo:ku] πολὺ	combien? [kəbjɛ] πόσον; (quantité)
peu [pø] ὀλίγον, un peu ὀλίγον τι	trop [tro. tro] πάρα πολὺ
plus [ply] πλέον, περισσότερον	tant [tā] τόσον
moins [mwɛ] ὀλιγώτερον, ἥττον	autant [otā] τόσον ὅσον
assez [ase] ἀρκετά	rien [rjɛ] οὐδέν, τίποτε
	point [pwɛ] ποσῶς de tout quelque chose [kɛkso:z, kɛkso:z] κάτι τι, πρῶγμα τι.

+ Σημ. Τὸ bien [bjɛ] πάρα πολὺ θέλει γενικήν· bien des livres, bien du pain κ. τ. λ.

Ἄλλὰ plusieurs [plyzjæ:r] ἐπίθ. πολλοί, πλείστοι, κάμποσοι ἄνευ τοῦ de: plusieurs élèves πολλοὶ μαθηταί.

§ 2. Ἡ πρόθεσις de μετὰ οὐσιαστικοῦ ἄνευ ἄρθρου χρησιμεύει πρὸς σχηματισμὸν ἐπιθέτου σημαίνοντος τὴν ὕλην ἐξ ἧς κατασκευάσθη τι.

de soie [swa] ἐκ μετάξης, μετάξινος, μεταξωτός.
 un chapeau de paille [dra:j] πῖλος ἀπὸ ἄχυρον,
 ἡ διάνωσ κ. ψιάδινος πῖλος.
 une robe de soie [ynrəbdəswa] μεταξωτὴ ἐσθῆς (ρόμπα).
 une montre d'or [ymnɔ:tradɔ:r] χρυσοῦν ὥρολόγιον.

§ 3. J'avais [zavɛ] εἶχα κ. τ. λ.	vous aviez [vuzavje] εἶχετε
tu avais [tavɛ] εἶχες	ils avaient [ilzavɛ] εἶχαν
il avait [ilavɛ] εἶχε	avais-je? [avɛ:z] εἶχον;
nous avions [nuzavjɔ] εἶχομεν	je n'avais pas [zənavɛpa] δὲν εἶχον.

La nourriture [nu:rity:r] ἡ τροφή
 Λεξιλόγιον.
 réglé [reglé] τακτικός, ὀργανισμένος (ὄργιστο)

+ χρυσός, ἡ, ὄν ἢ χρυσοῦς, οὐκ, - διασ. εἶμα.

donc [dɔ̃, dɔ̃k]	λοιπόν
le repas [lɛʁpa]	τό φαγητόν, τό γεύμα
je mange [zomɑ:z]	τρώω
la fois [fwa]	ή φορά
par jour [zɔ:r]	καθ' ήμέραν
le jour	ή ήμέρα
le matin [matɛ]	ή πρωία, τό πρωί
je prends [prɑ]	λαμβάνω
la tasse [tas]	τό κούπετ
le lait [le]	τό γάλα
le pain [pɛ]	ό άρτος, τό ψωμί
le petit pain [lɛptipɛ]	τό ψωμάκιον (φραντζόλα)
à neuf heures [anœvɔ:r]	εις τας 9
la beurrée [bœ:re]	ό βουτυρώτης άρτος
le deuxième [dœ:zjem]	ό δεύτερος, τό δεύτερον
je dine [din]	γευματίζω
à midi [lɔ̃ mizimjɛr]	τήν μεσημ- βριαν
le diner [dine]	τό γεύμα
la soupe [sup]	ή σούπα
le plat [pla]	τό έδεσμα, τό φαγητόν, τό πιάτο

la viande [vjɑ:d]	τό κρέας
le dessert [desɛ:r]	τό επιδόρπιον. ζωιδειν
l'eau [lo]	τό ύδωρ
le quatrième [katʁi(j)ɛm]	ό τέτατος
je bois [bwa]	πίνω ήνω - τότε le
rouge [ru:z]	έρυθρός
à diner [dine]	εις τό γεύμα
à quatre heures [akatrɔ:r]	εις τας 4
un(e) [un] après-midi [apremidi]	άπόγευμα, - μ. μ.
le goûter [gute]	τό δεικόν (φαγητόν)
à sept heures [asetɔ:r]	εις τας 7
souper [supe]	δειπνείν
le souper	τό δειπνον
la personne [person]	τό πρόσωπον
seulement [selmɑ]	μόνον
ils font [fɔ]	κάμνον
un Allemand [almɑ]	(εις) Γερμανός
un Anglais [ɑ:glɛ]	Άγγλος
le Français [frɑ:se]	ό Γάλλος
le thè [te]	τό τείον
la bière [bjɛ:r]	ό ζυθος, ή μπύρα.

ο κίβας
to gouljari

βουτυρω το
βουτυρώτης
beurrer

to arhizoma
mets

to arhizoma, g-dejeuner

Θέμα 17.

La nourriture que je prends à des heures réglées, s'appelle «repas». Combien prends-tu de repas par jour? Je mange cinq fois par jour. Le matin, je prends une ou deux tasses de café ou de lait avec un petit pain: c'est mon premier repas. A neuf heures je mange une beurrée: c'est mon deuxième repas. Je dine à midi; le diner se compose (συνίσταται) d'une soupe, d'un plat de viande, de légumes, de salade et d'un dessert. Je bois un verre de vin rouge à diner. A quatre heures de l'après-midi je prends mon quatrième repas: c'est le goûter. A sept heures je soupe. Il y a bien des personnes qui font seulement trois repas. La plupart des Français font trois repas; beaucoup d'Allemands et d'Anglais font cinq repas par jour.

+ ωρο μεσημεριας
τω μ. - avant - ημερι
μετα μεσημεριαν
μ. μ. - apres midi.

gouter
ω arhizoma
dejeuner

to γεύμα - diner
to arhizoma - dejeuner

Repas: βροφή εν ωραιω λακτικαίς = αρρόγευμα, γεύμα, δείπνον = φαγητόν.
 Προθέσεις. 31

Θέμα 18.

Κλῖνον· α') j'ai, ai-je? β') j'avais, avais-je? με εν ἐπίρρημα και οὐσιαστικὸν ποσότητος ὡς: une bouteille de vin, beaucoup de plumes κ. τ. λ., γ') je n'ai pas de pommes κ. τ. λ., je n'avais point de poires κ. τ. λ.

Θέμα 19. βρώνη

Πολλά πρόσωπα (ἄνθρωποι) γευματίζουν (κάμνουν πέντε γεύματα) πέντε φορές καθ' ἡμέραν. Τὰ γεύματα (φαγητά) ταῦτα εἶναι. Τὸ πρῶτον πρόγευμα, τὸ δεύτερον πρόγευμα, τὸ ἄριστον, τὸ δειλινὸν και τὸ δεῖπνον. Τὴν πρῶταν πίνω (λαμβάνω) ἐν κυάθῳ τετοῦ με ψωμάκιον. Εἰς τὰς 9 τρώγω δύο βουτυρίτας ἄρτους, εἰς τὰς 12 (τὴν μεσημβρίαν) τρώγω μίαν σοῦπαν, ἐν φαγητόν (ἐκ κρέατος) και σαλάταν. Εἰς τὰς 4 τρώγω ἓνα βουτυρίτην ἄρτον και πολλὰ ἀπίδια. Εἰς τὰς 7 δειπνῶ, τρώγω βουτυρίτας ἄρτους και πίνω (λαμβάνω) ἐν κυάθῳ τετοῦ.

+ Quelques-uns d'élèves Διάλογος.

Combien de cahiers as-tu?	J'ai trois cahiers.
Combien de bancs y a-t-il (ὅπαρ-χετ) dans ta classe?	Il y a six (6) bancs.
Combien le banc a-t-il de places?	Le banc a cinq places.
Combien d'élèves y a-t-il dans ta classe?	Il y a trente (30) élèves.
Combien de professeurs as-tu?	J'ai trois professeurs.

ΟΓΔΟΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Προθέσεις. Prepositions.

§ 1. Αἱ προθέσεις ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ συντάσσονται ἐν γένει με ἀιτιατικῆν.

§ 2. Τὸ de le συγχωνεύεται εἰς du, τὸ à le εἰς au, τὸ de les εἰς des, και τὸ à les εἰς aux. Αἱ εὐχρηστώτεραι προθέσεις εἶναι αἱ ἑξῆς:

à εἰς	contre [kɔ:tre] ἐναντίον,
après [apre] μετὰ, ὕστερον	κατὰ
avant [avā] πρό (χρονικῶς)	dans [dā] ἐν, ἐντός
avec [avek] μαζί, με, μετὰ	de ἐκ, ἀπό, περί
chez [je] παρά, εἰς τὴν οἰκίαν (τινός) = chez.	depuis [dɔpɔji] ἀπό (χρονικῶς)

ἐν χρόνῳ. suite

γέυμα βίω - αἰνῶν
 τὸ κοπέλιον φαγητόν
 δειπνῶ - τσάπες
 τὸ δειπνον - τὸ ἐσθῆννί βροφή
 τὸ ἀρόγευμα - dejeuner
 τὸ προγευματικῶν - dejeuner
 τὸ γεύμα, αἰνῶν

συντάσσει
 συμπόσει
 συντάσσω
 τέρειν

derrière [dɛrjɛ:r] ὀπισθεν	parmi [pɑrmi] μεταξύ
dès [dɛ] από (χρ.)	pendant [pɑ:dɑ] κατά (αἰτ.),
devant [dɔvɑ] πρό (τοπικῶς), ἐμπροσθεν	ἐν καιρῶ
en [ɑ] ἐν, εἰς	pour [pur, pɔr] διά
entre [ɑ:tr] μεταξύ	près [prɛ] πλησίον, παρά
envers [ɑvɛ:r] πρός	sans [sɑ] ἄνευ, χωρίς
excepté [ɛksepte] ἐκτός, ἐξαι- ρέσει τοῦ . . .	selon [s(ə)lɔ] κατά, συμ- φώνως ἀφ' ἑαυτοῦ
hors [(h)ɔ:r] ἔξω	sous [su] ὑπό
outré [utr] ἐκτός	suivant [syivɑ] συμφώνως
malgré [malgre] παρά	sur [sɔr] ἐπί, ἐπάνω
par [pɑr] διά, ὑπό	vers [vɛ:r] πρός, περί.

Παράδειγματα.

A la porte εἰς τὴν θύραν.

A l'école [ɛkol] εἰς τὸ σχολεῖον (ἐν τῷ σχολείῳ).

En classe [kla:s] εἰς τὴν τάξιν.

Avec mon ami μετὰ τὸν φίλον μου (μετὰ τοῦ φίλου μου).

Pour [pur] ma sœur διά τὴν ἀδελφὴν μου.

Avant le départ [dɛpa:r] πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως.

Sur la table ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Sous le lit [li] ὑπὸ τὴν κλίνην, ὑποκάτω τῆς κλίνης.

Pendant la pluie [plɔi] κατά τὴν βροχὴν, διαρκού-
σης τῆς βροχῆς.

Devant la maison πρὸ τῆς οἰκίας.

Après la pluie μετὰ τὴν βροχὴν.

Contre la fenêtre κατά τοῦ παραθύρου.

§ 3. Je donne [dɔn] δίδω	est-ce que je donne? [ɛs- kɔzdɔn] δίδω;
tu donnes [dɔn] δίδεις	donnes-tu? δίδεις;
il donne [dɔn] κ. τ. λ.	donne-t-il? κ. τ. λ.
nous donnons [dɔnɔ]	donnons-nous?
vous donnez [dɔne]	donnez-vous?
ils donnent [dɔn].	donnent-ils? [dɔntil].

Λεξιλόγιον.

Nous allons

[nuza:lɔ]

une école [ynɛkol] (ἐν) σχολεῖον

entrer [ɑ:tre]

πηγαίνωμεν

(ἐν) σχολεῖον

εἰσερχομαι

je suis assis [asi] εἶμαι καθι-

σμένος, κά-

θημαι

la rangée [rɑ:ʒɛ] ἡ σειρά

εἰσερχομαι

ομοίω +
mahn +
δενω +
φτιάξω

✠ nous lisons [liz5]	ανάγιω- σκομεν
nous écrivons [ekriv5]	γράφομεν
vous lisez	ανάγιώσκετε
vous écrivez	γράφετε
la fable [fa:bl]	ὁ μῦθος, τὸ παραμῦθι
une histoire [ynistwa:r]	μιά ἱστορία
l'histoire	ἡ ἱστορία
le sac [losak]	ὁ σάκος
la serviette [serrjct]	- τὸ χεῖρῶμα- κτρον, ἡ πε- τσέτα
rouler [rule]	τολίσσω
dérouler	ἐκτολίσσω
la carte (géogra- phique) [kartzεografik]	ὁ γεωγραφικὸς χάρτης
fini, -e	τελειωμένος, -η
le lycée [lise]	τὸ λυκεῖον
le lycéen [liseē]	ὁ μαθητὴς τοῦ λυκείου
quand	ὅταν

l'horaire	τὸ πρόγραμμα τῶν μαθη- μάτων
j'allais	ἐπήγαινον
le sou	τὸ σολδίον (ὃ λεπτά)
la poche [pɔʃ]	τὸ θυλάκιον, ἡ τσέπη
le panier [panje]	τὸ κάμιστρον, τὸ πανέρι
acheter [aste]	ἀγοράζειν
un épicier [episje]	παντοπωλῆς
Martin [martē]	Μαρτίνος (ὄν. κ.)
la traduction [tradysjo]	ἡ μετάφρασις (γενικῶς)
le thème [te:m]	τὸ θέμα, ἡ με- τάφρασις ἐκ τῆς μητρι- κῆς γλώσ- σης εἰς τὴν ξένην
la version [versjo]	ἡ μετάφρασις ἐκ τῆς ξένης γλώσσης εἰς τὴν μητρικὴν.

sachet
ἐπιχειρῶ
ὁ παρλο-
σοφείων

μεταφράζω

μετάφρασις
ἐκ τῆς ξένης
γλώσσης εἰς
τὴν μητρικὴν.

Θέμα 20. L'école (Τὸ σχολεῖον).

Nous allons en classe; nous sommes des élèves. Notre école est un lycée. Nous sommes des lycéens. Nous entrons dans la (salle de) classe par une porte. La (salle de) classé a quatre murs, un plafond et un plancher. Dans le mur il y a des fenêtres. Nous sommes assis sur des bancs devant des tables. Chaque banc est à trois places. Nous avons cinq rangées de bancs dans notre classe. Nous lisons dans nos livres des fables et des histoires. Nous écrivons dans des cahiers avec des plumes ou des crayons. Nous avons des professeurs. Nous avons des sacs pour nos livres et nos cahiers. Nous avons dans notre classe une bonne carte de France. Nous déroulons cette carte, nous la (τὴν) roulons quand la leçon est finie. Dans l'horaire nous trouvons les noms des professeurs et les leçons qu'ils donnent.

Θέμα 21. Quand j'étais petit.

Quand j'étais petit, J'allais à l'école
Je n'étais pas grand; Comme les petits enfants,

Ἐπίτομος γαλλικῆ γραμματικῆς.

✠ γινώσκω, κοινοῦτα savoir.

3
διαβάζω, εὐα
ἐπιχειρῶ

Un sou dans ma poche, J'allais acheter des poires
 Du pain dans mon panier; Chez Martin l'épicier.

Θέμα 22.

α') Ἐν τῷ 20ῳ θέματι θέσον ἀντὶ τοῦ πρώτου πληθυσιακοῦ προσώπου τοῦ ἐνεστώτος τὸ δεύτερον πληθ.· vous allez en classe κ. τ. λ. β') Ἀποστήθισον τὸ 21ον καὶ ἀντιγραφὸν αὐτὸ ἐκ μνήμης. γ') Κλῖνον· j'entre dans la classe par une porte; je donne le cahier à l'élève; je pose (θέτω) un encrier sur le banc κ. τ. λ.; je suis à l'école; je suis assis sur un banc, sur une chaise; où suis-je assis? κ. τ. λ.; quand j'étais petit, je n'étais pas grand κ. τ. λ.

Διάλογος.

Οὐ es-tu?	Je suis à l'école.
Οὐ sont les élèves?	Les élèves sont dans la classe.
Οὐ est le professeur?	Le professeur est dans la chaire.
Pour qui est la chaire?	La chaire est pour le professeur.
Οὐ es-tu assis?	Je suis assis sur un banc.
Οὐ est l'horaire?	Voilà ...

✓ ENATON ΜΑΘΗΜΑ

Τὸ βοηθητικὸν ῥήμα. Verbe auxiliaire.

Avoir [avwr] ἔχειν.

Ἄπλοῦ χρόνοι.

Indicatif [ēdikatif]. Ὅριστική.

Présent. Ἐνεστώς.

J'ai [ʒe] ἔχω	nous avons ἔχομεν
tu as ἔχεις	vous avez ἔχετε
il a ἔχει (αὐτός)	ils ont ἔχουν (αὐτοί)
elle a ἔχει (αὐτή)	elles ont ἔχουν (αὐταί).
on a ἔχει τις	

Imparfait [ēparfe]. Παρατατικός.

J'avais [ʒave] εἶχον α	nous avions εἶχομεν α
tu avais εἶχες α	vous aviez εἶχετε α
il avait εἶχε	ils avaient εἶχον. αν

Passé défini [*pa:se défini*]. ^{indéfini} Ἀόριστος.

J'eus [<i>ɛy</i>] ἔσχον, ἔλαβον	nous eûmes [<i>ym</i>] ἔσχομεν
tu eus [<i>tyy</i>] ἔσχεσ, ἔλαβες	vous eûtes [<i>yt</i>] ἔσχετε
il eut [<i>ily</i>] ἔσχε <i>z. t. l.</i>	ils eurent [<i>yr</i>] ἔσχον.

Futur simple [*fytyr s:pl*]. Μέλλων.

J'aurai [<i>ɔre</i>] θὰ ἔχω	nous aurons θὰ ἔχομεν
tu auras [<i>tyra</i>] θὰ ἔχῃς	vous aurez θὰ ἔχητε
il aura θὰ ἔχῃ	ils auront θὰ ἔχουν.

Conditionnel Présent [*kōdisimel*]. Ὑποθετικὴ ἔνεστώτος.

J'aurais θὰ εἶχον	nous aurions θὰ εἶχομεν
tu aurais θὰ εἶχεσ	vous auriez θὰ εἶχετε
il aurait θὰ εἶχε	ils auraient θὰ εἶχον.

Impératif [*ɛperatif*]. Προστακτικὴ.

Aie [*ɛ*] ἔχε
ayons [*ɛjɔ*] ἄς ἔχομεν
ayez ἔχτε.

Ἑρωτηματικὸς τύπος.

Ἐνεστώς.

Ai-je? [<i>ɛ:ɔ</i>] ἔχω;	avons-nous? ἔχομεν;
as-tu? ἔχεις;	avez-vous? ἔχετε;
a-t-il? ἔχει (αὐτός);	ont-ils? ἔχουν (αὐτοί);
a-t-elle? ἔχει (αὐτή);	ont-elles? ἔχουν (αὐταί);
a-t-on? ἔχει (τις);	

Παρατατικὸς.

Avais-je? [<i>ave:ɔ</i>] εἶχον;	avions-nous? εἶχομεν;
avais-tu? εἶχεσ;	aviez-vous? εἶχετε;
avait-il? εἶχε (αὐτός);	avaient-ils? εἶχον;
avait-elle? εἶχε (αὐτή);	

Ἀόριστος.

Eus-je? [<i>y:ɔ</i>] ἔσχον;	eûmes-nous? ἔσχομεν;
eus-tu? ἔσχεσ; <i>z. t. l.</i>	<i>z. t. l.</i>

Μέλλον.

Aurai-je? [ɔre:j] θὰ ἔχω;	aurons-nous? θὰ ἔχωμεν;
auras-tu? θὰ ἔχῃς;	aurez-vous? θὰ ἔχητε;
aura-t-il? θὰ ἔχῃ;	auront-ils? θὰ ἔχουν;

Υποθετική ἐνεστώτος.

Aurais-je? [ɔre:j] θὰ εἶχον;	aurions-nous? θὰ εἴχομεν;
aurais-tu? θὰ εἶχῃς;	auriez-vous? θὰ εἴχετε;
z. τ. λ.	z. τ. λ.

Σημείωσις.

Ὅταν τὸ ὑποκείμενον ἀπλῆς τινος ἐρωτηματικῆς προτάσεως εἶναι οὐσιαστικόν, μένει μὲν εἰς τὴν συνήθη του θέσιν, ἀλλὰ τίθεται πρὸς τούτοις καὶ προσωπικὴ ἀντωνυμία τοῦ τρίτου προσώπου il διὰ τὸ ἀρσενικόν καὶ elle διὰ τὸ θηλυκόν ἀναλόγως τοῦ γένους τοῦ ὑποκειμένου, ἀμέσως μετὰ τὸ ῥῆμα μὲ μίαν ἐνωτικὴν γραμμὴν.

l'élève a-t-il son cahier? ἔχει ὁ μαθητὴς τὸ τετράδιόν του;

la mère avait-elle sa chaise? εἶχεν ἡ μήτηρ τὸ κάθισμά της.

Λεξιλόγιον.

La soupe [sup]	ἡ σούπα	le concert	ἡ συναυλία,
le plat de viande [pladɛ:vjɑ̃d]	τὸ ἐκ κρέατος φαγητόν	[kɔ̃sɛ:r]	τὸ κοντσέρτο
le beurre [bœ:r]	τὸ βούτυρον	ils finissent [finis]	τελειώνουν
l'argent [arʒɑ̃]	τὰ χρήματα, ὁ ἀργυρὸς	l'hiver [livɛ:r]	ὁ χειμὼν
le plaisir [plezi:r, plezi:r]	ἡ εὐχαρίστησις	avoir congé [kɔ̃ʒɛ]	ἀδειαν ἔχειν, ἐλεύθερον εἶναι
le théâtre [teatr]	τὸ θέατρον	mort, -e [mɔ:r, mɔ:r]	ἀποθαμένος.
au théâtre	εἰς τὸ θέατρον	mourir - 'αποθνήσκω + mourir - 'αποθάνων, ὄσα, ὄν.	

Θέμα 23.

J'ai un beau livre. Tu as un crayon. Il a une plume. Elle a une belle rose. Nous avons deux beaux chevaux. Avez-vous un frère? Oui, monsieur, j'ai deux frères. J'avais aussi une sœur; elle est morte. Les élèves avaient beaucoup de cerises. Aviez-vous des amis? Oui, monsieur, nous avons beaucoup d'amis. J'aurai une soupe et un plat de viande. Les enfants

+ εὐδαίμων, μουρὴν - αἰσιμῶς

οὐ εὐδαίμων - mort - vive douleur

auront du pain et du beurre. Nous aurons assez d'argent. Qui aura du thé? J'aurais des poires, si j'avais (ἂν εἶχον) trois sous. Ton ami Charles a-t-il un frère? Ta mère a-t-elle du beurre?

Θέμα 24.

"Ἐχω ἓνα ὄραϊον ἵππον. "Ἐχεις ἐν βιβλίον. "Ο Κά-
 ρολος δὲν ἔχει τετράδιον. "Ἐχετε μελάνην; Μάλιστα.
 ἔχομεν μελάνην ἐν τῷ μελανοδοχείῳ. "Ο φίλος μου (θὰ
 ἔχη πολλὴν εὐχαρίστησιν) θὰ εὐχαρίστηθῆ πολὺ εἰς τὸ
 θέατρον. "Ο διδάσκαλος εἶχε πολλοὺς μαθητάς. Ποῦ εἶναι
 τὸ βιβλίον σας; "Ἐχω χάσῃ τὸ βιβλίον μου. Θὰ ἔχητε
 ἐπιδόρπιον; Θὰ εἶχετε χρήματα; Τί ἔχετε αὐτοῦ (là);
 "Ἐχω ἐν ποτήριον ζύθου. "Ἐχετε ἐπίσης ζῦθον; Θὰ λά-
 βωμεν (θὰ ἔχομεν). [ἐν] μελανοδοχείον; "Ἰδοῦ (πλησίον)
 [ἐν] μελανοδοχείον. "Ἐχει ὁ Κάρολος τὸ βιβλίον του;
 "Ἐχει ἡ μήτηρ ἀπίδια;

Διάλογος.

Quand commencent les classes le matin?	En été nos classes commencent à 7 heures, en hiver à 8 heures.
Quand finissent-elles?	Elles finissent à 11 heures.
Quand y a-t-il une récréation?	Nous avons une récréation à 9 heures.
Quand avez-vous congé?	Nous avons congé le mercredi (Τετάρτη) et le samedi (Σάββατον) après-midi.
Combien de classes as-tu le lundi (Δευτέρα)?	J'ai 5 classes.
Combien as-tu par semaine de classes d'allemand, de français, d'instruction religieuse, d'histoire, de géographie, de calcul, d'histoire naturelle, de chant?	J'ai ...
Où allez-vous pendant la récréation?	Nous allons jouer dans la cour.

Παύω, souffrir

εἰσάδα

θαδῆλκα

ρασιφ

ΔΕΚΑΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Σύνθετοι χρόνοι τοῦ avoir ἔχειν.

Παθητικὴ μετοχὴ eu [y] ἐσχημένον, λάβη.

§ 1. Παρακείμενος σχηματίζεται ἂν προσθέσωμεν εἰς τὸν ἐνεστώτα τοῦ avoir, j'ai, τὴν παθητικὴν μετοχὴν. "Ο ὑπερσυντέλικος, ἂν εἰς τὸν παρατατικὸν προσθέσωμεν τὴν

plus que parfait

mètre fait

+ passé indéfini

παθητικὴν μετοχὴν, καὶ ὁ τετελεσμένος μέλλον, ἄν εἰς τὸν μέλλοντα, καὶ οὕτω καθεξῆς καὶ οἱ ἄλλοι σύνθετοι χρόνοι.

Passé indéfini [ēdefini]. Παρακείμενος.

J'ai eu ἔχω λάβη,	ἔλαβον	nous avons eu ἔχομεν	λάβη
tu as eu ἔχεις λάβη		vous avez eu	ζ. τ. λ.
il a eu ἔχει λάβη (αὐτός)		ils ont eu	
elle a eu ἔχει λάβη (αὐτή)		elles ont eu.	

Plus-que-parfait [p̄lyskparafe]. Ὑπερσυντέλικος.

J'avais eu εἶχον λάβη		nous avions eu εἶχομεν	λάβη
tu avais eu	ζ. τ. λ.	vous aviez eu	ζ. τ. λ.
il avait eu		ils avaient eu.	

Passé antérieur [āterjōr]. Παραφθιμένος ἀόριστος.

J'eus eu εἶχον λάβη		nous eûmes eu εἶχομεν	λάβη
tu eus eu εἶχες λάβη		vous eûtes eu	ζ. τ. λ.
il eut eu εἶχε λάβη		ils eurent eu.	

Futur antérieur. Μέλλον τετελεσμένος.

J'aurai eu θά ἔχω λάβη		nous aurons eu	
tu auras eu θά ἔχῃς λάβη		vous aurez eu	
il aura eu	ζ. τ. λ.	ils auront eu.	

Conditionnel passé. Παραφθιμένος τῆς ὑποθετικῆς.

J'aurais eu θά εἶχον λάβη		nous aurions eu	
tu aurais eu θά εἶχες λάβη		vous auriez eu	
il aurait eu	ζ. τ. λ.	ils auraient eu.	

§ 2. Ἐρωτηματικὸς τύπος.

Παρακείμενος.

Ai-je eu? ἔχω λάβη;		avons-nous eu? ἔχομεν	λάβη;
ἔλαβον;			
as-tu eu? ἔχεις λάβη;		avez-vous eu? ἔχετε λάβη;	
a-t-il eu? ἔχει λάβη (αὐτός);		ont-ils eu? ἔχουν λάβη	
a-t-elle eu? ἔχει λάβη		(αὐτοί);	
(αὐτή);		ont-elles eu? ἔχουν λάβη	
a-t-on eu? ἔχει λάβη (τις);		(αὐτά);	

Ὑπερσυντέλικος.

Avais-je eu? εἶχον λάβη; avions-nous eu? εἶχομεν
 avais-tu eu? εἶχες λάβη; λάβη;
 κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Παρωχημένος ἀόριστος.

Eus-je eu? εἶχον λάβη; eûmes-nous eu? εἶχομεν
 λάβη;
 κ. τ. λ.

Μέλλον τετελεσμένος.

Aurai-je eu? θὰ ἔχω λάβη;
 auras-tu eu? θὰ ἔχῃς λάβη;
 κ. τ. λ.

Παρωχημένος τῆς ὑποθετικῆς.

Aurais-je eu? θὰ εἶχον λάβη;
 aurais-tu eu? θὰ εἶχες λάβη;
 κ. τ. λ.

Infinitif [εἰνιτιφ]. Ἀπαρέμφατος.

Ἐνεστώς.

Avoir ἔχειν
 d'avoir } ἔχειν (τελ.)
 à avoir }
 pour avoir διὰ νὰ ἔχω, -ης
 κ. τ. λ.

Παρακείμενος.

Avoir eu } νὰ ἔχω
 d'avoir eu } λάβη
 à avoir eu } κ. τ. λ.
 pour avoir eu }

Participe [partisip]. Μετοχή.

ayant [εἶᾱ] ἔχων

eu [y], -e [y] (ἔσχημένος)
 λαβών
 ayant eu λαβών.

Λεξιλόγιον.

Commettre une faute

σφάλλω.

La faute [fo:t]

τὸ σφάλμα.

x le soulier sandale τὸ σανδάλιον

[sulje]

avoir raison

ἔχειν δίκαιον

[re:zõ]

avoir tort [to:r]

ἔχειν ἄδικον.

x το ὑπόδημα, botte, soulier, chaussure.

το σάνδαλον, sandale, sabot, soulier, patin.

το παπούτσι, sandale

Θέμα 25.

J'ai eu une belle maison. Tu as eu une mauvaise plume. Il a eu un livre utile. Nous avons eu du vin rouge. Vous avez eu du thé et du café. Ils ont eu du sucre et du lait. As-tu eu une poire ou une pomme? L'élève a-t-il eu un crayon? Oui, monsieur, il a eu deux crayons. Les professeurs ont-ils eu beaucoup d'élèves? J'aurai eu des fautes dans mon thème. Vous avez eu peu de fautes. Il aurait eu des cerises s'il avait eu (ὅν εἶχε λάβη) assez d'argent. Aurions-nous eu du plaisir au théâtre? Vous auriez eu beaucoup de plaisir. Il a eu raison, et son frère a eu tort.

απειλιό = avoir et
gagner, obtenir

Θέμα 26.

"Εχω λάβη (ἀπέκτησα) [ένα] φίλον. "Εχεις λάβη [ένα] βουτυρίτην ἄρτον. "Εχει λάβη βουτυρον καὶ ἄρτον. Τί ἔχει λάβη (αὐτή); "Εχει λάβη πολλά χρήματα. "Εχει λάβη σανδάλια. "Εχει λάβη ὑποδήματα. "Εχουν λάβη μεγάλην εὐχαρίστησιν. "Εχω λάβη τὸ δίκαιόν μου; "Οχι ειχεις (πρkm.) ἄδικον. Ὁ Κάρολος εἶχε λάβη [ένα] σκύλον. "Εχει λάβη ὁ Φρειδερίκος ἕνα πῖλον ἢ ἕνα πιλίσκον; "Εχει λάβη ἕνα πιλίσκον. "Εχομεν (πρkm.) δίκαιον. Ὁ Λουδοβίκος ἔχει λάβη (εἶχε) ἄδικον. "Εχω τὴν εὐχαρίστησιν καὶ ἔχω (πρkm.) δίκαιον.

Διάλογος.

Qu'emportes-tu en classe (à l'école)?	J'emporte mes livres, mes cahiers, mes crayons, ma règle, mon porte-plume et mes plumes.
Où sont tes crayons?	Mes crayons sont dans mon plumier.
Où se trouvent tes livres...?	Mes livres sont dans ma serviette (mon sac).
Où est le (papier) buvard?	Il est dans mon cahier de français.
Que fais-tu quand le professeur entre?	Je me lève.
Où mets-tu tes mains?	Je mets mes mains sur la table.
Où est assis le professeur?	Le professeur est assis sur la chaise (dans la chaire).
Qu'y a-t-il sur la chaire?	Il y a la craie et l'éponge.
Qu'y a-t-il à côté du professeur?	Il y a un grand tableau noir.

x { ὄντως - être, exister - il ya, il est.
 η ὄντως ἡ οὐσία, οὐσία - ἐξ ὄντως ἡσ, de le principe, con-
 τὸ βοηθητικὸν être είναι. - mplement.
 η ὄντως - existant, être, ve - de nouveau

ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τὸ βοηθητικὸν être είναι.

Ἄπλοῦ χρόνοι.

Indicatif. Ὀριστική.

Présent. Ἐνεστώς.

Je suis είμαι	nous sommes είμεθα
tu es είσαι	vous êtes είσθε
il est είναι (αὐτός)	ils sont είναι (αὐτοί)
elle est είναι (αὐτή)	elles sont είναι (αὐταί).
on est είναιί (τις)	

Imparfait. Παρατατικός.

J'ai été
je fus

J'étais ήμην ήμινά	nous étions ήμεθα ήμιά
tu étais ήσο ήσου	vous étiez ήσθε ήσαίς
il était ήτο (αὐτός) ήλιν(ε)	ils étaient ήσαν (αὐτοί)
elle était ήτο (αὐτή)	elles étaient ήσαν (αὐταί).

ήλαρε

Passé défini. Ἀόριστος.

x

Je fus [fy] ύπήρξα, έγε- νόμην	nous fumes [fym] ύπήρ- ξαμεν x. τ. λ.
tu fus ύπήρξες, έγένεσο	vous fûtes [fyt] ύπήρξατε
il fut [fy:r] ύπήρξε, έγένετο	ils furent [fy:r] ύπήρξαν.

Futur. Μέλλον.

Je serai [zəsre] θά ήμαι	nous serons θά ήμεθα
tu seras [tysra] θά ήσαι	vous serez θά ήσθε
il sera [ilsara] θά ήναι	ils seront θά ήναι.

Conditionnel Présent. Ὑποθετικός ένεστώς.

Je serais [zəsre] θά ήμην	nous serions [nəsərjə] θά
tu serais [tysre] θά ήσο	ήμεθα ήμάς
il serait [ilsəre] θά ήτο	vous seriez [vusərje] θά
	ήσθε ήσαίς
	ils seraient θά ήσαν.

Impératif. Προστακτική.

Sois [swa] έσο	να είσαι ασ αίθα
soyons [swjə] άς είμεθα	να ήμαίς
soyez [swaje] έστε.	να είσθε

avant tout

surtout [syrtu] πρὸ πάντων

le raisin [rezē] ἢ σταφυλή

la république [repyblik] ἢ δημοκρατία

le président ὁ πρόεδρος

la révolution [prezidā] ἢ ἐπανάστασις

dix-sept cent 1789 χίλια

quatre-vingt-neuf [dissesūkatrōvēnaf] ἑξακατόντα ὀχτώ

le département ὁ νομός

présent [aprezā] τώρα, γόν

quatre-vingt-six [katrōvēsīs] 86 ὀχτώ

cent dix [sādīs] 110 ἑκατόδεκα

le mille carré τετραγωνικὸν

environ [āvirō] ἢ περίπου

le fleuve [flœv] ὁ ποταμός

arroser [arozē] ποτίζειν

le Rhône [ron] ὁ Ῥοδανός

chacun, -e [sakō, sakyn] ἕκαστος, ἕκαστη

un affluent παραπόταμος

l'Océan [osēā] ἡ Ἀτλαντικὸς

atlantique ὠκεανός

la Méditerranée ἡ Μεσογείος

fait [fe] καμωμένος, κάμη

le commerce τὸ ἐμπόριον

l'Afrique [afrik] ἡ Ἀφρικὴ

l'Asie [azi] ἡ Ἀσία

l'Amérique

[amerik] ἡ Ἀμερικὴ

posséder [posede] κατέχειν

elle possède [posed] κατέχει: κατέχει

la colonie [kolōni] ἡ ἀποικία

les Pyrénées [pirene] τὰ Πυρηναία

le nord-ouest βορειοδυτικὸς

la Manche [mā:f] ἡ Μάγχη

le Pas de Calais ὁ πορθμὸς τοῦ Καλαί

le sud-est [sydest] νοτιοανατο-

l'Italie [itali] ἡ Ἰταλία

principal κεντρικότερος

la rive [riv] ἡ ὄχθη

le million [miljō] τὸ ἑκατομύριον

le nombre [nōbr] ὁ ἀριθμὸς

entre autres μεταξὺ ἄλλων

la tour [tur] ὁ πύργος

ainsi [ēsi] οὕτω, ἔτσι

le constructeur ὁ οἰκοδόμος

un ingénieur μηχανικός

est haut, -e [eo] εἶναι ὑψηλός,

construit, -e κατασκευάσθ., κατασκευασμένος

le fer [fer] ὁ σίδηρος

en fer σιδηροῦς, ἄ, οὖν

la hauteur τὸ ὕψος.

construit, -e κατασκευάσθ., κατασκευασμένος

le fer [fer] ὁ σίδηρος

en fer σιδηροῦς, ἄ, οὖν

la hauteur τὸ ὕψος.

le fer [fer] ὁ σίδηρος

en fer σιδηροῦς, ἄ, οὖν

la hauteur τὸ ὕψος.

[(h)otær]

Θέμα 27.

Je suis riche. Tu es pauvre. L'enfant est sage.
 Nous sommes tristes. Etes-vous malade, monsieur?
 Oui, monsieur, je suis malade. Mon fils était malade
 aussi. Votre oncle est-il arrivé? Oui, madame, il est
 arrivé. Quand est-il arrivé? Il est arrivé hier. Où
 est le cousin de Monsieur Muller? Il est parti aujourd'hui.
 Étais-tu à Berlin? Non, mon ami, j'étais à Paris. Où
 étiez-vous, Charles? J'étais dans ma chambre.

ἡ ὁλοῦς, situation - ἑβέλλε, -σουλβερνέμντ - ἐστὶν
 ἑθνασπλάσιος - μέλλε τὰς ἀνω ἀνωθεν - σουλβερνέμντ -
 ἑθνασπλάσιος

Θέμα 27α. **La France.**

La France a presque la même étendue que l'Allemagne. Elle a un climat très doux et tempéré, un sol très fertile, il produit du blé, du raisin, des légumes, de l'huile et beaucoup de fruits excellents. La France est une république, dont (της όποιας) le chef est un président. Depuis la révolution de 1789 elle est divisée en départements; il y en a à présent 86, dont l'étendue est de 110 milles carrés environ. Les grands fleuves qui arrosent la France sont: la Seine, la Garonne, la Loire et le Rhône, qui ont chacun beaucoup d'affluents. Bornée par deux grandes mers, l'Océan Atlantique et la Méditerranée, la France fait un grand commerce avec l'Afrique, l'Asie et l'Amérique. Elle possède de grandes colonies en Afrique et en Asie. Les limites de la France sont au nord la Belgique et l'Empire d'Allemagne, à l'est l'Allemagne, la Suisse, au sud la Méditerranée et les Pyrénées, à l'ouest l'Océan Atlantique, au nord-ouest la Manche et le Pas de Calais, au sud-est l'Italie. Les principales villes de la France sont: Paris, Lyon, Marseille, Bordeaux. Paris est la capitale de la France; elle est située sur les deux rives de la Seine. Elle a plus de 2 millions d'habitants et un grand nombre de monuments, entre autres la cathédrale de Notre-Dame, le Louvre et la tour Eiffel, ainsi appelée du nom de son constructeur, l'ingénieur Eiffel. Cette tour est haute de 300 (trois cents) mètres et construite en fer.

X Θέμα 28.

Είμαι πτωχός. Είσαι πλούσιος. 'Ο θεϊός σου είναι επίσης πλούσιος. 'Η αδελφή μου ήτο πολύ άσθενής. Πότε έχετε φθάση (êtes-vous arrivés). "Εχω φθάση σήμερα. 'Ο Κάρολος ήτο εις Βερολίνον. 'Ο Πέτρος και ό αδελφός του Ερρίκος ήσαν (ύπήρξαν) εις Παρισίους. Τό θέμα μας θά ήναι εύκολον. Τό θέμα σας θά ήναι πολύ δύσκολον. 'Η θεία μου θά ήναι άσθενής. Ποϋ είναι ό πατήρ σας; άνεχώρησε χθές. "Ημην εις τοϋ γείτονός μου (chez mon voisin), όστις είναι άσθενής.

Διάλογος.

Quel est le climat de la France?
Que produit le sol?

Depuis quand la France est-elle divisée en départements?
 Quels sont les fleuves qui arrosent la France?
 Où la France possède-t-elle de grandes colonies?
 Quelles sont les limites de la France?
 Quelles sont les principales villes de la France?
 Quelle est la capitale de la France?
 Sur quel fleuve est-elle située?
 Quels sont les monuments les plus remarquables de Paris?
 Quelle est la hauteur de la tour Eiffel?
 Où est située Marseille?
 Où est la Méditerranée?

✓ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Σύνθετοι χρόνοι τοῦ être εἶναι.

Τὸ βοηθητικὸν ρῆμα être βοηθεῖται εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους ὄχι ὑφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ avoir; π. χ. j'ai été ἔχω γίνῃ, ὑπάρξῃ.

Passé défini. Παρακείμενος.

J'ai été	ἔχω ὑπάρξῃ, ἔχω γίνῃ,	nous avons été
	ὑπῆρξα, ἔγινα, ἔχω ὑπάγῃ, ὑπῆγα	
tu as été	ἔχεις ὑπάρξῃ, ὑπῆρξας,	vous avez été
	ὑπῆγας	
il a été	χ. τ. λ.	ils ont été
elle a été		elles ont été.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

J'avais été	εἶχον ὑπάρξῃ, εἶχον γίνῃ,	nous avions été
	ὑπάγῃ	
tu avais été	χ. τ. λ.	vous aviez été
il avait été		ils avaient été.

Passé antérieur. Παραρχημένος ἀόριστος.

J'eus été	εἶχον ὑπάρξῃ, ὑπῆρξα, ἔγινα	nous eûmes été
tu eus été	χ. τ. λ.	vous eûtes été
il eut été		ils eurent été.

Futur antérieur. Μέλλον τετελεσμένος.

J'aurai été	θα ἔχω γίνῃ, ὑπάρξῃ	nous aurons été
tu auras été	χ. τ. λ.	vous aurez été
il aura été		ils auront été.

ὑπάρχω, ὑπῆρξα, ὑπάρξῃ - existere, esse, εἶναι, il est.
 ὑπάγω, ὑπῆγα - roumettre, aller -
 γινώσκω, γινώσκω - γινώσκω, γινώσκω
 Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Conditionnel passé. Παροχρημένος της υποθετικής.

J'aurais été	θα είχον γίνῃ, θα είχον υπάρξῃ, θα ἤμην	nous aurions été
tu aurais été	z. τ. λ.	vous auriez été
il aurait été		ils auraient été.

Ἑρωτηματικὸς τύπος.

Passé défini.

Ai-je été?	ἔχω γίνῃ, υπάρξῃ, υπάγῃ;	avons-nous été?
as-tu été?	z. τ. λ.	avez-vous été?
a-t-il été?		ont-ils été?
a-t-elle été?		ont-elles été?

Plus-que-parfait.

Avais-je été?	είχον υπάρξῃ;	avions-nous été?
avais-tu été?	z. τ. λ.	aviez-vous été?
avait-il été?		avaient-ils été?

Passé antérieur.

Eus-je été?	είχον υπάρξῃ, γίνῃ;	eûmes-nous été?
	z. τ. λ.	z. τ. λ.

Futur antérieur.

Aurai-je été?	aurons-nous été?
auras-tu été?	aurez-vous été?
aura-t-il été?	auront-ils été?

Conditionnel passé.

Aurais-je été?	θα είχον γίνῃ, θα είχον υπάρξῃ, θα ἤμην;
aurais-tu été?	z. τ. λ.

Infinitif. Ἀπαρέμφατος.

Être εἶναι	} εἶναι, νὰ ἦναι τις, διὰ νὰ ἦναι τις.
d'être	
(à être)	
pour être	

Παρακείμενος.

Avoir été γενέσθαι, (διὰ) νὰ γίνῃ τις	} νὰ υπάρξῃ τις.
d'avoir été	
(à avoir été)	
pour avoir été	

Participle. Μετοχή.

Etant ὄν, ὄντα, ὄν ἐτέ γεγονώς
 τὸ ὄν. ἔτε

événement
 fait

Λεξιλόγιον.

phrase
 La locution *φράσις*,
 [lokysjō] ἢ ἑκφρασις
 pardon [pardō] ἢ συγγνώμην
 oublier [oublie] λησμονεῖν
 perdu [perdy] χαμένος, χάσση
 pourquoi διὰτι
 [purkwa]
 * indisposé ἀδιάθετος
 [ε:dispo:ze]
 la gorge [gorz] ὁ λάρυγξ,
 ὁ λαιμός
 demander ζητεῖν, ἐρωτᾶν
 [d(ə)mā:de]
 je demande au professeur ζητῶ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν,
 ἐρωτῶ τὸν καθηγητὴν
 appris [apri] μαθημένος,
 μάθη
 c'est que, parce διότι *γιατί*
 que [parska] [κόν]
 le mal [mal] ὁ πόνος, τὸ κα-
 mal à la tête [tet] νονακέφαλος
 mal aux dents πονόδοντος
 la dent [dā] ὁ ὀδόντος,
 τὸ δόντι
 le cœur [kœ:r] ἡ καρδία
 mal à la gorge πόνος τοῦ
 [gorz] λαιμοῦ
 (λάρυγγος)
 si ναί (μετ' ἀρνη-
 τικῆν ἐρώ-
 τησιν)

j'ai mal au cœur ἔχω καρδιό-
 πονον
 le voici ἰδοὺ αὐτός
 complètement τελείως
 [kōpletmā]
 rétabli, -e ἀναρρώσας, ἀναρρώσων
 ἢ ἀναρρώσση ἢ ἀναρρώσων
 oui [wi] μάλιστα, πάντοτε συν-
 ναί ἢ ὁδεμένα με
 non ὄχι τὰ Monsieur,
 Madame
 à la campagne εἰς τὴν ἐξοχίην
 [kāpar]
 le devoir [dœvar] τὸ γραπτόν, ἡ
 γραπτὴ ἐρ-
 γασία
 la foire [fiœ:r] ἡ ἀγορά,
 ἡ πανήγυρις
 les chevaux de τα ἑύλινα
 bois [fioðbwa] ἄλογα
 le courage τὸ θάρρος
 [kura:z]
 l'église [egli:z] ἡ ἐκκλησία
 attentif, -ve προσεκτικός,
 [atātif] -ῆ
 propre [prœpr] καθαρὸς
 enrhume[ð:ryme] συναχωμένος
 être absent[apsā] ἔσονται εἶναι
 la fièvre [fje:vr] ὁ πυρετός
 le certificat τὸ ἀποδεικτι-
 [sertifika] κόν, τὸ πιστο-
 ποιητικόν, ἡ ἀπόδειξις.

Θέμα 29. Locutions de classe.

L'élève: Pardon, monsieur, j'ai oublié mon livre.
 Pardon, monsieur, j'ai perdu mon cahier.
 L'élève: Pardon, monsieur, je n'ai pas fait mon devoir.
 Le professeur: Pourquoi n'as-tu pas fait ton devoir?
 L'élève: J'ai été indisposé; j'ai eu mal à la tête (mal aux dents, mal à la gorge, mal au cœur).

ἀπὸν
 ἀπὸν καὶ
 ἀπὸν
 ἀπὸν
 ἀπὸν
 ἀπὸν

Xc
 η νόσος maladie, affection
 ἡ νοσοκομεῖον hospital, ambulance
 ἡ νόσος νόσος
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

- L'élève:* Je vous demande pardon, monsieur, je n'ai pas appris ma leçon, c'est parce que j'ai été enrhumé.
- Le professeur:* Charles, tu as été absent pendant plusieurs jours?
- L'élève:* Oui, monsieur, c'est que j'ai été malade.
- Le professeur:* Qu'as-tu eu?
- L'élève:* J'ai eu la fièvre.
- Le professeur:* Tu n'as pas apporté de certificat?
- L'élève:* Si, Monsieur, le voici.
- Le professeur:* Es tu complètement rétabli?
- L'élève:* Oui, monsieur.

X Θέμα 30.

Ὁ ἐξάδελφός μου Κάρολος ἔχει λησμονήσῃ τὸ βιβλίον του. Ποῦ ἦτο (εἶχε ὑπάρξῃ) χθές; Ἦτο (ὑπερσ.) εἰς τὴν ἐξοχίην. Ἔχασες τὸ τετραδίον σου; Ἴδου τὸ τετραδίον μου, κύριε. Διὰ τί δὲν ἔχετε κάμῃ τὰ θέματά σας; Ἡμεθα (πρkm.) ἀδιάθετοι, εἴχομεν πονοκέφαλον. Οὗτος ὁ μαθητὴς ἦτο ἀπὸν πολλὰς ἡμέρας. Διὰ τί ἦτο ἀπὸν; Ἦτο (πρkm.) κρουόμενος. Ποῦ εἶναι ἡ ἀπόδειξις του; Ἐχει λησμονήσῃ τὴν ἀπόδειξίν του. Χθές ὑπήγαμεν (nous sommes été) εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπου ἐλάβομεν (πρkm.) πολλὴν εὐχαρίστησιν. Ἡμετην (πρkm.) μόνος ἐπὶ τοῦ ξυλίνου ἀλόγου; διότι ἡ μικρά μου ἀδελφή δὲν εἶχε πρὸς τοῦτο (n'en) τὸ θάρρος (πρkm.).

Διάλογος.

Êtes-vous des élèves?	Oui, monsieur, nous sommes des élèves.
Où êtes vous?	Nous sommes dans notre classe.
Où étiez-vous hier?	Nous étions hier à la campagne.
Où serez-vous dimanche prochain (τὴν προσεχῆ Κυριακὴν)?	Nous serons à l'église (ἐκκλησία).
Où sera ton ami Charles?	Il sera à la maison.
Pourquoi (διὰ τί) sera-t-il à la maison?	Il est malade.
As-tu fait tes devoirs?	J'ai fait mes devoirs.
As-tu beaucoup de plaisir à apprendre (να μάθῃς) le français?	Oui, monsieur, j'ai . . .
Combien avez-vous de classes de français par semaine?	Nous en avons quatre.
Quel est le nom de votre professeur?	Le nom de notre professeur est . . .
De quelle ville est-il?	Il est de Berlin.
Dans quelle classe êtes-vous?	Nous sommes en sixième (ἕκτη).

Quels livres avez-vous dans votre sac?	Nous avons un livre de français, un cahier de français et un livre de lectures allemandes.
Comment sont les livres d'un bon élève?	Les livres d'un bon élève sont toujours propres.
Êtes-vous attentifs?	Oui, monsieur, nous sommes toujours attentifs.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ἀρνητικὸς τύπος τῶν βοηθ. ῥημάτων avoir καὶ être.

Ἡ διὰ τοῦ δὲν ἄρνησις ἐκφράζεται ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ διὰ δύο λέξεων, τῆς ne καὶ pas, καὶ ἡ μὲν πρώτη (ne) τίθεται ἀμέσως μετὰ τὸ ὑποκείμενον, ἡ δὲ δευτέρα (pas) μετὰ τὸ ῥῆμα, εἰς τοὺς συνθέτους δὲ χρόνους μετὰ τὸ βοηθητικόν.

δὲν εἶμαι je **ne suis pas**
δὲν ἔχω ὑπάρξει je **n'ai pas été.**

Τὸ ne πρὸ φωνήεντος ἢ ψιλοῦ ἢ ἀποβάλλει τὸ e καὶ ἀντ' αὐτοῦ τίθεται ἀπόστροφος.

δὲν ἔχω je **n'ai pas**
δὲν ἦτο il **n'était pas.**

Indicatif. Ὁριστική.

Présent.	Ἐνεστώς.
Je n'ai pas δὲν ἔχω	Je ne suis pas δὲν εἶμαι
tu n'as pas δὲν ἔχεις	tu n'es pas δὲν εἶσαι
il n'a pas δὲν ἔχει (αὐτός)	il n'est pas δὲν εἶναι (αὐτός)
elle n'a pas δὲν ἔχει (αὐτή)	elle n'est pas δὲν εἶναι (αὐτή)
on n'a pas δὲν ἔχει (τις)	on n'est pas δὲν εἶναι (τις)
nous n'avons pas δὲν ἔχομεν	nous ne sommes pas δὲν εἴμεθα
vous n'avez pas δὲν ἔχετε	vous n'êtes pas δὲν εἶσθε
ils (elles) n'ont pas δὲν ἔχουν.	ils (elles) ne sont pas δὲν εἶναι.
Imparfait.	Παρατατικός.
Je n'avais pas δὲν εἶχον	Je n'étais pas δὲν ἦμην
κ. τ. λ.	κ. τ. λ.

ἀρκτικός = ἀρκτικός - arctique - septentrional
 ἀρκτικός ἢ, ὅτι - arctique, septentrional
 ἢ ἀρκτικός - arctique
 Ἀρκτικός τύπος τῶν βοήθητικῶν ῥημάτων avoir καὶ être. 51

Infinitif. Ἀπαρέμφατος.

Présent. Ἐνεστώς.	
N'avoir pas να μὴ ἔχη τις ne pas avoir μὴ ἔχειν.	N'être pas να μὴ ἦναί τις ne pas être μὴ εἶναι.
Passé. Παρακείμενος.	
N'avoir μὴ λαβεῖν pas eu να μὴ λάβῃ τις.	N'avoir μὴ γενέσθαι pas été να μὴ γίνῃ τις.

Participe. Μετοχή.

Présent. Ἐνεστώς.	
N'ayant pas μὴ ἔχων.	N'étant pas μὴ ὢν.
Passé. Παρακείμενος.	
N'ayant pas eu μὴ λαβών.	N'ayant pas été μὴ γενόμενος.

Λεξιλόγιον.

La semaine passée [la semaine] ἡ περασμένη (παρελθούσα) ἑβδομάς
 la boutique [magasin] τὸ μαγαζέτιον, πωλητήριον
 étaler τὸ πρᾶγμα
 la chose [chose] 1000
 mille [mille] 1000
 tels, telles que (τοιούτοι) οἷοι, π.χ.
 le drapeau ἡ σημαία
 la poupée ἡ κούκλα
 d'abord [d'abord] κατ' ἀρχάς
 la ménagerie τὸ θηριοτροφείον
 le lion [lion] ὁ λέων
 le tigre [tigre] ἡ τίγρις
 le loup [loup] ὁ λύκος
 un ours [ours] ἡ μία ἄρκτος
 le singe [singe] ἢ ὁ πιθήκων
 après μετὰ, ὕστερον
 puis [puis] ἐπειτα
 lâche [lâche] δειλός, ἄναδρος
 je m'appelle ὀνομάζομαι
 une année ἐν ἔτος
 je suis allé ἔχω ὑπάγειν, ὁπῆρα

le tir τὸ σκοπευτήριον
 content, -e εὐχαριστήμενος, -η
 la chance [chance] ἡ τύχη
 un été τὸ θέρος, καλοκαίρι
 la capitale ἡ πρωτεύουσα
 le temps [temps] ὁ καιρός, ὁ χρόνος
 travailler [travail] ἐργάζεσθαι
 encore [encore] ἀκόμη
 diligent [diligent] ἐπιμελής
 me revoici ἰδοὺ ἐγὼ πάλιν ἔδω
 longtemps [longtemps] ἐπὶ μακρὸν (χρόνον)
 souvent [souvent] συχνάκις = συχνά
 y ἐκεῖ
 ne pas avoir peur μὴ φοβεῖσθαι
 je suis né ἐγενήθην
 situé [situé] τοποθετημένος, κείμενος
 un âge ἡλικία

σκοπεῖω, coucher en jour, - avoir en une

bonheur, fortune

ποιῶντος ποιῶντος ποιῶντος (ποιῶντος, ποιῶντος, ποιῶντος)

quel

εἶδος - 4* κατὰ τὸ εἶδος

ὁ ὡνηθῆριον - contrat de vente

Φηλοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Θέμα 31.

La semaine passée, nous avons été à la foire, où nous avons eu beaucoup de plaisir. Dans les boutiques, on avait étalé mille choses, telles que des joujoux, des drapeaux, des poupées etc. D'abord nous avons été dans la ménagerie, où il y avait des lions, des tigres, des loups, des ours et beaucoup de singes. Ensuite j'ai été sur les chevaux de bois. Puis, je suis allé au tir, mais je n'ai pas été content, car je n'ai pas eu de chance.

Θέμα 32.

Δὲν ἦσο (πρkm.) τοῦτο τὸ καλοκαῖρι εἰς Βερολίνον; Ἦσο (πρkm.) εἰς Παρισίους, νέε φίλε μου; Ὅχι δὲν ἦμην (πρkm.) ἀκόμη εἰς ταύτην τὴν πρωτεύουσαν. Δὲν εἶχες λάβη τὸν καιρὸν νὰ ἐργασθῆς; Δὲν ἔχεις γίνῃ ἐπιμελής. Ἴδού ἐγὼ πάλιν ἐδῶ, δὲν εἶμαι ἐπὶ μακρόν. Θὰ εἴχομεν λάβη περισσοτέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἂν δὲν ἤμεθα (ὑπερσ.) ἀσθενεῖς συχνά. Πότε ὑπῆγες εἰς τὴν ἀγοράν (πανάγηγυριν) (messe). Δὲν ὑπῆγες εἰς τὸ θηριοτροφεῖον; Θὰ εἶχον ὑπάγη τὸ παρασμένον θέρος εἰς Παρισίους, ἐὰν δὲν ἦμην (ὑπερσ.) ἀσθενής· ὁ ἀδελφός μου εἶναι (πρkm.) ἐκεῖ (y a). Δὲν εἶσαι (ἔχεις ὑπάρξει) εὐχαριστημένος; Δὲν ἔχεις τύχην; (πρkm.) μὴ φοβοῦ, μὴ ἦσαι δειλός.

Διάλογος.

Quel est ton nom?	Je m'appelle . . .
Où es-tu né?	Je suis né à . . .
Où est située cette ville?	Cette ville est située . . .
Quand es-tu né?	Je suis né le premier mai.
En quelle année?	En dix-huit cent quatre-vingt (1880).
Quel âge as-tu?	J'ai . . . ans.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τὰ ἀριθμητικά. Adjectifs numéraux
[adjectif numero].

§ 1. Τὰ ἀριθμητικά διακρίονται· α') εἰς ἀπόλυτα, β') εἰς τακτικά.

Τὰ ἀπόλυτα. Nombres cardinaux [nɔːbrɔ kardinɔ].

un [ə], une [yn] εἷς, μία	soixante [swasāt] ἑξήντα
deux [dø] δύο	(ἑξήκοντα)
trois [trwa] τρία	soixante-dix [swasāːtdis]
quatre [kat(r)] τέσσαρα	ἑβδομηντα (ἑβδομήκοντα)
cinq [sɛːk] πέντε	soixante et onze ἑβδο-
six [sis] ἕξ	μῆντα ἕν
sept [set] ἑπτὰ	soixante-douze [swasāːt-
huit [yit] ὀκτώ	duz] ἑβδομηντα δύο
neuf [nœf] ἑννέα	soixante-treize ἑβδομηντα
dix [dis] δέκα	τρία
onze [ɔːz] ἑνδεκα	soixante-quatorze ἑβδο-
douze [duːz] δώδεκα	μῆντα τέσσαρα
treize [treːz] δεκατρία	soixante-quinze ἑβδομηντα
quatorze [katɔːz] δεκα-	πέντε
τέσσαρα	soixante-seize ἑβδομηντα ἕξ
quinze [kɛːz] δεκαπέντε	soixante-dix-sept ἑβδο-
seize [sɛːz] δεκαἕξ	μῆντα ἑπτὰ
dix-sept [dissɛt] δεκαεπτὰ	soixante-dix-huit ἑβδο-
dix-huit [dizyit] δεκαοκτώ	μῆντα ὀκτώ
dix-neuf [diznœf] δεκα-	soixante-dix-neuf ἑβδο-
vingt [vɛ] εἴκοσι [ἑννέα	μῆντα ἑννέα
vingt et un [vɛːtə] εἴκοσι	quatre-vingt [katrəvɛ] ὀγ-
ἕν	δόντα (ὀγδοήκοντα)
vingt-deux [vɛːtdø] εἴκοσι	quatre-vingt-un [katrəvɛː
δύο	ə] ὀγδόντα ἕν
vingt-trois [vɛːtrwa] εἴ-	quatre-vingt-deux ὀγδόντα
κοσι τρία	δύο
vingt-quatre εἴκοσι τέσσαρα	quatre-vingt-dix ἑνενηντα
vingt-cinq εἴκοσι πέντε	(ἑνεηήκοντα)
vingt-six εἴκοσι ἕξ	quatre-vingt-onze ἑνενηντα
vingt-sept εἴκοσι ἑπτὰ	ἕν
vingt-huit εἴκοσι ὀκτώ	quatre-vingt-douze ἑνε-
vingt-neuf εἴκοσι ἑννέα	νήντα δύο
trente [trāːt] τριάντα (τριά-	quatre-vingt-treize ἑνε-
κοντα)	νήντα τρία
quarante [karāːt] σαράντα	cent [sā] ἑκατόν
(τεσσαράκοντα)	cent un [sāːə] ἑκατόν ἕν
cinquante [sɛkɑːt] πενήντα	cent deux ἑκατόν δύο
(πεντήκοντα)	cent trois ἑκατόν τρία

+ συμφωνῶ - être d'accord. - Σύμφωνος, ον - qui est d'accord
 ἡ συμφωνία - consonne. Μάθημα 14.

deux cents διακόσιοι, -αι, -α	un million [miljõ] ἑκατομμύριον
trois cents τριακόσιοι, -αι, -α	un billion [biljõ] δισεκατομμύριον
quinze cents χίλια πεντάκοντα	un milliard [miljar] μύριον
mille [mil] χίλιοι, -αι, -α	le zéro [zero] τὸ μηδέν.
mil χίλια (ἐπὶ χρονολογίας)	

Παρατηρήσεις.

§ 1. Τὰ τελικὰ σύμφωνα τῶν ἀριθμῶν 5, 6, 7, 8, 9, 10 προφέρονται, ὅταν δὲν ἀκολουθῇ ἄλλο ἀριθμητικὸν ἢ ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχίξῃ ἀπὸ φωνῆεν, π. χ. nous sommes **cinq**, nous avons **cinq** encriers, ἀλλ' ὅταν ἡ λέξις, τὴν ὁποῖαν προσδιορίζει τὸ ἀριθμητικὸν, ἀρχίξῃ ἀπὸ συμφωνοῦν τότε τὸ τελικὸν σύμφωνον δὲν προφέρεται, nous avons cinq plumes.

§ 2. Εἰς τὸ vingt τὸ t προφέρεται, ὅταν ἡ κατόπιν λέξις ἀρχίξῃ ἀπὸ φωνῆεν, vingt arbres; εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 21—29 προφέρεται ἐπίσης τὸ t, ἀλλὰ εἰς τὰ 80—99 δὲν προφέρεται.

§ 3. Μεταξὺ δεκάδων καὶ μονάδων τίθεται ἐνωτικὴ γραμμὴ¹, ἐκτός, ἐὰν ὑπάρχῃ τὸ et ἐν τῷ μεταξὺ (τὸ et ἀποβάλλεται εἰς τὰ 81, 91 κ. τ. λ.).

trente-deux [trã:do], ἀλλὰ trente et un.
 quatre-vingt-un [katrãvẽ:ã].

§ 4. Quatre-vingt καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ 100 παράγωγα (200, 300 κ. τ. λ.) λαμβάνουν ἐν s, ἐὰν ἀκολουθῇ οὐσιαστικὸν ἢ ἐννοῆται τοιοῦτον, ἐκτός τῶν χρονολογιῶν².

quatre-vingts arbres [katrãvẽ:zarbr].
 deux cents ans [dõ:sã:ã].

¹ Ἀλλὰ en dix-neuf cent [diznã:sã] εἰς τὰ 1900 χωρὶς s.

§ 5. Τὸ mille, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε προσλαμβάνει s, γράφεται εἰς τὰς χρονολογίας ἀπὸ τοῦ 1001—1999 mil³.
 en mil neuf cent ἢ en dix-neuf cent.

¹ Ἡ ἐνωτικὴ αὕτη γραμμὴ δύνανται καὶ νὰ παραλειφθῇ.

² Κατὰ τὸ τελευταῖον διάταγμα τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας δύνανται νὰ γράφονται καὶ μὲ s.

³ Κατὰ τὸ τελευταῖον διάταγμα τὸ mille καὶ mil εἶναι χωρὶς διαφοράν.

finale
 nous sommes
 désignent
 προφέρω
 κρουστικὸν
 ἀσφραγιστὴν
 κ. δ. δεκάς
 dieads
 digame

μικροῦ

#

decret
 ἐνωτικὸς, ἡ, ον, qui unit -
 ἡ ἐνωτικὸν - trait d'union -

παράγωγος, ον -
 dérivée

Τὸ κατὰ τὸ [ἔτος] ἀποδίδεται διὰ τοῦ en, ἢ an (ἐπὶ μικροτέρων ἀριθμῶν τοῦ ἑκατόν).

§ 6. Πρὸς δῆλωσιν τῆς ἡλικίας μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι τὸ ἔχειν μὲ τὸν ἀντιστοιχοῦντα ἀριθμὸν.

Quel âge as-tu? πόσων ἐτῶν εἶσαι;
j'ai quinze ans εἶμαι δέκα πέντε ἐτῶν.

§ 7. Σημείωσον προσέτι.

- trois et trois font six ($3 + 3 = 6$)
- trois ôté de trois, reste zéro ($3 - 3 = 0$)
- une fois trois font trois ($1 \times 3 = 3$)
- trois fois trois font neuf ($3 \times 3 = 9$)
- trois divisé par trois donne un ($3 : 3 = 1$)
- les quatre règles αἱ τέσσαρες πράξεις.

§ 8. Donne διδε, δῶσε

donnons ἄς δώσωμεν, ἄς δίδωμεν
donnez δώσατε

ne donne pas μὴ δίδης, μὴ δώσης
ne donnons pas ἄς μὴ δίδωμεν, ἄς μὴ δώσωμεν
ne donnez pas μὴ δίδητε, μὴ δώσητε.

Λεξιλόγιον.

Compter [kō:te]	ἀριθμεῖν, μετρεῖν
j'irai cueillir [kœji:r]	θά ὑπάγω συλλέγειν
neuf, neuve [nœf, nœ:v]	νέος, καινούργιος
le bois [bwa]	τὸ δάσος
toutes [tut]	ὅλαι (θ-ηλ.)
rouge [ru:ʒ]	ἐρυθρός, κόκκινος
une règle	πράξις (ἀριθμητική)
une addition [adisjō]	πρόσθεσις
la soustraction [sustraksjō]	ἡ ἀφαίρεσις
la multiplication [multiplika:sjō]	ὁ πολλαπλασιασμός
la division [divisjō]	ἡ διαίρεσις
et	καί = +
ils font [fō]	κάμνουσιν
ôté de	ἀφαιρούμενος
se soustraire de	ἀπὸ

rester	μένειν
fois	φορὰς = x
divisé par	ἐπὶ διαιρούμενος
poser [po:ze]	θέτειν, γράφειν (ἐπὶ πράξεων ἀριθμητικῆς)
je retiens [zertje]	κρατῶ
le total	τὸ κεφάλαιον, τὸ ἀθροισμα
tu sais [se, se]	γνωρίζεις, ἤξεύρεις
bien [bjē]	καλῶς, καλὰ
le calcul	ἡ ἀριθμησις, ὁ λογαριασμός, ἀριθμητικὴ
calculer	λογαριάζειν, υπολογίζειν
mentalement [matalmā]	νοερώς

προσελθεῖν εν ουταε depreus

ὀμιλεῖω = ὀμιλεῖωσιν παραληρῶς = ἱεραρχεῖται, ἡλίκ

4 regles αἱ 4 πράξεις

το ἕκαστον βοι, ποσῶσιν το ἕκαστον βοι κεῖται

Chapitre ἀφαιρέσει Totalisais

x πολλαπλασιασμοῦ - multiplier ≠ κεφάλαιον Capitalien
≠ ἀφαίρεση soustraire

par écrit [ekri]	γραπτῶς	un an	(ἐν) ἔτος
oralement	προφορικῶς	une heure [œr]	μία ὥρα
[ɔralmā]		l'heure	ἡ ὥρα
payé [peje]	πληρωμένος,	l'habitant [abitā]	ὁ κάτοικος
	πληρώση	il vaut [vo]	ἀξίζει
le mois [mœa]	ὁ μῆν	ils valent [val]	ἀξίζουν.

Θέμα 33. Compter.

Un, deux, trois,
J'irai dans le bois,
Quatre, cinq, six,
Cueillir des cerises,

Sept, huit, neuf,
Dans mon panier neuf,
Dix, onze, douze,
Elles seront toutes rouges.

Θέμα 33α. Les quatre règles.

Les quatre règles sont l'addition, la soustraction, la multiplication et la division. Deux et deux font quatre. Trois ôté de dix reste sept. Quatre fois deux font huit. Huit divisé par deux donne quatre. Quinze et seize font trente et un; je pose un et je retiens un, un et deux font trois, total: trente et un. Tu sais bien le calcul. Calculez mentalement; calculez par écrit.

Θέμα 34.

Πόσα χρήματα ἔχετε; Ἐχω τρία ἢ τέσσαρα φράγκα καὶ τέσσαρα σολδία. Πόσα ἔχετε πληρώση διὰ τὸν πλὸν σας; Ἐχω πληρώση ἑπτὰ φράγκα. Τὸ ἔτος ἔχει δώδεκα μῆνας. Εἰς μῆν ἔχει τέσσαρας ἐβδομάδας. Μία ἐβδομάς ἔχει ἑπτὰ ἡμέρας. Μία ἡμέρα ἔχει εἰκοσιτέσσαρας ὥρας. Ἡ πόλις μας ἔχει δεκαπέντε χιλιάδας. Ὁ Φρειδερίκος ἦτο ὀκτῶ μῆνας εἰς Παρισίους. Πόσα κάμνουν δέκα ἑπτὰ καὶ εἴκοσι τέσσαρα; 17 καὶ 24 κάμνουν 41. Πόσα κάμνουν 96 καὶ 33; 96 καὶ 33 κάμνουν 129. Ἐξ φορὰς δέκα (ἔξ ἐπὶ δέκα) κάμνουν ἑξήντα. Πόσα κάμνουν 5 φορὰς 15; κάμνουν 75. Πόσων ἐτῶν εἶσαι, παιδίον μου; Εἶμαι ἑννέα ἐτῶν. Ἐχεις ἀδελφὴν; Μάλιστα, ἔχω μίαν ἀδελφὴν. Πόσων ἐτῶν εἶναι; Εἶναι (αὐτὴ) δέκα πέντε ἐτῶν.

Ἐσκήσεις.

Combien font un et un? $1 + 1 =$

» » deux et deux?

» » trois et trois?

Huit ôté de dix, que reste-t-il? $10 - 8 =$

- Sept ôté de neuf, que reste-t-il?
 Cinq ôté de huit, que reste-t-il?
 Combien font deux fois deux? $2 \times 2 =$
 » » trois » trois?
 » » quatre » quatre?
 Combien donne dix divisé par deux? $10 : 2 =$
 Combien donne huit divisé par deux?
 En six combien de fois deux?

Διάλογος.

- Quelle est l'unité monétaire en France? C'est le franc [frã].
 Combien de centimes y a-t-il dans un franc? Le franc vaut 100 centimes.
 Combien de centimes vaut un sou? Un sou vaut cinq centimes.
 Quelles sont les principales monnaies (νομίσματα) d'or? La pièce de 20 francs ou louis et la pièce de 10 francs.
 Quelles sont les principales monnaies d'argent? La pièce d'un franc, la pièce de deux francs, la pièce de 5 francs et la pièce de 50 centimes.
 Quelles sont les principales monnaies de cuivre? La pièce de 5 centimes ou sou, et la pièce de 10 centimes ou gros sou.
 Y a-t-il de monnaies de nickel? Il y en a une: la pièce de 25 centimes.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΗΕΜΠΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τακτικά. Nombres ordinaux [ordino].

Τὰ τακτικά σχηματίζονται ἐκτὸς τοῦ premier (πρῶτος) ἐκ τῶν ἀπολύτων, ἂν προσθέσωμεν τὴν κατάληξιν -ième μὲ μικρὰς τινὰς διαφορὰς, τὰς ὁποίας βλέπει τις ἐκ τοῦ κατωτέρου πίνακος. Τίθενται δὲ πάντοτε πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ.

Le premier [prəmje] ὁ πρῶτος	le quatrième [katri(j)em] ὁ τέταρτος
la première [prəmje:r] ἡ πρώτη	le cinquième [sɛ:kjem] ὁ πέμπτος
le, la deuxième [dœ:zjem] ὁ δεῦτερος, -α	le sixième [sizjem] ὁ ἕκτος
le troisième [trwa:zjem] ὁ τρίτος	le septième [setjem] ὁ ἕβδομος

le huitième [yitʃem] ὁ ὄγδοος	le soixantième ὁ ἑξηκοστός
le neuvième [nœvʃem] ὁ ἔνατος	le soixante-dixième ὁ ἑβδομηκοστός
le dixième [dizʃem] ὁ δέκατος	le soixante et onzième ὁ ἑβδομηκοστός πρῶτος
le onzième [ɔzʃem] ὁ ἑνδέκατος	le soixante-douzième ὁ ἑβδομηκοστός δεύτερος κ. τ. λ.
le douzième ὁ δωδέκατος	le quatre-vingtième ὁ ὀγδοηκοστός
le treizième ὁ δέκατος τρίτος	le quatre-vingt-unième ὁ ὀγδοηκοστός πρῶτος
le quatorzième ὁ δέκατος τέταρτος	le quatre-vingt-deuxième ὁ ὀγδοηκοστός δεύτερος κ. τ. λ.
le quinzième ὁ δέκατος πέμπτος	le quatre-vingt-dixième ὁ ἑνενηκοστός
le seizième ὁ δέκατος ἕκτος	le quatre-vingt-onzième ὁ ἑνενηκοστός πρῶτος
le dix-septième ὁ δέκατος ἑβδομος	le centième ὁ ἑκατοστός
le dix-huitième ὁ δέκατος ὄγδοος	le cent-unième ὁ ἑκατοστός πρῶτος
le dix-neuvième ὁ δέκατος ἔνατος	le cent-deuxième ὁ ἑκατοστός δεύτερος
le vingtième ὁ εἰκοστός	le cent-vingtième ὁ ἑκατοστός εἰκοστός
le vingt et unième ὁ εἰκοστός πρῶτος	le deux centième ὁ διακοσιοστός
le vingt-deuxième ὁ εἰκοστός δεύτερος	le six cent soixantième ὁ ἑξακοσιοστός ἑξηκοστός
le vingt-troisième ὁ εἰκοστός τρίτος	le millième ὁ χίλιοστός
le vingt-quatrième ὁ εἰκοστός τέταρτος κ. τ. λ.	le dernier [dærnje] ὁ τελευταῖος
le trentième ὁ τριακοστός	la dernière ἡ τελευταία.
le quarantième ὁ τεσσαρακοστός	
le cinquantième ὁ πενηκοστός	

Ὅνομα τῶν μηνῶν (mois).

janvier [ʒäv:je] Ἰανουάριος	mai [me] Μάϊος
février [fevrie] Φεβρουάριος	juin [ʒyɛ] Ἰούνιος
mars [mars] Μάρτιος	juillet [ʒyije] Ἰούλιος
avril [avril] Ἀπρίλιος	août [u, au] Αὐγούστος

septembre [septā:br] Σεπτεμβριος
 octobre [oktobr] Ὀκτώβριος
 novembre [novā:br] Νοέμβριος
 décembre [desā:br] Δεκέμβριος.

au mois de mai τὸν Μάιον (μῆνα).

Ἐνόματα τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος (jours de la semaine):

dimanche [dimā:f] Κυριακή
 lundi [lā:di] Δευτέρα
 mardi [mardi] Τρίτη
 mercredi [merkredi]. Τετάρτη
 jeudi [ʒo:di] Πέμπτη
 vendredi [vā:drōdi] Παρασκευή
 samedi [samdi] Σάββατον.

Τὰ ἐνόματα τῶν μηνῶν καὶ ἡμερῶν δὲν δέχονται ἄρθρον κατὰ κανόνα ἐν τῇ γαλλικῇ καὶ γράφονται μὲ μικρὸν γράμμα, π. χ.·

janvier est le premier mois (ὁ) Ἰανουάριος εἶναι ὁ πρῶτος μῆν.

Λεξιλόγιον.

La division	ἡ διαίρεσις	au lieu [ljø]	ἀντί
suivre (μὲ αἰτιατ.)	ἀκολουθεῖν	une année bissex-	δίσεκτον ἔτος
suivi	ἠκολουθημέ-	tile [anebisekstil]	
	νος, ἀκολου-	ils faut [fo]	πρέπει, εἶναι
	θήσῃ		ἀνάγκη
la nuit [nyi]	ἡ νύξ	fini, -e	τελειωμένος,
quand [kã]	ὅταν		τελειώσῃ
le jour du travail	ἡ ἐργασία	il commence	ἀρχίζει
[trava:j]	ἡμέρα	[kɔmā:s]	
le repos [lɔpo]	ἡ ἀνάπαυσις	un étage [eta:ʒ]	πάτωμα
ils font	κάμουν	le numéro d'ordre	ὁ ἀξίων
ensemble [ãsā:bl]	ὁμοῦ, μαζί		ἀριθμός.

Θέμα 35. Les douze mois de l'année.

L'année comprend douze divisions appelées mois. Quatre semaines et deux ou trois jours font un mois. Les mois ont trente ou trente et un jours. Seul, le mois de février a vingt-huit ou vingt-neuf jours. Douze mois font une année. Le premier mois de l'année s'appelle janvier. Le deuxième s'appelle février. Le troisième, mars — le quatrième, avril — le cinquième, mai — le sixième, juin — le septième, juillet — le huitième, août — le neuvième, septembre — le dixième, octobre — le onzième, novembre — le douzième,

décembre. Décembre est le dernier mois de l'année. Quand une année est finie, une autre commence. Quel est le numéro d'ordre de chaque mois? Janvier 1, février 2, mars 3, avril 4, mai 5, juin 6, juillet 7, août 8, septembre 9, octobre 10, novembre 11, décembre 12. 365 jours font une année. Tous les quatre ans, l'année est bissextile. Les années bissextiles ont 366 jours. Alors février a 29 jours au lieu de 28.

Θέμα 36.

Μιά εβδομάδα είναι τὸ τέταρτον μέρος ἐνὸς μηνός. Εἶναι (ἡ εβδομάδα) τὸ πεντηχοστὸν δεύτερον μέρος τοῦ ἔτους. Ὁ Μάρτιος ἔχει τριάντα μίαν ἡμέρας. Ἡ Παρασκευὴ εἶναι ἡ ἕκτη ἡμέρα τῆς εβδομάδος. Πότε ἔχετε ἔλθῃ; Ἔχω ἔλθῃ τὴν Κυριακὴν. Πότε ἀνεχώρησεν ὁ καθηγητὴς σας; Ἀνεχώρησε τὴν Δευτέραν. Ὁ Ἀπρίλιος εἶναι ὁ τέταρτος, ὁ Σεπτέμβριος ὁ ἕνατος μὴν τοῦ ἔτους. Ποῦ εἶναι τὸ τρίτον παράθυρον τοῦ τετάρτου πατώματος; Ἡ ἀδελφὴ μου εἶναι ἡ πρώτη τῆς τάξεώς της· ἐγὼ εἶμαι ἡ ἐβδόμη καὶ ἡ Μαρία εἶναι ἡ τελευταία.

Διάλογος.

Quel jour (de la semaine) est-ce aujourd'hui?	C'est . . .
Quel est le premier jour de la semaine?	Dimanche est . . .
Quel est le deuxième jour?	Lundi . . .
Quel est le troisième etc.?	
Quel est le premier mois de l'année?	Janvier . . .
Quel est le deuxième mois?	
Quel est le troisième etc.?	
Combien l'année a-t-elle de mois?	L'année a douze mois.
Quels sont les noms de mois?	Janvier, février, mars, avril, mai, juin, juillet, août, septembre, octobre, novembre, décembre.
Quels mois ont seulement trente jours?	Avril, juin, septembre et novembre.
Quels mois a seulement vingt-huit jours ou aussi vingt-neuf?	Février.
Combien de jours a le premier mois de l'année?	Janvier a trente et un jours.
Combien de jours a la semaine?	La semaine a sept jours.
Quels sont les noms des sept jours de la semaine?	Dimanche, lundi, mardi, mercredi, jeudi, vendredi, samedi.
Quel est le dernier jour de la semaine?	Samedi.

Combien de semaines a l'année? L'année a cinquante-deux semaines.
 Combien d'heures a le jour? Le jour a vingt-quatre heures.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Χρήσις τῶν ἀριθμητικῶν.

§ 1. Τίθενται τὰ ἀπόλυτα ἀντὶ τῶν τακτικῶν.

1) Εἰς τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων, οἵτινες ἔχουν τὸ αὐτὸ ὄνομα.

2) Εἰς τὰς ἡμερομηνίας.

3) Πρὸς δῆλωσιν τῶν κεφαλαίων, σελίδων κ. τ. λ., π. χ.·

Henri quatre Ἑρρῖκος ὁ τέταρτος.

le deux mai ἡ δευτέρα Μάϊου.

chapitre [*ʃapitr*] deux κεφάλαιον δεύτερον.

page [*paʒ*] deux σελίς δεύτερα.

Ἄξια παρατηρήσεως τὰ ἐξῆς· Κάρολος ὁ ε' τῆς Γερμανίας λέγεται Charles-Quint [*ʃarlɔkɛ*], Σίξτος ὁ ε' Sixte-Quint, ἀλλὰ Φίλιππος ὁ ε' Philippe cinq, Κάρολος ὁ ε' (ὅχι ὁ Γερμανὸς Κάρολος ὁ ε') Charles cinq.

§ 2. Πόσας τοῦ μηνὸς ἔχομεν σήμερον; λέγεται· Le combien sommes-nous? Nous sommes le combien? ἢ Quel jour du mois sommes-nous aujourd'hui? ἢ Quelle est la date du mois aujourd'hui? ἢ Quel est le quantième du mois aujourd'hui? Quel quantième sommes-nous?

§ 3. Σχηματίζομεν τὰ κλάσματα, ἀν θέσωμεν τὸ ἀπόλυτον εἰς τὸν ἀριθμητὴν (le numérateur) καὶ τὸ τακτικὸν εἰς τὸν παρονομαστὴν (dénominateur). Τὸ τακτικὸν τοῦτο τὸ χρησιμεῖον πρὸς σχηματισμὸν τοῦ παρονομαστοῦ λαμβάνει ἐν s, ἀν ὁ ἀριθμητὴς εἶναι μεγαλύτερος τοῦ 1, π. χ. ἐν πέμπτον un cinquième $\frac{1}{5}$, deux cinquièmes $\frac{2}{5}$.

Ση μ.· un demi [*ɑdmi*] ἡμισυς, μισὸς $\frac{1}{2}$ une demie [*ɣɑdɑmi*], un tiers [*ɑtʃɛr*] $\frac{1}{3}$, un quart [*ɑkar*] $\frac{1}{4}$.

§ 4. Ἄν ὑπάρχη ἀκέραιος καὶ κλάσμα εἰς ἓν οὐσιαστικόν, τότε τίθεται τὸ κλάσμα μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, τὸ ὁποῖον φανεράνει βάρος, μέτρον, ὄγκον κ. τ. λ.·

$\frac{2}{4}$ λίτραι βουτύρου deux livres (et) un quart de beurre; — deux cinquièmes $\frac{2}{5}$.

Παρατήρησον τὰς ἐξῆς ἐκφράσεις·

(ἐν) σχολικὸν ἔτος une année scolaire.

(μῖα) ἕξαμηνία, ἕξάμηνον six mois ἐπίσης καὶ un semestre.

(μῖα) τριμηνία trois mois, un trimestre.

ἡμίσεια ὥρα (μισή) une demi-heure.

$\frac{1}{4}$ ὥρας un quart d'heure.

ὀκτὼ ἡμέρας huit jours.

τέσσαρες ἑβδομάδες un mois.

§ 5. Αἱ ὥραι καὶ αἱ ὑποδικιρέσεις τῆς ὥρας·

Τί ὥρα εἶναι; quelle heure est-il?

Εἶναι τρεῖς (ὥραι) il est trois heures.

Τρεῖς καὶ τέταρτον trois heures et (ἡ) un) quart.

Τρεῖς καὶ ἡμίσεια trois heures et demie.

Τέσσαρες παρὰ τέταρτον quatre heures moins le (ἡ) un) quart ἢ trois heures trois quarts.

Λεξιλόγιον. ^{ὄνομα κ. ἐπιώνυμον} nom et prénom

Un empereur

[*āprōr*]

surnommé, -e

il naquit [*naiki*]

ne — que

lorsque

il perdit [*perdi*]

la mort [*mar*]

aîné, -e [*aine*]

il devint [*davē*]

il fut proclamé

empereur

nous savons

glorieux, -se

monter

le trône

mais

le prince

malheureux, -se

[*malera*]

εἰς ἀτοκρά-

τωρ

ἐπωνομαζόμε-

νος, -η

ἐγεννήθη

δὲν — παρὰ,

μόνον

ὅτε

ἔχασε

ὁ θάνατος

πρωτότοκος

ἐγένετο, ἀπέβη

ἀνεκρήθη

ἀτοκράτωρ

γνωρίζομεν

ἐνδοξος

ἀναβαίνειν

ὁ θρόνος

ἀλλά

ὁ πρίγκηψ

δυστυχής

lesurnom [*syrnō*]

il mourut [*mury*]

régner [*repe*]

succéder [*syksede*]

lui

né, -e

le prince royal

[*riajal*]

épouser

la princesse

la célébration

[*-asjō*]

la noce [*nos*]

les noces

avoir lieu

τὸ ἐπώνυμον

ἀπέθανε

βασίλευεν

διαδέχεται

εἰς αὐτόν,

αὐτῷ, εἰς

αὐτήν, αὐτῇ

γεννημένος, -η

ὁ διάδοχος τοῦ

θρόνου (ὁ

βασίλικός

πρίγκηψ)

νομφεσθαι

ἡ πρίγκηπισσα

ἡ τελετή

ὁ γάμος

λαμβάνειν χώ-

ραν, συμβαί-

νειν.

Θέμα 37. Guillaume I.

L'empereur Guillaume I, surnommé le Grand, naquit le 22 mars 1797. Il n'avait que treize ans lorsqu'il perdit sa mère, Louise, reine de Prusse, qui

× ανακηρύσσω κ. ανακηρύξις - proclamer

× ἐπιώνυμον κ. ἐπιώνυμοι - nom et prénom

ἡφιστοποίηθη ἀπὸ τοῦ νοτίου τοῦ Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

mourut le 19 juillet 1810. Après la mort de son frère aîné, il devint roi de Prusse, le 2 janvier 1861. Il régna 27 ans et fut proclamé empereur d'Allemagne à Versailles le 18 janvier 1871. Nous savons que ce glorieux empereur mourut le 9 mars 1888 à l'âge de 91 ans. Son fils Frédéric III monta sur le trône après lui; mais ce malheureux prince ne régna que 99 jours. Il mourut le 15 juin 1888. Son fils Guillaume II lui succéda. Le prince royal a épousé une princesse de Mecklembourg; la célébration des noces a eu lieu à Berlin le 6 juin 1905.

Θέμα 38.

Σήμερον ἔχομεν εἴκοσι τέσσαρας (εἰκοστὴν τετάρτην) Αὐγούστου. Πότε ἐγεννήθητε (εἰσθε γεννημένος); Ἐγεννήθη εἰς τὰς 16 Ἰουνίου 1859. Πότε ἐγεννήθη ὁ ἀδελφός σας; Ἐγεννήθη τὴν πρώτην Μαΐου 1848. Τί ὥρα εἶναι; Εἶναι πέντε ἢ πέντε καὶ τέταρτον. Ἔχετε ἀδικον, κύριε, εἶναι πέντε καὶ ἡμίσεια. Λουδοβίκος ὁ δέκατος τέταρτος ἦτο βασιλεὺς τῆς Γαλλίας. Τρία τρίτα κάμουν ἓν. Ἐν ὄγδοον εἶναι τὸ ἓν ὄγδοον μονάδος. Δώσατέ μοι τρεῖς καὶ ἡμίσειαν λίτρας καφέ καὶ ἓν τέταρτον λίτρας τεῖου. Πότε ἐφθάσατε εἰς Βερολίνον; Τὰς 19 Νοεμβρίου. Πόσας τοῦ μηνὸς ἔχομεν σήμερον; Σήμερον ἔχομεν τετάρτην Φεβρουαρίου. Πότε ἀπέθανεν ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος ὁ ε΄;

Διάλογος.

Comment s'appella l'empereur d'Allemagne?	Guillaume deux.
Quel est le nom de son père?	Frédéric trois.
Qui était son grand-père?	Guillaume premier.
En quelle année est né l'empereur?	En 1859.
En quelle année mourut Guillaume I?	En 1888.
Quel est le quantième du mois aujourd'hui?	C'est aujourd'hui le . . .
Quelle heure est-il?	Il est . . .

ὁ ἀριθμικὸς - τοῦ ἀριθμοῦ, τῶν ἀριθμητικῶν
 οἱ ἀριθμοί, τῶν ἀριθμητικῶν, τοῦ ἀριθμοῦ
 ὁ κηρὺς, κηρῦς, κηρῦν
 ὁ κηρὺς, κηρῦς, κηρῦν
 ὁ ἀλέφας, ἀλέφαντας - éléphant.
 δ

ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τὰ ἐπίθετα. **Adjectifs** [adjektif].

§ 1. Γένος.

α') Σχηματίζομεν τὸ θηλυκὸν ἑνὸς ἐπιθέτου, ἐὰν προσθέσωμεν ἐν e ἄφωνα εἰς τὸ ἀρσενικόν·

petit [pəti], petite [pətit] μικρός, μικρά.
grand [grā], grande [grā:d] μέγας, μεγάλη.

β') Ὄταν τὸ ἀρσενικὸν τελειώσῃ εἰς e, τότε δὲν προσθέτομεν τίποτε·

riche [riʃ] πλούσιος, πλουσία.
pauvre [pɔ:vɾ] πτωχός, πτωχή.

§ 2. Πληθυντικός.

Τὰ ἐπίθετα σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν ὅπως καὶ τὰ οὐσιαστικά, ἂν προσθέσωμεν δῆλα δὴ ἐν s:

petit, petits; petite, petites.
riche, riches.

beau ὡραῖος, beaux (Μάθημ. 3ον, § 1), ἀλλὰ bleu κυανοῦς, πληθ. bleus.

principal κύριος, κυριώτερος, principaux (Μάθημ. 3, § 2); principale, principales.

heureux [æʁø] εὐτυχής, heureux (Μάθημ. 2ον, § 2).

§ 3. Συμφωνία ἐπιθέτου καὶ οὐσιαστικοῦ.

Τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ μὲ τὸ οὐσιαστικὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν ὅπως καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ·

la grande maison ἡ μεγάλη οἰκία.

la jolie rose τὸ εὐμορφον τριαντάφυλλον.

ces roses sont jolies ταῦτα τὰ τριαντάφυλλα εἶναι εὐμορφα.

Λεξιλόγιον.

Je pense [pɑ:s]	σκέπτομαι	situé	τοποθετημέ-
y aller	πηγαίνειν ἐκεῖ		νος, κείμενος *
d'aujourd'hui en huit	μετὰ ὀκτώ ἡμέρας ἀπὸ σήμερον	la rue	ἡ ὁδός
	ἡ πρωτεύουσα αἱ ὠραιότεραι πόλεις	large	εὐρύς, πλατὺς *
la capitale		public [pyblik]	δημόσιος
les plus belles villes [vil]		publique	δημοσία
		le monument [monymɑ]	τὸ μνημεῖον

* κείμενος, se trouver, être placé, situé.
* εὐρύς, en v. ample, large, spacieux.
ἠφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

+ οικοδομῆς, construction, bâtiment.
 # ἄκρος, αἶον, extrême, qui est au bout { Ἀκρόπολις, citadelle
 Τὰ ἐπίθετα. 65

magnifique [n] on voit [vwa]	μεγαλοπρεπῆς βλέπει τις, βλέπομεν	le vieux musée la population [popylas:jō] augmenter [ogmā:te] de semaine en semaine d'année en année demeurer dépasser [dēpa:se] le toit [twa, twa] le rez de chaussée [ret:sose] une église le numéro le Levant Athènes	τὸ παλαιὸν Μουσεῖον ὁ πληθυσμὸς αὐξάνειν ἀπὸ ἐβδομά- δος εἰς ἐβδομάδα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος κατοικεῖν ὑπερβαίνειν (βαίνο, aller marches) ἡ στέγη τὸ ἰσόγειον κούρειον - ἴσος, η, ον 'égal', pareil Ἀθήναι.
X le bâtiment [batimā]	τὸ οἰκοδόμη- μα, τὸ κτί- ριον		
remarquable [-kabl]	ἀξιοσημείωτος		
X l'Acropole X le Château Royal [ʃa:torwa:jal]	ἡ Ἀκρόπολις τὸ ἀνάκτορον τοῦ βασιλέως		
V une avenue [avny]	δένδροστοιχία		
le tilleul [tijœl]	ἡ φιλόρα		
la promenade [promnad]	ὁ περίπατος		
planter au delà s'étend [setā]	φτερεύειν πέραν ἐκτείνεται		
contient [kō:tjē]	περιέχει		

ἐκτείνω - allonger, étendre
 ἐκτείνομαι - s'étendre

Θέμα 39. Athènes.

160 χιλιάδες, ον. au niveau du sol.

Avez-vous déjà été à Athènes? Pas encore, mais je pense y aller d'aujourd'hui en huit. Athènes, capitale de la Grèce, est une de plus belles villes du Levant. La plupart des rues d'Athènes sont larges et belles. On voit des constructions remarquables à la rue d'Université, l'Académie, l'Université et la Bibliothèque nationale. D'autres bâtiments remarquables sont le Palais Royal, et le musée archéologique, qui contient beaucoup d'antiquités (ἀρχαιότητες) célèbres (ἔνδοξος). Mais le principal monument d'Athènes c'est l'Acropole. La population d'Athènes augmente d'année en année et dépasse d'aujourd'hui 200 000 habitants.

Θέμα 40.

Αἱ Ἀθήναι εἶναι πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος (Grèce). Αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως ταύτης εἶναι εὐρεῖαι καὶ ὠραῖαι. Βλέπει τις εἰς τὰς Ἀθήνας ὠραίας δημοσίας πλατείας καὶ μεγαλοπρεπῆ ἀρχαῖα (antique) μνημεῖα. Εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον βλέπει τις ἐνδόξους ἀρχαιότητας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς πρωτεύουσας ὑπερβαίνει σήμερον τὰς 200 χιλιάδας.

τὸ Βασιλεῖον
royaume

Ἐπίτομος γαλλικῆ γραμματικῆ.

X τὸ ἀνάκτορον, palais
 ἀνακτορικός, η, ον, royal, de la cour. au palais

V ὁ δίσκος ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Διάλογος.

De quelles parties se compose une maison?	Une maison a un rez-de-chaussée, un ou plusieurs étages et un toit.
La maison de tes parents est-elle grande?	Elle n'est pas grande.
Combien d'étages a-t-elle?	Ella a deux étages.
A quel étage demeurez-vous?	Nous demeurons au premier (étage).
Dans quelle rue demeurez-vous?	Nous demeurons rue Charles.
Quel est le numéro de votre maison?	Le numéro de notre maison est 22.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΩΘΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ἀνώμαλος σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ.

§ 1. α') Πολλὰ ἐπίθετα διπλασιάζουν τὸ τελικὸν σύμφωνον εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ·

bon [bɔ̃] καλός, bonne [bɔ̃n] καλή.
 cruel [kryɛl] σκληρός, cruelle [kryɛl] σκληρά.
 sot [so] μωρός, sottie [sot] μωρά.

β') Τὰ ἐπίθετα τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς x τρέπουν τὸ x εἰς se·

heureux [œrø] εὐτυχής, heureuse [œrø:s] εὐτυχής (θηλ.).

γ') Τὰ ἐπίθετα τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς f μεταβάλλουν τὸ f εἰς ve·

attentif [atâtif] προσεκτικός, attentive [atâtiv] προσεκτική.

δ') Τὰ ἐπίθετα τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς er καὶ et τρέπουν τὸ κλειστὸν e εἰς e ἀνοικτὸν καὶ ἢ τροπὴ αὕτη ἢ ὑποδηλοῦται διὰ τοῦ è (μὲ βραεῖαν) ἢ διὰ τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ t (πρβλ. μάθ. 26, § 2)·

secret [sɛkre] μυστικός, secrète [sɛkret] μυστική.
 premier, première πρῶτος, -ή.
 muet [myɛ], muette [myɛt] βωβός, -ή.

ε') Ἀνωμαλίας εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ ἔχουσι τὰ ἑξῆς ἐπίθετα·

long [lɔ̃] μακρός, longue [lɔ̃:g] μακρά.
 aigu [egy] ὀξύς, aiguë [egy] ὀξεῖα.

irregularité - invariable.

Χλευδομαί, μεντιν
 ω ψευδος, μεντινιγε

ψευδος, εις φαυκ

- blanc [blā] λευκός, blanche [blā:s] λευκή.
- doux [du] γλυκός, douce [dus] γλυκειά. - ω γλυκός
- faux [fo] ψευδής, fausse [fo:s] ψευδής. - ω γλυκός
- malin [malē] πονηρός, maligne [malin] πονηρά. - ω γλυκός
- benin [benē] πρᾶος, ἀγαθός, bénigne [benin] πραεῖα, ἀγαθή. - ω γλυκός
- frais [fre] νωπός, φρέσκος, fraîche [fre:s] νωπή.
- public, publique δημόσιος, -α.
- ture, turque τουρκικός, -ή.
- grec, grecque ἑλληνικός, -ή, Ἑλλην, Ἑλληνίς.

§ 2. Τὰ ἐπίθετα beau ὠραῖος, nouveau νέος, mou μαλακός, fou τρελλός, vieux παλαιός σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν εἰς belle, nouvelle, molle, folle, vieille [vje:j], ἔχουν ὅμως καὶ διὰ τὸ ἀρσενικὸν τοὺς τύπους bel, nouvel, mol, fol, vieil, ἂν τὰ ἐπίθετα ταῦτα εὐρίσκωνται πρὸ οὐσιαστικοῦ τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἀπὸ φωνῆεν ἢ ἀπὸ h ψιλόν, μόνον εἰς τὸν ἐνικόν, π. χ.

- un bel arbre ἓν ὠραῖον δένδρον.
- les beaux arbres τὰ ὠραῖα δένδρα.
- un vieil ami παλαιὸς φίλος.

(ὡ καμῖον cheville)

Λεξιλόγιον.

καμῖον, courbe, plier -

Elle prend [prā] πηγάζει
 sa source
 la source ἡ πηγὴ
 le plateau [plato] ἡ ὄρεινή χώρα, τὸ ὀροπέδιον
 la longueur [lō:æ:r] τὸ μήκος
 la lieue ἡ λεῦγα
 le cours [kur] ὁ ῥοῦς, τὸ τρέξιμον
 lent, -e [lā] βραδύς
 sinueux, -se [sinjø] ἐλικοειδής
 navigable [-abl] πλωτός
 suivant, -e ἀκόλουθος, ἐπόμενος, -η
 il va [va] πηγαίνει
 se jeter [sæste] ῥίπτεσθαι, χύνεσθαι
 près de [predə] πλησίον τοῦ, παρὰ τὸ
 traverser περνᾶν, διαρρέειν

la courbe
 partager
 presque
 égal, -e [egal]
 donc
 droit, -e [driwa, -at]
 gauche [go:s]
 relier [ralje]
 le cygne [sinj]
 une ile
 le bateau à vapeur [vapœr]
 le public
 la mouche
 circuler
 à travers [traver]
 la métropole [metropol]
 la capitale
 la vapeur

ἡ καμπή, τωμαντ, πλ.
 ἡ καμπόλη
 γραμμὴ
 μοιράζειν
 σχεδόν
 ὁμοιος, -α, -ισος, -ισος
 λοιπὸν
 ὀξείος, -ά
 ἀριστερός, -ά
 δένειν
 ὁ κύκνος
 νῆσος
 τὸ ἀτμόπλοιον
 τὸ κοινόν
 ἡ μύια
 διατρέχειν, κυκλοφορεῖν
 διὰ μέσου
 ἡ μητρόπολις
 ἡ πρωτεύουσα
 ὁ ἀτμός

η ερι?

ωρενω

+ ὁ ὄρος, montagne

ὄρεινός, ἡ, οἰ, montagneux

χίνω νεύω

s'arrêter [sarete]	σταματᾶν	une hirondelle	χελιδών
la station [sta:sjō]	ὁ σταθμὸς	[irōdel]	
le prix [pri]	ἡ τιμὴ, ἡ ἀξία	jusqu'à [ʒyska]	μέχρις οὗτου, ^{ἕως} μέχρις
le trajet [tra:ʒe]	ὁ διάπλους, τὸ πέρασμα	citer	ἀναφέρειν
est de ^{ὄχι πὸ οὐραμαί} ^{de moules, ^{ἔπειτα} à l'aut'} ^{ἐκατόστο}	ἀνέρχεται, συμποσοῦται	ordinairement	συνήθως
le centime [sātīm]	τὸ λεπτόν, τὸ 1/100 τοῦ χροῦ-σοῦ φράγκου	le Parisien [parizjē]	ὁ ἀυτόχθων, ^{ἠμιγένης} ἐν Παρισίοις
le jour de semaine	ἡ ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος	le fleuve	γεννηθεὶς
la fête	ἡ ἑορτὴ	la partie	ὁ ποταμὸς
marcher	βαδίζειν	arroser	τὸ μέρος ποτίζειν
selon [s(ə)lō]	συμφώνως, κατὰ (αὐτ.)	former	σχηματίζειν
la saison [sezō]	ἡ ὥρα τοῦ ἔτους	environ [əvĩrō]	περίπου
le matin ^{ἢ ἑωσπριν}	ἡ πρωία	que	τὸν ὅποιον, τὴν ὅποιαν,
le soir [swa:r]	ἡ ἑσπέρα, τὸ βράδυ		τὸ ὅποιον, τοὺς ὁποίους, τὰς ὁποίας, τὰ ὅποια.

Θέμα 41. Paris et la Seine.

Quelle est la capitale de la France? C'est Paris, situé sur la Seine. Ce fleuve, qui prend sa source dans le plateau de Langres, a une longueur de 200 lieues. La Seine a un cours lent et sinueux; elle est navigable sur une bonne partie de son cours. La Seine arrose les villes suivantes: Troyes, Melun, Paris, Saint-Denis, Rouen et va se jeter dans la Manche, près du Havre. Elle traverse Paris dans une courbe et partage la ville en deux parties presque égales. Paris est donc situé sur la rive droite et sur la rive gauche de ce fleuve. Les deux rives sont reliées par de nombreux ponts. La Seine forme dans Paris trois îles: l'île Saint-Louis, l'île de la Cité et l'île des Cygnes. De petits bateaux à vapeur, que le public nomme bateaux-mouches, circulent sur la Seine à travers la métropole française. Ces vapeurs s'arrêtent à environ 20 stations. Le prix du trajet est de 10 centimes les jours de semaine, et de 20 centimes les dimanches et fêtes. Les vapeurs marchent, selon la saison, depuis 7 ou 8 heures du matin jusqu'à 8 ou 9 heures du soir.

Θέμα 42.

Σύνδεσον τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ μαθήματι 18 ἐπίθετα μὲ ἐν οὐσιαστικόν, π. χ. voilà une longue rue, une heureuse famille, une sottise histoire κ. τ. λ.

Θέμα 43.

Οἱ ὠραῖοι Παρίσιοι, πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας, κεῖνται ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα (Seine), ὅστις πηγάζει ἀπὸ τὸ ὄροπέδιον τοῦ Λάνγκρ. Ὁ ῥοῦς του εἶναι 200 λεύγας μακρὸς καὶ ἑλικοειδής. Μέγα μέρος τοῦ ῥοῦ του εἶναι πλωτόν. Ὁ ποταμὸς ὅστις τοὺς Παρισίους διὰ μιᾶς καμπύλης γραμμῆς διαρρέει διαίρει τὴν πρωτεύουσαν εἰς δύο σχεδὸν ἴσα μέρη. Οἱ Παρίσιοι κεῖνται λοιπὸν ἐπὶ τῶν δύο ὄχθων τοῦ Σηκουάνα. Πολλὰ μικρὰ ἀτμόπλοια διατρέχουν (κυκλοφοροῦν) εἰς τὸν ποταμόν. Τὸ κοινὸν ὀνομάζει τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα μίας ἢ χελιδόνας.

κεῖνται
navigable

Διάλογος.

Où la Seine prend-elle sa source?

Quelle longueur a-t-elle?

Citez les principales villes qu'elle arrose.

Sur quelle rive de la Seine est située la ville de Paris?

Nommez les trois îles que forme la Seine.

Comment les Parisiens appellent-ils parfois les bateaux à vapeur qui circulent sur la Seine?

A combien de stations s'arrêtent ces bateaux?

Quel est le prix d'un trajet, les jours de semaine, les dimanches et fêtes?

διαρρέω, διαιρεῖ
διαρρέω, παρισίους
βιανονίον

ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ἡ θέσις τοῦ ἐπιθέτου.

§ 1. Ὅταν τὸ ἐπίθετον εἶναι ἀπλῶς κοσμητικόν τοῦ οὐσιαστικοῦ, τότε τίθεται πρὸ τοῦτου (φυσικὴν ιδιότητα τοῦ οὐσιαστικοῦ σημαῖνον), π. χ.

le doux miel τὸ γλυκὸ μέλι.

§ 2. Ὅταν τὸ ἐπίθετον χρησιμεύῃ πρὸς διάκρισιν ἰδιότητός τινος τοῦ οὐσιαστικοῦ ἀπὸ ἄλλης, τίθεται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν.

la langue française ἡ γαλλικὴ γλῶσσα.

l'innocence
qualité
distinction & discernement

Τὰ ἐξῆς δώδεκα ἐπίθετα τίθενται κατὰ κανόνα πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ·

bon καλός	joli εὐμορφος, κομψός
mauvais [μουε, μουε] κακός	gros [gro] χονδρός
méchant μοχθηρός, κακό-βουλος	jeune νέος
beau ὠραῖος	vieux γέρον, παλαιός
grand μεγάλος, ον. κ. μέγας	long μακρός, ἄρον κ. μακρῶν, ἑλ. ἰ
petit μικρός, ἄβ. μετὰ ἄρ. α.	haut ὑψηλός.

✱ Ἐνεστὼς ὑποθετικὸς τοῦ donner.

§ 3. Je donnerais [dɔnre] θά ἐδίδον	ἔδωκα
tu donnerais θά ἐδίδες	πέδεις
il donnerait θά ἐδίδε	πέδω
nous donnerions [dɔnɔrjɔ̃] θά ἐδίδομεν	πέδωμεν
vous donneriez θά ἐδίδατε	πέδατε
ils donneraient θά ἐδίδον.	πέδιον

Λεξιλόγιον.

L'unité (θρηλ.) monétaire [monetɛ:r] la monnaie	ἡ νομισματικὴ μονάδα τὸ νόμισμα, ἡ μονέδα	on appelle	ὀνομάζει τις, ὀνομάζου
le franc [frã]	τὸ φράγκον	meilleur [mejœ:r] celui celle	καλλίτερος, ἄρον ἐκεῖνος ἐκεῖνη
le chiffre rond [rɔ:d] avoir cours	ὁ ἀριθμὸς στρογγύλος ἔχειν πέρασιν, περνᾶν (νομίσι).	le rapport [rapɔ:r] aimer blond, -e [blɔ̃, bɔ:d]	ἡ σχέσις ἀγαπᾶν ξανθός, -ή
la pièce quelconque	τὸ νόμισμα (οἰονδήποτε)	le fromage déjeuner	ὁ τυρός προγευμα- τίσειν
comprend le cuivre [kyi:vɛr] le bronze orichalque	περιλαμβάνει ὁ χαλκός ὀρείχαλκος, μυροῦντζος	la boulangerie [bulã:zri] la boucherie	τὸ ἄρτο- πωλεῖον τὸ κρεο- πωλεῖον
le déjeuner le papier	τὸ πρόγευμα ὁ χαρτίς, τὸ χαρτί	une auberge [o:berʒ] un hôtel (l') [ɔtel, ɔtel] un édifice l'hôtel de ville un hôpital [ɔpital] le collège	τὸ πανδοχεῖον τὸ ξενοδοχεῖον οἰκοδόμημα τὸ Δημαρχεῖον τὸ νοσοκομεῖον τὸ κολλέγιον, γυμνάσιον
paver border un atelier [atɔlj] le magasin le trottoir	λιθοστρώνειν περιορίζειν ἐργαστήριον ἡ ἀποθήκη, τὸ μέγα κατάστημα τὸ πεζοδρόμιον		

Ἐνεστὼς, ὦσα, ὦν, présent, actuel.

✱ ἔ. ἔ. ἡ φημι οὐκ ἔστιν ἔτος - année courante

le lycée	τὸ λύκειον, γυμνάσιον	la caserne	ὁ στρατών
le tribunal	τὸ δικαστήριον	la ville industrielle [édystriel]	ἡ βιομηχανική πόλις
la ville commerçante	ἡ ἐμπορική πόλις	le côté	τὸ μέρος.

Θέμα 44. **La monnaie.**

Quelle est l'unité monétaire en France, en Belgique et en Suisse? C'est le franc. Il vaut vingt sous ou cent centimes. Un sou vaut cinq centimes. Deux sous valent dix centimes. Les principales monnaies qui ont cours en France sont: les pièces de 20 francs, qu'on appelle aussi louis, les pièces de 10 francs, de 5 francs, de 2 francs, de 1 franc, de 50 centimes, de 25 centimes, de 10 centimes et de 5 centimes. La pièce de 5 centimes s'appelle ordinairement (petit) sou et celle de 10 centimes gros sou. La monnaie d'or comprend des pièces de 20, 10 et 5 francs; la monnaie d'argent comprend des pièces de 5 francs, de 2 francs, de 1 franc et de 50 centimes. Les pièces de 25 centimes sont en nickel, les pièces de 10 centimes et de 5 centimes sont en bronze (cuivre). Combien de centimes représentent (valent) 5, 7, 10, 12, 15 sous? Combien de sous représentent (valent) 25, 40, 70, 80, 90 centimes? Quel est le rapport de la monnaie française à la monnaie grecque?

Θέμα 45.

Ἀγαπῶ τὰ ὄραϊα ἄνθη, τὰ ὄραϊα ῥόδα καὶ τὰ εὐμορφα
λεῖρια. Ἀγαπᾶτε τὸν ζῦθον; Ἀγαπῶ τὸν ξανθὸν ζῦθον.
Ἔχετε πῆ ζῦθον; Ὁχι, ἔγω πῆ καλὸν οἶνον. Ἔχω
φάγη ἐπίσης καλὸν ἄρτον. Δότε μοι ἐν μέγα τεμάχιον
ἄρτου καὶ ὀλίγον τυρόν. Ἡ γραφίς δὲν εἶναι καλή· δότε
μοι μίαν καλλιτέραν. Ὁ θεῖός μου ἔχει ἐν ἀκριβὸν ὄρο-
λόγιον, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὄραϊον. Ὁ ἐξάδελφός μου εἶναι εἰς
ὄραϊος νέος. Ἔχετε προγευματίση; Ναί, εἶχομεν ἐν πολὺ
ὄραϊον πρόγευμα, καλὸν καφέν, καλὸν γάλα καὶ καλὸν
ἄρτον. Οἱ μικροὶ υἱοὶ τοῦ γείτονός μου εἶναι ἄτακτα παι-
διά. Ἔχετε ἀγοράση κακὸν χάρτην, ἰδοὺ καλλιτέρος. Ἡ
πτωχὴ γυνὴ εἶχεν ἐν εὐμορφον παιδίον εἰς τὸν βραχίονα.
Ἡ μικρὰ μου ἀδελφὴ ἀγαπᾷ τὸ μέλι. Δὲν ἀγαπῶ τὸν γλυ-
κὸν οἶνον. Τὸ ἐκ δύο σολδίων νόμισμα ὀνομάζεται (χονδρὸν)
μεγάλον σολδίον.

Διάλογος.

Combien d'habitants a ta ville natale?	Elle a 12000 habitants.
Comment sont les rues?	Les rues sont pavées et bordées de trottoirs.
Que voit-on de tous (les) côtés?	On voit des magasins, des boutiques, des ateliers, des boulangeries, des boucheries, des auberges ou des hôtels.
Quels sont les édifices publics?	Il y a des églises, l'hôtel de ville, le théâtre, l'hôpital, le collège, le tribunal, les écoles, la caserne.
Notre ville est-elle une ville commerçante ou une ville industrielle?	C'est une ville commerçante.

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Συνέχεια.

§ 1. Τὰ ἐπόμενα ἐπίθετα τίθενται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν·

α') Τὰ ἐπίθετα τὰ ὁποῖα φανερόνουν ἰδιότητος, τὰς ὁποίας διὰ τῶν αἰσθήσεων δυνάμεθα νὰ ἀντιληφθῶμεν, ὡς π. γ. χροῶμα, ὄσμήν, ἀφήν, γεῦσιν.

du papier rouge ἐρυθρὸς χάρτης.

une robe blanche λευκὴ ἐσθῆς.

une table ronde στρογγύλη τράπεζα.

une médecine [me(c)tsin] ἀμέρη πικρὸν φάρμακον.

de l'eau fraîche δροσερὸν (φρέσκον) νερόν.

β') Τὰ ἐπίθετα, τὰ ὁποῖα δηλώνουν τὴν θρησκείαν, τὴν γλῶσσαν, τὸ ἔθνος·

la religion protestante ἡ προτεσταντικὴ θρησκεία.

la langue [lã:g] française ἡ γαλλικὴ γλῶσσα.

une place publique δημοσία πλατεία.

un insecte nuisible βλαβερὸν ἔντομον.

une femme aimable ἀξιαγάπητος γυνή.

γ') Αἱ μετοχαί, αἵτινες χρησιμεύουν ὡς ἐπίθετα·

un jeu amusant διασκεδαστικὸν παιγνίδιον.

une langue parlée (μία) ὁμιλουμένη γλῶσσα.

δ') Τὰ ἐπίθετα τὰ ὁποῖα συνοδεύονται μὲ ἓνα προσ-

X διορισμόν·

une personne digne de foi [fiwa, fiwa] πρόσωπον ἄξιον πίστεως (ἀξιοπίστον).

X προσδιορισμός, déterminé

ὁ προσδιορισμός, complément déterminatif

§ 2. Πολλὰ ἐπίθετα τίθενται καὶ πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ κατόπιν αὐτοῦ, ἀλλὰ μὲ διαφορετικὴν σημασίαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, π. χ.

mon cher ami ἀγαπητέ μου φίλε	un habit cher ἀκριβὸν ἔνδυμα
un brave homme ἀγαθός, τίμιος ἀνὴρ	un homme brave γενναῖος ἀνὴρ
un grand homme μεγάλος (διάσημος) ἀνὴρ	un homme grand μεγάλος ἀνὴρ
un pauvre homme δυστυχής, ταλαίπωρος	un homme pauvre πτωχὸς ἄνθρωπος
une fausse clef [kle] ἀντικλειδίον	une clef fausse ἠλλαχμένον κλειδίον.

§ 3. Μέλλων τοῦ donner.

Je donnerai [donre] θὰ δώσω δώσω.	donnerai-je? θὰ δώσω;
tu donneras θὰ δώσης	donneras-tu? θὰ δώσης;
il donnera θὰ δώση	donnera-t-il? θὰ δώση;
nous donnerons θὰ δώσωμεν	κ. τ. λ.
vous donnerez θὰ δώσητε	
ils donneront θὰ δώσουν	
Je ne donnerai pas δὲν θὰ δώσω κ. τ. λ.	

§ 4. Ἡ θέσις τῶν λέξεων ἐν τῇ προτάσει εἶναι ἡ ἐξῆς· 1) τὸ ὑποκείμενον, 2) τὸ κατηγορούμενον ἢ ῥῆμα, 3) ἡ αἰτιατική, 4) ἡ δοτική, 5) οἱ λοιποὶ προσδιορισμοί. Ἡ δοτικὴ προηγεῖται τῆς αἰτιατικῆς ὅταν ἡ αἰτιατικὴ ἔχη περισσοτέρας συλλαβὰς ἀπὸ τὴν δοτικὴν.

Finir τελειώενιν	le double τὸ διπλάσιον
ordinaire συνήθης, τὸ	la valeur [valœ:r] ἡ ἀξία
affranchir ἀπαλλάσσειν τὰ ταχυδρομικὰ τέλη	manquer ἔλλειπειν, ἕλλοπι εἶναι
non affranchi, -e μὴ ἀπηλλαγμένον ταχυδρομικῶν τελῶν	vert, -e [ve:r], κίτρινον
payer [peje] πληρώνενιν	bleu, -e [blœ] κίανος, -ῆ (γαλάσιος) κίανόν
	violet, -te [vjœl, -t] ἰώδης (χρῶμα μενεξέ)
	le bureau de poste τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον

+ ὡς λέγεται· sur. extrême, charge, taxe
βάρος, μέτρον, δαπάνη

le débit de tabac τὸ καπνοπω-
[debid(ə)taba] λείον
le facteur ὁ γραμματο-
[faktœ:r] κομιστής
également ἐξ ἴσου, ὁμοίως
obliger [oblize] ὑποχρεῶναι
adresser διευθύνειν
la personne τὸ πρόσωπον
habiter κατοικεῖν
la lettre ἡ ἐπιστολή
naturellement φυσικῶς
plus cher [plyfœ:r] ἀκριβώτερα
ainsi οὕτω, ἔτσι
l'Allemagne ἡ Γερμανία
[almɑ:n] ἡ Αὐστρία
l'Autriche ἡ Αὐστρία
[o:trif, strif]
la Grèce [grɛ:s] ἡ Ἑλλάς
ceux ἐκεῖνοι
celles ἐκεῖναι
on vend [vã] (πωλεῖ τις),
πωλῶν, πω-
λείται
quelconque τις, οἷοσδήποτε
coûter κοστίζειν
coûter cher κοστίζειν
ἀκριβῶς
aussi [o:(s)i] ἐπίσης
à destination πρὸς τὸν
[destina:sjõ] (κύριον)
(θῆλ.) de
la couleur [-œ:] τὸ χρῶμα
du côté ἀπὸ τὰ πλάγια
réserver ἐπιφυλάσσειν
l'adresse ἡ διεύθυνσις
le prix ἡ τιμὴ

la correspondance ἡ ἀλληλο-
γραφία
le transport ἡ ἀποστολή
taxer [taxifet] x διατιμᾶν
la sorte ὁ τρόπος, manière
la taxe x ἡ διατίμησις
postal [postal] ταχυδρομικός
le timbre-poste τὸ γραμματό-
σημον
la carte postale τὸ ταχυδρομι-
κὸν δελετά-
ριον (bulletin)
la carte postale εἰκονογραφη-
illustrée μένον δελετά-
ριον
être en vogue τοῦ συρμού mode
[vɔg] εἶναι, πέρα-
σιν ἔχειν
de nos jours τὴν σήμερον
le port [pɔ:r] τὰ ταχυδρο-
(vais de port) μικά - διη, ον
simple ἀπλοῦς, ἀπλή, ἀπλοῦν
le poids [pwa] τὸ βῆρος
la gramme τὸ γραμμαρίον
l'étranger τὸ ἐξωτερικόν
européen, -ne εὐρωπαϊκός,
[œrɔpɛ:] -ἡ
envoyer [ãvwaʒe] στέλλειν
tandis que ἐν ᾧ
[tãdi(s)kɔ]
vivant, -e ζῶν, ζωντανός,
-ἡ
pourquoi? διατί;
aveugle τυφλός
le voleur [volœ:r] ὁ κλέπτης.

χρεῖν κ
χρεῶναι
endeuten

οἷος, α, ον

ἐν τῷ γόμφῳ
de côté

Θέμα 46.

Taxes postales, timbres-poste, cartes postales.

As-tu fini et affranchi ta lettre? Non, mon ami, je n'ai pas de timbres(-poste). Quel est le prix qu'on paye pour le transport d'une lettre simple? Le port d'une lettre dont le poids ne dépasse pas 15 grammes est de 15 centimes; les lettres pour l'étranger coûtent naturellement plus cher: ainsi le port d'une lettre ordinaire pour la Grèce ou pour la Turquie est de 25 centimes. Les lettres non affranchies payent le double de la valeur des timbres manquants. Les timbres-poste français de 5 centimes sont verts, ceux de 15 centimes

x τὸ τῶμα, côté, pente, versant
αγαμέμνω, coucher, se mettre au lit

sont vert-bronzés, ceux de 25 centimes sont bleus. On vend les timbres dans les bureaux de poste et dans les débits de tabac. En France il n'y a que des cartes postales de 10 centimes; une carte postale française qu'on adresse de Paris à une personne habitant une ville quelconque de la France coûte donc aussi cher qu'une carte à destination de l'étranger. Les cartes postales sont de couleur verte. Les cartes postales illustrées sont en vogue de nos jours.

Θέμα 47.

Διὰ τί ἔχεις ἐρυθρὸν χάρτην; Ἔχεις ἐπίσης ἐρυθρὰν μελάνην; Ὅχι ἔχω μέλαιναν μελάνην. Ποῦ ὑπάρχει δροσερὸν ὕδωρ; Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα εἶναι μία ὀμιλουμένη καὶ ζωντανὴ γλῶσσα. Εἰς τὴν δημοσίαν ταύτην πλατεῖαν ὑπάρχει ἓν μνημεῖον. Παρατηρήσατε τοῦτον τὸν τυφλὸν ἄνθρωπον, εἶναι ἀξιολύπητος. Ὑπάρχουσι πολλὰ πτωχὰ οἰκογένεια ἐν τῇ πόλει μας. Εἶναι (αὐτὸ) ἓν ἀντικλεῖδιον. Ὁ κλέπτης εἶχε πολλὰ ἀντικλεῖδια. Ἡ κυρία Δυπὸν εἶναι ἀξιγάπητος κυρία. Ἔχω μίαν στοργγύλην τράπεζαν ἐν τῷ δωματίῳ μου. Τὰ γαλλικὰ δελτάρια εἶναι πράσινα.

μαῦρο, ποῦ
καὶ
μελας, αἰώ,
αν,
noir
digne de pitié

Διάλογος.

Quel est le poids d'une lettre simple?

Quel est le port d'une lettre simple pour la Grèce?

À quel prix sont taxées les lettres non affranchies?

De quelle couleur sont les timbres de 15, de 10 et de 5 centimes?

Combien de sortes de cartes postales y a-t-il en France?

Où vend-on les timbres-poste et les cartes postales?

Combien coûte une carte postale envoyée de Paris à une autre ville européenne?

De quelle couleur sont les cartes postales?

Aimez-vous les cartes postales illustrées?

ὁ βαθμῶς ἀνωτὸν ὑπερβατὸν Βαθμῶν - au suprême degré

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν τῶν ἐπιθέτων.

§ 1. Τὸ συγκριτικὸν σχηματίζεται, ἐὰν θέσωμεν τὸ ἐπίρρημα plus [ply] (πλέον, μᾶλλον) καὶ ἐπὶ κατωτέρου βαθμοῦ τὸ moins [moins] (ὀλιγώτερον) πρὸ τοῦ ἐπιθέτου, τὸ ὑπερθετικόν, ἐὰν προσθέσωμεν τὸ ἄρθρον πρὸ τοῦ συγκριτικοῦ.

+ συγκρίνω - comparer - (δὴν κρίνω - juger, examiner)
ἢ σύγκρισις, comparaison

ὑπερ θέλω - placer au dessus - (superlatif)
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

κριτικὸν καὶ τὸ ὑπερθετικόν· un plus petit μικρότερος, le plus petit ὁ μικρότατος.

§ 4. Τὸ τόσον — ὅσον πρὸ ἐπιθέτου λέγεται aussi — que. "Ὅταν ἡ πρότασις εἶναι ἀρνητικὴ τίθεται τότε τὸ si — que (μόνον ἐπὶ ἐμφάσεως τίθεται τὸ aussi καὶ ὅταν ἡ φράσις εἶναι ἀρνητικὴ)".

Louis est aussi grand que son frère.

Ὁ Λουδοβίκος εἶναι τόσον μεγάλος, ὅσον καὶ ὁ ἀδελφός του.

Charles n'est pas si grand que moi.

Ὁ Κάρολος δὲν εἶναι τόσον μεγάλος ὅσον ἐγώ.

§ 5. Τὸ «πολύ» μετὰ συγκριτικοῦ ἀποδίδεται διὰ τοῦ beaucoup, ὡς·

Ἡ Ἀσία εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα τῆς Εὐρώπης.

L'Asie est beaucoup plus grande que l'Europe.

§ 6. Τὸ παρά, ἀπό, ἢ (ἀπλῆ γενικὴ συγκριτικὴ) ἀποδίδεται διὰ τοῦ que, π. χ.·

Londres [lɔ:dr] est plus grand que Vienne [vjɛn].

Τὸ Λονδίνον εἶναι μεγαλειότερον παρά ἢ Βιέννη (ἢ ἢ Βιέννη — ἀπὸ τὴν Βιέννην — τῆς Βιέννης — ἀπλῆ γενικὴ συγκριτικὴ).

Ἀλλὰ τὸ plus (περισσότερον) ἢ τὸ moins (ὀλιγώτερον) μετὰ ἀριθμητικῶν ἐκφέρεται διὰ τοῦ de·

plus de deux cents περισσότεροι ἀπὸ 200.

§ 7. Ἡ γενικὴ διααιρετικὴ ἐν τοῖς ὑπερθετικοῖς ἐκφράζεται διὰ τῆς προθέσεως de·

ὁ ἄριστος τῶν φίλων μου le meilleur de mes amis.

§ 8. "Ὅταν τὸ ὑπερθετικὸν κεῖται πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, τότε τίθεται ἀπαξ τὸ ἄρθρον, ἀλλ' ὅταν κεῖται μετὰ τὸ οὐσιαστικὸν τότε τίθεται δὶς·

le plus brave soldat } ὁ ἀνδρείωτατος στρατιώτης.
le soldat le plus brave }

§ 9. Πολλὰ ἐπίθετα ὡς ἐκ τῆς σημασίας των δὲν σχηματίζουν συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν, π. χ.·

le premier ὁ πρῶτος

la première ἢ πρώτη

le dernier ὁ τελευταῖος

la dernière ἢ τελευταία

l'ainé ὁ πρεσβύτερος

l'ainée ἢ πρεσβυτέρα

le cadet [*kadɛ*] ὁ νεότερος   la cadette ἡ νεωτέρα
 le principal ὁ κυριώτερος   la principale ἡ κυριωτέρα
 l'extrême ὁ ἔσχατος, ἡ ἔσχατη.

Λεξιλόγιον.

Le tailleur [<i>ta:jœ:r</i>]	ὁ ράπτης	le chocolat [<i>ʃokola</i>]	ἡ σοκολάτα
ils viennent [<i>vjɛn</i>]	ἔρχονται	à peu près [<i>po</i>]	σχεδόν
s'établir	ἀποκαθίστα-	peuplé [<i>pœplɛ</i>]	κατοικημένος <i>μλκ.</i> κατοικῶ
le même	ὁ αὐτός, ὁ ἴδιος	un éléphant [<i>elɛfɑ̃</i>]	ἐλέφας
il fait [<i>fɛ</i>]	κάνει	le quadrupède [<i>kwa-</i>]	τὸ τετράποδον
peindre [<i>pɛ:dr</i>]	ζωγραφίζειν	l'or (ἀρσ.)	ὁ χρυσός
une enseigné [<i>ɑ̃sɛn</i>]	ἐπιγραφή (ἐπι- καταστή- ματος)	le métal	τὸ μέταλλον
lequel	ὁ ὁποῖος	précieux, -se	πολύτιμος
laquelle	ἡ ὁποῖα	le chêne	ἡ δρυς
il écrit	γράφει	la forêt [<i>fɔrɛ</i>]	τὸ δάσος
accrocher [<i>akʁɔʃɛ</i>]	ἀναρτάν	le lièvre [<i>ljɛvr</i>]	ὁ λαγός
aussitôt	παρευθὺς	le chasseur [- <i>œ</i> -]	ὁ κυνηγός
la pancarte X	ἡ προκήρυξις	un âne [<i>ɑn</i>]	ὄνος
le mot [<i>mo</i>]	ἡ λέξις	le gardien [- <i>jɛ</i>]	ὁ φύλαξ
le monde	ὁ κόσμος	noble [- <i>ɔ</i> -]	ἐθνητής (ἐκ καταγωγῆς) <i>origine</i>
placer	θέτειν, τοπο- θετεῖν	tous les animaux	ὅλα τὰ ζῷα
alors [<i>alɔ:r</i>]	τότε	la chèvre	ἡ αἰξ
un écriteau	ἐπιγραφή με- γάλαι γράμματα	un oiseau	πτηνόν <i>τὸ πούρι</i>
l'on, on	τις (ἀορίστως)	la basse-cour [- <i>ɑ</i> -]	τὸ ἀποσταθμεῖον <i>τὸ ἀρνιῶν</i>
on peut	δύναται τις	le coq [<i>kɔk</i>]	ὁ πετεινός
lire	ἀναγιώσκειν	la poule [- <i>u</i> -]	ἡ ὄρνις
lequel	ποῖος	une oie [<i>wa</i>]	χίην
fort, -e [<i>fɔ:r, fɔ:rt</i>]	δυνατός, -ή	le pigeon [- <i>ʒɔ</i>]	ἡ περιστέρα
la lune	ἡ σελήνη	le canard [- <i>ɑ:r</i>]	ἡ νήσσα, ἡ πάπια
la terre [<i>tɛ:r</i>]	ἡ γῆ	comment s'ap- pellent?	πῶς ὀνομάζον- ται;
le soleil [<i>solɛ:j</i>]	ὁ ἥλιος	le petit	τὸ μικρόν
		appelé, -e	ὀνομασμένος
		le poussin	τὸ ὀρνιθίδιον, τὸ κατόπουλον.

Θέμα 48. Le meilleur tailleur.

Trois tailleurs viennent s'établir dans la même rue.
 Le premier fait peindre une enseigne sur laquelle il écrit: «Le meilleur tailleur de la ville». Le deuxième accroche aussitôt une pancarte avec ces mots: «Le meilleur tailleur du monde». Le troisième place alors

X ^ς
 ὁ κήρυξ, κέραυτο κήρυξ (πρόσκλησις)
 ἡ κήρυξις - προσηγορία - κήρυξις ὀφείμιον

un écriteau où l'on peut lire en grosses lettres: «Le meilleur tailleur de la rue».

Lequel est le plus malin des trois?

Θέμα 49.

Le jardin de mon père est plus grand que le jardin de notre voisin, mais notre maison est plus petite que la maison du voisin. Je suis plus fort que Charles, mais je suis moins fort que Pierre. Qui est le plus fort? Mon frère est le plus fort. La rose est plus belle que la violette; c'(elle) est la plus belle fleur. La lune est plus petite que la terre, et la terre est beaucoup plus petite que le soleil. Avez-vous une bonne plume? Oui, Madame, elle est meilleure que l'autre; c'est ma meilleure plume. Le chocolat est aussi bon que le café; mais le thé n'est pas si bon (ἢ est moins bon).

Θέμα 50.

Ὁ ἥλιος εἶναι πολὺ μεγαλειότερος ἢ ἡ γῆ (τῆς γῆς) καὶ ἡ γῆ εἶναι μεγαλειότερα ἢ ἡ σελήνη. Ὁ κύριος Δουμὸν εἶναι ὁ διασημότετος (le plus grand) ἀνὴρ ταύτης τῆς πόλεως. Τὸ θέμα μου (τὸ γραπτὸν μου) εἶναι δύσκολον, τὸ θέμα τοῦ ἀδελφοῦ μου εἶναι δυσκολώτερον, τὸ θέμα τοῦ Καρόλου εἶναι τὸ δυσκολώτατον. Τὸ ἴον εἶναι ὠραιότερον τοῦ ῥόδου; Ὁχι· τὸ ῥόδον εἶναι ὠραιότερον ἀπὸ (παρὰ, ἢ) τὸ ἴον (τοῦ ἴου). Ὁ χάρτης μου εἶναι κακός, ἀλλὰ ὁ χάρτης τῶν ἄλλων (autres) μαθητῶν εἶναι ὁ χεῖριστος. Ἴδου καλλίτερος χάρτης καὶ καλλιτέρα μελάνη. Ἐγὼ εἶμαι ἰσχυρότερος τοῦ φίλου μου Γουλιέλμου (ἀπὸ) καὶ ὁ Γουλιέλμος εἶναι μεγαλειότερος καὶ χονδρότερος τοῦ ἀδελφοῦ του Καρόλου. Ἡ Γαλλία εἶναι περίπου τόσον μεγάλη, ὅσον ἡ Γερμανία, ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσον κατωκνημένη ὅσον τὸ γερμανικὸν βασίλειον. Ἡ Λυὼν (Lyon) δὲν εἶναι τόσον μεγάλη, ὅσον οἱ Παρίσιοι. Οἱ Παρίσιοι εἶναι ἡ μεγίστη πόλις τῆς Γαλλίας. Ὁ ἐλέφας εἶναι τὸ μέγιστον τετράποδον. Ὁ χρυσὸς εἶναι πολυτιμότερος τοῦ ἀργύρου, ὁ χρυσὸς εἶναι τὸ πολυτιμότετον μέταλλον. Ἡ δρυς εἶναι τὸ μέγιστον δένδρον τῶν δασῶν μας. Οἱ ἀγγλικοὶ ἵπποι εἶναι καλλίτεροι τῶν γερμανικῶν ἵππων. Ὁ χεῖριστος ἐχθρὸς τῶν λαγωῶν εἶναι ὁ κύων (c'est) τοῦ κυνηγοῦ. Ὁ Κάρολος εἶναι ὁ ἄριστος τῶν φίλων μου.

+ apres un comp. que se traduit par le gen. ou avec l'acc
 + ἰσχυρός, ἰσχυρῶς, fort, robuste
 le meilleur

Διάλογος.

- Quels sont les quadrupèdes domestiques? Ce sont le chien et le chat, le cheval et l'âne, la vache et le bœuf, la chèvre et la brebis, le porc ou cochon.
- Lequel de tous ces animaux aime le plus son maître? Le chien est le fidèle ami et le gardien de l'homme.
- Lequel des animaux domestiques est le plus noble et le plus utile? Le cheval est le plus noble et le plus utile de tous les animaux domestiques.
- Quels sont les oiseaux domestiques ou oiseaux de basse-cour? Ce sont le coq et la poule, l'oie, le canard et le pigeon.
- Comment s'appellent les petits de la poule? Les petits de la poule s'appellent poussins.

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ὄνόματα χωρῶν πόλεων.

§ 1. Τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων, πόλεων, μηνῶν καὶ ἡμερῶν τίθενται ἄνευ ἄρθρου, τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν, ποταμῶν, ὁρέων μετὰ τοῦ ἄρθρου: Charles, Voltaire, Paris, janvier, dimanche, la France, la Seine, les Alpes.

§ 2. Παραλείπεται τὸ ἄρθρον πρὸ τῶν ὀνομάτων τῶν χωρῶν.

1) Μετὰ τὸ en (εἰς, ἐν) en France ἐν Γαλλίᾳ, εἰς τὴν Γαλλίαν.

Τὸ ἐν, εἰς πρὸ ἑνὸς ὀνόματος χώρας μεταφράζεται μετὰ τὸ dans (ἐντός, ἐν), ἐὰν ὑπάρχη προσδιορισμὸς τῆς ὀνόματος.

ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ dans la France méridionale.

2) Μετὰ τίτλον τινά· le roi de Grèce ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.

3) Ὅταν δηλώνται τὰ προϊόντα χώρας τινός· les vins de France οἱ οἶνοι τῆς Γαλλίας.

§ 3. Γεωγραφικὰ ὀνόματα.

l'Europe (θηλ.) ἡ Εὐρώπη	la Belgique τὸ Βέλγιον
l'Asie (θηλ.) ἡ Ἀσία	l'Italie ἡ Ἰταλία
l'Afrique (θηλ.) ἡ Ἀφρική	l'Autriche ἡ Αὐστρία
l'Amérique (θηλ.) ἡ Ἀμερική	l'Allemagne ἡ Γερμανία
	la France ἡ Γαλλία
l'Océanie (θηλ.) ἡ Ὠκεανία	l'Angleterre ἡ Ἀγγλία

+ τὸ ἀρθρὸν προϊόντ.

la Russie ἡ Ῥωσσία	la Seine ὁ Σηκουάνας
la Suisse ἡ Ἑλβετία	le Rhône ὁ Ῥοδανός
la Grèce ἡ Ἑλλάς ^{Ἑλλάς}	la Tamise ὁ Τάμεσις
la Turquie ἡ Τουρκία	les Alpes αἱ Ἄλπεις
✓ le Danube ὁ Δούναβις	Londres τὸ Λονδῖνον
✓ le Caire [kæi] τὸ Κάϊρον	Vienne ἡ Βιέννη
✓ Athènes αἱ Ἀθῆναι	le Havre [havr] ἡ Χάβρη.
le Pirée ὁ Πειραιεύς	

Σ η μ. Τὸ ἐν καὶ εἰς πρὸ τῶν ὀνομάτων τῶν πόλεων ἀποδίδεται διὰ τοῦ à ἐν Παρισίοις, εἰς Παρισίους à Paris, ἐν Πειραιεῖ, εἰς Πειραιᾷ au Pirée.

§ 4. Τὰ συνηθέστατα ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν χωρῶν παραγόμενα ἐπίθετα εἶναι τὰ ἐξῆς:

européen, -e [-ε, -εν] εὐρωπαϊκός	autrichien, -ne αὐστριακός
américain, -e ἀμερικανικός	espagnol, -e [-əθ] ἰσπανικός
allemand, -e [almā] γερμανικός	italien, -e ἰταλικός
français, -e [-ε] γαλλικός	hollandais, -e [(h)] ὀλλανδικός
anglais, -e ἀγγλικός	romain, -e ῥωμαϊκός
russe ῥωσικός	grec, grecque ἑλληνικός, -ή
	turc, turque τουρκικός, -ή.

§ 5. Ὅλα ταῦτα τὰ ἐπίθετα, ἐὰν προσθέσωμεν τὸ ἄρθρον καὶ γράψωμεν αὐτὰ μὲ κεφαλαῖον, μεταβάλλονται εἰς ἔθνικά.

l'Allemand ὁ Γερμανός	une Italienne Ἰταλὶς
l'Anglais ὁ Ἀγγλός	une Française Γαλλίς
le Français ὁ Γάλλος	une Grecque Ἑλληνίς.
un Espagnol Ἰσπανός	

§ 6. Ὅλα ταῦτα τὰ ἐπίθετα μὲ τὸ ἄρθρον ἀλλὰ μὲ μικρὸν γράμμα γραφόμενα σημαίνουν τὴν γλῶσσαν τῆς περὶ οὗ λόγου χώρας.

l'anglais τὰ ἀγγλικά, ἀγγλικά, ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα
 le français τὰ γαλλικά, γαλλικά, ἡ γαλλικὴ γλῶσσα
 apprenez-vous l'italien? μανθάνετε τὰ ἰταλικά, ἰταλικά;
 parlez-vous français? ὁμιλεῖτε γαλλικά;
 savez-vous l'allemand? γνωρίζετε γερμανικά;

Σ η μ. Μετὰ τὸ parler παραλείπομεν τὸ ἄρθρον, π. χ. parlez-vous français? ὁμιλεῖτε γαλλικά;

Ἐπίτομος γαλλικὴ γραμματικὴ.

6

+ ἀπαράγω, former, modeste
 ἡ ἀπαράγω, former, modeste

Λεξιλόγιον.

Le royaume [ruaʝo:m]	τὸ βασίλειον	un empire	αὐτοκρατορία
il tombe [tɔ:b]	πίπτει, χύνεται	la forme	ἡ μορφή, τὸ σχῆμα
la patrie	ἡ πατρίς	la boule	ἡ σφαῖρα
la mer du Nord	ἡ Βόρειος θάλασσα	le tour	ἡ περιόδεια, περιφέρεια
nous parlons	ὁμιλοῦμεν	il se jette	ρίπτεται, χύνεται
la langue mater- nelle	ἡ μητρικὴ γλῶσσα	Syra	ἡ Σύρος, Ἐρμούπολις
se divise	διαιρεῖται	Patras	Πάτραι.
Corfou	Κέρκυρα		
maternel, -e	μητρικός, -ή		

Θέμα 51.

Le Pirée, Patras, Syra, Corfou sont des villes du royaume de la Grèce. La capitale de la Grèce est Athènes. C'est une belle ville. La Grèce est un royaume. Le chef d'un royaume est un roi. Le chef d'un empire est un empereur. La Turquie est un empire. L'Allemagne, l'Autriche furent aussi des empires. La capitale de la Turquie est Constantinople. Le roi est à Athènes. Son nom est Georges II. La Grèce est un pays. La Grèce est notre patrie. Nous sommes Grecs. Nous parlons grec.

Θέμα 52.

Κλῆνον· je suis à Londres, tu es à Paris z. τ. λ., j'étais en France, tu étais en Grèce, je serai demain au Havre.

Θέμα 53.

Ἡ Γαλλία εἶναι μεγάλη. Ἡ Ἑλβετία εἶναι μικρά. Ἡ Ἀγγλία εἶναι μεγαλειτέρα τοῦ Βελγίου, ἡ Ἀμερικὴ εἶναι μεγαλειτέρα τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ὀκεανία εἶναι ἡ μικροτάτη ἥπειρος. Οἱ Παρίσιοι εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας καὶ αἱ Ἀθῆναι εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος. Αἱ ὄχθαι τοῦ Σηκουάνα εἶναι ὠραῖαι, ἀλλὰ αἱ ὄχθαι τοῦ Ῥήνου εἶναι ὠραιότεραι. Ποῦ πηγαίνετε; Πηγαίνο εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ὁ πατήρ μου πηγαίνει εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὁ νέος Ἀμερικανὸς εἶναι ἀσθενής. Μανθάνετε ἰταλικά; Μάλιστα, κύριε. Ὀμιλεῖτε γαλλικά; Ὁχι, κυρία, δὲν ὁμιλῶ γαλλικά, ἀλλὰ ὁμιλῶ ἀγγλικά. Ποῦ εἶναι ὁ πάππος σας; εἶναι ἐν Λονδίνο. Ποῦ κατοικεῖ ἡ θεία σας; κατοικεῖ ἐν

Πειραιεῖ. Οἱ Ἀγγλοὶ εἶναι πλουσιώτεροι τῶν Γερμανῶν.
Πότε ἦσο (πρkm.) ἐν Χάβρη;

Διάλογος.

Quelle est la forme de la terre?	La terre est ronde comme une boule.
Quel est le tour de la terre?	La terre a dix milles lieues de tour.
En combien de parties se divise la terre?	La terre se divise en cinq parties: l'Europe, l'Asie, l'Afrique, l'Amérique et l'Océanie.
Quelle est la capitale de la France?	Paris est la capitale de la France.
Sur quel fleuve est située cette ville?	Elle est située sur la Seine.
Où est la source de la Seine?	La source de ce fleuve est dans la plateau de Langres.
Dans quelle mer se jette la Seine?	La Seine se jette dans la Manche.
Où est la Manche?	La Manche est entre la France et l'Angleterre.
Quel est le gouvernement de la France?	La France est une république.
Comment s'appelle le chef d'une république?	Le chef d'une république s'appelle président.

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τὰ ὁμαλὰ ῥήματα. Verbes réguliers [regylje].

§ 1. Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει τέσσαρας συζυγίας ἢ πρώτη τελειώνει εἰς er [e], ἢ δευτέρα εἰς ir [iir], ἢ τρίτη εἰς oir [oair], ἢ τέταρτη εἰς re.

Ἔξω τὰ ῥήματα τῆς τρίτης συζυγίας δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ἀνώμαλα, διότι μόνον δύο ῥήματα ταύτης κλίνονται ὁμαλῶς.

§ 2. Ἡ ρίζα τοῦ ῥήματος δὲν εὐρίσκεται ἐν τῇ ὀριστικῇ, ὅπως ἐν τῇ ἑλληνικῇ, ἀλλ' ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου. Ἐκ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου ἐννοοῦμεν καὶ εἰς ποίαν συζυγίαν ἀνήκει τὸ ῥήμα. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου ἀφαιρέσωμεν τὴν κατάληξιν (er, ir, oir, re), ἐκεῖνο τὸ ὅποσον μένει εἶναι ἡ ρίζα. Αὕτη μένει ἀμετάβλητος εἰς ὅλους τοὺς χρόνους (τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων) καὶ εἰς ταύτην προστίθενται αἱ διάφοροι καταλήξεις τῶν χρόνων.

§ 3. Οἱ χρόνοι διαίρουσιν εἰς ἀρχικοὺς καὶ παραγώγους. Εὐρίσκομεν τὴν ρίζαν διὰ τῆς ἀποβολῆς τῆς κατα-

+ θεωρῶ, θεωρεῖς, θεωρεῖ, θεωρεῖτε, θεωροῦμαι, θεωρεῖσθε.

θεωροῦμαι, θεωρεῖσθε.

X ἐξάγει, ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

(Union
marriage
conjugaison)

indicatif
infinitif
ἀντικειν
απαρεμφάτου

κρίσιμη
ἀντικειν

+ passé défini

λήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου· donn-er, fin-ir, recev-oir, vend-re. Οἱ ἀρχικοί χρόνοι εἶναι οἱ ἐξῆς: 1) ἡ ἀπαρέμφατος, 2) ὁ ἐνεστώς τῆς ὀριστικῆς, 3) ὁ ἀόριστος, 4) ἡ παθητικὴ μετοχή. Οἱ ἄλλοι εἶναι παράγωγοι καὶ παράγονται ἀπὸ τοὺς ἀρχικοὺς ὡς ἐξῆς:

1. Ἀπὸ τὴν ἀπαρέμφατον· ὁ μέλλον καὶ ὁ ἐνεστώς τῆς ὑποθετικῆς τῇ προσθήκῃ τῆς καταλήξεως ai [e] διὰ τὸν μέλλοντα καὶ ais [ɛ] διὰ τὴν ὑποθετικὴν· je donner-ai [dɔnne], je donner-ais.

Σημ. Εἰς τὴν τέταρτην συζυγίαν ἀποβάλλεται τὸ ἄφρωνον e πρὸ τῆς καταλήξεως ai — ais· je vendr(e), -ais.

2. Ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς παράγονται καὶ δὴ ἐκ τοῦ πρώτου πληθυντικοῦ προσώπου·

α') Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχή, ἐὰν ἀντὶ τῆς καταλήξεως -ons [ɔ̃] θέσωμεν τὴν κατάληξιν -ant [ɑ̃]:

nous donnons — donnant
 „ dormons — dormant
 „ finissons — finissant
 „ vendons — vendant.

β') Ὁ παρατακτικὸς τῆς ὀριστικῆς, ἐὰν ἀντὶ τῆς -ons θέσωμεν τὴν κατάληξιν -ais:

nous donnons — je donnais
 „ dormons — „ dormais
 „ finissons — „ finissais
 „ vendons — „ vendais.

γ') Ἐκ τοῦ τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεστώτος σχηματίζεται ὁ ἐνεστώς τῆς ὑποτακτικῆς, ἐὰν παραλείψωμεν τὸ -nt:

ils donnent — que je donne
 „ dorment — „ „ dorme
 „ finissent — „ „ finisse
 „ vendent — „ „ vende } βλ. Μάθ. 44.

δ') Ἡ προστακτικὴ, ἐὰν παραλείψωμεν τὰς ἀνωνομίας (tu, nous, vous):

tu donnes — donne.

Σημ. Τὸ donnes (δῶσε, δός) ἀντὶ donne ὅταν εὐρίσκεται μὲ τὸ en καὶ y· donnes-en δῶσε ἀπὸ αὐτά, restes-y μεῖνε ἐκεῖ.

nous donnons — donnons
vous donnez — donnez.

3. Ἀπὸ τὸν ἀόριστον παράγεται ὁ παρατατικός τῆς ὑποτακτικῆς, ἐὰν εἰς τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον προσθέσωμεν τὴν κατάληξιν *-se*:

tu donnas — que je donnasse	} βλ. Μάθ. 44.
„ dormis — „ „ dormisse	
„ finis — „ „ finisse	
„ vendis — „ „ vendisse	

4. Ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς σχηματίζονται ὅλοι οἱ σύνθετοι χρόνοι:

passé indéfini Παρακείμενος: j'ai donné, dormi, fini, vendu ἔχω δώσει, κοιμηθῆ, τελειώσει, πωλήσει.

Πρὸς εὐκολωτέραν κατανόησιν[#] θέτομεν κατὰ σειράν τοὺς 16 τύπους ἐκάστου ῥήματος:

- I. 1) donner
- 2) je donnerai(s)
- II. 3) je donne
- 4) tu donnes
- 5) donne(s)
- 6) nous donnons
- 7) donnons
- 8) donnez
- 9) je donnais
- 10) donnant
- 11) ils donnent
- 12) (que) je donne
- III. 13) tu donnas
- 14) (que) je donnasse
- IV. 15) donné
- 16) j'ai donné.

ἢ κατανόησις *comprehension*

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Πρώτη συζυγία.

Donner [dɔne] δίδειν. = δίνω

Ἄπλοῦ ἡρώνοιο.

Présent. Ἐνεστώς.

Je donne [dɔn] δίδω	nous donnons [dɔnɔ̃] δίδομεν
tu donnes [dɔn] δίδεις	vous donnez [dɔne] δίδετε
il donne [dɔn] δίδει (αὐτός)	ils donnent [dɔn] δίδουν (αὐτοί)
elle donne [dɔn] δίδει (αὐτή)	elles donnent [dɔn] δίδουν (αὐταί).
on donne [dɔn] δίδει (τις), δίδουν	

Imparfait. Παρατατικός.

Je donnais [dɔne] ἔδιδον ^{ἔδιδα}	nous donnions [dɔnjɔ̃] ἔδιδομεν ^{ἔδιδάμεν}
tu donnais [dɔne] ἔδιδες ^{ἔδιδες}	vous donniez [dɔnje] ἔδιδετε ^{ἔδιδάτε}
il (elle) donnait [dɔne] ἔδιδε ^{ἔδιδε}	ils (elles) donnaient [dɔne] ἔδιδον. ^{ἔδιδαν}

Passé défini. Ἀόριστος.

Je donnai [dɔne] ἔδωκα	nous donnâmes [am] ἔδώκαμεν
tu donnas [dɔna] ἔδωκας ^{ἔδωκας}	vous donnâtes [at] ἔδώκατε
il (elle) donna [dɔna] ἔδωκε	ils donnèrent [ε:r] ἔδωκαν.

Futur. Μέλλον.

Je donnerai [dɔnre] θά δώσω	nous donnerons θά δώσομεν
tu donneras [dɔnra] θά δώσεις	vous donnerez θά δώσητε ^{δώσητε}
il donnera [dɔnra] θά δώσει (αὐτός)	ils donneront θά δώσουν (αὐτοί)
elle donnera [dɔnra] θά δώσει (αὐτή)	elles donneront θά δώσουν (αὐταί).

Conditionnel Présent. Ὑποθετικὴ ἐνεστώτος.

Je donnerais [dɔnrɛ] θὰ ἔδιδον ἢ δίδω	nous donnerions [dɔnrɛjɔ̃] θὰ ἐδίδομεν ἢ δίδασκεν
tu donnerais [dɔnrɛ] θὰ ἔδιδες	vous donneriez θὰ ἐδίδατε ἢ δίδετε
il donnerait [dɔnrɛ] θὰ ἔδιδε	ils donneraient θὰ ἔδιδον ἢ δίδαν

Impératif. Προστακτικὴ.

Donne δῶσε (δός)	donnons ἄς δώσωμεν
	donnez δώσατε (δότε).

Infinitif. Ἀπαρέμφατος.

Donner δίδειν (νᾱ δίδῃ τις, νᾱ δώσῃ τις)	de, à donner.
--	---------------

Participes. Μετοχά.

Donnant [-ā] δίδων, δώσας	donné, donnée δεδομένος
δίδοντας	en donnant δίδων. δοσμένος

Ὅμοιως σχηματίζονται καὶ τὰ ἐξῆς τῆς πρώτης συζυγίας.

aimer ἀγαπᾶν	admirer θαυμάζειν	causer [co:ze] λαλεῖν, φλυαρεῖν
X ramer κωπηλατεῖν	X louer ἐπαινεῖν	désirer ἐπιθυμεῖν
chercher ζητεῖν,	blâmer φέγειν,	raconter διηγεῖ-
γυρεύειν	ἐπιπλήττειν	σθαι διηγῶμαι
tomber πίπτειν	arriver φθάνειν	tuer φονεύειν
jouer παίζειν	pleurer [plɔ:re, plæ:re] κλαίειν	monter ἀναβαίνειν
penser σκέπτεσθαι	accompagner	montrer δεικνύειν.
apporter } φέρειν	accompagner	
porter } συνοδεύειν		

Σημ. Τὰ περισσότερα ῥήματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἶναι τῆς πρώτης συζυγίας, σχεδὸν τὰ $\frac{9}{10}$ ὅλων τῶν ῥημάτων.

Δύο δὲ μόνον ἀνόμαλα ἔχει ἡ πρώτη συζυγία, τὸ aller πηγαίνειν καὶ envoyer στέλλειν (Μάθ. 46).

X ἡ κωπὴ, rame
 ἡ κωπηλασία, canotage
 X ὁ ἔπαινος, éloge

ω εσωνωφόρη - *paradeuses* - *mauteau*

ο θάλαμος - *chambre* (α *coucher*)

88

Μάθημα 24.

ο σαρβόγαρος
ω σαρβόγι - *jardein*

Παρατηρήσεις.

1. Εἰς τὰ ῥήματα τὰ ὅποια ἀρχίζουσι ἀπὸ φωνῆς ἀποβάλλεται τὸ ε τῆς ἀντωνυμίας *je* καὶ ἀντ' αὐτοῦ τίθεται ἀπόστροφος.

2. Ὁ ἀόριστος (*Passé défini*) σημαίνει πρᾶξιν γενομένην εἰς τὸ παρελθόν, ἐν ᾧ ὁ παρακείμενος σημαίνει πρᾶξιν γενομένην μὲν ἐν τῷ παρελθόντι, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς διακοῦν ἀκόμῃ· ἀμφοτέρους δὲ τοὺς χρόνους ἐκφράζομεν πολλάκις ἐν τῇ ἑλληνικῇ διὰ τοῦ ἀόριστου, π. χ. *je donnai, j'ai donné* ἔδωκα, ἔχω δώσει.

Ὡστε τὸν ἀόριστον ἔδωκα δυνάμεθα νὰ μεταφράζομεν μὲ παρακείμενον ἐν τῇ γαλλικῇ, ὅπως καὶ τὸν γαλλικὸν παρακείμενον μὲ ἀόριστον.

Λεξιλόγιον.

Saluer	χαιρετᾶν	la casquette	ὁ πικέσκος, κασκέτον
poliment	εὐγενῶς	la cour	ἡ ἀλλή
en entrant	εἰσερχόμενος	souvent	σοχνά, σοχνάκις
ôter	ἀφαιρεῖν	le jardinier	# ὁ κηπουρός
* portemanteau	κρεμαστήριον (φορεμάτων)	le cadeau	τὸ δῶρον
[portmä:to]		le voyage	τὸ ταξίδιον
vous faites [fet]	κάνετε	[vwa:ʒ]	
# le manteau	ὁ μανδύας	le commandement	ἡ ἐντολή
passer [pa:sə]	περνᾶν	tousser	βήχειν
antichambé #	ὁ προθάλαμος	frapper	κτυπᾶν
le vestibule	κλίμαξ	sonner	# ἤγειν, σημαίνειν
un escalier	6 κλίμα	la portière	τὸ παραπέτασμα θύρας
[eskalje]		la glace [glas]	ὁ καθρέπτης, τὸ παράθυρον τῆς ἀμάξης
traverser	διέρχασθαι	le filet [file]	τὸ δίχτυον
le corridor	ὁ διάδρομος	déposer	καταθέτειν
[koridar]		le bagage	ἡ ἀποσκευή
rencontrer	συναντᾶν	le bagage à main	ἡ ἐλαφρά ἀποσκευή
remarquer	παρατηρεῖν	le voyageur [a]	ὁ ταξιδιώτης.
le compartiment	τὸ διαμέρισμα		
le chemin de fer	ὁ σιδηρόδρομος		
la banquette	τὸ θρανίον (σιδηροδρόμου)		
[bā:kət]			
une entrée	εἴσοδος		
la maison d'école	τὸ σχολεῖον		

Θέμα 54. L'entrée en classe.

Vous entrez au lycée par une porte. Vous passez par le vestibule. Vous montez l'escalier. Vous traversez le corridor. Quand vous rencontrez un professeur, vous

* ἡ κρεμαστήρα κ. κρεμάστρα - *portemanteau*
κρέμασμα κ. κρέμασμα - *être ascensé* - *peindre*
κρέμασμα κ. κρέμασμα - *peindre* - *suppléer*
κρέμασμα

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

le saluez poliment. En entrant, vous ôtez votre casquette. Vous l'accrochez au mur ou au portemanteau. Nos casquettes sont bleues (rouges, vertes, blanches).

Θέμα 55.

Κλῆνον· α') J'aime beaucoup (πολύ) les belles pommes; je cherchais mon mouchoir (de poche) (μανδήλιον); je le (αυτό) trouvais; je jouerai aujourd'hui avec mes amis; je chercherais si j'espérais (ἤλπιζον) trouver; pense à ton devoir (καθῆκον).

β') Γράψον τὸ 54ον θέμα εἰς τὸν παρατατικὸν καὶ μέλλοντα· vous entriez, vous entreiez dans κ. τ. λ.

Θέμα 56.

Ἄγαπῶ τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου. Ἄγαπᾶς ἐπίσης τοὺς γονεῖς σου. Τὰ παιδιά παίζουν ἐν τῇ αὐλῇ. Τὸ παιδίον ἔκλαιε. Θαυμάζω συχνὰ τοῦτον τὸν ὠραῖον κῆπον. Ἡ νέα κόρη ἐθαύμαζε τὰ ῥόδα. Ὁ κηπουρὸς ἔφεραν εἰς τὴν μητέρα μου ἓν ὠραῖον ἄνθος. Οἱ μαθηταὶ ἔφεραν εἰς τὸν διδάσκαλόν των ἓν ὠραῖον δῶρον. Θὰ ἐπαινῶ τὸν μαθητὴν, ἂν εἶναι ἐπιμελής. Θὰ ἐπῆνον τὸν μαθητὴν, ἐὰν ἦτο ἐπιμελής (diligent). Ζητεῖτε καὶ θὰ εὔρητε. Σκέπτου (à) τὸ ταξίδιον σου. Σκεφθῆτε τὰ καθήκοντά σας. Ὁ ἀδελφός μου ἔφθασε τὴν 2 Μαΐου 1871. Ποία εἶναι ἡ πέμπτη ἐντολὴ τοῦ θεοῦ; Δὲν θὰ φονεύσης (οὐ φονεύσεις). Τί ἐπιθυμεῖς; Δεῖξον εἰς τὸν ἀδελφὸν τὰς ἐργασίας. Μὴ ὀμιλῆς, ἐργάζου. Τὸ παιδίον ἔχει βῆξιν δυνατὰ (fort). Ἔχεις κτυπήσῃ εἰς τὴν θύραν (à); Ὁχι, κύριε.

Διάλογος.

Que remarque-t-on dans un compartiment de chemin de fer? Combien y a-t-il de places sur chaque banquette?

On remarque les banquettes, les portières, les glaces et les filets. Les banquettes de troisième classe ont cinq places, les banquettes de deuxième et de première en ont quatre ou trois.

Où dépose-t-on les bagages à main?

Les voyageurs déposent leurs bagages à main sur les filets.

Ἰσθμια. marque, signe.
 θηριαδῶν, μαρμελάδες, notes.
 ἡ θηριαία, drapier, étendard - pavillon
 θηριαίνω, souper, signifie, vouloir dire.
 θηριαίνων, οὐσα, ον - marquant, signifiant -
 ἡ ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ὁ ἐρωτηματικὸς καὶ ἀρνητικὸς τύπος τῶν ῥημάτων.

Τὸ ῥῆμα σχηματίζει τὸν ἐρωτηματικόν, τὸν ἀρνητικόν, ἢ τὸν ἐρωτηματικόν-ἀρνητικόν τύπον, ὅπως καὶ τὰ βοηθητικὰ ῥήματα (avoir, être) ἢ μὲ τὸ est-ce que. Εἰς τὸ πρῶτον πρόσωπον συνήθως τίθεται τὸ est-ce que (κατὰ λέξιν = εἶναι τοῦτο;); χάριν εὐφωνίας. Πρὸς τούτοις εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον παρεντίθεται μεταξύ τοῦ ῥήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας ἐν t, ὅταν τὸ ῥῆμα τελειώῃ εἰς φωνῆν, π. χ. donne-t-il [dɔntil]?

1. Ἐρωτηματικῶς.

Présent. Ἐνεστώς.	Imparfait. Παρατατικός.
Est-ce que je donne? δίδω;	Donnais-je? ἔδιδον;
donnes-tu? δίδεις;	donnais-tu? ἔδιδες;
donne-t-il? δίδει (αὐτός);	donnait-il? ἔδιδε (αὐτός);
donne-t-elle? δίδει (αὐτή);	donnait-elle? ἔδιδε (αὐτή);
donne-t-on? δίδει (τις);	donnait-on? ἔδιδε (τις);
donnons-nous? δίδομεν;	donnions-nous? ἔδιδομεν;
donnez-vous? δίδετε;	donniez-vous? ἔδιδετε;
donnent-ils? δίδουν (αὐτοί);	donnaient-ils? ἔδιδον (αὐτοί);
donnent-elles? δίδουν (αὐταί);	donnaient-elles? ἔδιδον (αὐταί);
Futur. Μέλλον.	Conditionnel. Ἰποθετικῆ.
Donnerai-je? θὰ δώσω; (ἢ θὰ δίδω;)	Donnerais-je? θὰ ἔδιδον;
donneras-tu? θὰ δώσεις; (θὰ δίδης;)	donnerais-tu? θὰ ἔδιδες;
donnera-t-il? θὰ δώσει; (θὰ δίδῃ;). z. τ. λ.	donnerait-il? θὰ ἔδιδε; z. τ. λ.

Σημ. Ὁ ἀρίστος σπανίως ἀπαντᾷ εἰς τὸν ἐρωτηματικόν τύπον καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐτέθη ἀνωτέρω.

2. Ἀρνητικῶς.

Présent. Ἐνεστώς.	Imparfait. Παρατατικός.
Je ne donne pas δὲν δίδω tu ne donnes pas δὲν δίδεις il ne donne pas δὲν δίδει (αὐτός)	Je ne donnais pas δὲν ἔδιδον tu ne donnais pas δὲν ἔδιδες
elle ne donne pas δὲν δίδει (αὐτή)	il ne donnait pas δὲν ἔδιδε κ. τ. λ.
on ne donne pas δὲν δίδει nous ne donnons pas δὲν δίδομεν	Passé défini. Ἀόριστος.
vous ne donnez pas δὲν δίδετε	Je ne donnai pas δὲν ἔδωκα tu ne donnas pas δὲν ἔδωκας
ils ne donnent pas δὲν δίδουν.	il ne donna pas δὲν ἔδωκε κ. τ. λ.
Futur. Μέλλον.	Conditionnel. Ὑποθετικῆ.
Je ne donnerai pas δὲν θὰ δώσω, δὲν θὰ δίδω κ. τ. λ.	Je ne donnerais pas δὲν θὰ ἔδιδον κ. τ. λ.

Impératif. Προστακτικῆ.

Ne donne pas μὴ δίδης, μὴ δώσης
ne donnez pas μὴ δίδετε, μὴ δώσητε.

3. Ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς.

Présent. Ἐνεστώς.	Imparfait. Παρατατικός.
Est-ce que je ne donne pas? δὲν δίδω;	Ne donnais-je pas? δὲν ἔδιδον;
ne donnes-tu pas? δὲν δίδεις;	ne donnais-tu pas? δὲν ἔδιδες;
ne donne-t-il pas? δὲν δίδει; κ. τ. λ.	ne donnait-il pas? δὲν ἔδιδε; ne donnions-nous pas? δὲν ἔδίδομεν; κ. τ. λ.
Futur. Μέλλον.	Conditionnel. Ὑποθετικῆ.
Ne donnerai-je pas? δὲν θὰ δώσω; κ. τ. λ.	Ne donnerais-je pas? δὲν θὰ ἔδιδον; κ. τ. λ.

* *παύω - je faire cesser, finir - Συμπύκνω.*
ή παύου κ. τό παύομαι - cessas, vacaves, cessationi

Λεξιλόγιον.

Le commandement [cōmantmān]	ή εντολή	tu diras	θά εἶπης
Dieu [dʒø]	ὁ θεός	le témoignage	ή μαρτυρία
la face [fas]	τό πρόσωπον	le prochain	ή πλησίον
tu prendras	θά λάβῃς	convoiter	ἐπιθυμῆναι,
prendre en vain	καταχρᾶσθαι	dérober [derobe]	ἐποφθαλιμᾶν
souviens-toi	ἐνθυμήσου,	le serviteur	κλέπτειν
	μέμνησο		ὁ ὑπηρέτης, ὁ
* le repos	ή ἀνάπαυσις	la servante	δούλος
sanctifier	ἀγιάζειν		ή ὑπηρέτρια,
honorer [onore]	τιμᾶν	le bœuf	ή δούλη
afin que (με ὅπο-	ἵνα	aucun, -ne	ὁ βόδις
τακτικῆν)			τίς, κάποιος, με
soient [sica]	(ἵνα) ἦναι:	l'Éternel	τό πε κανείς
	(ὅποτακτ.	pour	ὁ αἰώνιος
	τοῦ ἔτρε)	ni — ni	διά νά
prolonger	παρτείνειν		οὔτε — οὔτε
[prolō:ze]		la canne	(μήτε — μήτε)
paillarder	μοιχεύειν		ή βάρδος, τό
[pajarde]		le raisin	μασταδόνι
		après-demain	ή σταφυλή
			μεθαύριον.

ενθυμόμα

Commette un adultère

Θέμα 57. Les dix commandements.

Je suis l'Éternel, ton Dieu; tu n'auras point d'autres dieux devant ma face. Tu ne prendras point le nom de l'Éternel, ton Dieu, en vain. Souviens-toi du jour de repos, pour le sanctifier. Honore ton père et ta mère, afin que tes jours soient prolongés sur la terre. Tu ne tueras point. Tu ne paillarderas point. Tu ne déroberas point. Tu ne diras point de faux témoignage contre ton prochain. Tu ne convoiteras point la maison de ton prochain. Tu ne convoiteras point la femme de ton prochain, ni son serviteur, ni sa servante, ni son bœuf, ni son âne, ni aucune chose qui soit à ton prochain.

Θέμα 58.

Κλῆνον: que cherches-tu? je cherche mon porte-plume; où trouvas-tu cette monnaie? je la trouvai dans la rue; où as-tu porté ce journal? je n'arriverai pas aujourd'hui; quand travailleras-tu? pourquoi n'accompagnes-tu pas ton ami? je n'avais pas raconté cette histoire à mon frère.

* *ή μοιχία, adultère κ. ὁ μοιχός*
ή μοιχίς, femme adultère

X θκίωλομαι θκίωλομαι - subj.
 θκίωλομαι
 θκίωλομαι
 θκίωλομαι
 θκίωλομαι
 θκίωλομαι
 θκίωλομαι

Θέμα 59.

Ζητείτε τὸν πῖλόν σας; "Οχι, δὲν ζητῶ τὸν πῖλόν μου. Τί ζητείτε; Ζητῶ τὴν ράβδον μου· δὲν θὰ εὕρητε τὴν ράβδον σας· (αὐτὴ) δὲν εἶναι ἐκεῖ (là). Τί (à quoi) σκέπτεσθε; Σκέπτομαι τὴν (εἰς τὴν à) μητέρα μου. Θὰ σκέπτομαι πάντοτε τὴν πτωχὴν μου μητέρα. Διατί σκέπτεσθε τὴν μητέρα σας; Εἶναι πολὺ ἄρρωστη. Ἀγαπᾶτε τὰ καρύδια; δὲν ἀγαπῶ τὰ καρύδια ἀλλὰ τὰ σταφύλια. Ὁ Κάρολος δὲν θὰ φθάσῃ αὐριον. Πότε θὰ φθάσῃ; Θὰ φθάσῃ μεθαύριον. Θὰ εἰργάζεσσο, ἂν εἴχες καιρὸν; Διατί δὲν ζητεῖς τὴν γραφίδα σου; Ποῦ εὕρετε τοῦτο τὸ βιβλίον; Ποῦ ἔχεις φέρῃ (ὑπάγῃ) ταύτην τὴν ἐπιστολήν; Θὰ φθάσῃ ἐγκαίρως; Πότε θὰ συνοδεύσῃς τὴν ἀδελφὴν σου; Μὴ πέσης, παιδί μου. Μὴ κλαίετε. Μὴ πέσητε, δεσποινίς.

ὁ ρησιμὸς
 ὁ ρησιμὸς
 #

Διάλογος.

Y a-t-il un jardin près de votre maison?	Il y a un grand jardin derrière notre maison.
Quelle est la forme de ce jardin?	Ce jardin a la forme d'un rectangle (παράλληλόγραμμον), et les deux allées qui se coupent en croix le partagent en quatre carrés.
Quelles sortes de jardins y a-t-il?	Il y a des jardins potagers, des jardins fruitiers et des jardins à fleurs.
Quelles plantes se trouvent dans un (jardin) potager?	Il y a des pommes de terre, des haricots, des petits pois, des oignons, des carottes, des choux et des salades.
Quels arbres se trouvent dans un jardin fruitier?	Il y a des pruniers, des cerisiers, des pêchers, des poiriers, des pommiers, des groseilliers.
Quelles sortes de fleurs se trouvent dans un jardin à fleurs?	Nous y trouvons des roses, des violettes, des tulipes, des pensées, des œillets et autres fleurs.

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Συνέχεια.

Σύνθετοι χρόνοι.

Οἱ σύνθετοι χρόνοι τοῦ ἐνεργητικοῦ σχηματίζονται *actif* κατὰ κανόνα μὲ τὸ avoir καὶ τὴν παθητικὴν μετοχὴν τοῦ ῥήματος.

{ αἰσιμὸς; ἀπασα, ὠρομένως - να αἰσιμὸς - tomber
 = αἰσιμὸς, ἐκκεῖ.

Παρατηρήσεις περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

1. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἄνευ βοηθητικοῦ ῥήματος συμφωνεῖ, καθὼς τὸ ἐπίθετον, κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν ἢ τὴν ἀντωνυμίαν τὴν ὁποίαν προσδιορίζει· *désigne*

La ville, attaquée par les ennemis fut prise.

Ἡ πόλις, προσβληθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἐκυριεύθη.

2. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ μὲ τὸ être συμφωνεῖ ἐπίσης κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ ὑποκείμενον, ἐκτὸς τῶν ἀντωνυμιακῶν ῥημάτων (ἴδε Μάθ. 41—42).

la ville fut attaquée ἢ πόλις προσεβλήθη.

3. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ μὲ τὸ avoir τότε μόνον μεταβάλλεται, ἐὰν ἡ αἰτιατικὴ, ἥτις εἶναι ἀντικείμενον τοῦ ῥήματος, προηγῆται τῆς παθητικῆς μετοχῆς. Ἡ μετοχὴ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὴν αἰτιατικὴν. *beginne*

Ἡ αἰτιατικὴ προηγῆται τῆς παθητικῆς μετοχῆς·

α) Ὡς ἀναφορικὴ ἀντωνυμία· que·

La lettre que j'ai lue ἢ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἀνέγνωσα. (Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ μὲ τὴν αἰτιατικὴν que [τὴν ὁποίαν], ἐπειδὴ ἡ αἰτιατικὴ προηγῆται).

personnel β) Ὡς προσωπικὴ ἀντωνυμία· me, te, se, nous, vous, le, la, les·

Il nous a vus μᾶς εἶδε.

γ) Ὄταν τὸ ἀντικείμενον τοῦ ῥήματος εἶναι οὐσιαστικὸν ἐν συνδέσει μὲ ἐρωτηματικὴν ἀντωνυμίαν, μὲ τὸ combien de? πόσον; ἢ μὲ τὸ que de καὶ τότε ἡ παθητικὴ μετοχὴ μεταβάλλεται·

Combien de lettres avez-vous reçues?

Πόσας ἐπιστολάς ἐλάβετε;

Que de taches d'encre tu as faites!

Τί κηλίδας μελάνης ἔκαμες!

Infinitif. Ἀπαρέμφατος.

Avoir donné δεδωκέναι, δῶναι.

Passé indéfini. Παρακείμενος.

J'ai donné ἔχω δώσει, ἔδωκα

tu as donné ἔχεις δώσει, ἔδωκας

il (elle) a donné ἔχει δώσει, ἔδωκε
 nous avons donné ἔχομεν δώσει, ἔδώκαμεν
 vous avez donné ἔχετε δώσει, ἔδώκατε
 ils (elles) ont donné ἔχουν δώσει, ἔδωκαν.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

J'avais donné εἶχον δώσει
 tu avais donné εἶχες δώσει κ. τ. λ.

Passé antérieur. Παρῳχημένος ἀόριστος.

J'eus donné εἶχον δώσει κ. τ. λ.

Futur antérieur. Τετελεσμένος μέλλων.

J'aurai donné θὰ ἔχω δώσει κ. τ. λ.

Conditionnel Passé. Παρῳχημένος ὑποθετικῆς.

J'aurais donné θὰ εἶχον δώσει κ. τ. λ.

Participe.

Ayant donné δώσας.

Ἐρωτηματικὸς καὶ ἀρνητικὸς τύπος.

Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους τῶν ῥημάτων τίθενται
 πρῶτον οἱ ἐρωτηματικοὶ καὶ ἀρνητικοὶ τύποι τῶν βοηθητι-
 κῶν ῥημάτων καὶ ἔπειτα ἡ μετοχή.

Passé indéfini. Παρακείμενος.

Ἀρνητικὸς τύπος.

Je n'ai pas donné δὲν ἔχω δώσει, δὲν ἔδωκα
 tu n'as pas donné δὲν ἔδωκας
 il (elle) n'a pas donné δὲν ἔδωκε.

Ἐρωτηματικὸς τύπος.

Ai-je donné? ἔδωκα;
 as-tu donné? ἔδωκας;
 a-t-il donné? ἔδωκε;

Ἐρωτηματικὸς καὶ ἀρνητικὸς τύπος.

N'ai-je pas donné? δὲν ἔχω δώσει, δὲν ἔδωκα;
 n'as-tu pas donné? δὲν ἔχεις δώσει, δὲν ἔδωκας;
 n'a-t-il pas donné? δὲν ἔχει δώσει, δὲν ἔδωκε;

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

Je n'avais pas donné δὲν εἶχον δώσει
 avais-je donné? εἶχον δώσει;
 n'avais-je pas donné? δὲν εἶχον δώσει;

Passé antérieur. Παρωχημένος ἀόριστος.

Je n'eus pas donné δὲν εἶχον δώσει
 eus-je donné? εἶχον δώσει;
 n'eus-je pas donné? δὲν εἶχον δώσει;

Futur antérieur. Τετελεσμένος μέλλον.

Je n'aurai pas donné δὲν θά ἔχω δώσει
 n'aurai-je pas donné? δὲν θά ἔχω δώσει;

Conditionnel Passé. Παρωχημένος ὑποθετικής.

Je n'aurais pas donné δὲν θά εἶχον δώσει
 aurais-je donné? θά εἶχον δώσει;
 n'aurais-je pas donné? δὲν θά εἶχον δώσει;

4
 αἰτῶ κ. αἰτῶμαι. demander
 αἰτῶμαι, demander, εἶχετε Λεξιλόγιον.

+ Demander	αἰτεῖν, ἀπαι- τεῖν	l'écriture illisible [i]	ἡ γραφή δυσανά- γνωστος
travailler	ἐργάζεσθαι	l'étiquette	ἡ ἐτικέτα, ἐπι- γραφή
le paquet [pake]	τὸ δέμα	malpropre [ɔ]	ἀκαθάρτος
la lettre	ἡ ἐπιστολή	la couverture	τὸ κάλυμμα <i>bound.</i>
le couteau	τὸ μαχαίρι	déchirer	ξεσχίζειν
mieux (ἐπ.)	καλλίτερον	le (papier) buvard	τὸ στουπό- χαρτον
je ne sais pas	δὲν ἔξεύρω	copier [ɔ]	ἀντιγράφειν
nous allons finir	θά τελειώ- σωμεν	la fois	ἡ φορά
+ la dictée	ἡ ὑπαγόρευσις	observer [ɔps-]	παρατηρεῖν
l'autre jour	τελευταίως	la punctuation	ἡ στίξις
la tache [taʃ]	κηλὶς μελά- νης	indiquer	δηλώνειν, ὑπο- δεικνύειν
d'encrer	καυωμένος	l'orthographe fran- çaise	ἡ γαλλικὴ ὀρθογραφία
fait	ἔπειτα	la leçon	τὸ μάθημα
puis	μοῖ φαίνεται	oublier	λησμονεῖν
il me semble	λείπουν φύλλα	propre [ɔ]	καθαρός
il manque des feuilles [fɔʃ]	ἐκρίζωνειν	la faute	τὸ σφάλμα
arracher	σφικτός, -ή, στενός, -ή	le défaut [o]	τὸ ἐλάττωμα
serré, -e	τὸ περιθώριον	corriger	διορθώνειν
la marge	στενός	le soldat [solda]	ὁ στρατιώτης
étroit [etrua]	ἡ διόρθωσις	être musicien	μουσικὸν εἶναι
la correction			
[-sjɔ]			
γυφταῖν-gros, -se [-o, -a]	χυδαῖος, -α		

αἰτάγορεύω, prohiber, défendre

= αἰτάγορεύω dicter

διορθῶ ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

je sais jouer	γνωρίζω γὰ παίζω	étudier	σπουδάζειν
le piano [piano]	τὸ κλειδοκύμ- βαλον, τὸ πιάνο	être accordé [-ov]	χορδισμένον εἶναι
le piano à queue	τὸ πιάνο μὲ οὐράν	ne pas être ac- cordé	μὴ εἶναι χορ- δισμένον
exercer [egzerse]	ἀσκεῖν, γυμνά- ζειν	prévenir	προειδοποιεῖν
		l'accordeur [-ω]	ὁ χορδιστής
		il faut	πρέπει, εἶναι ἀνάγκη.

Θέμα 60.

Nous allons finir aujourd'hui la dictée que nous avons commencée l'autre jour. Charles, où est ta règle? Tu l'as oubliée? Le papier de tes cahiers est mauvais; où les as-tu achetés! Quelle mauvaise plume tu as apportée aujourd'hui! Qui te l'a (σοὶ τὸ) donnée? Que de taches d'encre tu as faites! Et puis, il me semble qu'il manque des feuilles à ton cahier; tu les as donc arrachées à plaisir? Tes lignes sont trop serrées et la marge que tu as laissée est trop étroite. Dans ta correction il y a encore beaucoup de grosses fautes, ton écriture est illisible, l'étiquette de ton cahier est malpropre, la couverture est déchirée et le buvard manque. Tu n'as pas observé les règles de ponctuation que j'ai indiquées et les règles de l'orthographe française que j'ai données. Tu copieras ton devoir deux fois et tu apporteras les copies chez moi à six heures.

Θέμα 61.

Ποῖον μάθημα ἠρξίσαμεν; Ἐχω ἀγοράσῃ ὠραίας γραφίδας· ποῦ τὰς ἠγόρασες; Ἐλησμόνησα τὸν κανόνα μου, τὸν ἄφησα στὸ σπίτι μου. Ἐχεις ἐν ὠραίῳ ἄνθος, ποῖος σοὶ τὸ ἔδωκε; Τὰ τετράδια, τὰ ὅποια ἔχεις φέρῃ, δὲν εἶναι καθαρὰ. Πόσα σφάλματα ἔχετε κάμη; Πόσα φύλλα ἔχεις ξεσχίση, λείπουν 6. Ποῖα παράθυρα ἔχεις κλείση; Ποῖον μῦθον ἔχει ἀναγνώση; Δὲν ἔχεις παρατηρήση τοὺς κανόνας, τοὺς ὁποίους ὁ διδάσκαλος σοὶ ὑπέδειξεν. Ἡ ὑπαγόρευσις, τὴν ὁποίαν σήμερον ἔχομεν ἀρξίσῃ, θὰ ἦναι μακρὰ. Διόρθωσον τὰ σφάλματα, τὰ ὅποια ἔχεις κάμη. Τὸ περιθώριον, τὸ ὁποῖον (qu'il) ἔχει ἀφήση, εἶναι πολὺ στενόν. Ποῖαν ἐπιστολὴν ἔχεις δώση εἰς τὸν πατέρα σου; Οἱ ἐχθροὶ προσεβλήθησαν (sont attaqués). Οἱ ἐχθροί, προσβληθέντες ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν μας, ὠπισθοχώρησαν.

Ἐπίτομος γαλλικῆ γραμματικῆ.

7

Διάλογος.

Êtes-vous musicien?	Je sais jouer du piano.
Avez-vous un piano à queue?	Nous avons un piano droit.
As-tu déjà étudié ton piano aujourd'hui?	Oui, Monsieur, j'ai étudié une heure et demie.
Votre piano est-il accordé?	Il n'est pas accordé, il faut prévenir l'accordeur.

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ὅρθογραφικαὶ τινες ἀνωμαλίαι τῆς πρώτης συζυγίας.

§ 1. Τὰ ῥήματα, τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς eter καὶ eler διπλασιάζουν τὸ t ἢ l πρὸ τοῦ ἀφώνου e. Τὸ κλειστὸν e προφέρεται τότε ὡς ἀνοικτὸν e. Ὁ διπλασιασμὸς οὗτος συμβαίνει εἰς τὸ α') β') γ') ἐνικόν, τὸ γ') πληθυντικὸν τοῦ ἐνεστώτος, ὅλα τὰ πρόσωπα τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ὑποθετικῆς.

Jeter [zote] ῥίπτειν.

Appeler [aple] καλεῖν, φωνάζειν.

Présent. Ἐνεστώτ.

Je jette	nous jetons	J'appelle	nous appelons
tu jettes	vous jetez	tu appelles	vous appelez
il jette	ils jettent.	il appelle	ils appellent.

Παθητικὴ μετοχή· jeté ἔρριμμένος, ῥιγμένος
appelé καλεσμένος.

Futur. Μέλλον.

Je jetterai κ. τ. λ.	J'appellerai θὰ καλέσω
ὅλα τὰ πρόσωπα μὲ δύο t.	ὅλα τὰ πρόσωπα μὲ δύο l.

Conditionnel. Ὑποθετικὴ.

Je jetterais θὰ ἔρριπτον	J'appellerais θὰ ἐκάλουην
κ. τ. λ.	κ. τ. λ.
ὅλα τὰ πρόσωπα μὲ δύο t.	ὅλα τὰ πρόσωπα μὲ δύο l.

Ὁ μαθητὴς ἀς γράψῃ ὅλους τοὺς τύπους τοῦ jeter καὶ appeler, οἱ ὅποιοι ἔχουν tt καὶ ll.

Ἐξαιροῦνται τὰ acheter ἀγοράζειν, celer κρύπτειν, geler παγώνειν, τὰ ὅποια πρὸ τοῦ ἀφώνου e δὲν διπλασιάζονται.

ζουν τὸ I ἢ t ἀλλὰ μεταβάλλουν τὸ κλειστὸν e εἰς è (ὀξύτονον).

Ἐνεστώς· J'achète, tu achètes, il achète, nous achetons, vous achetez, ils achètent. *Fut.* (Μέλλ.) J'achèterai. *Condit.* (Ἵποθετ.) J'achèterais. *Part. Passé* (Παθητ. μετ.) Acheté ἡγορασμένος.

§ 2. Ὅλα τὰ ἄλλα ῥήματα εἰς er, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν παραλήγουσαν ἔχουν κλειστὸν e, λαμβάνουν ἐπὶ τοῦ κλειστοῦ τούτου e μίαν βαρεῖαν εἰς ὅλους τοὺς τύπους, εἰς τοὺς ὁποῖους ἀκολουθεῖ ἄφρων e (21 τύποι μὲ è).

*penultime
avant der-
niere syll.*

Lever σγκῶνειν, ἐγείρειν.

Prés. Je lève, tu lèves, il lève, nous levons, vous levez, ils lèvent. *Impf.* Je levais, tu levais. *Impér.* Lève, levons, levez. *Fut.* Je lèverai. *Condit.* Je lèverais.

Ἐκεῖνα τὰ ῥήματα, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν παραλήγουσαν ἔχουσιν é (μὲ ὀξεῖαν é), μεταβάλλουν αὐτὸ εἰς è μὲ βαρεῖαν, ἐὰν ἀκολουθῇ μία τῶν συλλαβῶν e, es, ent, μόνον δὴλα δὴ εἰς τὸ α') β') γ') ἐνικὸν γ') πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος καὶ τὸ β') ἐνικὸν τῆς προστακτικῆς.

Espérer ἐλπίζειν.

Prés. J'espère, tu espères, il espère, nous espérons, vous espérez, ils espèrent. *Imparf.* J'espérais. *Fut.* J'espérerai.

§ 3. Τὰ ῥήματα τὰ ὁποῖα τελειώνουν εἰς ger λαμβάνουν μετὰ τὸ g ἐν ἄφρων e (18 τύποι), ὅταν τὸ g ἀκολουθῇ a ἢ o, διότι τὸ g τότε πρὸ τοῦ a καὶ o θὰ προσφέρετο ὡς γκα, π. χ.·

Manger τρώγειν.

Prés. Je mange, nous mangeons, vous mangez. *Imparf.* Je mangeais, tu mangeais, il mangeait. *Passé déf.* Je mangeai, tu mangeas, il mangea, nous mangeâmes κ. τ. λ.

Ἐνεστώς· nager κολυμβᾶν, charger ἐπιφορτίζειν, φορτώνειν, plonger βυθίζειν κ. τ. λ.

§ 4. Τὰ ῥήματα τὰ ὁποῖα τελειώνουν εἰς cer, λαμβάνουν τὸ cédille ὑπόστιξιν (ç) (18 τύποι), ὁσάκις τὸ c ἀκολουθεῖ a

*toutes les
fois que*

ἢ ο, διότι ἄλλως τὸ e πρὸ τοῦ a ἢ ο θὰ προσεφέρετο ὡς
x—, π. γ.

Commencer ἀρχίζειν.

Prés. Je commence, nous commençons. *Imparf.*

Je commençais, tu commençais, il commençait.

Passé déf. Je commençai, tu commenças, il
commença κ. τ. λ.

Ῥασύτως· forcer ἀναγκάζειν, annoncer ἀναγγέλλειν,
renoncer ἀπαρνεῖσθαι, paraitre παρῆναι, pincer τσιμπᾶν καὶ
ἀλλα.

§ 5. Τὰ ῥήματα τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς oyer καὶ
uyer μεταβάλλουν τὸ y εἰς i πρὸ ἀφώνου e.

Employer [ã:plwaje] μεταχειρίζεσθαι. J'emploie
[ã:plwa], tu emploies, il emploie, nous employons,
vous employez, ils emploient.

Essuyer [esyije] σπογγίζειν. J'essuie, tu essuies,
il essuie, nous essuyons, vous essuyez, ils es-
suient.

Fut. J'emploierai κ. τ. λ., j'essuierai κ. τ. λ.

Ῥασύτως· tutoyer ὀμιλεῖν καθ' ἐνικλὸν ἀριθμὸν, aboyer
γαυγίζειν καὶ ἄλλα.

Σημ. α') Τὰ ῥήματα τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς ayer,
π. γ. payer πληρώνειν, essayer [eje] δοκιμάζειν, δύνανται
να μεταβάλλουν τὸ y εἰς i, ἐν τούτοις ὅμως καλλίτερον νὰ
γράφονται εἰς ὄλους τοὺς τύπους μὲ y· je paye [pej], je
payerai κ. τ. λ.

Σημ. β') Τὰ ῥήματα τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς ier κα-
θὼς π. γ. crier κραυγάζειν, prier παρακαλεῖν, ἔχουν εἰς
τινας τύπους δύο i· nous priions [prijjs] (παρ. τ. τῆς ὀρι-
στικῆς) κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν ἐνεστ. nous prions [prij].

Λεξιλόγιον.

Le vieillard	ὁ γέρον	se tenant debout	ὄρθιος (ιστά- μενος)
[vjejar]		me voici	ἰδοὺ ἐγώ
la mort [mɔ:r]	ὁ θάνατος	lui dit-elle	εἶπεν εἰς αὐτὸν
couper	κόπτειν	la vue	ἡ ὄψις, ἡ θεά
le bois [bwa]	τὸ ξύλον	s'effrayer	τρομάζειν
charger	φορτώνειν	l'infortuné	# ὁ ταλαίπωρος, ὁ δυστυχῆς
le dos [do]	ἡ ράχις	il répond	ἀποκρίνεται
chez lui	εἰς τὸ σπίτι του, παρ' αὐτῶ	trembler	τρέμειν
le fardeau	τὸ βᾶρος	aider	βοηθεῖν
pesant, -e, lourd	βαρὸς, -εῖα		

+ ισταμενοι - se tenir debout.

ταλαίπωρος, faire souffrir - tourmenter

Ἰαγιάϊα Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

* το κουδούνι, clochette.
κουδούνι, sonnet, κ. κλωδώνιζο - sonnet, cavillonne

Ὁρθογραφικαὶ τινες ἀνωμαλίαι τῆς πρώτης συζυγίας. 101

pour que	ἵνα	attentivement	προσεκτικῶς
recharger	ἐναφορτώνειν	prononcer	προφέρειν
la cloche	ὁ κώδων, ἡ καμπάνα	[pron:se]	
le concierge	ὁ θυρωρὸς	lentement	βραδέως, σιγά σιγά
[kɔ̃sjerʒ]		distinctement	ἐδῶκρινῶς, κα- θάρᾳ
la fin	τὸ τέλος	la pierre [pjɛ:r]	ἡ πέτρα
le commencement	ἡ ἀρχή	la chasse [ʃas]	τὸ κυνήγιον
rentrer	ἐπανέρχεσθαι	la larme	τὸ δάκρυον
enseigner [ɑ̃sɛ:ʒ]	διδάσκειν	le beurre	τὸ βούτυρον
regarder	παρατηρεῖν, προσβλέπειν	à quoi	πρὸς τί, εἰς τί
le (l')	αὐτόν	la douzaine	ἡ δωδεκάς.
écouter	ἀκροᾶσθαι		

ἀφοῦμαι, écouter, εἰμιε un cours.

Θέμα 62. Le vieillard et la mort.

Un vieillard, ayant coupé du bois, le chargea sur son dos et essaya de le porter chez lui; mais trouvant le fardeau trop pesant, il le jette à terre et appelle la Mort. Elle arrive aussitôt, et, se tenant debout devant lui: «Me voici», lui dit-elle, «pourquoi m'as-tu appelée?» A sa vue l'infortuné s'effraye et lui répond en tremblant: «Je t'ai appelée pour que tu m'aides à recharger ce fardeau».

Θέμα 63. La classe de français.

La cloche sonne; elle annonce le commencement et la fin de la leçon. C'est le concierge qui la sonne. Nous rentrons à nos places. Le professeur entre. Nous commençons la classe de français. Il enseigne la langue française à ses élèves. Nous le regardons et l'écoutons attentivement. Il parle français. Nous prononçons lentement et distinctement.

Θέμα 64.

Κλῖνον καὶ συνδύασον μὲ τὰ ἐν τῷ 5ῳ μαθήματι κύρια ὀνόματα τὸ je m'appelle Charles, tu t'appelles Guillaume κ. τ. λ., je mangeai des pommes, tu mangeas des cerises κ. τ. λ., je paye un sou (5 λεπτά), tu payes deux sous, il paye trois sous κ. τ. λ.

Θέμα 65.

Ποῖος ἔρριψε τοῦτον τὸν λίθον; Διατί ῥίπτεις λίθους; Θὰ μαλώσω τὸν ἀδελφόν μου. Ἀγοράζω ἄρτον. Ἡ μή-

μαζώνω, versimander, givender.

* ἐπανέρχομαι, εἰσέρχομαι, εἰσέρχομαι, εἰσέρχομαι
εἰς ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τηρ μου αγοράζει κεράσια. Ἀγοράζομεν μήλα καὶ ἀπίδια. Τί ἠγοράσατε; ἠγόρασα ἕνα πιλίσκον; Ποῦ ὀδηγεῖτε τοῦτον τὸν ἵππον; Ὄδηγῶ τοῦτον τὸν ἵππον εἰς τὴν οἰκίαν. Σηκώσατε τοῦτον τὸν λίθον. Ὄδηγήσατε τοῦτον τὸν σκύλον εἰς τὸ κυνήγιον. Ἐλπίζω ὅτι (que) μένετε ἐδῶ. Τί τρώγετε αὐτοῦ; Τρώγομεν ἄρτον καὶ βούτυρον. Χθὲς ἔτρωγον κεράσια. ἤρχισα νὰ κλαίω (à). Πληρώνω ὅλα (tout). Δὲν πληρώνετε τίποτε (ne — rien). Μεταχειρίζεσαι κακῶς (mal) τὸν καιρὸν σου. Ἐσπόγγιζε (αὐτὴ) τὰ δάκρυά της. Τὸ νερὸν παγώνει. Διατί κρύπτετε αὐτό; Δὲν κρύπτω τίποτε. Μὴ μεταχειρίζεσαι ταύτας τὰς λέξεις. Εἰς τί μετεχειρίσθης τὸν καιρὸν σου; Μεταχειρίζεται καλῶς τὸν καιρὸν του. Ποῦ ἀγοράζετε τὰς γραφίδας σας; Ἀγοράζω αὐτὰς παρὰ τῷ γείτονί μου. Πόσα πληρώνετε τὴν δωδεκάδα. Πληρώνω δέκα λεπτά. Διατί ρίπτεις τὸ ξύλον τοῦτο κατὰ γῆς; Ὁ παῖς ἐφόρτωσε τὸ φορτίον ἐπὶ τῆς βράχως του. Εἰς τὴν θέαν τοῦ θανάτου ἐτρόμαξεν ὁ γέρον. Δοκίμασε νὰ σηκώσῃς τοῦτον τὸν λίθον. Πρόφερε σιγὰ καὶ καθαρά.

Διάλογος.

Quelle saison vient après le printemps?	Après le printemps vient l'été.
Quel temps fait-il en été?	La chaleur est très forte; c'est la belle saison.
Comment sont les jours, les nuits en été?	Les jours sont très longs, les nuits très courtes.
Quand se lèvent les paysans en été?	Dès l'aurore ils sont à leurs travaux, ils coupent l'herbe avec la faux.
Quelle récolte vient après la fenaison (χορτοκοπία)?	Après la fenaison vient la moisson (la récolte des grains); d'abord on moissonne le seigle, puis l'avoine, l'orge et le froment.
Que fait le moissonneur?	Il coupe le blé avec la faucille ou avec la faux.
Que font les paysannes?	Elles lient les gerbes.
Que fait le meunier?	Il moule le grain au moulin pour en faire de la farine.
Que fait le boulanger?	Il fait avec la farine du pain et des gâteaux.

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΟΓΛΟΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Δευτέρα συζυγία.

α') Dormir [*dormir*] κοιμάσθαι.

Ἡ δευτέρα συζυγία διαιρεῖται εἰς δύο τάξεις·

I. (Ἄνευ ἐκτάσεως τῆς ῥίζης) dormir κοιμάσθαι. Τὸ τελευταῖον σύμφωνον τῆς ῥίζης πρὸ καταλήξεως, ἢ ὁποῖα ἀρχίζει ἀπὸ σύμφωνον, ἀποβάλλεται (4 τύποι)· Je dors, tu dors, il dort, ἀλλὰ dormons, διότι μετὰ τὸ m ἀκολουθεῖ φωνῆν.

II. (Μετ' ἐκτάσεως [*iss*] τῆς ῥίζης) finir τελειώνειν.

Présent.

Je dors [<i>dɔ:r</i>] κοιμῶμαι	nous dormons κοιμώμεθα
tu dors [<i>dɔ:r</i>] κοιμᾶσαι	vous dormez κοιμᾶσθε
il dort [<i>dɔ:r</i>] κοιμᾶται	ils dorment [<i>dɔrm</i>] κοιμῶνται.

Imparfait.

Je dormais ἐκοιμώμην	nous dormions ἐκοιμώμεθα
tu dormais ἐκοιμᾶσο	vous dormiez ἐκοιμᾶσθε
il dormait ἐκοιμᾶτο	ils dormaient ἐκοιμῶντο.

Passé défini.

Je dormis [<i>dɔrmi</i>] ἐκοιμήθην	nous dormîmes [<i>im</i>] ἐκοιμήθημεν
tu dormis [<i>dɔrmi</i>] ἐκοιμήθης	vous dormîtes [<i>it</i>] κ. τ. λ.
il dormit [<i>dɔrmi</i>] ἐκοιμήθη	ils dormirent [<i>ir</i>].

Futur.

Je dormirai θὰ κοιμῶμαι,	nous dormirons θὰ κοιμῶμεθα
θὰ κοιμηθῶ	μνηθῶμεν
tu dormirás κ. τ. λ.	vous dormirez κ. τ. λ.
il dormira	ils dormiront.

Conditionnel Présent.

Je dormirais θὰ ἐκοιμώμην	nous dormirions θὰ ἐκοιμώμεθα
tu dormirais κ. τ. λ.	vous dormiriez κ. τ. λ.
il dormirait	ils dormiraient.

Κοιμῶμαι
Κοιμᾶσαι
Κοιμᾶται
Κοιμώμεθα
Κοιμᾶσθε
Κοιμῶνται
Κοιμώμην
Κοιμᾶσο
Κοιμᾶτο
Κοιμώμεθα
Κοιμᾶσθε
Κοιμῶντο
Κοιμήθην
Κοιμήθημεν
Κοιμήθης
Κοιμήθη
Κοιμήθηκα
Κοιμήθηκατε
Κοιμήθηκατε

Impératif.

Dors κοιμοῦ, κοιμήσου
 dormons ἄς κοιμηθῶμεν
 dormez κοιμηθῆτε.

Infinitif.

Dormir κοιμᾶσθαι de ἦ à dormir.
 κοιμῶμαι

Participe.

Dormant κοιμώμενος dormi (κεκοιμημένος) κοι-
 μηθείς.

Σύνθετοι χρόνοι.

Infinitif.

Avoir dormi.

Passé indéfini.

J'ai dormi ἔχω κοιμηθῆ, il a dormi ἔχει κοιμηθῆ,
 ἐκοιμήθη ἐκοιμήθη
 tu as dormi κ. τ. λ. nous avons dormi κ. τ. λ.

Plus-que-parfait.

J'avais dormi εἶχον κοιμηθῆ.

Passé antérieur.

J'eus dormi εἶχον κοιμηθῆ.

Futur antérieur.

J'aurai dormi θὰ ἔχω κοιμηθῆ.

Conditionnel Passé.

J'aurais dormi θὰ εἶχον κοιμηθῆ.

Participe.

Ayant dormi κοιμηθείς.

X ὑπηρεσιῶν - services, εἰς αὐτὰς services de - εἰς ἐπιτοκίαν.
 ἢ ὑπηρετήματα - servante - ὁ ὑπηρετὴς - domestique.
 τῶ ὑπηρετικόν, les domestiques - Δευτέρα συζυγία. 105

Ὅπως τὸ dormir, ἀποβάλλοντα ἐπίσης τὸ τελευταῖον σύμφωνον τῆς ρίζης, κλίνονται τὰ ἐξῆς ῥήματα.

Sentir [ā] αἰσθάνεσθαι. Ἐν. je sens, tu sens, il sent, nous sentons, vous sentez [ā], ils sentent. Ἀόρ. je sentis. Μέλλ. je sentirai θὰ αἰσθανθῶ. Παθ. μετ. senti, -e.

Ἐπίσης mentir [ā] ψεῦδεσθαι, se repentir [ā] de quelque chose μετανοεῖν διὰ τι, consentir [ā] συναίνεσθαι, συγκατίθεσθαι.

Πρὸς τούτοις partir ἀναχωρεῖν. Ἐν. je pars, tu pars, il part, nous partons, vous partez, ils partent. Ἀόρ. je partis. Μέλλ. je partirai. Παθ. μετ. parti, -e. Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους βοήθειται ὑπὸ τοῦ être: je suis parti ἔχω ἀναχωρήσῃ, nous sommes partis.

Σημ. partir pour ἀναχωρεῖν διὰ, partir de ἀναχωρεῖν ἀπό.

Sortir ἐξέρχεσθαι. Ἐν. je sors, tu sors, il sort, nous sortons, vous sortez, ils sortent. Ἀόρ. je sortis. Μέλλ. je sortirai. Παθ. μετ. sorti, -e. Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους μὲ τὸ être: je suis sorti, nous sommes sortis.

X Servir ὑπηρετεῖν (Αἰτ.). Ἐν. je sers, tu sers, il sert, nous servons, vous servez, ils servent. Ἀόρ. je servis. Μέλλ. je servirai. Παθ. μετ. servi, servie.

Λεξιλόγιον.

Rester	μένειν	je voulais	ἤθελον
riant, -e <i>χαίρων</i>	γελαστός,	crier	κραυγάζειν,
<i>αἰνεῖται</i>	τερπνός		φωνάζειν
je t'écrirai	θὰ σὲ γράψω	croquer [o]	τραχανίζειν
annoncer	ἀναγγέλλειν	la sotté	ἡ ἀνόητος, <i>οὐκ ἐπίστατος</i>
le départ	ἡ ἀναχώρησις	le réveil [-eɔ]	ἡ ἀφύπνισις <i>τὸ ζυγνῆμα</i>
[dɛpa:r]		loin [lwe]	μακρὰν
serrer	σφίγγειν	merci	εὐχαριστῶ
cordialement	ἐγκαρδίως	le voleur	ὁ κλέπτης
le lac [lak]	ἡ λίμνη	le vilain, -e <i>βλάσφημος</i>	ὁ δυσειδής, <i>différent</i>
la cave [ka:v]	τὸ ὑπόγειον	<i>méchant</i>	ἄχρηστος, <i>vilain</i>
obscur, -e	σκοτεινός, -ή		ἄσημος
avec	μετὰ, μαζί, μέ	le temps	ὁ καιρὸς
la lumière	τὸ φῶς	le train	τὸ τραῖνον
la fille	ἡ κόρη	de quoi?	περὶ τίνος;
Minette	ἡ ψιψίκα (γατάκι)	l'horloge [orlo:ɔ]	τὸ ὠρολόγιον (τοῦ κωδῶν - <i>clocher</i> νοστασίον)
voir	βλέπειν		

+ ἑὸς - espèce, forme (δοσειδής, λαμ forme)

+ ἀφαιρέσειν, travailler

* δηλώ κ. δηλώσει, montrer, δείχνει
 δείξας, η, ον, évident, clair
 106

Μάθημα 28.

* indiquer	δηλώνειν, δεικνύειν	le cadran	ἡ πλάξ τοῦ ὀρολογίου
une aiguille [egyí:j]	δείκτης	la montre	τὸ ὀρολόγιον (τῆς τσέπης)
* marquer	σημειῶναι, δεικνύειν	la pendule [ã]	τὸ ἐκκρεμῆς (ὀρολογίου)
écrit, -e	γεγραμμένος, -η	proprement dit l'acier [asje]	κυρίως εἰπεῖν ὁ χάλυψ, τὸ ἄτσάλι.

* σημειῶ κ. σημειῶναι, μαρτυρῶ, νῆσαι
 σημειῶναι, note -

Θέμα 66. **Lettre.**

Cher ami,

Γενεῶν

Je suis à Vevey sur le lac de Genève. Je partirai de cette riante ville pour Lausanne; j'y resterai deux jours. Alors je serai à Genève d'où je t'écrirai une longue lettre et je t'annoncerai le jour de mon départ. Je te serre cordialement la main. Ernest.

Θέμα 67. **La petite souris.**

Une petite souris voulait quitter la cave obscure où elle était avec sa mère. Elle voulait voir la cour, la rue et la lumière. «Non, ma fille», cria la vieille souris; «reste ici avec ta mère. Minette va te croquer si tu sors.» Mais la petite souris sortit, et Minette croqua la pauvre petite sottie.

Θέμα 68. **Le réveil.**

J'ai bien dormi.
 J'étais parti
 Loïn, loïn d'ici!
 Me revoici,
 Maman aussi.
 Mon Dieu, merci!

Θέμα 69.

Κλῖνον καὶ συνδύασον· je dors dans mon lit; je servais mon roi; je sortis hier (χθές); je mentirais en le disant (ὅν τὸ ἔλεγον); quand partirai-je? pourquoi n'ai-je pas bien dormi? n'avais-je pas senti? à quoi (τί) servirai-je? je ne dormais pas quand tu sortis; as-tu menti? je n'ai pas menti.

Θέμα 70.

"Εχεις καλῶς κοιμηθῆ; Δὲν ἔχω καλὰ κοιμηθῆ. Τὸ παιδίον δὲν κοιμᾶται. Ποῦ θὰ κοιμηθῆς; Διατί δὲν κοι-

μᾶσθε ἀκόμη; Πότε θὰ ἀναχωρήσετε; Θὰ ἀναχωρήσωμεν αὐριο. Ἔχει ἀναχώρηση ὁ ἀδελφός σου; Μὴ ἀναχωρήσετε, μείνατε παρ' ἡμῖν. Διατί ἔχεις ψευσθῆ; Δὲν ἔχω ψευσθῆ. Ὁ κλέπτης ἐψεύδετο. Μὴ ψεύδεσθε. Ὑπηρετεῖτε τὸν βασιλέα σας καὶ τὴν πατρίδα σας. Πότε θὰ ἐξέλθῃτε; Δὲν ἐξέρχομαι μὲ (par) τοῦτον τὸν ἐλεεινὸν καιρὸν. Τὸ τραῖνον ἀναχωρεῖ εἰς τὰς 8. Αἰσθάνομαι ὅτι ἔχει δίκαιον.

ψεύδομαι
(mentiri)
déprouvable
désistable

+ Sentir, s'apercevoir

Διάλογος.

A quoi servent les horloges?	Ils servent à indiquer l'heure.
Combien d'aiguilles a une horloge?	Elle en a deux, une grande et une petite.
Qu'est-ce que marque la grande aiguille?	Elle marque les minutes, et la petite aiguille marque les heures.
Qu'est-ce qui est écrit sur le cadran?	Les heures et les minutes y sont écrites.
Combien y a-t-il de sortes d'horloges?	Il y en a trois sortes: les montres, les pendules et les horloges (proprement dites).
De quoi sont faites les montres?	Elles sont en or, en argent et en acier.

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Δευτέρα συζυγία.

β') Finir [finir] τελειώνειν.

Ἀπλοῦ χρόνοι.

Présent. Ἐνεστώσ.	
Je finis [fini] τελειώνω	nous finissons τελειώνομεν
tu finis [fini] τελειώνεις	vous finissez τελειώνετε
il finit [fini] τελειώνει	ils finissent [finis] τελειώνουν.
Imparfait. Παρατατικός.	
Je finissais ἐτελείωνον va	nous finissions ἐτελείωνομεν vaμε
tu finissais ἐτελείωνες vs	vous finissiez ἐτελείωνετε vaτε
il finissait ἐτελείωνε vs	ils finissaient ἐτελείωνον. vaν

τελειώνω, τελειώνομεν
τελειώνεις, τελειώνετε
τελειώνει, τελειώνουν

Passé défini. Ἀόριστος.

Je finis [fini] ἐτελείωσα	nous finîmes [im] ἐτελειώσαμεν
tu finis [fini] ἐτελείωσας	vous finîtes [it] ἐτελειώσατε
il finit [fini] ἐτελείωσε	ils finirent [ir] ἐτελείωσαν.

Futur. Μέλλον.

Je finirai θὰ τελειώσω	nous finirons θὰ τελειώσωμεν
tu finiras θὰ τελειώσῃς	vous finirez θὰ τελειώσῃτε
il finira θὰ τελειώσῃ	ils finiront θὰ τελειώσουν.

Conditionnel Présent. Ὑπόθετική ἐνεστώτος.

Je finirais θὰ ἐτελείωνον	nous finirions θὰ ἐτελείωνομεν
tu finirais θὰ ἐτελείωνες	vous finiriez z. t. λ.
il finirait θὰ ἐτελείωνε	ils finiraient.

Impératif. Προστακτική.

Finis τελείωνε, τελείωσον
finissons ἄς τελειώνωμεν, ἄς τελειώσωμεν
finissez τελειώσατε.

Infinitif. Ἀπαρέμφατος.

Finir τελειώνειν   de ἦ à finir.

Participe.

Présent.	Passé.
Finissant τελειώνων	fini, -e τελειωμένος, -η.

Σ η μ. Ὁ ἐνεστώσ τῆς ὀριστικῆς τῆς β') συζυγίας εἰς τὸν ἐνικὸν εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὸν ἀόριστον.

x indicatif

Σύνθετοι χρόνοι.

Infinitif.

Avoir fini.

Passé défini.

J'ai fini έχω τελειώση, έτελείωσα
 tu as fini έχεις τελειώση, έτελείωσας
 il a fini έχει τελειώση, έτελείωσε
 nous avons fini έχομεν τελειώση κ. τ. λ.

Plus-que-parfait.

J'avais fini είχον τελειώση κ. τ. λ.

Passé antérieur.

J'eus fini είχον τελειώση.

Futur antérieur.

J'aurai fini θα έχω τελειώση κ. τ. λ.

Conditionnel passé.

J'aurais fini θα είχον τελειώση.

Participe.

Ayant fini τελειώσας.

'Ωσαύτως

nourrir τρέφειν
 obéir ύπακούειν
 agir ενεργεῖν
 guérir [gerir] θεραπεύειν

punir τιμωρεῖν
 remplir [ā] πληροῦν
 trahir προδίδειν
 choisir εκλέγειν

bâtir οικοδομεῖν
 salir λερώνειν
 établir, ιδρύειν
 franchir ύπερπηδῶ
 δῶν, sauter *pen-deissus.*

Παρατηρήσεις· 1. Τὸ haïr μισεῖν εἶναι κατὰ τὰ
 ἄλλα ὀμαλόν, ἐκτός τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς καὶ προσ-
 τακτικῆς, ὅστις γράφεται χωρὶς tréma (διαλυτικά) je hais,
 tu hais, il hait, ἀλλὰ nous haïssons.

2. Τὸ fleurir ἀνθεῖν ἔχει εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς
 ὀριστικῆς καὶ εἰς τὴν ενεργητικὴν μετοχὴν τοὺς τύπους flo-
 rissant, je florissais, ὅταν λαμβάνηται ἐπὶ μεταφορικῆς

*× ὠνοῦ, sauter
 ὠ ὠνομα - bond, saut.*

σημασίας (όταν λέγεται περί πόλεων, έπιστημών κ. τ. λ.).
 Είς τήν κυρίαν σημασίαν έχει τούς όμαλους τύπους.

3. Bénir εύλογείν, άγιαζειν, έχει είς τήν παθητικήν μετοχήν εκτός τού όμαλου τύπου béni και τόν άνόμαλον bénit, -e, όστις σημαίνει υπό τής εκκλησίας ήγιασμένος και είναι σχεδόν επίθετον.

De l'eau bénite ήγιασμένος ύδωρ, άγιασμός.
 Du pain bénit ήγιασμένος άρτος, αντίδωρον.

Λεξιλόγιον.

Ni — ni	ούτε — ούτε	joyeux, -se	εύθυμος,
la glace	ó πάγος	[ζωαζο, -ο:z]	χαρούμενος
tiède [tjed]	χλιαρός	chanter	ψάλλειν, άδειν
x la chaleur	ή θερμότης	gazouiller	κελαδεΐν
la clarté	ή διαύγεια	[gazuje]	
se réveiller	έξυπνάν,	le bosquet [-ke]	τό μικρόν
αναγεομαι	άφπνιζεσθαι		δάσος
αναγειω	αναγεοσθαι	le chant	τό άσμα, τό
# reverdir	αναθάλλειν,		τραγουδι:
	ξαναπρασι-	jusqu'à	μέχρι τού . . .
	νίζειν	le ciel	ó ουρανός
x parer, embellir	κοσμεΐν	couver	έπωάζειν,
la mousse	τό βρόνον, ή		κλωσσάν
τό κλαδέ-	μούσκούλη	élever	ανάτρεφειν
la branche	ó κλάδος	le petit	τό μικρόν,
le bouton	ó κάλυξ, τό		νεοσσός,
	μπομπουκι	la saison	ή ώρα τού
έπιστροφή	ή επάνοδος		έτους
le pinson	ó σπίνος	la neige	ή χιών
le rossignol [-noj]	ή αγρών	briller	λάμπειν
ώριπλάμα	πετρογίξειν,	quelques	τινές, μερικoi
	περιίπτασθαι	tout	τό πάν, όλα
bourdonner	βομβείν,	toute la nature	όλη ή φύσις
	βοάζειν	le champ	ó άγρός
le calice bouton	ó κάλυξ	il devient	γίνεται
s'épanouir	έξανθειν,	le gazon	ή γλόη
	άνοίγειν	se couvrent	καλύπτονται
ή μυρωδιά	(επί άνθέων)	la feuille	τό φύλλον
le parfum	ή εωδιά, τό	le papillon	ή πεταλοόδα
δανουειν	μήρον	une abeille	μέλισσα
délicieux, -se	ήδύς, νόστιμος	elles vont	πηγαίνουν νά
un abricotier	βεροκοκιά	chercher	ζητήσουν,
le cultivateur	ó καλλιεργη-		άναζητουν
	τής	le miel	τό μέλι:
labourer	γεωργείν	elles répandent	διαχέουν,
herser [(h)erse]	βωλοσκοπεΐν		σκορπίζουν
le pâturage	ή νομή, ή	bécher	άνασκάπτειν
	βοσκή	semer	σπείρειν
la chanson	τό άσμα		

δάγλω - νεύδοι. φλενιου-

φτορίζω ρανειν, embellir

ή δλογη βασιμειν - embellir

ώ στοχιζε, ρανειν, βιζου.

nous entendons	ἀκούομεν	un œuf [<i>œnef</i>]	αὔγον
l'alouette	ὁ κορυδαλός	le pêcheur	ἡ ῥοδακηνέα
le nid	ἡ φωλιὰ	bondir	ἀνασκιρτάν.

Θέμα 71. **Le printemps.**

La plus belle saison est le printemps. Il n'y a plus de neige ni de glace, l'air est tiède et pur, le soleil brille et nous donne plus de chaleur et de clarté. Toute la nature se réveille et rajeunit. Les champs et les bois reverdissent. La terre se pare de mousse, de gazon et de fleurs. Toutes les branches se couvrent (καλύπτονται) de petits boutons. Le retour de l'hirondelle, du pinson, du rossignol nous annonce le printemps. Les jolis papillons voltigent dans l'air, les abeilles bourdonnent au soleil et vont chercher du miel dans le calice des fleurs. Les fleurs s'épanouissent et répandent un parfum délicieux. Le cerisier, le poirier, le pommier, le prunier, le pêcheur, l'abricotier fleurissent. Le cultivateur laboure ses champs, il herse, bêche, sème et plante. Les agneaux bondissent dans les pâturages. Les oiseaux remplissent l'air de leurs joyeuses chansons, ils chantent et gazouillent dans les bosquets. L'alouette porte son chant jusqu'au ciel. Les oiseaux bâtissent leurs nids, ils couvent leurs œufs et élèvent leurs petits.

Θέμα 72.

Συνδύασον: A qui obéirai-je?; comment ai-je agi?; qui punis-je?; quel panier remplirais-je?; je n'avais pas choisi ce livre; je ne remplissais pas cette bouteille; pourquoi n'as-tu pas rempli le verre?; quand aurai-je fini mes devoirs?

Θέμα 73.

Τελειώνω τὴν ἐπιστολὴν μου. Τελειώνεις τὸ γραπτὸν σου. "Ἐχεις τελειώσῃ τὸ θέμα σου; "Ὀχι ἀκόμη. Ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας. Οἱ καλοὶ μαθηταὶ ὑπακούουν εἰς τοὺς διδασκάλους των. "Ἐχεις ὑπακούσῃ εἰς τὸν πατέρα σου; Ὑπακούω πάντοτε εἰς τὸν πατέρα μου. Εἶναι γεμισμένα αἱ φιάλαι; "Ὀχι ἀκόμη. Πότε θὰ γεμίσουν (ον) τὰς φιάλας; Αὔριον. Ὁ διδάσκαλος ἔχει τελειώσῃ τὸ μάθημα. Τελειώνει πάντοτε εἰς τὰς 4. Γέμισε τὸ ποτήριόν σου· εἶναι κενόν. Διατί ὁ διδάσκαλος ἐτιμώρησε τὸν μαθητὴν;

Ἦτο πολλή ὀκνηρός· δὲν ἐτελείωσε τὸ γύμνασμα ^{αὐτοῦ} του. Μὴ λερῶσης τὸ τετράδιόν σου. Τί οἰκοδομεῖτε; Οἰκοδομοῦμεν οἰκίαν. Διατί δὲν ἐκλέγεις μίαν ἀπὸ ταύτας τὰς καλὰς γραφίδας;

Διάλογος.

Quand fait-on la récolte des fruits?	En automne on cueille les pommes, les poires, les prunes, les noix, les noisettes et les raisins.
Quel temps fait-il en automne?	Souvent l'air est frais, le ciel se couvre de nuages.
Comment sont les feuilles des arbres?	Elles jaunissent et tombent.
Que font les hirondelles?	Elles s'assemblent par bandes et vont nous quitter.
Où vont-elles?	Elles vont dans des contrées plus chaudes.
Quelle unique fleur trouve-t-on dans les prairies?	On y trouve le colchique. (τὸ κολχικόν).

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τετάρτη συζυγία.

Vendre πωλεῖν.

Ἡ τετάρτη συζυγία τελειώνει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς re.

Ἄπλοϊ χρόνοι.

Présent. Ἐνεστώς.

Je vends [vā] πωλῶ	nous vendons πωλοῦμεν
tu vends [vā] πωλεῖς	vous vendez πωλεῖτε
il vend [vā] πωλεῖ	ils vendent [vā:d] πωλοῦν.

Imparfait. Παρατατικός.

Je vendais ἐπώλουν	nous vendions ἐπωλοῦμεν
tu vendais ἐπώλεις	vous vendiez ἐπωλεῖτε
il vendait ἐπώλει	ils vendaient ἐπώλουν.

Passé défini. Ἀόριστος.

Je vendis [vā:di] ἐπώλησα	nous vendîmes [im] κ.τ.λ.
tu vendis [vā:di] ἐπώλησας	vous vendîtes [it]
il vendit [vā:di] ἐπώλησε	ils vendirent [ir].

Futur. Μέλλον.

Je vendrai θὰ πωλήσω, θὰ πωλῶ	nous vendrons θὰ πωλή- σωμεν, θὰ πωλῶμεν
tu vendras θὰ πωλήσης, θὰ πωλήῃς	vous vendrez κ. τ. λ.
il vendra κ. τ. λ.	ils vendront.

Conditionnel Présent. Ὑποθετική ἐνεστώτος.

Je vendrais θὰ ἐπώλουν <i>ἔπωλοῦσα</i>	nous vendrions θὰ ἐπω- λοῦμεν
tu vendrais θὰ ἐπώλεις	vous vendriez θὰ ἐπωλεῖτε
il vendrait κ. τ. λ.	ils vendraient θὰ ἐπώλουν.

Impératif. Προστακτική.

Vends πώλει, πώλησον
vendons ἄς πωλῶμεν, ἄς πωλήσωμεν
vendez πωλεῖτε, πωλήσατε.

Infinitif. Ἀπαρέμφατος.

Vendre πωλεῖν de ἧ à vendre ἵνα πωλήσῃ,
πωλήῃ τις.

Participe. Μετοχή.

Vendant πωλῶν vendu, -e πωλημένος
en vendant

Σ η μ. Ὁ ἀόριστος τῆς β') καὶ δ') συζυγίας ἔχει τὰς αὐτὰς καταλήξεις je dormis, je finis, je vendis.

Σύνθετοι χρόνοι.

Infinitif.

Avoir vendu ἔχειν πωλημένον, πωλήσῃ.

Indicatif.

Passé indéfini.

J'ai vendu έχω πωλήσει, έπώλησα.

Plus-que-parfait.

J'avais vendu είχον πωλήσει.

Futur antérieur.

J'aurai vendu θα έχω πωλήσει.

Conditionnel Passé.

J'aurais vendu θα είχον πωλήσει.

Participe.

Ayant vendu πωλήσας.

Όμοίως κλίνονται·

attendre [ā] περι- μένειν	perdre χάνειν	étendre έκτείνειν
défendre ύπερ- ασπίζειν	entendre ακούειν	répondre άποκρι- νεσθαι
	mordre δαγκάνειν	fendre σχίζειν.
	rendre άποδίδειν	

Παρατηρήσεις. 1. Τα battre κτυπᾶν, combattre πολεμεῖν, καταπολεμεῖν, rabattre καταπίπτειν, έκπίπτειν, abattre καταβάλλειν, έχουν εἰς τὸν ἐνικὸν τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστικῆς καὶ εἰς τὸ β' ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτ. μόνον ἐν t· je bats [ba], tu bats, il bat, κατὰ δὲ τὰ ἄλλα κλίνονται ὁμαλῶς.

2. Τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὀριστικῆς τοῦ vendre καὶ τῶν λοιπῶν ἔπρεπε νὰ τελειῶνῃ εἰς t· il vend(t)· ἀλλὰ τὸ t ἀποβάλλεται, ὅταν εὐρίσκηται κατόπιν τοῦ d, t, c. Μόνα δὲ τὰ rompre θραύειν, corrompre διαφθεῖρειν, interrompre διακόπτειν, φυλάττουν τὸ t· il rompt [rɔ̃], il corrompt, il interrompt.

3. Τὸ vaincre νικᾶν, υπερνικᾶν μεταβάλλει τὸ c εἰς qu πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων ἐκτός τοῦ u, πρὸ τῶν συμφῶνων ὅμως καὶ τοῦ u διατηρεῖ τὸ c· nous vainquons, je vainquis, je vaines, il vaine, je vaincrāi, vaincre, vaincu, -e.

Λεξιλόγιον.

Lourd, -e [<i>lur</i>]	βαρὺς, -εῖα	le bruit	ὁ θόρυβος
un orage	θύελλα	horrible [<i>i</i>]	τρομερὸς,
gronder	βροντᾶν		εἰδεχθῆς
le tonnerre	ἡ βροντή	le coup [<i>ku</i>]	κτύπημα,
le paratonnerre	τὸ ἀλεξικέ- ραυρον		πλήγμα, ἐκ- πυρσοκρό- τησις
la pluie	ἡ βροχή	un écho [<i>eko</i>]	ἡχώ
un éclair	ἀστραπή	la branche	ὁ κλάδος
la foudre	ὁ κεραυνός	dangereux, -se	ἐπικίνδυνος
noir, -e	μαῦρος, -η	du haut en bas	ἀπὸ ἐπάνω ἕως
étaler	ἐξαπλώνειν ἐκτείνειν		κάτω
fondre	ἐπιπίπτειν, ἐκρήγνυσθαι	la foudre est tombée	ὁ κεραυνός ἔπεσε
se rendre	πορεύεσθαι	pas loin, non loin	ὄχι μακρὰν
vite	ταχέως, γρήγορα	dessus [<i>dasy</i>]	ἐπάνω
		la musique	ἡ μουσική.

Θέμα 74.

L'air est lourd. Nous aurons de l'orage. On entend gronder le tonnerre. Les nuages noirs se répandent (διαχέονται) en pluie. L'orage fond sur nous. Les éclairs fendent les nuages. Interrompons notre travail. Nous nous rendrons vite à la maison. N'attendons pas plus longtemps. Quel horrible coup de tonnerre! L'écho répond, l'entendez-vous? Nous sommes perdus. Nous ne nous rendrons pas sous ce grand chêne qui étale ses branches. C'est très dangereux sous les arbres pendant un orage. La foudre est tombée sur un arbre, pas loin d'ici, il l'a fendu du haut en bas.

Θέμα 75.

Κλιῖνον — εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα. J'entends gronder le tonnerre; j'ai attendu le retour de mes parents; je ne perdis pas de temps; je défendrai ma patrie contre les ennemis; je rendais cette règle à mon voisin; je n'interrompais pas mon travail; j'avais fendu du bois.

Θέμα 76.

Πωλεῖτε τὸν ἵππον σας; Δὲν πωλῶ τὸν ἵππον μου, ἀλλὰ ἔχω πωλήσῃ τὸν σκύλον μου. Ὁ γείτων θὰ πωλήσῃ τὴν οἰκίαν του. Θὰ ἐπώλουν τὸν κῆπόν μου, ἐὰν ἦτο με-
γαλύτερος. Μείνατε ἐδῶ καὶ περιμείνατε ὄλιγον τι (un peu).

Θά περιμείνω μίαν στιγμὴν. Ἡ θεία μου περιέμεινε ἐπὶ μακρόν. Ἐχασές τι; Ναί, ἔχω χάσῃ τὸ μανδῆλιόν μου. Χάνεις ὅλα (tout). Θά χάσῃς καὶ τὸν πιλίσκον σου. Ἀκούετε τὸν θόρυβον; Ναί, ἀκούω (ένα) θόρυβον. Χθὲς ἤκούσαμεν (παρακ.) μίαν ὠραίαν μουσικὴν. Ποῦ ἔχετε ἀκούσῃ ταύτην τὴν μουσικὴν; Εἰς τὸν βασιλικὸν κῆπον. Διατί δὲν ἀπαντᾷς; Ἦκούομεν τὴν βροντὴν νὰ βροντᾷ. Ἡ τρικυμία θὰ ἐκραγῇ ἐπάνω μας. Διατί διακόπτετε τὴν ἐργασίαν σας; Δὲν θὰ περιμείνω περισσότερον, θὰ πορευθῶ εἰς τὴν οἰκίαν. Ἐρρίκε, θὰ χάσῃς τὸ μανδῆλιόν σου. Δὲν ἔχεις ἀπαντήσῃ εἰς (à) τὴν ἐπιστολὴν μου. Διατί δὲν ἔχεις ἀπαντήσῃ; Ποῖος ἔσχισε τὰ ξύλα σας. Ὑπεράσπιζε τὴν πατρίδα σου κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

Διάλογος.

Quand commencent vos classes le matin?	En été elles commencent à sept heures et durent jusqu'à onze heures; en hiver elles commencent à huit heures et durent jusqu'à midi.
Quand commencent vos classes l'après-midi?	Les classes de l'après-midi commencent à deux heures et durent jusqu'à quatre ou cinq heures.
Quelles récréations avez-vous le matin, l'après-midi?	Après la première et la troisième classe il y a une récréation de cinq minutes; après la deuxième classe il y a une récréation de quinze minutes. A trois heures de l'après-midi, il y a une récréation de dix minutes.

Combien de classes de grec avez-vous par semaine?

Combien de classes de français, d'instruction religieuse, d'histoire, de géographie, de calcul, d'histoire naturelle, de chant?

Combien de leçons de gymnastique?

Quelles sont vos vacances?

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Αἱ ἀντωνυμίαι. Pronoms.

Ἐπάρχουν εἰς εἶδη ἀντωνυμιῶν ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ

- 1) αἱ προσωπικαί, 2) αἱ δεικτικαί, 3) αἱ ἐρωτηματικαί,
4) αἱ κτητικαί, 5) αἱ ἀναφορικαί καὶ 6) αἱ ἀόριστοι.

relatifs

x ἀσύνθετος, ον. ἀσύνθετος. # συνδέω, lieu ensemble, union
 ο ἢ ἀσύνθετος, μορφή ἀσύνθετος. σύνθετος - enbrassants
 117
 Confusion

1. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. Pronoms personnels [pronō personnel].

Ἐπάρχουν δύο εἰδῶν προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι·

1. Αἱ ἀπόλυτοι (pronoms absolus [absoly] ἢ disjoints [disjunctē] κειχωρισμένοι) αἵτινες τίθενται ἄνευ τοῦ ῥήματος.

2. Αἱ συνδεδεμένα πάντα μετὰ τὸ ῥήμα (conjointes [kōjunctē]), π. χ. je donne, il donne. Ἐπειδὴ δὲ γὰρ δὴ ἡ γαλλικὴ γλῶσσα δὲν ἔχει καταλήξεις, ὅπως ἡ ἐλληνικὴ, διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τὰ διάφορα πρόσωπα, διὰ τοῦτο θέτει τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας, π. χ. εἰς τὸ δίδω ἢ κατάληξις ὡς δηλοῦν, ὅτι ἐγὼ δίδω, ἀλλὰ ὁ Γάλλος πρέπει νὰ προσθήσῃ τὸ je· je donne, διότι καὶ τὸ β') ἐνικὸν donne καὶ τὸ γ') ἐνικὸν donne καὶ τὸ γ') πληθυντικὸν donnent προσφέρονται ἀπαράλλακτα καὶ πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως θέτει πάντοτε τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας je διὰ τὸ α') ἐνικὸν, tu διὰ τὸ β') il διὰ τὸ γ') (ὅταν τὸ ὑποκείμενον εἶναι ἀρσενικοῦ καὶ elle ὅταν εἶναι θηλυκοῦ), nous διὰ τὸ α') πληθυντικὸν, vous διὰ τὸ β'), ils ἢ elles ἀναλόγως τοῦ γένους τοῦ ὑποκειμένου διὰ τὸ γ') πληθυντικόν. Αἱ ἀντωνυμίαι αὗται je, tu, il, ils, εὐρίσκονται πάντοτε μετὰ τὸ ῥήμα συνδεδεμένα καὶ δι' αὐτὸ λέγονται καὶ conjoints, δηλ. συνδεδεμένα, ἐπίσης καὶ αἱ me, te, le κ. τ. λ.

Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἐνικ.	moi ἐγὼ	toi σὺ	lui αὐτός	elle αὐτή
Πληθ.	nous ἡμεῖς	vous εἰσεῖς	eux αὐτοί	elles αὐταί.
	εἰμεῖς	(ὕμεῖς)		αὐταὶ

Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ σχηματίζονται τῇ προσθήκῃ τῶν προθέσεων de καὶ à.

Πρῶτον πρόσωπον.

Ἐνικός Ὀν. καὶ Αἰτ. moi ἐγὼ, ἐμέ
 Γεν. de moi ἐμοῦ, ἀπὸ ἐμέ, περι ἐμοῦ
 Δοτ. à moi ἐμοί, εἰς ἐμέ.

Πληθυντ. Ὀν. καὶ Αἰτ. nous ἡμεῖς, ἡμᾶς
 Γεν. de nous ἡμῶν, ἀπὸ ἡμᾶς, περι ἡμῶν
 Δοτ. à nous ἡμῖν, εἰς ἡμᾶς.

Δεύτερον πρόσωπον.

Ἐνικός Ὀν. καὶ Αἰτ. toi σύ, σέ
 Γεν. de toi σοῦ, ἀπό σέ, περὶ σοῦ
 Δοτ. à toi εἰς σέ, σοί.

Πληθυντ. Ὀν. καὶ Αἰτ. vous σεῖς, ὑμεῖς
 Γεν. de vous ὑμῶν, περὶ ὑμῶν, ἀπὸ σᾶς
 Δοτ. à vous ὑμῖν, εἰς ὑμᾶς, εἰς σᾶς.

Τρίτον πρόσωπον.

Ἄρσενικόν.

Ἐνικός Ὀν. καὶ Αἰτ. lui αὐτός, αὐτόν
 Γεν. de lui αὐτοῦ, ἀπὸ αὐτόν, περὶ αὐτοῦ
 Δοτ. à lui εἰς αὐτόν, αὐτῷ.

Πληθυντ. Ὀν. καὶ Αἰτ. eux αὐτοί, αὐτούς
 Γεν. d'eux αὐτῶν, ἀπὸ αὐτούς, περὶ αὐτῶν
 Δοτ. à eux αὐτοῖς, εἰς αὐτούς.

Θηλυκόν.

Ἐνικός Ὀν. καὶ Αἰτ. elle αὐτή, αὐτήν
 Γεν. d'elle αὐτῆς, ἀπὸ αὐτήν, περὶ αὐτῆς
 Δοτ. à elle αὐτῇ, εἰς αὐτήν.

Πληθυντ. Ὀν. καὶ Αἰτ. elles αὐταί
 Γεν. d'elles αὐτῶν, ἀπὸ αὐτάς, περὶ αὐτῶν
 Δοτ. à elles αὐταῖς, εἰς αὐτάς.

† reflexif Ἐπὶ αὐτοπαθείας εἶναι ἐν χρήσει διὰ τὸ ἀρσενικόν καὶ
 θηλυκόν τοῦ ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἢ ἐξῆς ἀντωνυμία·

Ὀν. καὶ Αἰτ. soi ἐαυτόν, -ήν.
 Γεν. de soi ἐαυτοῦ, -ῆς
 Δοτ. à soi ἐαυτῷ, -ῆ.

Παρατηρήσεις.

Μεταχειρίζομεθα τὰς ἀπολύτους προσωπικὰς ἀντωνυμίας εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις·

1. Εἰς τὰς ἀπαντήσεις, εἰς τὰς ὁποίας τὸ ῥῆμα παραλείπεται, καὶ εἰς τὰς προτάσεις, αἱ ὁποῖαι περιέχουν σύγκρισιν·

Qui est-arrivé? Ποῖος ἔφθασε;

Moi ἐγὼ κ. τ. λ.

Il est plus grand que moi εἶναι μεγαλείτερος ἀπὸ ἐμέ.

x ἀσσαντιῶ, immanthien, zepouane
 ἢ ἀσάνθισι, zepouise

* παραψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

2. Κατόπιν τῶν προθέσεων·

avec moi μετ' ἐμοῦ, με̄ μένα, chez moi παρ' ἐμοί
(σπίτι μου), chez toi παρὰ σοί.

3. Πρὸς περισσοτέραν ἔμφρασιν τῆς πάντοτε συνδεομένης
προσωπικῆς άντωνυμίας·

Lui, il l'a dit? Αὐτὸς τὸ ἔχει εἶπη;
Je vous dis, moi λέγω εἰς σᾶς, ἐγώ.

4. Εἰς τὰς ἐξῆς ἐκφράσεις, εἰς τὰς ὁποίας θέλομεν νὰ
ἐξάρωμεν τὴν προσωπικὴν άντωνυμίαν·

Ἐν. c'est moi εἶμαι ἐγώ Πλ. c'est nous εἶμεθα ἡμεῖς
(τοῦτο εἶναι ἐγώ)
c'est toi εἶσαι σύ (καὶ c'est vous εἶσθε σεῖς
οὐχὶ ἄλλως τις)
c'est lui εἶναι αὐτός ce sont eux εἶναι αὐτοί
c'est elle εἶναι αὐτή ce sont elles εἶναι αὐταί.

Ἐρωτηματικῶς· Est-ce moi? εἶμαι ἐγώ; Est-ce vous?
εἶσθε σεῖς;

Ἄρνητικῶς· Ce n'est pas moi δὲν εἶμαι ἐγώ.

5. Ἐν συνδέσει με̄ τὸ même, mêmes ὁ ἴδιος, seul
μόνος, aussi ἐπίσης καὶ surtout ἰδίως, π. χ.·

moi-même ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἐγὼ αὐτός, eux-mêmes αὐτοὶ
οἱ ἴδιοι, vous-mêmes ὑμεῖς αὐτοί, σεῖς οἱ ἴδιοι
(ὅταν πρόκειται περὶ ἑνός), vous-mêmes σεῖς οἱ
ἴδιοι (πολλοί).

Toi aussi καὶ σύ.

Lui seul αὐτός μόνος.

6. Εἰς τὰ ῥήματα être ἀνήκειν, penser σκέπτεσθαι,
aller ὑπάγειν καὶ ἄλλα τινά·

Ce crayon est à moi αὐτὸ τὸ μολυβδοκόνδυλον ἀνή-
κει εἰς ἐμέ (εἶναι ἰδικόν μου).

J'ai pensé à lui ἐσκέφθην αὐτόν.

Λεξιλόγιον.

Le calife	ὁ καλῖφης	le disciple	ὁ μαθητής, ὁ
la Perse	ἡ Περσία		ὁπαδός
le monarque	ὁ μονάρχης	le prophète	ὁ προφήτης
# le souverain	ὁ κυριάρχης	[profet]	
[suvrē]		fidèle	πιστός
avare [ava:r]	φιλάργυρος	aussi bien que	τόσον ὅσον
x le mendiant [mā:]	ὁ ἐπαίτης	enseigner	διδάσκειν

x ερωτικῶς, demander l'aumône, mendier
ἢ ἐρωτικῶς - mendicite.

x το συμβάν - ce qui s'est passé.

x παραχαρῶ - Ceder - abandonner

Θύρω, τινεν, βίσιον
ῥαυδοβύρωμαι - & τρῖνω

x le fait	τὸ γεγονός, τὸ συμβάν
se partager	μοιράζεσθαι
égal, -e	ἴσος, -η
le bien fortune	ἡ περιουσία
je vois	βλέπω
immense	ἀπέραντος
[i(m)mā:s]	
tandis-que	ἐνώ
regarder	παρατηρεῖν
# la misère	ἡ ἀθλιότης, ἡ δυστυχία
au moins	τοῦλάχιστον
la qualité [ka-]	ἡ ιδιότης, ἡ ποιότης
en qualité	ἐν τῇ ιδιότητι του ὡς, ὡς..
le denier	τὸ θηνάριον
ordonner	διατάττειν
# le trésorier	ὁ θησαυροφύλαξ
se garder	προφυλάττειν
combien	πόσον
reçu (partic.)	εἰλημμένος, λάβη
bien	πολύ, παρὰ πολὺ

encore	ἀκόμη
présenter [ā]	παρουσιάζειν
concéder	x παραχαρῶν
demandeur	ἔρωτῶν (μὲ δοτικ.)
la vérité	ἡ ἀλήθεια
la portion	τὸ μερίδιον
continuer	ἐξακολουθεῖν
cependant	ἐν τούτοις
[s(ə)pādā]	
le trésor	ὁ θησαυρός
content, -e	εὐχαριστημένος, -η
la somme	τὸ πᾶσον
se retirer	ἀποσύρεσθαι
dire	λέγειν
réclamer	ἐπιζητεῖν, ἀίτησον
le tien	ὁ σός, ὁ ἰδικός σου
la tienne	ἡ σή, ἡ ἰδική σου
casser [ka:se]	θραύειν
j'irai	θὰ ὑπάγω
demeurer	κατοικεῖν
venez	ἔλθετε, ἐλάτε.

μοιράζω

πέραν - au-delà

διατάσσω

προφυλάττειν - #

μετὰ τὴν

ὁ θησαυρός

φύλαξ

φύλαξ

κατοικεῖν

εἰλημμένος

πολύ

παρὰ πολὺ

εὐχαριστημένος

ἀποσύρεσθαι

ἐπιζητεῖν

Θέμα 77.

Un calife de Perse était très avare. Un jour, un mendiant se présenta à lui et lui dit: «N'es-tu pas un disciple du prophète comme moi?» — «Je suis un fidèle, aussi bien que toi», répondit le calife. — «Le prophète nous a enseigné que tous les fidèles sont frères.» Le monarque concéda la vérité du fait. «Les frères se partagent à portions égales le bien de leur père», continua le mendiant. «Chez toi cependant je vois un trésor immense, tandis que moi . . . Regarde ma misère! Donne-moi au moins la portion qui est à moi en qualité de frère.» — «Donnez-lui quelques deniers», ordonna le calife à son trésorier. Le mendiant ne fut pas content de la somme. Mais le souverain lui dit: «Retire-toi et garde-toi bien de dire combien tu as reçu. Si tous nos frères réclamaient leur portion, la tienne serait bien plus petite encore.»

φεισθήσεται

φεισθήσεται

φεισθήσεται

φεισθήσεται

φεισθήσεται

φεισθήσεται

φεισθήσεται

φεισθήσεται

φεισθήσεται

φεισθήσεται

Θέμα 78.

Κλῆνον· Je parle de toi, tu parlais de moi, il parlera d'eux κ. τ. λ., c'était moi κ. τ. λ., je suis, j'étais, je serai chez moi, tu es, tu étais, tu seras chez toi κ. τ. λ.

Θέμα 79.

Ἐγὼ σκέπτομαι σέ, καὶ σὺ σκέπτεσαι ἐμέ. Ἡμεῖς σκεπτόμεθα ὑμᾶς καὶ σεῖς σκέπτεσθε ἡμᾶς. Σκέπτεσαι αὐτήν; Ὅχι, σκέπτομαι αὐτὸν· δὲν σκέπτομαι αὐτήν. Περὶ τίνος (de qui) ὁμιλεῖτε; Ὅμιλῶ περὶ ἐμοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ ὑμῶν. Δὲν ὁμιλεῖτε ἐπίσης καὶ περὶ τοῦ Καρόλου; Ὅχι, δὲν ὁμιλῶ περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀδελφῆς του. Ἐλθετε εἰς ἡμᾶς. Ἐλθετε εἰς ἐμέ καὶ εἰς αὐτόν. Κατοικεῖ ὁ Φρειδερίκος παρὰ τῷ θείῳ του; Ὅχι δὲν κατοικεῖ πλέον παρ' αὐτῷ· κατοικεῖ παρ' ἡμῖν. Ποῖος εἶναι ἐκεῖ; Εἶμαι ἐγώ. Εἴσθε σεῖς; Naί, ἐγὼ εἶμαι· ἔφθασα χθὲς ἐκ Παρισίων. Τίς ἔφρασε ταύτην τὴν καθέκλαν; Ἐγὼ αὐτός. Τίτι ἀνήκει οὗτος ὁ κονδυλοφόρος. Ἀνήκει εἰς ἐμέ. Θὰ ὑπάγῃς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου; Θὰ ὑπάγω ἄνευ αὐτοῦ. Θὰ ὑπάγῃτε μετ' ἐμοῦ.

Διάλογος.

Qui est là?	Moi.
Qui est-ce?	C'est moi.
C'est toi, Charles?	Moi-même.
Est-ce toi seul?	Moi seul.
Comment vas-tu?	Très bien, et toi?
Est-ce toi qui as été malade?	Ce n'est pas moi qui ai été malade.
As-tu pensé à ton pauvre ami?	J'ai pensé à lui très souvent.

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Συνδεόμενα ἀντωνομίαι. Pronoms personnels conjoints.

Πρῶτον πρόσωπον.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ὅν. Je ἐγώ

Δοτ. } me { μοί, εἰς ἐμέ

Αἰτ. } me { μέ

Γεν. μου.

nous { ἡμεῖς
ἡμῖν, εἰς ἡμᾶς, μᾶς
ἡμᾶς, μᾶς.

Ὅν. ?
Γεν. } μᾶς

A-G ἡμῖνα

Δεύτερον πρόσωπον.

	Ἑνικός.		Πληθυντικός.
῾Ον.	tu σὺ		
Δοτ.	} te { σοί	vous	{ ὑμεῖς, σεῖς
Αἰτ.			
	σου		ὑμᾶς, <u>σᾶς</u> .

Τρίτον πρόσωπον.

῾Ον.	il αὐτός	ils αὐτοί	
Δοτ.	lui αὐτῷ, τῷ	leur αὐτοῖς, τοῖς	
Αἰτ.	le αὐτόν, <u>τόν</u> , <u>τώ</u>	les αὐτούς, <u>τούς</u>	<u>τούς</u>
῾Ον.	elle αὐτή	elles αὐταί	
Δοτ.	lui αὐτῇ, τῇ	leur ταῖς, εἰς αὐτάς	<u>τούς</u>
Αἰτ.	la αὐτήν, <u>τήν</u>	les τάς, αὐτάς.	<u>τούς</u>

Παρατηρήσεις.

1. Τὰ je, me, te, se, le, la καὶ ce πρὸ φωνήεντος ἀποβάλλουν τὸ e καὶ ἀντ' αὐτοῦ λαμβάνουν ἀπόστροφον, π. χ. je l'ai τὴν ἔχω, ἢ τὸν ἔχω, tu m'aimes με ἀγαπᾷς. Μετὰ τὸ ῥῆμα ὅμως τὸ je, le καὶ ce οὐδέποτε ἀποβάλλουν τὸ e: répondrai-je à mon ami? dis-le à ton frère, est-ce un livre?

2. Αἱ προσωπικαὶ αὗται ἀντωνυμίαι εὐρίσκονται στενῶς συνδεδεμέναι μετὰ τὸ ῥῆμα καὶ τίθενται πρὸ τοῦ ῥήματος, εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους πρὸ τοῦ βοηθητικοῦ.

Παραδείγματα μετὰ δοτικῆς.

Je te	donne σοί δίδω	<u>σου</u>
je lui	donne τῷ δίδω (δίδω εἰς αὐτόν)	<u>τού</u>
je vous	donne ὑμῖν δίδω (εἰς σᾶς, σᾶς)	
il me	donne δίδει μοι (εἰς ἐμέ, μέ)	<u>μου</u>
il nous	donne δίδει ἡμῖν (μᾶς)	
il leur	donne τοῖς δίδει (τούς).	

Παραδείγματα μετὰ αἰτιατικῆς.

Je te	cherche σε ζητῶ
je le	cherche τὸν (τὸ) ζητῶ
je la	cherche τὴν ζητῶ
il nous	cherche μᾶς ζητεῖ
nous vous	cherchons σᾶς ζητοῦμεν
il les	cherchent τοὺς ζητοῦν

Je t'ai donné σοι έδωκα σου
 il m'a donné μοι έδωκε μου
 nous lui avons dit είπομεν εις αυτόν, τοϋ είπομεν
 elle m'a cherché με έζήτησε
 on vous a cherché σας έζήτησαν.

3. Μετά την καταφατικην προστακτικην αί έγκλιτικαι προσωπικαι άντωνυμίες συνδέονται με την ένωτικην γραμμην και το me και te άντικαθιστώνται με το moi και toi.

Donnez-moi δότε μοι μου
 apportez-lui φέρετέ του
 mangez-les φάγετέ τα.

Σημ. Το me η te δέν μεταβάλλονται εις moi και toi αν ακολουθη το en από αυτά, y εκεί.

Donnez-m'en δότε μοι εξ αυτου
 procure-t'en προμηθεύθητι εξ αυτου
 fais-m'y penser υπενθύμισέ τό μοι.

4. Διάγραμμα όμαλης θέσεως των λέξεων εν τῃ προτάσει.

1	2	3	4	5	6
Υποκμν.	ne	Έγκλ. προσ. άνω.	Βοηθ.η.	pas	Έπίφρσημα
Je	ne	lui	ai	pas	encore
	7	8		9	
	Παθητ. μετ.	Αιτιατ. (αντι. άμεσων)		Γενική η δοτική	
	donné	le livre		de son frere.	

Οί τοπικοί η χρονικοί προσδιορισμοί δύνανται να τεθοϋν είτε εις την αρχην είτε εις το τέλος, είτε και εις το μέσον τῆς προτάσεως. Οί τοπικοί προσδιορισμοί προηγούνται συνήθως των χρονικων.

Napoléon I naquit à Ajaccio le quinze août 1769.
 Ναπολέων ο Α' έγεννήθη τῇ 15ῃ Αύγουστου 1769.
 εις το 'Αγιάτσιον.

Ἄρνητικός και έρωτηματικός τύπος.

5. "Όταν προστίθεται άρνησις, το ne τίθεται άμέσως μετά το υποκείμενον πρό τῆς δοτικῆς η αιτιατικῆς (βλ. 13ον μάθημα).

Je ne vous donne pas δέν σας δίδω
 tu ne me donnes pas δέν μοι δίδεις
 elle ne lui donne pas δέν του δίδει (αυτή)

je ne le cherche pas δὲν τὸν ζητῶ
 il ne m'a pas répondu δὲν μοι ἀπεκρίθη
 Charles ne nous l'a pas dit.
 Ὁ Κάρολος δὲν μᾶς τὸ εἶπε.

6. Εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον ἢ δοτικὴ ἢ αἰτ. προ-
 ηγεῖται, ἔπειτα ἀκολουθεῖ τὸ ῥῆμα μὲ τὸ ὑποκείμενον·

me donnes-tu? μοι δίδεις;
 me cherche-t-il? μὲ ζητεῖ;
 les vend-on? τὰ πωλοῦν;
 vous a-t-il répondu? σᾶς ἀπεκρίθη;

Ἐάν ἡ ἐρώτησις εἶναι ἀρνητικὴ, τότε τὸ ne τίθεται
 πρῶτον·

ne me donnes-tu pas? δὲν μοι δίδεις;
 ne le cherchez-vous pas? δὲν τὸν ζητεῖτε;
 ne vous a-t-il pas répondu? δὲν σᾶς ἀπεκρίθη;

7. Ἐάν ἡ προστακτικὴ εἶναι ἀρνητικὴ, τότε ἡ σύν-
 ταξις γίνεται κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα (2), δηλαδὴ εἰς τὴν
 ἀρχὴν τὸ ne, ἔπειτα ἡ ἀντωνυμία (me καὶ te ὄχι moi, toi)
 καὶ τελευταῖον ἢ προστακτικὴ καὶ τὸ pas·

ne me donnez pas! μὴ μοι (μὲ) δώσητε!
 ne lui apportez pas! μὴ τοῦ φέρητε!
 ne les mangez pas! μὴ τὰ φάγητε!

Λεξιλόγιον.

Autrefois	ἄλλοτε	rappporter	ἀποφέρειν
près de	παρὰ τῆς, πλη- σίον του	ils partirent	ἀνεχώρησαν
il faisait [faze]	ἔκαμνε	gros, -se	χονδρός, παχύς
x le mal	τὸ κακόν, ἡ	dès que, aussitôt	εὐθὺς ὡς +
malheur, calamité	συμφορά	aperçu	παρατηρή- μένος
la force	ἡ δύναμις, ἡ	le courage	τὸ θάρρος
ισχύς, δυναμίς	ἰσχύς	manquer	ἐλλείπειν
éviter	ἀποφεύγειν	monter	ἀναβαίνειν
rencontrer	συναντᾶν	se coucher	κατακεῖσθαι, πλαγιάζειν
le compagnon de voyage	ἡ συνοδός, ὁ συναξιδιώ- της, ὁ σύν- τροφος	par terre	κατὰ γῆς
associé et compagnon - un aubergiste	ξενόδοχος, πανδοχεύς	comme si	ὡς εἰάν
ils devaient	ἄφειλον	mort	νεκρός
se présenter	παρουσιάζε- σθαι	toucher	ἐγγίζειν
la peau	τὸ δέρμα	le cadavre	τὸ πτώμα
		[kadavr]	
		s'approcher	πλησιάζειν
		examiner	ἐξετάζειν
		[egzamine]	

x Συμφορά! malheur! (πανδοχεύς) θυμώρει (αὐτός) être utile
 x Κατάκειμαι - gésir être étendu θυμώρειν, συθα, on - utile profitable

* ωριμὸς χρόνος -

εἰρημύνας - les - mentionné

ἀνορθῶ κ' ἀνορθῶντος - relever -

Αἱ ἀνωουαίαι.

longtemps	* ἐπὶ μακρὸν	usité, -e	habitué	συνήθης	δὲ
relever	X ἀνορθῶν, ἀνεγείρειν	le véhicule		τὸ ὄχημα	voiture
presque	σχεδόν	qui conduit?		τίς ὀδηγεῖ;	
la peur	ὁ φόβος	la voiture		ἡ ἄμαξα	ὁ ἄμαξι
X dit εἰσοφίμος	εἰρημύνας (μετ. πθτ. τοῦ dire)	le cocher		ὁ ἄμαξήλατος	ὁ ἄμαξας
parler à l'oreille	ὁμιλεῖν εἰς τὸ αὐτί	le timon		ὁ ῥυμός (ἄμαξις), πηδάλιον	
une oreille	ὄτις, αὐτί	tirer		σύρειν	
prudent, -e	φρόνιμος	attacher		προσδέειν	
prochain, -e [proxi]	ὁ, ἡ πλησίον	la course		ὁ δρόμος, ἡ περιουσία, τὸ ταξίδιον, ἡ ἐκδρομή	
la clef, la clé	τὸ κλειδίον	la chute		ἡ πτώσις	
le cordonnier	ὁ ὑπόδηματοποιός	le traineau		τὸ ἐλικηθρον	
la botte	τὸ ὑπόδημα	l'appareil [apareij]	machine	τὸ μηχανήμα	
la bottine	ὑπόδημάτιον	la roue		ὁ τροχός	
le soulier Sandale	τὸ σανδάλιον	mettre en mouvement		θέτειν εἰς κίνησιν	
pardonner	συγχωρεῖν	aucun, -e		οὐδείς, οὐδεμία	
mûr, -e	ῥιμος	le vélocipède		τὸ ποδήλατον	
X avoir soif	διψᾶν	la bicyclette		δύναται τις	
vous poussez	δύνασθε	on peut		ἢ οὐδός, ὁ δρόμος	
vu	ἴδῃ (μετ. πθτ. τοῦ voir βλέπειν)	la route		τὸ ὁπίου, τῆς ὁπίας, τῶν ὁπίων, περι τοῦ ὁπίου κ. τ. λ.	
le serviteur	ὁ ὑπηρέτης	dont			
X le préparatif	τὰ (προπαρασκευαστικά)				
le départ	ἡ ἀναχώρησις				
faire sa malle	συσκευάζεσθαι				
je fais	κάνω				
la veille	ἡ προτεραία				

Θέμα 80.

Il y avait autrefois près d'une petite ville un ours qui faisait beaucoup de mal. Il était d'une grande force, et tous les chasseurs évitaient de le rencontrer. Un jour, trois compagnons entrèrent chez un aubergiste de la ville. Ils lui devaient déjà beaucoup; ils se présentèrent cependant et demandèrent à diner, car, disaient-ils, la peau de l'ours qu'ils allaient tuer leur rapporterait une grosse somme. Après le diner les trois compagnons partirent. Près de la ville ils rencontrèrent l'ours. Dès qu'ils l'eurent aperçu, le courage leur manqua. Deux montèrent sur un arbre, le troisième se coucha par terre, comme s'il était mort. On dit que ces animaux ne touchent pas aux cadavres. L'ours s'approcha

διψῶ, διψᾶσα, διψᾶσθαι - ἴαι σοί
 # ὡρὸν παρασκευάζω - κ. εἰσοφίμος - ἡ ὀκεινάβια - κ. εἰσοφίμος - ἡ ὀκεινάβια - κ. εἰσοφίμος

et examina longtemps l'homme; enfin il partit. Les deux compagnons quittèrent alors l'arbre pour relever leur camarade, qui était presque mort de peur. «Que t'a dit», lui demandèrent-ils, «l'ours qui t'a parlé si longtemps à l'oreille?» — «Il m'a dit», leur répondit l'autre, «qu'il n'était pas prudent de vendre la peau d'un ours qui n'est pas mort.»

Θέμα 81.

Κλῖνον εἰς τὸν ἐνεστώτα, τὸν παρατ., τὸν ἀόριστον καὶ τὸν μέλλοντα· α') je te donne ce crayon, tu me, il lui, nous vous, vous nous, ils leur; β') je ne te raconte pas cette histoire; γ') me rends-tu mon compas? te rend-il ton c.? δ') je te demande ce que (τί) t'a dit le professeur; je ne lui demande pas, je leur demande κ. τ. λ.

Θέμα 82.

Ὁ πατήρ μου μοι δίδει ἐν ὥρολόγιον. Ἡ μήτηρ σου σοὶ δίδει ἓνα δακτύλιον. Τρώγετε ταῦτα τὰ ἀπίδια; Naί, τὰ τρώγω. Ἔχεις τὸ βιβλίον μου; Naί, τὸ ἔχω. Ἔχετε ἴδη τὸν σκύλον μου; Naί, τὸν ἔχω ἴδη. Σᾶς ζητοῦν. Ζητεῖτε τὸν ὑπηρέτην; Naί, τὸν ζητῶ. Σᾶς περιμένω. Μὲ περιμένεις; Τοὺς περιμένω. Πωλοῦν ταῦτα τὰ κεράσια; Naί, τὰ πωλοῦν. Τὸν συγχωρῶ; θὰ μοὶ συγχωρήσῃ ἐπίσης. Φέρετέ μοι ἄρτον καὶ βούτυρον· πεινώ. Ταῦτα τὰ μήλα εἶναι δι' ἐμέ; Ὁχι δὲν εἶναι διὰ σᾶς· ἀλλὰ δύνασθε νὰ τὰ φάγητε. Αἱ σταφυλαὶ εἶναι ἐπίσης δι' ἐμέ; Naί, εἶναι διὰ σᾶς· φάγετέ τας. Ἴδού ὥραυα κεράσια, δότε μοι ἀπὸ αὐτά. Ὁχι, μὴ τὰ φάγητε, δὲν εἶναι ἀκόμη ὄριμα. Μὴ τῷ δίδῃς τὸ βιβλίον! Δὲν μοὶ δίδει τὸν χάρτην. Δὲν τῷ ἐδώσατε τὴν γραφίδα. Δὲν μᾶς δίδουν τὰ μολυβδοκόνδυλα. Ζητεῖτε τὸ κλειδίον σας; Ὁχι, δὲν τὸ ζητῶ· τὸ ἔχω ζητήσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸ εὔρον. Σᾶς ἀπήντησεν ὁ Ἑρρῖκος; Δὲν μοὶ ἀπήντησε. Ἔχετε ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον; Ὁχι, δὲν τὸ ἔχω ἀναγνώσῃ. Θὰ τὸ ἀναγνώσω τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα. Θὰ φάγω ταῦτα τὰ καρύδια; Ὁχι, μὴ τὰ φάγητε, δὲν εἶναι ἀκόμη καλά. Θὰ φέρω τὰ σανδάλια εἰς τὸν ὑποδηματοποιόν; μὴ τοῦ φέρητε τὰ σανδάλια, ἀλλὰ τὰ ὑποδήματα.

Διάλογος.

Quels préparatifs faites-vous la veille de votre départ? Je fais ma malle.

+ ἡ ἀνάγνωσις, lecture.

τὸ ἀναγνώσμα - a.

ἀναγνωστικός, α, ον, dique d'être lu.

τὸ ἀναγνωστικόν, cabinet-de lecture.

ἀναγνώσις lecture.

ἀναγνώσκω, lire.

decouvrir.

Quel est le mot le plus usité pour toutes les sortes de véhicules?

Qui conduit une voiture?

Qui tire une voiture?

Où les chevaux sont-ils attelés?

Quelles courses fait-on en hiver après de grandes chutes de neige?

Quelles sont les machines à deux (ou à trois) roues, qu'on met en mouvement avec les pieds et qui vont plus vite qu'une voiture?

Voiture.

C'est le cocher qui la conduit.

C'est le cheval qui la tire.

Ils sont attelés au timon.

Des courses en traîneau.

Ce sont les bicyclettes (bicycles) (et les tricycles), dont on peut voir un grand nombre sur toutes les grandes routes; mais la bicyclette à deux roues égales est la machine la plus en vogue.

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Δύο προσ. ἀντ. συνδεόμεναι μετὰ ῥήμ.

1. Ὄταν ὑπάρχουν δύο ἐγκλιτικαὶ (πάντοτε συνδεόμεναι) πρόσωπικαὶ ἀντωνυμῖαι εἰς τὸ ῥήμα, δύνανται μόνον αἱ δοτικαὶ me, te, se, nous, vous, lui καὶ leur μετὰ τὰς αἰτιατικὰς le, la, les νὰ συνδεθῶν. Καὶ αἱ μὲν δοτικαὶ me, te κ. τ. λ. τίθενται πρὸ τῶν αἰτιατικῶν le, la, les, αἱ δὲ δοτικαὶ lui, leur μετὰ τὰς αἰτιατικὰς. Αἱ ἐξῆς 21 συνδέσεις εἶναι δυναταί·

me le	te le	se le	nous le	vous le
me la	te la	se la	nous la	vous la
me les	te les	se les	nous les	vous les
	le lui		le leur	
	la lui		la leur	
	les lui		les leur.	

2. Ἡ αἰτιατικὴ λοιπὸν τίθεται παρὰ τὸ ῥήμα, μόνον αἱ δοτικαὶ lui καὶ leur μετατοπίζουσι αὐτὴν καὶ τίθενται αὐταὶ παρὰ τὸ ῥήμα. Εἰς τὴν καταφατικὴν ὅμως προστακτικὴν λαμβάνει ἡ αἰτιατικὴ τὴν συνήθη θέσιν παρὰ τὸ ῥήμα καὶ ἂν συνδέηται μετὰ τὸ lui καὶ leur·

donne	—	le	—	moi
donne	—	le	—	lui (leur)
donne	—	la*	—	lui (leur)
donne	—	les	—	lui (leur)

ἀλλὰ ἀρνητικῶς·

ne	me	le	donne	pas
ne	le	lui	donne	pas
ne	la	lui	donne	pas
ne	les	lui	donne	pas

z. τ. λ.

3. Ὄταν ἀπαντοῦν ἄλλαι συνδέσεις ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ 1 μνημονευθεισῶν, ἡ αἰτιατικὴ τίθεται παρὰ τὸ ῥῆμα, ἐνῶ ἡ δοτικὴ τίθεται μετ' αὐτό·

il se montre à moi (me, se ἀδύνατον) δεικνύεται εἰς ἐμέ.

Λεξιλόγιον.

François	ὁ Φραγκίσκος	repartir	} ἀποκρίνεσθαι
voler [ə]	κλέπτειν	replier	
après	ἔπειτα, ὕστερον	seulement [ə]	μόνον
retrouver	ἀνευρίσκειν	le pied	ὁ πούς
s'écrier	ἀνακράζειν	le fer [fer]	ὁ σίδηρος, τὸ
une erreur	ἢ πλάνη	for à cheval	- πέταλον
répliquer	ὑπολαμβάνειν	y	ἐκεῖ
le voleur	ὁ κλέπτης	s'il vous plaît X	ἂν εὐαρεστή-
on verra	θα ἴδωμεν	le plaisir	σθε, παρακαλῶ
je verrai	θα ἴδω	prêter	ἢ εὐχαρίστη-
facilement	εὐκόλως		σις
			δανείζειν.

Θέμα 83. Le cheval volé.

Monsieur François avait un cheval.

Le quatre avril on le lui vola.

Une semaine après monsieur François alla à la foire et y retrouva son cheval.

On me l'a volé le quatre avril! s'écria monsieur François. —

C'est une erreur, monsieur, lui répliqua le voleur.

Mon père me l'a acheté le trois février. —

On verra facilement si c'est ton cheval, lui repartit monsieur François. Le quatre avril mon cheval avait seulement trois fers; à quel pied manque le fer? —

A ce pied, monsieur.

Monsieur François montra que le voleur mentait et que le cheval avait ses quatre fers.

Θέμα 84.

Κλῖνον εἰς τὸν ἐνεστώτα, τὸν παρατατικόν, τὸν ἀόριστον καὶ τὸν μέλλοντα α') je te le donne, tu me le donnes z. τ. λ.;

X εὐαρεστώ, contentier, plaire.
 η εὐαρεσθίσια - plaisir, contentement
 εὐαρεσθίζων satisfaisant, agréable
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

β') je le lui rends, tu le lui rends; je ne te le raconte pas; γ') je le leur pardonne; δ') je le lui apporte; ε') je la lui raconterai, je me montre à toi, tu te montres à moi κ. τ. λ.

Θέμα 85.

Ἐπιθυμεῖτε τὸ βιβλίον μου; Ναί, δότε μοί το, ἐὰν εὐαρεστῆσθε. Σᾶς τὸ ἔχει εἴπη ὁ Φρειδερίκος; Ναί, μοί το εἶπε. Ἄν θέλετε νὰ τὸ ἔχητε θὰ σᾶς τὸ δανείσω εὐχαρίστως (avec plaisir). Θὰ συγχωρήσετε εἰς τὸν Κάρολον τοῦτο τὸ σφάλμα; Ναί, θὰ τοῦ τὸ συγχωρήσω. Θέλετε νὰ μὲ διδάξητε γαλλικά (le français); Μάλιστα, θὰ σᾶς τὰ διδάξω. Ἔχετε διδάξη καὶ τὸν ἀδελφόν μου; Ὅχι δὲν τοῦ τὰ ἐδίδαξα. Ὁ κύριος Dubois τοῦ τὰ ἔχει διδάξη. Ποῦ εἶναι τὸ τετράδιόν σου; Δός μοί το. Μὴ τοῦ τὸ δώσης. Τοῦ τὸ εἶχα δώσει, ἀλλὰ δὲν μοί το ἀπέδωκεν.

Διάλογος.

*δωσέτω τοῦτο
restituer*

Que veux-tu?	Je veux le voir.
Qui veux-tu voir?	Mon ami Paul.
Que lui veux-tu?	Je veux lui parler.
Que lui diras-tu?	Je ne te le dirai pas; c'est à lui que je le dirai.
Dis-le-moi, je t'en prie!	Je ne te le dirai pas, cela ne te regarde pas.
Eh bien! ne me le dis pas alors, cela m'est égal.	A moi aussi.

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

2. Δεικτικά ἐπίθετα καὶ δεικτικαὶ άντωνομίαι.

Pronoms démonstratifs [démonstratifs].

§ 1. Δεικτικὰ ἐπίθετα.

Ἐνικός.

Ἀρσενικόν.

Θηλυκόν.

ce (πρὸ συμφώνου) } αὐτός,
cet [set, st] (πρὸ φωνήεντος } τοῦτον
καὶ h ἄφώνου)

cette αὐτή, ταύτην.

Πληθυντικός.

ces (καὶ διὰ τὰ δύο γένη) οὗτοι, αὗται, τούτους, ταύτας.

1. Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα τίθενται πάντοτε μετὰ τὰ οὐσιαστικά.

Ἐπίτομος γαλλικὴ γραμματικὴ.

9

+ ὡ φωνήεν, ἰου φωνήεντος

2. Ἡ γενική καὶ δοτική σχηματίζονται μὲ τὰς προθέσεις de καὶ à· de ce livre, à cette dame.

3. Τὰ δεικτικά ἐπίθετα πρὸς μεγαλειτέραν ἔμφασιν λαμβάνουν τὸ ci (ἐκ τοῦ ici ἐδῶ) καὶ là. Τὰ μόρια ταῦτα τίθενται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, π. γ. ce livre-ci τοῦτο δὲ τὸ βιβλίον (τὸ πλησίον), ce livre-là ἐκεῖνο τὸ βιβλίον (τὸ μακρὰν).

§ 2. Δεικτικὰ ἄντωνυμίας.

α')

Ἑνικός.

Ἀρσενικόν.

Θηλυκόν.

celui ἐκεῖνος, ὁ τοῦ

celle ἐκείνη, ἡ τῆς.

Πληθυντικός.

ceux ἐκεῖνοι, οἱ τοῦ

celles ἐκεῖναι, αἱ τοῦ.

β')

Ἑνικός.

celui-ci οὗτος δὲ (πλησίον)

celle-ci αὕτη (δὲ)

celui-là ἐκεῖνος (ἐκεῖ) (μακρὰν)

celle-là ἐκείνη.

κράν)

Πληθυντικός.

ceux-ci οὗτοι

celles-ci αὗται

ceux-là ἐκεῖνοι

celles-là ἐκεῖναι.

Οὐδέτερον· ce τοῦτο, μὲ τὸ être: c'est τοῦτο εἶναι
ce sont.

ceci τοῦτο.

cela (ça) ἐκεῖνο.

Παρατηρήσεις.

1. Ἡ γενική καὶ δοτική τῶν δεικτικῶν ἄντωνυμιῶν σχηματίζονται διὰ τῶν προθέσεων de καὶ à.

2. Celui qui ἐκεῖνος ὅστις, ὅστις ×
celle qui ἐκείνη ἣτις, ἣτις ×
ceux qui ἐκεῖνοι οἵτινες
celles qui ἐκεῖναι αἵτινες.

3. Ἀντὶ τῆς γενικῆς de cela ἀπαντᾷ πολλάκις τὸ en καὶ ἀντὶ τῆς δοτικῆς τὸ y (ἴδε § 3).

j'en parle = je parle de cela ὁμιλῶ περὶ τούτου.

j'y pense = je pense à cela σκέπτομαι τούτου.

§ 3. Τὰ δύο ἄντωνυμιακὰ ἐπιρρήματα en ἐξ αὐτοῦ ἀπὸ αὐτό, τοῦ ὁποίου, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ y ἐκεῖ, ἐν τούτῳ,

× ^ὁ celui, ^ἡ celle, ^ὁle, ^ἡquel, ^{οἱ}ceux, ^{αἱ}celles.

πρὸς τοῦτο, τίθενται πάντοτε μετὰ τὰς ἐγγλιτικὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας, ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι καὶ τὰ δύο, τότε τίθεται τὸ y πρὸ τοῦ en (il y en a) ὑπάρχουν ἐξ αὐτοῦ.

Αἱ ἐξ ἧς συνδέσεις εἶναι ἐν χρήσει.

α) Πρὸ τοῦ ῥήματος.		β) Μετὰ τὴν καταφατικὴν προστακτικὴν.	
m'en	m'y	— m'en	— l'y
t'en	t'y	— t'en	— nous — y
s'en	s'y	— lui — en	— vous — y
lui en	l'y	— l'en	— leur — y
l'en	nous y	— nous — en	— les — y.
nous en	vous y	— vous — en	
vous en	leur y	— leur — en	
leur en	les y	— les — en	
les en			

Λεξιλόγιον.

Auguste	Αὐγουστος	solide [i]	στερεός
la Pologne	ἡ Πολωνία	un écu	σκούδον
[pɔləɲ]		à son tour	μετὰ τὴν σειράν του
extraordinaire	ἐκτακτός, οὐ-	la pièce	τὸ νόμισμα
le maréchal, le	ὁ πεταλωτής	il a mis en mor-	τὸ ἔκαμε κομ-
maréchal ferrant		ceaux	μάτια
remplacer	ἀντικαθιστᾶν	le service [i]	ἡ ἀπηρεσία
* Partisan	ὁ χειρῶναξ,	le bas [ba]	ἡ περικνημία,
ouvrier	ὁ τεχνίτης		ἡ κάλτσα
il ne vaut rien	δὲν ἀξίζει	le jambon	τὸ χοιρομή-
			ριον.
casser	θραύειν		
étonner	ἐκπλήττειν		

Θέμα 86.

Auguste le Fort était roi de Pologne. Ce prince était d'une force extraordinaire. Un jour il entra chez un maréchal ferrant. Son cheval avait perdu la moitié d'un fer, et le roi demanda au maréchal de remplacer ce fer par un autre. L'artisan apporta plusieurs fers et dit au prince de choisir. Celui-ci ne vaut rien, dit le roi en cassant un fer entre ses doigts. Ces cinq fers-là aussi sont mauvais, continua-t-il et il pensa bien étonner le maréchal en les cassant comme le premier. Celui-ci enfin me semble solide, donnez-le-moi. — Cet écu ne me semble pas bon, dit à son tour le maréchal, lorsque le roi paya son fer. Toutes ces pièces sont

* ὁ χειρῶναξ - οὐρῆς, homme de métier, homme habile.
 * ὁ χειρῶναξ, οὐρῆς, ouvrier, ouvrier.

mauvaises, elles cassent entre les doigts, continua le maréchal, en cassant autant d'écus que le prince avait mis de fers en morceaux. — Essayez ce louis, lui dit alors Auguste. — Oh! ceci, c'est une bonne pièce, répondit l'artisan; à votre service pour une autre fois.

Θέμα 87.

Ἴδου ὁ πῖλός σας καὶ ὁ τοῦ (ἐκεῖνος τοῦ) ἀδελφοῦ σας. Ἴδου τὰ χειρόκτιά μου καὶ τὰ (ἐκεῖνα τοῦ) τῆς μητρός μου. Ἐπλυναν ὅλα τὰ μανδήλια; Νομίζω, ὅτι τὰ ἰδικά σας (les vôtres) εἶναι πλυμένα, ἀλλ' ὄχι (non pas) τὰ τοῦ Καρόλου. Οὗτος ἔχει κάμη τοῦτο ὄχι ἐκεῖνος. Εἶναι (τοῦτο) ἡ ράβδος σας; Ναι, (τοῦτο) εἶναι ἡ ράβδος μου. (Τοῦτο) εἶναι ἡ περικνημῖς σας; Ὁχι, (τοῦτο) εἶναι αἱ τῆς (ἐκεῖνα τῆς) ἀδελφῆς μου Μαρίας. Τοῦτο τὸ βιβλίον εἶναι ἀκριβώτερον ἀπὸ ἐκεῖνο. Ἐκεῖνα αἱ γραφίδες εἶναι καλλίτεροι ἀπὸ ταύτας. Ἴδου χοιρομήριον, θέλετε ἀπὸ αὐτό; Μάλιστα, σᾶς παρακαλῶ, δότε μοι ἓν τεμάχιον ἀπὸ αὐτό. Εἶναι ὁ Λουδοβίκος ἐν τῇ αὐλῇ; Ναι, εἶναι ἐν αὐτῇ. Πηγαίνετε καὶ σεῖς ἐκεῖ; Ὁχι δὲν πηγαίνο ἐκεῖ, μένω ἐδῶ.

Διάλογος.

Quel crayon veux-tu?	Donne-moi ce crayon-ci, pas celui-là.
Quel est cet homme?	Cet homme-ci ou cet homme-là?
Cette place est-elle occupée, monsieur?	Cette place est libre, monsieur; celle-là est occupée, mais celle-ci est libre.
Monsieur n'est pas de ce pays-ci? Y a-t-il des bains dans ce pays-ci?	Non, Monsieur, je suis étranger. Certainement, Monsieur.
Merci de votre renseignement, Monsieur.	Il n'y a pas de quoi, Monsieur.

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΗΕΜΠΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

3. Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνομῖαι καὶ ἐρωτηματικὰ ἐπίθετα. Pronoms interrogatifs [interrogatif] et adjectifs interrogatifs.

§ 1. Τὸ ἐρωτηματικὸν ἐπίθετον τίθεται ὅπως καὶ τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα πάντοτε μὲ τὸ οὐσιαστικόν.

Ἑνικός.

Ἄρσενικόν.

Θηλυκόν.

quel / τίς, ποῖος;   quelle τίς, ὅποια τις;
 [kel] \ τί εἶδους, ὅποῖός τις;

Πληθυντικός.

quels τίνες, ὅποῖοί τινες;   quelles τίνες, ὅποῖαί τινες;

Παρατηρήσεις.

1. Ἡ γενική καὶ δοτική σχηματίζονται μὲ τὴν de καὶ τὴν à.

2. Τὸ ἐρωτηματικὸν ἐπίθετον τίθεται ἢ ἀμέσως πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἢ χωρίζεται αὐτοῦ διὰ τύπου τινός τοῦ être.

Quelle heure est-il? τί ὥρα εἶναι;

Quelle est cette fleur? τί ἄνθος εἶναι τοῦτο;

§ 2. Αἱ ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι.

α') Ὁ. qui [ki]? τίς, ποῖος;   que, quoi [kwa], qu'est ce qui? τί;

Γ. de qui? τίνος, ποίου,   de quoi? περὶ τίνος, ἀπὸ τί;
           περὶ τίνος;

Δ. à qui? τίνι, εἰς ποῖον;   à quoi? εἰς τί;

Α. qui? τίνα, ποῖον;   que, quoi, qu'est-ce que? τί;

Παρατηρήσεις.

1. Τὸ qui καὶ αἱ λοιπαὶ πτώσεις εἶναι ἐν χρήσει μόνον περὶ προσώπων.

2. Τὸ quoi τίθεται εἰς τὴν ὄνομ. καὶ αἰτιατ. ἀνεξαρ-*independen-*
 τήτως, ἄλλοτε μὲν μόνον του, ἄλλοτε δὲ μετὰ τὴν πρόθεσιν *dam m^t*
 avec quoi μὲ τί;

3. Τὸ que τί; (αἰτιατική) τίθεται πάντοτε μὲ τὸ ῥῆμα.
 que cherches-tu? τί ζητεῖς; τῆς ὀνομαστικῆς γίνεται χρῆσις
 πρὸ τοῦ ῥήματος qu'est-ce qui? τί; qu'est-ce qui arriva?
 τί συνέβη;

Ἑνικός.

Ἄρσενικόν.

Θηλυκόν.

β') Ὁ. lequel? τίς (ἀπό);   laquelle? τίς (ἀπό, ἐκ);

Γ. duquel?   de laquelle?

Δ. auquel?   à laquelle?

Α. lequel?   laquelle?

Ἀρσενικόν.

Πληθυντικός.

Θηλυκόν.

- Ο. lesquels? τίνες (ἀπό, ἐκ); lesquelles? τίνες, ποῖαι
(ἀπό, ἐκ);
Γ. desquels? desquelles?
Δ. auxquels? auxquelles?
Α. lesquels? lesquelles?

Παρατήρησις.

Τὸ lequel κ. τ. λ. τίθεται ὅταν πρόκειται νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ πολλῶν καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἀκολουθῆ ἢ νὰ ὑπονοῆται γενικὴ πτώσις.

Lequel de ces élèves est paresseux?

Τίς ἐκ τούτων τῶν μαθητῶν εἶναι ὀκνηρός;

Un de ces élèves est paresseux; lequel?

Εἷς ἐκ τούτων τῶν μαθητῶν εἶναι ὀκνηρός· τίς;

Λεξιλόγιον.

Frédéric	ὁ Φρειδερίκος	apprendre par	ἀποστηθίζειν
la coutume	ἡ συνήθεια	cœur	
toutes les fois que	ὅσάκις	on prit	ἔλαβον
il apercevait (πρτκ.	παρετήρει:	la question	ἡ ἐρώτησις
τοῦ apercevoir)		adresser	ἀπευθύνειν
nouveau, θηλ.	νέος, καινούρ-	douter	ἀμφιβάλλειν
nouvelle	γος, -α	au moins	τοῦλάχιστον
parmi	μεταξὺ	on apprit	ἔμαθον
la garde	ἡ φυλακή, ἡ	malheureusement	δυστυχῶς
<i>garde</i>	φρουρά	intervertir (ὅπως	περιστρέφειν,
les gardes du	ἡ σωματοφυ-	τὸ finir)	ἀνατρέπειν
<i>cœur</i>	λακή, ἡ	un ordre	διαταγή
	φρουρά	surpris X	ἐκπληρηγ-
le garde	ὁ φύλαξ		μένος
un âge	ἡλικία	Sire	Μεγαλειότητα
la solde	ὁ μισθός, ἡ	fou	τρελός
<i>payement</i>	πληρωμή	prenant	λαμβάνων,
un habillement	ἐνδυμασία		κρατῶν
[ij]		imperturbable #	ἀταράχος
entendre	ἀκούειν, ἐννοεῖν	ment	
la compagnie	ἡ συντροφία,	l'un et l'autre	ἀμφότεροι
	ἑταιρεία	de plus en plus	ἐπὶ μᾶλλον καὶ
x admettre	παραδέχεσθαι		μᾶλλον
le capitaine	ὁ λοχαγός	if fit (ἀόρ. τοῦ	ἔκαμε
savez	γνωρίζετε	faire)	
je ferais	θά ἔκαμνον	épuiser	ἐξαντλεῖν
tout (ἐπίρ.)	κατά — (μὲ	la provision	ἢ προμήθεια
	ἐπίθετον)	opposer #	ἀντιθέτειν
vous pouviez	ἠδύνασθε	le mutisme	ἢ ἀλαλία,
le cœur [kœr]	ἡ καρδιά		βωβότης

x δέχομαι - λεινοῦ, admettre

x εκτοῦλλω - frapper d'étonnement

εκπληροῦμαι

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

complet, -ète	τέλειος, -α	puisque	ἐπειδὴ, ἀφοῦ
	πλήρης	la difficulté	ἡ δυσκολία
il comprenait	ἐνόησε	la réponse	ἡ ἀπάντησις
une énigme	αἴνιγμα	marié, -e	νομφευμένος, -η, ἕγγαμος.
[<i>enigm</i>]			
la solution	ἡ λύσις		

Θέμα 88.

Frédéric le Grand avait coutume, toutes les fois qu'il apercevait une nouvelle figure parmi ses gardes, d'adresser ces trois questions à ce soldat: «Quel âge avez-vous? — Depuis combien de temps êtes-vous à (ἐν) mon service? — Votre solde et votre habillement vous sont-ils donnés comme vous le désirez?»

Un jeune Français qui n'entendait pas l'allemand désirait entrer dans la compagnie des gardes. «Comment me serait-il possible de vous admettre», lui dit le capitaine, «puisque vous ne savez pas un mot d'allemand?» — «Pourquoi», lui demanda le jeune homme, «ne ferais-je pas mon service tout aussi bien qu'un autre?» — «Je n'en doute pas, mais il y a une autre difficulté: les trois questions du roi», dit le capitaine: «Si au moins vous pouviez apprendre par cœur les réponses!» — «N'est-ce que cela?» répondit le Français. On le prit et on lui apprit ses réponses. Un jour enfin Frédéric arriva. Malheureusement le roi intervertit l'ordre des questions. «Combien y a-t-il de temps que vous êtes à mon service?» demanda-t-il. — «Vingt et un ans», répondit le jeune garde. Surpris de cette réponse, le roi continua: «Quel est alors votre âge?» — «Un an, Sire.» — «Est-ce vous qui êtes fou ou moi?» Le soldat, prenant cela pour la troisième question, répondit imperturbablement: «L'un et l'autre, Sire.»

Frédéric, de plus en plus étonné, fit encore quelques questions, auxquelles le soldat, ayant épuisé sa provision d'allemand, opposa un mutisme complet. Enfin il dit en (εἰς) français qu'il ne comprenait pas l'allemand, et l'énigme trouva sa solution.

Θέμα 89.

Σχημάτισον προτάσεις κατὰ τὸ: voilà trois plumes; laquelle est la meilleure?

Θέμα 90.

Ποῖος ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας εἶναι ἀσθενής, ὁ Κάρολος
 ἢ ὁ Λουδοβίκος; Ὁ Λουδοβίκος ἦτο ἀσθενής, ἀλλὰ τώρα
 δὲν εἶναι πλέον ἀσθενής. Ποία ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας εἶναι
 νυμφευμένη (ἔγγαμος), ἡ πρεσβυτέρα ἢ ἡ νεωτέρα; Ἡ
 πρεσβυτέρα ἀδελφή μου Ἰουλία εἶναι ἔγγαμος. Ποῖοι ἐκ
 τῶν μαθητῶν σας εἶναι οἱ ἐπιμελέστατοι; Εἶναι (ce sont)
 ὁ Ἐρρίκος καὶ ὁ Ροβέρτος. Ἴδου δύο κονδυλομάχαιρα,
 ποῖον θέλετε; Δότε μοι τὸ μικρότατον, εἶναι τὸ ωραιό-
 τατον. Τίς μὲ ἐζήτησε; Ὁ Κάρολος σᾶς ἐζήτησε. Τίς
 εἶναι ἐκεῖ; Εἶναι ὁ γραμματοκομιστής; σᾶς φέρει μίαν ἐπι-
 στολήν. Εἰς τίνα δίδετε ταύτην; Τὴν δίδω εἰς τὸν θεῖόν
 μου. Τίνα ζητεῖτε; Ζητῶ τὸν ἀδελφόν μου Ροβέρτον,
 ἀλλὰ δὲν τὸν εὐρίσκω. Τί ζητεῖτε; Ζητῶ τὴν ῥάβδον μου.
 Δὲν εἶναι (αὐτὴ) ἐν τῷ δωματίῳ σας; Ὅχι δὲν εἶναι ἐκεῖ
 (n'y . . .). Περί τίνος ὁμιλοῦν; Ὅμιλοῦν περὶ τοῦ καιροῦ.

Διάλογος.

Que cherchez-vous?	Je cherche mon mouchoir.
Voilà trois mouchoirs; lequel est le tien?	Ce mouchoir-ci est à moi.
Qui cherchez-vous?	Je cherche mon ami Charles.
De qui parlez-vous?	Je parle de mon cousin.
A qui pensez-vous?	Je pense à toi.
Qu'est-ce que c'est?	C'est mon cahier de français.
Auquel de tes professeurs don-neras-tu ce cahier?	Je le donnerai à Monsieur Armand.

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

4. Κτητικά επίθετα καὶ κτητικά ἄντωνομῖαι.

Pronoms possessifs et adjectifs possessifs [posesifs].

§ 1. Τὰ κτητικά επίθετα, τὰ ὅποια εἶναι πάντοτε μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, εἶναι τὰ ἐξῆς:

Εἰς κτήτωρ. *κοινοῦ.*

Ἐνικόσ. Πληθυντικόσ.

Ἄρσενικόν. Θηλυκόν.

1. πρόσ.	mon [mɔ̃] μου,	ma [ma] μου,	mes [me, me] μου,
	ιδικός μου	ιδική μου	ιδικοί μου, ιδι- καί μου
2. »	ton σου, ιδικός σου	ta σου, ιδική σου	tes σου, ιδικοί σου, ιδικά σου
3. »	son του, ιδικός του	sa του, ιδική του	ses του, ιδικοί του, ιδικά του.

ὁ ἰδικός   ἡ ἰδική   τὸ ἰδικό
 ὁ δικός   ἡ δική   τὸ δικό

Πολλοὶ κτητόρες.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ἄρσενικόν καὶ θηλυκόν.

1. πρόσ.	notre [no:tr]	μας, ιδικός	nos [no]	μας, ιδικοί
		μας, ιδική		μας
2. »	votre	σας, ιδικός	vos	σας, ιδικοί
		σας, ιδική		σας
3. »	leur [læ:r]	των, ιδικός	leurs	των, ιδικοί
		των, ιδική		των.

Παρατηρήσεις.

1. Ἡ γενική καὶ δοτική σχηματίζονται μὲ τὴν de καὶ à.

2. Ἄγτι τοῦ ma, ta, sa θέτομεν mon, ton, son, ὅταν αὐτὰ εὐρίσκονται πρὸ οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπιθέτου ἀρχίζοντος ἀπὸ φωνῆεν.

Mon autre fille ἢ ἄλλη μου θυγάτηρ.

§ 2. Αἱ κτητικαὶ άντωνυμίες αἵτινες εἶναι πάντοτε μὲ τὸ ἄρθρον εἶναι αἱ ἐξῆς.

Ἐνικός.

Ἄρσ.

Θηλ.

1. πρόσ.	le mien	la mienne	ὁ ἐμός, ἡ ἐμή, τὸ ἐμόν (ὁ ιδικός μου κ. τ. λ.)
	[mjē]	[mjen]	
2. »	le tien	la tienne	ὁ σός, ἡ σή, τὸ σόν (ὁ ιδικός σου κ. τ. λ.)
3. »	le sien	la sienne	ὁ ιδικός του, ἡ ιδική του, τὸ ιδικόν του.
1. πρόσ.	le nôtre	la nôtre	ὁ ἡμέτερος, ἡ ἡμετέρα, τὸ ἡμέτερον (ὁ ιδικός μας κ. τ. λ.)
	[no:tr]		
2. »	le vôtre	la vôtre	ὁ ὑμέτερος, ἡ ὑμετέρα, τὸ ὑμέτερον (ὁ ιδικός σας κ. τ. λ.)
3. »	le leur	la leur	ὁ ιδικός του, ἡ ιδική του, τὸ ιδικόν του.
	[læ:r]		

Πληθυντικός.

Ἄρσενικόν.

Θηλυκόν.

les miens	les miennes
les tiens	les tiennes
les siens	les siennes.
les nôtres	les nôtres
les vôtres	les vôtres
les leurs	les leurs.

+ { η κλησις ποσειδωνος, acquisition κ.ρ.
 κλησις, η, ον - Γραμμ. possessif κ. κλησις
 138 Μάθημα 36. ανοι, ποσειδωνος
 ο κλησις, ποσειδωνος, proprietative

Σημ. Αί κτητικά άντωνυμια τίθενται πάντοτε, όταν δέν ύπάρχη τó ούσιαστικόν, ένφ τά κτητικά επίθετα πάντοτε μέ τó ούσιαστικόν, π. χ. mon livre et le tien τó βιβλίον μου καί τó ιδικόν σου.

Είς τó mon livre θέτομεν τó κτητικόν επίθετον (διότι ύπάρχει τó ούσιαστικόν), είς le tien θέτομεν τήν κτητικήν άντωνυμιαν (διότι δέν ύπάρχει ούσιαστικόν). Η αύτή διαφορά παρατηρείται καί είς τás δεικτικάς, έρωτηματικάς κ. τ. λ. άντωνυμιας καί τά δεικτικά, έρωτηματικά κ. τ. λ. επίθετα.

Παρατηρήσεις.

1. Η γενική καί δοτική σχηματίζονται διά τών de καί à le mien, du mien, au mien, la mienne, de la mienne, à la mienne, les miens, des miens, aux miens κ. τ. λ.

2. Πολλά κτητικά επίθετα δέν δύνανται νά τεθώσι πρό τού αύτου ούσιαστικού· διό είς τó β') καί τó γ') μεταχειριζόμεθα κτητικάς άντωνυμιας παραλειπομένου τού ούσιαστικού, π. χ.

J'ai apporté mon cahier, le tien et le sien.

"Έφερα τó τετράδιόν μου, τó ιδικόν σου καί τó ιδικόν του.

Λεξιλόγιον. *improver*

Un habitant	κάτοικος	frapper une ville	επιβάλλειν
ennemi [enmi]	έχθρός	d'une contri-	φόρον είς
offrir	προσφέρειν	bution	τινα πόλιν
le maréchal	στρατηγός	suivre	άκολουθείν
pour que	ίνα, διά νά	je puis	δύναμαι
ne . . . point	δέν . . . ποσώς	accepter [aksepte]	παραδέχεσθαι
il fit (πρτκ. ύποτακ.	νά κάμη	le foulard [ar]	τó μεταξωτόν,
του faire)			λεπτόν ύφα-
passer [a]	περνάν		σμα, τó φου-
le territoire, <i>etat</i>	ή χώρα, ή		λάριον
	επικράτεια	laver	πλύνειν
il frappât (πρτκ. κτυπάν		je crois	πιστεύω
ύποτακ. του frap-		le gant	τó χειρόκιον,
per)			τó γάντι
la contribution	ή συνεισφορά,	en effet [efe]	πράγματι
<i>impot</i>	ó φόρος	propre	κύριος.
vous connaissez	γνωρίζετε		

Θέμα 91.

Les habitants d'une ville ennemie offrirent une forte somme au maréchal de Turenne pour qu'il ne fit point

χ έπικρατώ, dominen -τέγειν. Στρατ. commander.

δ συνεισφέρω. fournir sa part - contributeur

η είσοδος η οποία οφείθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

η μέλαζα κ. τó μέλαζι - soie. # τó ύφανμα, étoffe
 μέλαζος, η, ον. de soie, φορέω. *soie, tissu*
 μέλαζωτός, η, ον - de soie - foulard

passer son armée sur leur territoire et pour qu'il ne frappât pas leur ville d'une contribution. Turenne leur répondit: «Votre ville n'est pas sur la route que j'ai à suivre avec mes soldats, ainsi je ne puis accepter votre argent».

Θέμα 92.

Quels crayons avez-vous? J'ai le mien, et Charles a le sien. Quels foulards a-t-on lavés? On a lavé les miens et les tiens. Avez-vous vu ma casquette? Je n'ai pas vu la vôtre, mais j'ai vu celle de Georges; peut-être a-t-il pris la vôtre et laissé la sienne ici. Je crois que ma sœur ainée est du même âge que la vôtre. Quel âge a la vôtre? La mienne a quinze ans. Eh bien! alors elles ne sont pas du même âge, car la mienne a douze ans. Vos roses sont belles, mais les nôtres sont encore plus belles. Où sont vos cahiers? Voici le mien et le sien; Charles, où est le vôtre? Je l'ai donné au professeur.

Θέμα 93.

Κλῆνον· α') τὸν ἐνεστῶτα, τὸν παρατατικόν, τὸν ἀόριστον καὶ μέλλοντα τοῦ avoir μετὰ διάφορα ἀντικείμενα· π. χ. J'ai ma montre, tu as la tienne; j'avais ma plume, tu avais la tienne κ. τ. λ., β') τοὺς χρόνους ἑνὸς ὁμολοῦ ῥήματος α'), β') καὶ γ') συζυγίας ὡς chercher, finir, servir, vendre (je cherche ma casquette, je finis mon travail, je sers ma patrie, je vends mon jardin κ. τ. λ.).

Θέμα 94.

Εἶναι (τοῦτο) ὁ κῆπός σας, κύριε; Ναί, εἶναι ὁ ἰδικός μου. Εἶναι (τοῦτο) ἡ οἰκία σας; "Οχι, δὲν εἶναι ἡ ἰδική μου, εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ μου· ἡ ἰδική μου εἶναι εἰς ἄλλην ὁδόν. Εἶναι (τοῦτο) τὰ χειρόκτιά σας; "Οχι, δὲν εἶναι τὰ ἰδικά μου· εἶναι τὰ ἰδικά σας. Δὲν γνωρίζετε τὰ ἰδικά σας (vos propres) χειρόκτια; Πράγματι, ἔχετε δίκαιον· (τοῦτο) εἶναι τὰ ἰδικά μου. Παιδιά μου, ἔχετε τὰς γραφίδας σας. Ἐγὼ ἔχω τὰς ἰδικάς μου, ὁ Κάρλος ἔχει τὰς ἰδικάς του· ἀλλὰ ἡ Λουίζα δὲν ἔχει τὰς ἰδικάς της. Ἐχουν οἱ κύριοι οὗτοι τοὺς ἰδικούς των ἵππους; Ναί, ἔχομεν τοὺς ἰδικούς μας καὶ οὗτοι οἱ κύριοι ἔχουν τοὺς ἰδικούς των. Ἰωάννη, δὲν ἔλαβες τὸ μαλυβδοκόνδυλόν μου; "Οχι, ἐγὼ δὲν ἔλαβον τὸ ἰδικόν σας, ἔχω τὸ ἰδικόν μου.

Διάλογος.

A votre santé, Monsieur!	A la vôtre, Monsieur!
A qui est ce verre?	C'est le mien.
Est-ce là ton crayon?	Oui, Monsieur, c'est le mien.
Mes parents vont bien, comment se portent les tiens?	Les miens se portent très bien, merci.
Voilà deux chapeaux pareils, lequel est le vôtre?	Voici le mien, voilà le vôtre.

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

5. Αναφορικοί ἀντωνομίας. Pronoms relatifs.

Ἐνικὸς καὶ Πληθυντικὸς.

Ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν.

- § 1. Ὀν. qui ὅστις, ἥτις, ὅ,τι, ὁ ὅποιος, ἡ ὅποια, τὸ ὅποιον, οἱ ὅποιοι, αἱ ὅποια, τὰ ὅποια
 Γεν. dont [dɔ̃] τοῦ ὁποίου, τῆς ὁποίας, περὶ τοῦ ὁποίου κ. τ. λ., τῶν ὁποίων
 de qui (περὶ προσώπων)
 Δοτ. à qui εἰς τὸν ὁποῖον, τὴν ὁποῖαν, εἰς τοὺς ὁποίους, τὰς ὁποίας
 Αἰτ. que τὸν ὁποῖον, τὴν ὁποῖαν, τοὺς ὁποίους, -ας, -α.

Παρατηρήσεις.

1. Τὸ qui εἶναι ὀνομαστικῆς πτώσεως καὶ τίθεται καὶ διὰ τὰ δύο γένη καὶ διὰ τὸν ἐνικὸν καὶ διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν.

2. Ἀντὶ τοῦ de qui μεταχειρίζονται τὸ dont, π. χ. Paris, dont nous avons vu les belles rues, est situé sur la Seine.

Οἱ Παρίσιοι, τῶν ὁποίων εἶδομεν τὰς ὀμορφὰς ὁδοὺς, κ κεῖται ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα.

3. Τὸ de qui καὶ τὸ à qui εἶναι ἐν χρήσει μόνον περὶ προσώπων.

Ἐνικὸς.

Πληθυντικὸς.

§ 2.	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.
Ὀν.	lequel ὁ ὅποιος, ὅστις	laquelle ἡ ὅποια, ἥτις	lesquels οἱ ὅποιοι	lesquelles αἱ ὅποια
Γεν.	duquel	de laquelle	desquels	desquelles
Δοτ.	auquel	à laquelle	auxquels	auxquelles
Αἰτ.	lequel	laquelle	lesquels	lesquelles.

x κεῖται, se trouve - être situé.

στῶανω, ὄντιον, μέτρον ἐν πρῶτῳ εὐλατεῖ
ἐκρήγνυμαι - ἀπὸ τῆς
δ' ἀκρῆκλῆρ, ἐκρήγνυμι
 Α: ἀκρονόμιαι.
 Παρατηρήσεις.

1. Το lequel, laquelle κ. τ. λ. τίθεται μετὰ τὰς προθέσεις, ἐν ᾧ τὸ qui οὐδέποτε.

Voilà la plume avec laquelle j'ai écrit.

Ἴδου ἡ γραφὴ μετὰ τὴν ὁποίαν ἔγραψα.

+ *Clairément*
des cornes
reconnaitre

2. Ὄταν θέλωμεν νὰ διακρίνωμεν σαφῶς τὸ γένος, μεταχειριζόμεθα ὡσαύτως τὸ lequel κ. τ. λ. ἀντὶ τοῦ qui κ. τ. λ.

Le frère de ma tante, lequel demeure à Genève, est arrivé hier.

Ὁ ἀδελφὸς τῆς θείας μου, ὅστις διαμένει ἐν Γενεύῃ, ἔφθασε χθές. (Ἀν' ἐθέτομεν τὸ qui δὲν θὰ ἤξεύρομεν εἰς ποῖον ἀναφέρεται, εἰς τὸν frère ἢ εἰς τὴν tante.)

Le frère de ma tante laquelle demeure à Paris, est parti hier.

Ὁ ἀδελφὸς τῆς θείας μου, ἣτις διαμένει ἐν Παρισίοις, ἀνεχώρησε χθές.

Λεξιλόγιον.

ἀίωπα, ἑμφορὰ

Pendant [pā]	κατὰ — (χρόν.) διαρκούντος τοῦ, τῆς	lancer éclater	ἐκσφενδαρίζειν ἐκρήγνυσθαι, σπάνειν
X le siège demander quel- qu'un	ἡ πολιορκία ἔρωτᾶν τινα, ζητεῖν ἀπό τινος	le pas [pa] il couvre-(couvrir) ainsi que le papier il écrivait en riant	τὸ βῆμα σκεπάζει ὡς καὶ ὁ χάρτης ἔγραφε γελοῶν (γελοῶν- τας)
l'écriture	ἡ γραφὴ, τὸ γράψιμον	le sable [a] sécher fixer [fikse] le regard [lɔrgar] calme	ἡ ἄμμος ξηραίνειν προσηλώνειν τὸ βλέμμα ἡσυχος, γαλή- νιος
sortir	ἐξέρχασθαι	ne — pas même tresailir	οὐδ' ἀπαξ ἀναπηδᾶν, τρέμειν
le rang [rā]	ἡ σειρά, ἡ τάξις	le trait [tre] maître	τὸ γνώρισμα, τὰ χαρα- κτηριστικά
il reconnu (ἀορ.) τοῦ reconnaître	ἀνεγνώρισε	l'intrépidité	τὸ ἀτρόμητον, ἡ ἀφοβία
le sergent [zā]	ὁ λοχίας	décider	ἀποφασίζειν
la bravoure	ἡ ἀνδρεία	la fortune	ἡ τύχη
appuyer	στηρίζειν	le ruban	ἡ ταινία
l'épaulement [mā]	τὸ πρόχωμα, ὁ προμαχών (μέχρις τοῦ στήθους)		
X la batterie [batri]	τηλεβολοστο- χία		
à peine	μόλις		
terminer	περατώνειν		
la bombe	ἡ βόμβα, ἡ ὄβρις		

ὁ δλοίχος, range, file.
aligner
κατὰ δλοίχον, en ligne
κατὰ δλοίχον, en file
ὁ ἕλεβας, canonier.
ὁ ἕλεβας, coup de canon
ὁ ἕλεβας = κανόνι

ἐμπροσθεν, bastion
 X *ὡπορκῶ, ἀσπίδα*
ὡπορκῶν ἄσπιδος, ἀσπίδα
 X *ὡπορκῶν*

X *ὡπορκῶ, combattre pour*
defendre.
 X *ὡπορκῶ, terminer*

retrouver	ἀνευρίσκω	je sais	γνωρίζω
entrer	εἰσέρχεσθαι	l'écurie	ὁ σταδλός
le matin	τὸ πρωῖ	amener [amne]	ἄγειν, προσά- γειν, φέρειν
mort, -e	νεκρός, -ά	la voisine	ἡ γειτόνισσα.
le sucre	ἡ σάκχαρις		
la livre	ἡ λίτρα		

Θέμα 95.

Un jour, pendant le siège de Toulon, Bonaparte demanda quelqu'un qui eût une belle écriture; Junot sortit des rangs et se présenta. Bonaparte le reconnut pour un sergent dont il avait déjà remarqué la bravoure. Junot s'appuya pour écrire sur l'épaule de la batterie. À peine avait-il terminé sa lettre qu'une bombe, lancée par les Anglais, éclate à dix pas et le couvre de terre, ainsi que le papier sur lequel il écrivait. «Bon», dit en riant Junot, «voilà du sable pour sécher l'encre.» Bonaparte fixa son regard sur le jeune sergent; il était calme et n'avait pas même tressailli. Ce trait d'intrépidité décida de sa fortune.

Θέμα 96.

Voici l'homme qui a apporté la lettre. Où est la femme qui vend des cerises? La voilà, je l'appellerai. Louise a perdu le ruban que vous lui avez donné. Voici le ruban que Mademoiselle Louise a perdu; je l'ai retrouvé. Quel est l'élève à qui vous avez prêté votre livre? Le voilà sur le dernier banc; je crois qu'il s'appelle Émile. Est-ce la maison que vous avez achetée? Oui, Monsieur. Comment la trouvez-vous? Je la trouve très belle. Où est le livre que vous avez reçu ce matin? Je l'ai donné à ma tante. J'ai trouvé la porte par laquelle vous êtes entré. Faites (κάμνετε) ce qu'il vous dit. Voici tout ce qu'on a trouvé. La sœur de mon ami, lequel arrivera demain, est très aimable.

Θέμα 97.

Σχημάτισον προτάσεις κατά τὴν ἐξῆς πρότασιν· Paris, dont j'ai vu les belles rues, est la capitale de la France
κ. τ. λ.

Θέμα 98.

Ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἔχασε τὰ χρήματά του, εἶναι (εἷς)
"Αγγλος. Τὰ δύο παιδιά, τὰ ὅποια ἦσαν ἀσθενῆ, ἀπέθανον

(sont morts). Ἴδου ἡ σάκχαρις, τὴν ὁποίαν ἠγόρασες. Πόση εἶναι; εἶναι (ce) δέκα πέντε λίτραι. Ποῦ εἶναι ὁ ἵππος, τὸν ὁποῖον ἐφέρατε ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν; Εἶναι ἐν τῷ σταύλῳ· θὰ σᾶς τὸν δείξω· εἶναι πολὺ ὠραῖος, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀκριβός. Ἡ πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικοῦμεν, εἶναι πολὺ μεγάλη. Ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον σήμερον τὸ πρῶτ' παρ' ὑμῖν (chez) εἶδον, εἶναι πολὺ πλούσιος. Ὁ μικρὸς παῖς, τοῦ ὁποῖου ὁ πατήρ ἀπέθανε, κατοικεῖ τώρα παρ' ἡμῖν. Ταῦτα εἶναι ὅλα, τὰ ὁποῖα γνωρίζω (ce que). Ὁ υἱὸς τῆς γειτονίσσης μου, ὅστις εἶναι εἰς Βερολίνον, μοὶ ἔγραψε ταύτην τὴν ἐπιστολήν.

Διάλογος.

Quel est ce monsieur?	C'est le peintre dont tu as vu le fils hier soir.
A quelle heure déjeune-t-on en France?	En France, on déjeune entre onze heures et une heure.
A quelle heure dine-t-on?	On dine entre six et huit heures.
De quoi se compose ordinairement un déjeuner ou un dîner?	On a un potage, une entrée ou un poisson, un rôti, un légume, un dessert et une demi-bouteille de vin.
Où trouve-t-on la liste des plats?	On la trouve sur la carte du jour.

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΩΘΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

6. Αἱ ἀόριστοι ἀντωνυμίαι καὶ τὰ ἀόριστα ἐπίθετα.

Pronoms et adjectifs indéfinis [ēdefini].

1. Τὰ ἀόριστα ἐπίθετα εἶναι τὰ ἑξῆς·
 chaque [ʃak] (ἀρσ. καὶ θηλ.) ἕκαστος, -η
 quelque (ἀρσ. καὶ θηλ.) τις, τι
 quelques (ἀρσ. καὶ θηλ.) τινές
 divers, diverses [diver, -ers] } διάφοροι.
 différents, différentes
2. Αἱ ἀόριστοι ἀντωνυμίαι εἶναι αἱ ἑξῆς·
 chacun [ʃakā], chacune ἕκαστος, ἐκάστη
 quelqu'un, quelqu'une τις, κάποιος, -α
 quelques uns, quelques unes τινές μερικοί, τινές
 μερικά
 on, l'on τις
 quelque chose κάτι τι
 rien [rjē] (λατ. rem, ἐν πράγματι) τίποτε, οὐδέν
 personne οὐδεὶς, κανεὶς

ε *byef*
υποκειμενος
αντικειμενος
ne
 υποκμ. personne — ne
 αντικμ. ne — personne
 υποκμ. rien — ne, αντικμ. ne — rien.

3. Τα επόμενα είναι και επίθετα και αντωνυμίες και δύνανται να τεθῶσι και μετά ουσιαστικού και ἄνευ αὐτοῦ·

aucun [o:kœ] — aucune	} οὐδείς, οὐδεμία
υποκμ. aucun — ne αντικμ. ne — aucun	
nul — ne, nulle — ne	οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν
certain, certaine τις, κάποιος, -α	
plusieurs [plyzjœr] πολλοί, κάμποσοι	
tout [tu], toute πᾶς, πᾶσα, πάν	
tous [tu:s], toutes πάντες, πᾶσαι, παντα.	
autre [otr] ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο	
autres ἄλλοι, ἄλλαι, ἄλλα	
tel, telle τοιοῦτος, τοιαύτη	
le même, la même ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, ὁ ἴδιος, ἡ ἴδια	
les mêmes οἱ αὐτοί, αἱ αὐταί.	

Παρατηρήσεις.

1. Τὸ tout και chaque (chacun αντωνυμία) ἔχουν τὴν ἐξῆς διαφορὰν. Τὸ μὲν tout σημαίνει τὸ ὅλον γένος, ἐνῶ τὸ chaque (chacun) σημαίνει ἐν μόνον μέλος τοῦ ὅλου, π. χ.·

Tout homme a des passions, chaque homme a sa passion dominante.

Πᾶς ἄνθρωπος (γενικῶς) ἔχει πάθη, ἕκαστος (ξεχωριστά) ἔχει τὸ κυριαρχοῦν αὐτὸν πάθος.

2. Τὸ tout, toute κ. τ. λ. ἐὰν ἔχη κατόπιν τοῦ ἄρθρου ἢ κτητικὸν ἢ δεικτικὸν ἐπίθετον σημαίνει ὅλος, ὁλόκληρος, π. χ.·

Toute la ville parle de cette histoire.

Ἐξῆς *ὁλόκληρος, ον*
 Ὁλόκληρος ἢ πόλις ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἱστορίας ταύτης.

Il a perdu toute sa fortune.

Ἐχασε ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του κ. τ. λ.

Ἐὰν τὸ κατόπιν τοῦ tout οὐσιαστικὸν ἢ ἐπίθετον δὲν ἔχη ἄρθρον, τότε τὸ tout σημαίνει ἕκαστος· Toute ville a son maire ἕκαστη πόλις ἔχει τὸν δήμαρχόν της.

3. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ σχηματίζεται διὰ τῆς de και à. Tout le jardin, de tout le jardin, à tout le jardin, toute la maison, de toute la maison, à toute la maison. Ὡσαύτως και εἰς τὸν πληθυντικόν.

4. Personne (ύποκμ.) — ne, ne — personne, όταν τὸ personne εἶναι ύποκείμενον τίθεται πρὸ τοῦ ῥήματος, όταν εἶναι ἀντικείμενον μετὰ τὸ ῥήμα, ἐπίσης καὶ τὸ rien — ne (ύποκμ.), ne — rien (ἀντικμ.).

Personne ne me cherche κανεὶς δὲν μὲ ζητεῖ.

Je ne cherche personne δὲν ζητῶ κανένα.

Rien n'est arrivé οὐδὲν συνέβη.

Je ne trouve rien δὲν εὐρίσκω τίποτε.

Λεξιλόγιον.

Joli, -e	εὐμορφος, -η	le drap [dra]	τὸ ἐριούχον
un habit	ἐνδύμα	vert, -e	πράσινος, -η
tendre [ã]	τροφερὸς	une odeur [oda:r]	ὀσμή ἢ
X couvert, -e	ἐσκευασμένος, -η	le temps	ὁ καιρὸς, ὁ
* parfumer	ἀρωματίζειν, εὐωδιαρίζειν	il devient [εjẽ]	χρόνος
le bouquet [ke]	ἡ ἀνθοδέσμη	ils font	γίνεται
le nid	ἡ φωλεά	le chant	κάμνον
la fleur [æ]	τὸ ἄνθος	cueillez [kæje]	τὸ ἄσμα
il y en a	ὕπάρχει, -ουν ἐξ αὐτῶν	aimer [ε, e]	συλλέξατε
la couleur	τὸ χρῶμα	bien	ἀγαπᾶν
on prend	λαμβάνουν (λαμβάνει τις)	poli, -e [o]	πολύ
frais	νωπὸς, φρέσκος	envers	ἐθγενής
fraiche	νωπή	mécontent	πρὸς
quitter	ἀφίνειν	une élève	ἀσθηρεστη- μένος
		une écolière	μαθητρια
		nuisible	βλαβερός.

Θέμα 99.

Le mois de mai est le plus joli mois de l'année. C'est le mois des fleurs; il y en a de toutes couleurs. Il ne fait plus froid. On prend des habits plus légers; on quitte les habits de drap.

Au mois de mai, nous allons souvent dans les champs; nous allons aussi dans les bois.

Les arbres sont verts; leurs feuilles sont tendres.

Ils sont couverts de fleurs. L'odeur des fleurs parfume l'air.

Nous aurons beaucoup de fruits, si le temps ne devient pas mauvais.

Les oiseaux font leurs nids. L'air est rempli de leur chant.

Cueillez quelques jolies fleurs; donnez-les à votre maman, elle aime les fleurs.

Ἐπίτομος γαλλικῆ γραμματικῆ.

10

ἀρωματίζω, παρφυμαί - τὸ ἀρωμα, ὀσμων, παρφυμ
 ἀρωματικός, ἢ, ὄσ παρφυμέ
 εὐωδιαρίσθηκα ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς. παρφυμ

Ma sœur aura aussi un bouquet. Les jeunes filles aiment bien les fleurs.

Θέμα 100.

Είναι τις δυστυχής, εάν είναι δυσηρεστημένος. Ἐκ τῶν μαθητῶν μού τινες είναι ὀκνηροί· οἱ πλεῖστοι είναι ἐπιμελεῖς. Ἔστε εὐγενεῖς πρὸς πάντας. Πᾶς τις δὲν δύναται νὰ ἦναι εὐτυχής. Οἱ μὲν ἐργάζονται (les uns), οἱ δὲ (les autres) παίζου· πάντες είναι εὐτυχεῖς. Γνωρίζετε ἕλας αὐτὰς τὰς κυρίας; Δὲν τὰς γνωρίζω ἕλας· ἀλλὰ γνωρίζω μερικὰς ἐξ (entre) αὐτῶν· τινὲς είναι μαθήτριά μου. Οὐδεὶς είναι ἄνευ ἐλαττώματος. Δὲν γνωρίζω κατένενα ἐν ταύτῃ τῇ οἰκίᾳ. Τὰ περισσότερα ζῶα είναι ὀφέλιμα· μερικὰ είναι βλαβερὰ. Ταῦτα τὰ δύο κοράσια ἀγαποῦν ἀλλήλα (l'une l'autre). Εὐρέτε τι; Εὐρόν τι (κάτι τι). Οὐδὲν ἔχω χάσι.

Διάλογος.

Quel est le plus joli mois de l'année?
Comment l'appelle-t-on?
Quels habits prenons-nous?
Où allons-nous souvent au mois de mai?
Comment sont les arbres?
De quoi sont-ils couverts?
Que font les oiseaux?
Que fait-on des fleurs?

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Παθητική φωνή. Voix passive [voix passive].

Ἡ παθητική φωνή ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ σχηματίζεται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, π. χ. je suis aimé ἀγαπῶμαι (εἶμαι ἡγαπημένος).

Ἄπλοῖ χρόνοι.

Être loué ἐπαινεῖσθαι. X

Indicatif. Ὅριστική.

Présent. Ἐνεστώς.

Je suis loué, -e ἐπαινοῦμαι
tu es loué, -e ἐπαινεῖσαι
il est loué ἐπαινεῖται (αὐτός)
elle est louée ἐπαινεῖται (αὐτή)

X ἔπαινω - faire l'éloge - loues.
ὁ ἔπαινος - éloge -
βωηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

nous sommes loués ἢ louées ἐπαινούμεθα
 vous êtes loués ἢ louées (loué, loués, louées) ἐπαινεῖσθε
 ils sont loués } ἐπαινοῦνται.
 elles sont louées }

Imparfait. Παρατατικός.

J'étais loué ἢ louée ἐπηνούμην
 tu étais loué ἢ louée κ. τ. λ. ἐπηνεῖσο
 il était loué κ. τ. λ. ἐπηνεῖτο (αὐτός)
 elle était louée κ. τ. λ. ἐπηνεῖτο (αὐτή).

*ἐπαινούμεθα
 ἐπαινεῖσθε
 ἐπαινοῦσαν
 ἐπαινοῦσαν
 ἐπαινοῦσαν
 ἐπαινοῦσαν
 ἐπαινοῦσαν
 ἐπαινοῦσαν*

Passé défini. Ἀόριστος.

Je fus loué ἢ louée ἐπηνέθην.

ἐπηνέθην

Futur. Μέλλον.

Je serai loué ἢ louée θά ἐπαινοῦμαι, θά ἐπαινεθῶ.

Conditionnel Présent. Ἐνεστώτος ὑποθετική.

Je serais loué ἢ louée θά ἐπηνούμην.

Impératif. Προστακτική.

Sois loué ἢ louée ἐπαινοῦ.

Participe. Μετοχή.

Etant loué ἢ louée ἐπαινούμενος.

Σύνθετοι χρόνοι.

Indicatif. Ὅριστική.

Passé indéfini. Παρακείμενος.

J'ai été loué ἢ louée ἔχω ἐπαινεθῆ, ἐπηνέθην
 tu as été loué ἢ louée ἔχεις ἐπαινεθῆ, ἐπηνέθης.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

J'avais été loué, -e εἶχον ἐπαινεθῆ κ. τ. λ.

Passé antérieur. Παρῳχημένος ἀόριστος.

J'eus été loué, -e εἶχον ἐπαινεθῆ.

Futur antérieur. Μέλλον τετελεσμένος.
J'aurai été loué, -e θά έχω έπαινεθῆ.

Conditionnel passé. Παροφνημένο υποθετική.
J'aurais été loué θά είχον έπαινεθῆ.

Participe passé. Παθητική μετοχή.

Ayant été loué, -e έπαινεθείς, έπαινεθεΐσα.

Παρατηρήσεις.

1. Η παθητική μετοχή με τὸ ῥῆμα être συνδεομένη συμφωνεῖ εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα καὶ ὅλους τοὺς χρόνους κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τὸ ὑποκείμενον. Μόνον εἰς τὸ β' πληθυντικὸν πρόσωπον, ὅταν μεταχειρίζομεθα τὸν πληθυντικὸν (vous) χάριν εὐγενείας καὶ ὅταν ἀκόμη τὸ πρόσωπον εἰς ὃ ἀποτεινόμεθα εἶναι ἓν, ἡ παθητικὴ μετοχὴ τίθεται καθ' ἑνὶ καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος μόνον μετὰ τὸ ὑποκείμενον, π. χ.·

Avez-vous été invité, Monsieur?

Προσεκλήθητε, κύριε;

Êtes-vous invitée, Mademoiselle?

2. Τὸ ποιητικὸν αἷτιον τὸ ὁποῖον ἐκφράζεται ἑλληνιστὶ μετὰ τὴν ὑπὸ καὶ γενικὴν (ἢ μετὰ τὴν ἀπὸ εἰς τὴν λαλουμένην) γαλλιστὶ ἐκφράζεται μετὰ τὴν πρόθεσιν par. Εἰς τὰ ῥήματα τὰ ψυχικοῦ πάθους σημαντικὰ, τὰ αἰσθήσεως καὶ τινα κινήσεως σημαντικὰ ὡς suivre ἀκολουθεῖν, accompagner συνοδεύειν, ἐκφράζεται μετὰ τὴν de·

Elle est aimée de tout le monde.

Ἀγαπᾶται ἀπὸ ὅλων τὸν κόσμον.

Ἀλλά·

La ville de Troie fut prise par les Grecs.

Ἡ πόλις τῆς Τροίας ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

Nous étions accompagnés de notre père.

Συνωδευόμεθα ὑπὸ τοῦ πατρὸς μας.

Λεξιλόγιον.

Le duc [dyk]
fait prisonnier

ὁ δούξ
αἰχμαλωτισθεῖς

le combat [ba] ἡ μάχη
plus tard [tar] ἀργότερα

αἰχμαλωτίζω, captiver, faire prisonnier

× couronner	στεφανῶνεν	il fit une réponse	ἔδωκεν ἀπάν- τησιν
exhorter	παροτρύνεν	ce n'est pas au	δὲν εἶναι ἄξιον
[egzorte]		roi	τοῦ βασιλέως
× se venger [ā]	ἐκδικεῖσθαι	une injure	προσβολή
immortel, -le	ἀθάνατος	comblé de	ὑπερπληροῦν
[im(m)ortel]		l'honneur (ἀρσ.)	ἢ τιμῇ
blessar	πληγῶνεν	le coup de fusil	ἢ τουφεκιά
inviter	προσκαλεῖν	[fyzi]	
le bal	ὁ χορός	la bonne	ἢ ὑπηρετρία
proclamer em- pereur	ἀναγορεύειν αὐτοκράτορα	annoncer	ἀναγγέλλειν.

Θέμα 101.

Louis XII a toujours été regardé comme un des meilleurs rois. Lorsqu'il était duc d'Orléans, il avait été battu et fait prisonnier dans un combat par La Trémouille. Quelques années plus tard, il fut couronné roi. On l'exhortait à se venger de La Trémouille. Mais le roi fit cette immortelle réponse: «Ce n'est pas au roi de France de venger les injures du duc d'Orléans». La Trémouille fut appelé à la cour et comblé d'honneurs.

Θέμα 102.

Τὰς κάτωθι ἐνεργητικὰς προτάσεις τρέψον εἰς παθητικὰς (Ἐν., Παρτ., Ἀόρ., Παρακ., Μέλλ.). La mère gronde le fils; le père punit la fille; le professeur blâme cet élève paresseux; mon ami m'invite au bal; le paysan laboure son champ; la bonne prépare le dîner; les parents aiment leurs enfants; le garçon cherche le chien; le fils est, était, fut, a été, sera grondé par la mère.

Θέμα 103.

Οἱ ἐπιμελεῖς μαθηταὶ ἐπαινοῦνται πάντοτε ὑπὸ τῶν διδασκάλων τῶν· οἱ ἀμελεῖς ἐπιπλήττονται. Τὰ τέκνα ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν γονέων τῶν. Οὗτος ὁ στρατηγὸς ἔχει πληρωθῆ ἀπὸ μιᾶ τουφεκιά. Ἔχετε προσκληθῆ εἰς τὸν χορόν; Ἡ ἀδελφή μου ἔχει προσκληθῆ, ἀλλὰ θὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκίαν· δὲν εἶναι καλά. Ὑπὸ τίνος ἀνεκηρύχθη ὁ βασιλεὺς Γουλιέλμος Α' αὐτοκράτωρ; Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Σεδᾶν ὁ Ναπολεὼν ὁ Γ' ἠχμλωτίσθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Ἔχει τιμωρηθῆ τοῦτο τὸ κακὸν (ἄτακτον) παιδίον ὑπὸ τῶν γονέων του; Ἐδάρη (ἐκτυπήθη) ὑπὸ τοῦ πατρὸς του. Οὗτος ὁ μαθητὴς ἔχει ἐπιπληθῆ ὑπὸ τοῦ διδασκάλου του, διότι εἶχε κάμη πολλὰς κηλίδας μελάνης. Εἰς τὴν πόλιν

le léveur
enfants.

× ἐκδικῶ - νενגע - ἐκδικοῦμαι, Wien vengame de

θά οἰκοδομηθῆ (εἶς) νέος στρατών. Ἡ ὑπηρετρια ἀνήγγειλε· Κύριε, εἶν' ἔτοιμα. Ὑπὸ τίνος συνοδεύεσο κατὰ τὸ ταξίδιον σου; Συνοδεύομαι ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ φίλου μου.

Διάλογος.

Combien de sortes de lettres distinguons-nous?	Les lettres ordinaires, les lettres recommandées et les lettres chargées.
Quelle est la taxe d'une lettre qui ne pèse pas plus de 15 grammes?	Le port ou affranchissement d'une lettre simple est de 20 leptas.
Combien coûte une lettre simple pour la France?	Le port d'une lettre ordinaire pour la France est de 25 leptas.
Combien sont taxées les lettres non affranchies?	Les lettres non affranchies payent le double de la valeur des timbres manquants.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τὰ οὐδέτερα ἢ ἀμετάβατα ῥήματα.

Verbes intransitifs [*intransitif*] ou neutres [*neutr.*].

§ 1. Τὰ οὐδέτερα ἢ ἀμετάβατα ῥήματα σχηματίζουν τοὺς συνθέτους χρόνους ἄλλα μὲν μὲ τὸ avoir, ἄλλα δὲ μὲ τὸ être.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ μὲ τὸ ὑποκείμενον, ἂν τὸ être εἶναι βοηθητικόν, π. γ.

Arriver φθάνειν.

Ἐνεστώς.	Παρατατικός.
J'arrive φθάνω.	J'arrivais ἔφθανον.
Ἀόριστος.	Μέλλων.
J'arrivai ἔφθασα.	J'arriverai θά φθάσω.

Παρακείμενος.

Je suis arrivé ἢ arrivée ἔχω φθάσῃ, ἔφθασα
tu es arrivé ἢ arrivée ἔχεις φθάσῃ κ. τ. λ.

Ὑπερσυντέλικος.

J'étais arrivé ἢ arrivée εἶχον φθάσῃ κ. τ. λ.

ἔκπνεο - souffler dehors expirer, mourir.
 ἢ ἐκπνεοῖς, ἐνθάλαιον expiration.

Τὰ οὐδέτερα ἢ ἀμετάβατα ῥήματα.

151

Μέλλων τετελεσμένος.

Je serai arrivé ἢ arrivée θὰ ἔχω φθάσῃ κ. τ. λ.

Παρφνημένος τῆς ὑποθετικῆς.

Je serais arrivé ἢ arrivée θὰ εἶχον φθάσῃ κ. τ. λ.

§ 2. Τὰ ἐξῆς οὐδέτερα ῥήματα σημαίνοντα κίνησιν βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ être·

aller πηγαίνειν, ὑπάγειν	rester μένειν
arriver φθάνειν	tomber πίπτειν
entrer εἰσέρχασθαι	sortir ἐξέρχασθαι
partir ἀναχωρεῖν	mourir ἀποθνήσκειν (Μάθ. 48, 9)
venir ἔρχασθαι	naître γεννᾶσθαι (Μάθ. 56, 35).
revenir ἐπανάρχασθαι	
devenir γίγνεσθαι	
parvenir κατορθώνειν	

ζανα -
 γίνομαι
 εἶμην

τοῦ χεῖν καὶ χεῖνος λέγειν - bord +
 ἐκχεῖν ἴσῳ - sortir des bords, déborder

§ 3. Τοῦναντίον τὰ ἐπόμενα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ avoir·

courir (Μάθ. 48, 8) τρέχειν	παρμ.	j'ai couru ἔχω τρέξῃ, ἔτρεξα
fuir (Μάθ. 47, 5) φεύγειν	»	j'ai fui ἔχω φύγῃ, ἔφυγα
marcher βαδίζειν	»	j'ai marché ἔχω βαδίξῃ
suivre (Μάθ. 55, 28) ἀκολουθεῖν	»	j'ai suivi ἔχω ἀκολοιούθῃ
voyager ταξιδεύειν	»	j'ai voyagé ἔχω ταξιδεύσῃ
céder ὑποχωρεῖν	χρεῖν ἀπόλλυσθαι	succomber ὑπο-
errer πλανᾶσθαι	sauter πηδᾶν	κύπτειν.
nager κολυμβᾶν	voler πετᾶν	

Χαίρομαι
 ρίπειν

§ 4. Πολλὰ ῥήματα βοηθοῦνται ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ avoir καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ être· καὶ ἐὰν μὲν βοηθῶνται ὑπὸ τοῦ avoir σημαίνουν τὴν πράξιν, αὐτὸ τὸ συμβάν, ἐὰν δὲ ὑπὸ τοῦ être τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως. Τοιαῦτα ῥήματα εἶναι· accourir προστρέχειν, changer μεταβάλλεσθαι, déborder ἐκχειλίζειν (ποταμός), dégénérer ἐκφυλίζεισθαι, descendre καταβαίνειν, monter ἀναβαίνειν, ἐσπیره ἐκπνεῖν, empirer χειροτερεύειν, passer περνᾶν καὶ ἄλλα τινά, π. χ·

Il a monté trois fois dans sa chambre τρεῖς φορές ἀνέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του (πράξις).
 Le fleuve a débordé ὁ ποταμός ἐξεχείλισε (ἂν ἐξακολουθῇ ὅμως ἀκόμη ἢ ἐκχειλίσαις, δὲν εἶναι γνωστόν).

x αἰσχυρῶς - perdre - αἰσχυρῶμαι ρίπειν, perdre
 # κλῖνω inclinere, courber
 ενωστικῶς

Il est monté dans sa chambre ἀνέβη εἰς τὸ δωμάτιον
του (κατάστασις — εἶναι τώρα ἐπάνω).

Le fleuve est débordé ὁ ποταμὸς ἐξεχειλίσει (ἢ ἐκχει-
λισίς ἐξακολουθεῖ).

Λεξιλόγιον.

Être bon mar- cheur	καλὸν περιπατη- τὴν εἶναι, ἀντέ- γειν εἰς τὰς ὁδοπορίας	la vue à notre vue	ἡ θεὰ εἰς τὴν θεάν μας, ἰδὼν ἡμᾶς
le voyage à pied par une journée	ταξίδιον πεζῆ εἰς μίαν ἡμέραν	être de retour tomber malade	ἐπιστρέφειν ἀσθενεῖν
le lièvre	ὁ λαγῶς	le train	τὸ τραῖνον
le moment [mōmā]	ἡ στιγμή	chaque moment	κάθε στιγμήν (ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν).

Θέμα 104.

Quand êtes-vous partis? Nous sommes partis le trente juillet. Où êtes-vous allés? Nous sommes allés en Suisse. Quand êtes-vous arrivés? Nous sommes arrivés le deux août, à six heures du soir. Combien de temps êtes-vous restés dans ce pays? Nous y sommes restés trois mois. Avez-vous voyagé en Suisse? Nous avons beaucoup voyagé. Nous sommes bons marcheurs, nous avons fait beaucoup de voyages à pied. Par une belle journée d'août, nous avons marché sept heures; ensuite nous avons erré dans un bois, où nous avons vu quelques lièvres qui ont fui à notre vue. Qui vous a accompagnés? D'abord nous avons voyagé seuls; nos amis Henri et Charles nous ont suivis; nous les avons rencontrés à Genève. Quand êtes-vous revenus? Nous étions de retour le onze octobre. Quinze jours après, notre ami est tombé malade.

Θέμα 105.

Ὁ βασιλεὺς θὰ φθάσῃ αὔριον. Ἡ βασίλισσα ἔχει ἤδη φθάσῃ. Ἦλθε (ἔχει φθάσῃ) τὸ τραῖνον; Ὅχι δὲν ἔχει ἔλθῃ ἀκόμη· ἀλλὰ τὸ περιμένουν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Διατί κλαίεις, παιδίον μου; Ἐγὼ πέση. Κάποιος ἀνέβη· τίς ἦτο; Δὲν γνωρίζω· δὲν εἶδον κανένα. Διατί δὲν ὑπῆγεν ὁ Κάρολος σήμερον εἰς τὸ σχολεῖον; Εἶναι ἀσθενής· εἶναι εἰς τὴν κλίνην. Εἶναι ἀκόμη ὁ θεϊός σας ἐδῶ; Ὅχι, δὲν εἶναι πλέον ἐδῶ· ἀνεχώρησε χθές. Ἐμείνατε πολὺν καιρὸν

εἰς τὴν Ἀγγλίαν; Ναί, ἔμεινα ἐκεῖ (y) δύο ἔτη. Ἡ θύελλα ἐπέρασε· πῶσον γρήγορα ἐπέρασε! Πόσον χρόνον ἐβαδίσατε; Ἐβαδίσαμεν 4 ὥρας.

tempete

Διάλογος.

Où êtes-vous allés?	Nous sommes allés à la gare.
Avez-vous couru?	Non, Monsieur, nous avons marché.
Quand êtes-vous partis?	Nous sommes partis à deux heures.
Quand êtes-vous revenus?	Nous sommes revenus à dix heures.
Quand êtes-vous arrivés à Paris?	Nous sommes arrivés à onze heures.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ἀντωνομικά ῥήματα. Verbes pronominaux
[pronominaux].

Τὰ ἀντωνομικά ῥήματα ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ μέσα ἢ αὐτοπαθῆ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης σχηματίζονται διὰ τῆς προσθήκης τῶν προσωπικῶν ἀντωνομῶν me, te, se, nous, vous εἰς τὸ ῥήμα. Εἰς τοὺς συνδέτους δὲ χρόνους βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ être. Παράδειγμα· blesser πληγώνειν, se blesser πληγώνεσθαι (ἐγὼ ὁ ἴδιος), je me suis blessé ἐπληγώθην (ἐγὼ ὁ ἴδιος).

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀντωνομικῶν ῥημάτων μεταβάλλεται, ἐὰν τὸ se εἶναι αἰτιατικὴ, δὲν μεταβάλλεται δὲ ἐὰν τὸ se εἶναι δοτικὴ.

Παραδ.	nous nous sommes blessés
ἀλλὰ	nous nous sommes procuré ἐπρομηθεύθημεν (δι' ἡμᾶς αὐτούς)
	nous nous sommes lavés
ἀλλὰ	nous nous sommes lavé les mains.

Παράδειγμα. **Se laver** πλύνεσθαι.

Ἄπλοῦ χρόνοι.

Indicatif. Ὀριστικὴ.

Présent. Ἐνεστώς.

Je me lave πλύνομαι
tu te laves πλύνεσαι

X ὀρίνω, laver, se barbouiller.

il se lave πλύνεται (αὐτός)
 elle se lave πλύνεται (αὐτή)
 on se lave πλύνεταιί (τις)
 nous nous lavons πλυνόμεθα
 vous vous lavez πλύνεσθε
 ils se lavent πλύνονται (αὐτοί)
 elles se lavent πλύνονται (αὐταί).

αὐτόμαθε
 ὑψίστατε

Imparfait. Παρατατικός.

Je me lavais ἐπλυνόμην κ. τ. λ.

ἐπλυνόμουςα
 ἐπλυνόμουςα

Passé défini. Ἀόριστος.

Je me lavai ἐπλύθην κ. τ. λ.

ἐπλυνόλαι
 ἐπλυνόμαθε

Futur. Μέλλον.

Je me laverai θά πλυθῶ κ. τ. λ.

ἐπλυνόμαθε
 ἐπλυνόλαι-

Conditionnel présent. Ὑποθετικός ἐνεστώς.

Je me laverais θά ἐπλυνόμην κ. τ. κ.

Impératif. Προστακτική.

Lave-toi πλύνου
 lavons-nous ἄς πλυνόμεθα, ἄς πλυθῶμεν
 lavez-vous πλύνεσθε, πλυθῆτε.

Participe. Μετοχή.

Se (me, te κ. τ. λ.) lavant πλυνόμενος.

Παρατηρήσεις.

Πολλά ῥήματα εἶναι ἀντωνυμικά εἰς τὴν γαλλικὴν, ἐν ᾧ εἰς τὴν ἑλληνικὴν δὲν εἶναι καὶ τανάπαλιον. † Παραθέτομέν τινα ἐξ αὐτῶν.

1. Ἀντωνυμικά (μέσα) εἰς τὴν γαλλικὴν·

se promener περιπατεῖν,
 περιδιαβάζειν

s'écrier ἀνακράζειν
 s'amuser διασκεδάζειν

+ vice-versa. τείνωμεν.

dans la salle de dessin. Au gymnase nous nous exerçons à la gymnastique. Pendant la grande récréation nous nous amusons dans la cour. Elle dure 15 minutes. Messieurs les professeurs se retirent dans leurs cabinets ou dans la salle des professeurs. Qui est votre professeur principal? C'est Monsieur . . .

Θέμα 107. Comment t'appelles-tu?

Comment t'appelles-tu? —

Je m'appelle comme mon père. —

Et ton père, comment s'appelle-t-il? —

Il s'appelle comme moi. —

Et comment vous appelez-vous tous les deux? —

Nous nous appelons l'un comme l'autre.

Θέμα 108. L'avare et le mendiant.

«N'avez-vous pas honte?» disait un avare à un mendiant qui lui demandait l'aumône; «vous pouvez travailler.» — «Monsieur», reprit le mendiant, «c'est de l'argent que je vous demande et non pas des conseils.»

Θέμα 109.

Κλῖνον εἰς τὸν ἐνεστῶτα, παρατ. καὶ μέλλοντα. Je me promène de bonne heure (ἐνωρίς); je me lave et je m'habille; je me lève à 6 heures et je me couche à 10 heures; je me baigne dans la rivière (ποταμός); en hiver je m'amuse à patiner (παγοδρομῶ).

Θέμα 110.

Ἀπατῶμαι. Εἶναι οὗτος (c'est) ὁ πῖλός μου; Ἀπατᾶσθε, δὲν εἶναι ὁ ἰδικός σας· εἶναι ὁ ἰδικός μου. Ὅχι, κύριε, δὲν ἀπατῶμαι, ἰδοὺ τὸ ὄνομά μου. Εὐχαριστοῦμαι νὰ πηγαίνω εἰς τὴν ἐξοχὴν· εὐχαριστεῖσθε καὶ σεῖς; Βεβαίως εὐχαριστοῦμαι πολὺ (beaucoup) καὶ ἡ ἀδελφὴ μου εὐχαριστεῖται ἐπίσης πολὺ. Κατακλίνεσθε τώρα; Ὅχι δὲν κατακλίνομαι ἀκόμη· θὰ κατακλιθῶ εἰς τὰς 10. Πότε σηκώγεσθε, εἰς τὰς 8; Ἀπατᾶσθε. Σηκώνομαι εἰς τὰς 7. Πῶς εἶναι (se porte) ὁ κύριος πατήρ σας; Σᾶς εὐχαριστῶ· δὲν εἶναι καλὰ, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι αὐριον θὰ εἶναι καλλίτερα (mieux). Μὴ κρύπτησαι. Περιπατεῖτε συχνά; Ναί, περιπατῶ καθ' ἐκάστην. Εἶσθε ἐνδεδυμένοι. Ὅχι ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ ἐνδυθῶ ἀμέσως.

x εὐχαριστῶ - contentes
εὐχαριστοῦμαι - être content

Πῶς ὀνομάζεται ὁ γείτων σας; Ποῦ λούεσαι; Ταῦτα τὰ μῆλα πωλοῦνται ἀκριβῶς.

Διάλογος.

De quoi se compose la maison d'école?
 Où vous assemblez-vous ordinairement?
 Dans quelle classe te trouves-tu?
 Dans quelle classe es-tu?
 Où se font les classes de dessin?
 Où faisons-nous de la gymnastique?
 Où les élèves s'amuse-t-ils pendant la récréation?
 Où se retirent messieurs les professeurs?

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Συνέχεια τῶν ἀντωνομικῶν.

Οἱ σύνθετοι χρόνοι.

Indicatif. Ὅριστική.

Passé indéfini. Παρακείμενος.

Je me suis lavé ἔχω πλυθῆ, ἐπλύθην
 tu t'es lavé ἔχεις πλυθῆ, ἐπλύθης
 il s'est lavé ἔχει πλυθῆ, ἐπλύθῃ (αὐτός)
 elle s'est lavée ἔχει πλυθῆ, ἐπλύθῃ (αὐτή)
 nous nous sommes lavés ἔχομεν πλυθῆ, ἐπλύθημεν
 vous vous êtes lavés κ. τ. λ.
 ils se sont lavés
 elles se sont lavées.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

Je m'étais lavé εἶχον πλυθῆ κ. τ. λ.

Passé antérieur. Παραφηγόμενος ἀόριστος.

Je me fus lavé εἶχον πλυθῆ κ. τ. λ.

Futur antérieur. Μέλλον τετελεσμένος.

Je me serai lavé θὰ ἔχω πλυθῆ κ. τ. λ.

Conditionnel passé. Παραφηγόμενος τῆς ὑποθετικῆς.

Je me serais lavé θὰ εἶχον πλυθῆ κ. τ. λ.

Infinitif. Ἀπαρέμφατος.

S'être lavé πλυθῆναι.

Participle. Μετοχή.

S'étant (m'étant κ. τ. λ.) lavé πλυθείς.

1. Ἐρωτηματικῶς.

Présent. Ἐνεστώς.

Est-ce que je me lave? πλύνομαι;
 te laves-tu (ἤ est-ce que tu te laves)? πλύνεσαι;
 se lave-t-il (ἤ est-ce qu'il se lave)? πλύνεται;
 nous nous lavons? πλυνόμεθα;
 vous vous lavez? πλύνεσθε;
 se lavent-ils? πλύνονται;

Passé indéfini. Παρακείμενος.

Me suis-je lavé ἢ lavée (ἤ est-ce que je me suis
 lavé)? ἔχω πλυθῆ; ἐπλύθην;
 t'es tu lavé? ἐπλύθης;
 s'est-il lavé? κ. τ. λ.
 s'est-elle lavée?
 nous sommes-nous lavés, -ées?
 vous êtes-vous lavé(s), -ée(s)?
 se sont-ils lavés?
 se sont-elles lavées?

2. Ἀρνητικῶς.

Présent. Ἐνεστώς.

Je ne me lave pas δὲν πλύνομαι
 tu ne te laves pas δὲν πλύνεσαι
 il ne se lave pas κ. τ. λ.
 nous ne nous lavons pas
 vous ne vous lavez pas
 ils (elles) ne se lavent pas.

nous nous sommes appliqués à nos études. L'après-midi, nous avons fait d'abord nos devoirs et ensuite nous nous sommes livrés à nos amusements. Nous nous sommes promenés dans le bois. Le soir, nous nous sommes baignés dans le lac; ensuite nous avons soupé et nous nous sommes couchés à dix heures.

Θέμα 112.

Κλῖνον τὰς ἐν τῷ 109ῳ θέματι προτάσεις εἰς τὸν παρακείμενον καὶ ὑπερσυντέλικον· je me suis promené de bonne heure κ. τ. λ.

Θέμα 113.

Φίλε μου, ἠπατήθητε. Καὶ ἐγὼ ἠπατήθην. Κάρολε, ἐπλύθης; Ναί, μητέρα, ἐπλύθην, ἀλλὰ ὁ Λουδοβίκος δὲν ἐπλύθη ἀκόμη. Πότε ἐσηκώθητε; Ἐσηκώθην σήμερον εἰς τὰς 6 καὶ ἡ ἀδελφή μου εἶχε σηκωθῆ εἰς τὰς 5. Ἐκεῖνο τὸ φρούριον παρεδόθη. Ὅλοι οἱ στρατιῶται παρεδόθησαν. Συνηθίσατε νὰ πίνητε καφέ κάθε πρωτὶ. Ἐλούσθησθε σήμερον; Πότε ἐπήγατε εἰς περίπατον; Ὁ ἀδελφός μου κατεκλίθη εἰς τὰς 9. Πότε ἐπορεύθητε εἰς τὸ σχολεῖον; Διὰ τί δὲν ἐκτενίσθησθε; Διὰ τί δὲν ἐσηκώθητε ἐνωρὶς σήμερον;

Διάλογος.

Quand vous levez-vous	d'ordinaire?	Je me lève à 6 heures.
Quand vous couchez-vous?		Je me couche à dix heures.
A quelle heure vous promenez-vous?		A onze heures.
A quelle heure vous baignez-vous?		Je me baigne à midi.
Comment vous appelez-vous?		Je m'appelle . . .

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τὰ ἀπρόσωπα ῥήματα. Verbes impersonnels
[Impersonel].

§ 1. Τὰ ἀπρόσωπα ἢ τριτοπρόσωπα ῥήματα εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον καὶ τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον. Πάντοτε ἀπρόσωπα εἶναι τὰ ῥήματα τὰ σημαίνοντα τὰς καταστάσεις τοῦ καιροῦ καὶ τὸ il faut. Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ avoir.

Τὰ εὐχρηστότατα ἀπρόσωπα εἶναι·

il neige [nei:ʒ] χιονίζει	il tonne [tɔn] βροντᾷ
il pleut [plø] (Μάθ. 51, 15) βρέχει	il fait des éclaires [fɛ de zɛklɛ:r] ἀστράπτει
il grêle [grɛ:l] πίπτει χάλια	il gèle [ʒɛl] παγώνει, κάμνει

Ἐπαρ. neiger χιονίζειν, pleuvoir βρέχειν, tonner βροντᾶν κ. τ. λ.

§ 2. Πολλὰ σχηματίζονται καὶ ἀπὸ προσωπικά, π. χ.

il semble [ã] φαίνεται	il manque [mã:k] λείπει
il convient [vʝɛ] ἀρμόζει, ταιριάζει	il arrive [ariv] συμβαίνει κ. τ. λ.

Κλίσις ἀπροσώπου.

Ἐπαρ. neiger χιονίζειν.

Ὀριστική.

Ἐνεστώς	Il neige χιονίζει
Παρατατικός	Il neigeait ἐχιόνιζε
Ἀόριστος	Il neigea ἐχιόνισε
Μέλλον	Il neigera θὰ χιονίσῃ
Ἵποθετικός	Il neigerait θὰ ἐχιόνιζε
Παρακείμενος	Il a neigé ἔχει χιονίσῃ
Ἵπερσυντ.	Il avait neigé εἶχε χιονίσῃ
Παρωχ. ἀόρ.	Il eut neigé εἶχε χιονίσῃ
Μέλλ. τετελ.	Il aura neigé θὰ ἔχῃ χιονίσῃ
Παρωχ. ὑποθ.	Il aurait neigé θὰ εἶχε χιονίσῃ.

Ἐρωτηματικῶς.

Neige-t-il? χιονίζει; neigeait-il ἐχιόνιζε; κ. τ. λ.

§ 3. Εἰς τὰ ἀπρόσωπα ἀνήκουν καὶ τὰ ἐξῆς τρία·

1. Il y a ὑπάρχει, ὑπάρχουν.

Ἐνεστώς	Il y a ὑπάρχει, -ουν
Παρατατ.	Il y avait ὑπῆρχε, -ον
Ἀόριστος	Il y eut ὑπῆρξε, -αν
Μέλλον	Il y aura θὰ ὑπάρξῃ, -ουν
Παρακείμ.	Il y a eu ἔχει ὑπάρξῃ
Ἵπερσυντ.	Il y avait eu εἶχεν ὑπάρξῃ
Παρωχ. ἀόρ.	Il y eut eu εἶχεν ὑπάρξῃ
Ἵποθετ. ἐν.	Il y aurait θὰ ὑπῆρχεν
Παρωχημ.	Il y aurait eu θὰ εἶχεν ὑπάρξῃ.

Ἐπίτομος γαλλικὴ γραμματικὴ.

Ἐρωτηματικῶς.

Y a-t-il? ὑπάρχει; Y avait-il? ὑπῆρχε; Y a-t-il eu?
 κ. λ. π.

Σημ. Τὸ il y a χρησιμεύει καὶ ὡς χρονικὸς προσδιορισμὸς, ἰσοδυναμοῦν μὲ τὴν πρόθεσιν πρό. Il y a trois jours πρό τριῶν ἡμερῶν.

2. Il fait (Μάθ. 54, 24) froid — chaud.

Ἐνεστ. Il fait froid [*frwa*] κάμνει κρύο, ψύχος

Παρατ. Il faisait froid ἔκαμε κρύο

Ἄορ. Il fit froid ἔκαμε κρύο

Μέλλ. Il fera froid θὰ κάνη κρύο

Παρακ. Il a fait froid ἔχει κάμη (ἔκαμε) κρύο κ. τ. λ.

Ἵμοίως: Quel temps fait-il? τί καιρὸς εἶναι; τί καιρὸν κάμνει;
 Il fait beau temps (mauvais) εἶναι ὠραῖος καιρὸς (ἐλσεινός).

3. Il faut [*fo*] πρέπει, εἶναι ἀνάγκη.

Ἵριστική.

Ἐνεστῶς Il faut πρέπει, εἶναι ἀνάγκη

Παρατατ. Il fallait ἔπρεπε, ἦτο ἀνάγκη

Ἄοριστος Il fallut ἐδέησε, ἐγίνεν ἀνάγκη

Μέλλων Il faudra θὰ δεήσῃ, θὰ γίνῃ ἀνάγκη

Παρακείμ. Il a fallu ἔχει δεήσῃ, ἔχει γίνῃ ἀνάγκη

Ἵπερσυντ. Il avait fallu εἶχε γίνῃ ἀνάγκη

Παρωχ. ἄορ. Il eut fallu εἶχε γίνῃ ἀνάγκη

Μέλλ. τετ. Il aura fallu θὰ ἔχῃ γίνῃ ἀνάγκη.

Ἵποθ. ἐν. Il faudrait θὰ ἔπρεπε, θὰ ἦτο ἀνάγκη

Παρωχ. Il aurait fallu θὰ εἶχε γίνῃ ἀνάγκη.

Ἐρωτηματικῶς.

Faut-il? πρέπει; fallait-il? fallut-il? a-t-il fallu?

Παρατηρήσεις.

1. Δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ il faut μὲ ἀπαρέμφατον ἄνευ προθέσεως, πρό πάντων, ὅταν τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως ἦναι ἄοριστον:

Il faut battre le fer pendant qu'il est chaud.

Πρέπει νὰ κτυπᾷ τις τὸν σίδηρον ἐνὸσω εἶναι θερμὸς.

* χρειάζομαι, avoir besoin - falloir.

2. Il me (te, lui, nous, vous, leur) faut μετὰ οὐσιαστικοῦ = χρειάζομαι. X

Il me faut trois francs χρειάζομαι τρία φράγκα.

Il lui faut de l'argent χρειάζεται χρήματα.

3. Ἡ συνηθεστάτη ὁμως σύνταξις τοῦ il faut εἶναι μετὰ τοῦ que καὶ ὑποτακτικὴν (βλέπε ἐπόμενον μάθημα).

Παραδείγματα.

Πρέπει νὰ μείνω il faut que je reste.

Πρέπει νὰ μείνης il faut que tu restes.

Πρέπει νὰ μείνη il faut qu'il reste.

Πρέπει νὰ ἐργαζώμεθα il faut que nous travaillions.

Πρέπει νὰ ἐργάζησθε il faut que vous travailliez.

Οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ ἐργάζονται.

Il faut que les élèves travaillent.

Λεξιλόγιον.

De l'eau	ὕδωρ, νερόν	le charbon	ὁ ἄνθραξ, τὸ κάρβουον
* à verse	κρουνηδόν	le bois	τὸ ξύλον
la pluie	ἡ βροχή	sec [sek]	ξηρός
la parapluie	τὸ ἀλεξιβροχόν, ἡ ὀμβρέλλα	sech [sef]	ξηρά
la grêle	ἡ χάλαξα	bien	πολύ
voilà qu'il tombe	νά! πίπτει	sombre	σκοτεινός
à present	τώρα	on sait	γνωρίζουν, γνωρίζομεν
# affreux	φρικῆτος	on dirait	θα ἔλεγε τις, θα ἐνόμιζε τις
le froid	τὸ ψῦχος	je crois	πιστεύω
puis	ἔπειτα	il fait du soleil	ἔχει ἥλιον
faire du feu	ἀνάπτειν πῦρ, φωτιάν	magnifique	μεγαλοπρεπής.
		[majifik]	

ἡ ἀνδραξ, τὸ κάρβουον
 τὸ ξύλον
 ξηρός
 ξηρά
 πολύ
 σκοτεινός
 γνωρίζουν, γνωρίζομεν
 θα ἔλεγε τις, θα ἐνόμιζε τις
 πιστεύω
 ἔχει ἥλιον
 μεγαλοπρεπής.

Θέμα 114.

Quel temps fait-il? Fait-il beau (temps)? Il ne fait pas beau. Il fait mauvais. Nous aurons de l'eau. Il tombe de l'eau (= il pleut). Il pleut déjà fort. Il pleut à verse. Voilà qu'il tombe de la neige à présent. Oui, en effet, il neige; non, c'est de la grêle, il grêle. Et puis il fait du vent. Il fait un temps affreux. Et puis il fait un froid. Oui, il fait froid, il ne fait pas chaud. Il faut faire du feu. Il nous faut du charbon et du bois bien sec. Qu'il fait sombre! On sait qu'il fait jour, mais on dirait qu'il fait nuit. Je crois qu'il

ναός - allumer.

* ο κρουνός - source, torrent, robinet
 # φρικτός, η, όν, qui fait rougir
 φρικτώ - rougir, rougir
 φρίλλω - rougir

11*

va tonner. Il tonne déjà. Il fait des éclairs. Il fait beau déjà. Il fait du soleil. Il fait un temps magnifique.

Θέμα 115.

Κλῆνον· il me faut un crayon, il te faut un livre
 z. τ. λ., il me fallait, il me faudra.

Θέμα 116.

Βρέχει; Μάλιστα, βρέχει. Καὶ γθές ἔβρεξε. Χιονίζει. Νομίζω ὅτι χιονίζει, πρὸ (il y a) μιᾶς ὥρας ἐχιόνιζε. Δὲν τὸ ἔχω ἴδῃ. Ἐχιόνισε πολὺ (fort); Ὁχι, ἐχιόνισεν ὀλίγον. Ἀστράπτει; Ναι, ἀστράπτει καὶ βροντᾷ· εἶναι κακοκαιρία. Συμβαίνουν (υπάρχουν) πολλὰ κακοκαιρία ἐφέτος (τοῦτο τὸ ἔτος) καὶ γθές ἤστραψε καὶ ἐβρόντησε. Σήμερον εἶναι ὠραῖος καιρὸς. Κάμνει (εἶναι) ζέστη· δὲν κάμνει κρύο. Τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ ὑπάρχουν (θὰ ἔχη) πολλὰ καρῦδια. Τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρχον πολλὰ σταφυλά (εἶχε πολλὰς σταφυλάς). Πρέπει νὰ μένω ἐδῶ (§ 3, 3). Πρέπει νὰ τελειώσης τὴν γραπτὴν σου ἐργασίαν (devoir). Πρέπει νὰ περιμείνητε ὀλίγον.

Διάλογος.

Quel temps fait-il?	Il fait mauvais, il pleut fort.
Fait-il froid?	Il fait un peu froid.
Fait-il clair de lune?	Non, Monsieur, mais il y a des étoiles.
Pleut-il?	Voilà qu'il pleut déjà; il nous faut un parapluie.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Περὶ ὑποτακτικῆς. Subjonctif.

1. Ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ avoir καὶ être.

	Présent.	Ἑνεστώς.
(Que) j'aie [ε] (νὰ) ἔχω	(Que) je sois [swa] (νὰ) ἦμαι	
(que) tu aies [ε] (νὰ) ἔχῃς	(que) tu sois [swa] (νὰ) ἦσαι	
(qu')il ait [ε] (νὰ) ἔχη	(qu')il soit [swa] (νὰ) ἦναι	

(que) nous ayons [εjə] (νὰ) ἔχομεν	(que) nous soyons [swajə] (νὰ) ἤμεθα
(que) vous ayez [εje] (νὰ) ἔχητε	(que) vous soyez [swaje] (νὰ) ἦσθε
(qu')ils aient [ε] (νὰ) ἔχουν.	(qu')ils soient [swa] (νὰ) ἦναι.

Imparfait. Παρατατικός.

(Que) j'eusse [ys] (νὰ) εἶχον	(Que) je fusse [fys] (νὰ) ἤμην
(que) tu eusses (νὰ) εἶχες	(que) tu fusses (νὰ) ἦσο
(qu')il eût (νὰ) εἶχε	(qu')il fusse (νὰ) ἦτο
(que) nous eussions (νὰ) εἶχομεν	(que) nous fussions (νὰ) ἤμεθα
(que) vous eussiez (νὰ) εἶχετε	(que) vous fussiez (νὰ) ἦσθε
(qu')ils eussent (νὰ) εἶχον.	(qu')ils fussent (νὰ) ἦσαν.

Σύνθετοι χρόνοι.

Passé indéfini. Παρακείμενος.

(Que) j'aie eu (νὰ) ἔχω λάβη κ. τ. λ.	(Que) j'aie été (νὰ) ἔχω ὑπάρξει, γίνη κ. τ. λ.
(que) tu aies eu	(que) tu aies été
(qu')il ait eu	(qu')il ait été
(que) nous ayons eu (νὰ) ἔχομεν λάβη κ. τ. λ.	(que) nous ayons été (νὰ) ἔχομεν ὑπάρξει κ. τ. λ.
(que) vous ayez eu	(que) vous ayez été
(qu')ils aient eu.	(qu')ils aient été.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

(Que) j'eusse eu (νὰ) εἶχον λάβη κ. τ. λ.	(Que) j'eusse été (νὰ) εἶχον ὑπάρξει, γίνη κ. τ. λ.
(que) tu eusses eu	(que) tu eusses été
(qu')il eût eu	(qu')il eût été
(que) nous eussions eu, etc.	(que) nous eussions été, etc.

2. Ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ **donner** (πρώτη συζυγία).

Présent. Ἐνεστώς.

(Que) je donne (νὰ) δίδω	(que) nous donnions (νὰ)
(que) tu donnes κ. τ. λ.	δίδωμεν κ. τ. λ.
(qu')il donne	(que) vous donniez
	(qu')ils donnent.

Imparfait. Παρατατικός.

(Que) je donnasse [a3]	(que) nous donnassions
(νὰ) ἔδιδον κ. τ. λ.	(νὰ) ἐδίδομεν κ. τ. λ.
(que) tu donnasses	(que) vous donnassiez
(qu')il donnât	(qu')ils donnassent.

Σύνθετοι χρόνοι.

Passé indéfini. Παρακείμενος.

(Que) j'ai donné (νὰ) ἔχω δώσει, (νὰ) δώσει
(que) tu aies donné (νὰ) ἔχῃς δώσει
(qu')il ait donné κ. τ. λ.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

(Que) j'eusse donné (νὰ) εἶχον δώσει.
(que) tu eusses donné (νὰ) εἶχες δώσει κ. τ. λ.

3. Ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ **dormir** (θεοτ. συζυγία 2α).

Présent. Ἐνεστώς.

(Que) je dorme (νὰ) κοιμῶμαι
(que) tu dormes (νὰ) κοιμᾷσαι
(qu')il dorme (νὰ) κοιμᾷται
(que) nous dormions (νὰ) κοιμώμεθα
(que) vous dormiez (νὰ) κοιμᾶσθε
(qu')ils dorment (νὰ) κοιμῶνται.

Imparfait. Παρατατικός.

(Que) je dormisse [is]	(que) nous dormissions
(νὰ) ἐκοιμώμην	(νὰ) ἐκοιμώμεθα κ. τ. λ.
(que) tu dormisses (νὰ)	(que) vous dormissiez
ἐκοιμᾶσο	(qu')ils dormissent.
(qu')il dormît (νὰ) ἐκοιμᾶτο	

Σύνθετοι χρόνοι.

Passé indéfini. Παρακείμενος.

(Que) j'aie dormi (νά) ἔχω κοιμηθῆ.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

(Que) j'eusse dormi (νά) εἶχον κοιμηθῆ.

4. Ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ finir (θεοτ. συζογία 2β).

Présent. Ἐνεστώς.

(Que) je finisse (νά) τελειώνω, τελειώσω

(que) tu finisses (νά) τελειώνῃς, -σῃς

(qu')il finisse (νά) τελειώνῃ, -σῃ

(que) nous finissions (νά) τελειώνομεν, -σομεν

(que) vous finissiez (νά) τελειώνητε, -σητε

(qu')ils finissent (νά) τελειώνουν, -σουν.

Imparfait. Παρατατικός.

(Que) je finisse (νά) ἐτελείωνον

(que) tu finisses (νά) ἐτελείωνες

(qu')il finit (νά) ἐτελείωνε

(que) nous finissions (νά) ἐτελείωνομεν

(que) vous finissiez x. t. λ.

(qu')ils finissent.

Σύνθετοι χρόνοι.

Passé indéfini. Παρακείμενος.

(Que) j'aie fini (νά) ἔχω τελειώσῃ.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

(Que) j'eusse fini (νά) εἶχον τελειώσῃ.

5. Ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ vendre (τετάρτη συζογία).

Présent. Ἐνεστώς.

(Que) je vende (νά) πωλῶ, (νά) πωλήσω

(que) tu vendes (νά) πωλῆς, -σῃς

(qu')il vende (νά) πωλῆ, -σῃ

(que) nous vendions (νά) πωλῶμεν
 (que) vous vendiez (νά) πωλῆτε
 (qu')ils vendent (νά) πωλοῦν.

Imparfait. Παρατατικός.

(Que) je vendisse [is] (νά) ἐπώλουν
 (que) tu vendisses (νά) ἐπώλεις
 (qu')il vendit (νά) ἐπώλει
 (que) nous vendissions (νά) ἐπωλοῦμεν
 (que) vous vendissiez   ζ. τ. λ.
 (qu')ils vendissent.

Σύνθετοι χρόνοι.

Passé indéfini. Παρακείμενος.

(Que) j'ai vendu (νά) ἔχω πωλήσει.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

(Que) j'eusse vendu (νά) εἶχον πωλήσει.

6. Ἡ ὑποτακτικὴ τῶν παθητικῶν.

Présent. Ἐνεστώς.

(Que) je sois loué ἢ louée (νά) ἐπαινοῦμαι, (νά) ἐπαινεθῶ
 (que) tu sois loué ἢ louée   ζ. τ. λ.

Imparfait. Παρατατικός.

(Que) je fusse loué ἢ louée (νά) ἐπηγούμην.

Passé. Παρακείμενος.

(Que) j'ai été loué ἢ louée (νά) ἔχω ἐπαινεθῆ.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

(Que) j'eusse été loué, -e (νά) εἶχον ἐπαινεθῆ.

7. Ἡ ὑποτακτικὴ τῶν μέσων ἢ ἀντωνομικῶν ῥημάτων.

Présent. Ἐνεστώς.

(Que) je me lave (νά) πλύνωμαι, (νά) πλυθῶ.

Imparfait. Παρατατικός.

(Que) je me lavasse (νά) ἐπλυνόμην.

Σύνθετοι χρόνοι.

Passé indéfini. Παρακείμενος.

(Que) je me sois lavé, -e (νά) ἔχω πλυθῆ

(que) tu te sois lavé, -e   ζ. τ. λ.

(qu')il se soit lavé

(qu')elle se soit lavée

(que) nous nous soyons lavés, -ées (νά) ἔχομεν πλυθῆ

(que) vous vous soyez lavés, -ées   ζ. τ. λ.

(qu')ils se soient lavés

(qu')elles se soient lavées.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλικος.

(Que) je me fusse lavé, -e (νά) εἶχον πλυθῆ.

8. Ἡ ὑποτακτικὴ τῶν ἀπροσώπων.

<i>Présent</i>	(Qu')il neige (νά) χιονίζει
<i>Imparfait</i>	(Qu')il neigeât (νά) ἐχιόμιζε
<i>Passé ind.</i>	(Qu')il ait neigé (νά) ἔχη χιονίζει
<i>Plus-que-parf.</i>	(Qu')il eût neigé (νά) εἶχε χιονίζει.
<i>Présent</i>	(Qu')il y ait (νά) ὑπάρχη
<i>Imparfait</i>	(Qu')il y eut (νά) ὑπῆρχε
<i>Passé ind.</i>	(Qu')il y ait eu (νά) ἔχη ὑπάρξη
<i>Plus-que-parf.</i>	(Qu')il y eût eu (νά) εἶχε ὑπάρξη.

Παράηρήσεις.

1. Τὸ πρῶτον πρόσωπον τῆς ὑποτακτικῆς τελειώνει εἰς e ἄφωνα ἐκτὸς τοῦ je sois.

2. Ὁ παρατατικός τῆς ὑποτακτικῆς ἔχει τὸ αὐτὸ φωνῆν τῆς καταλήξεως μὲ τὸν ἀόριστον (a εἰς τὴν πρώτην, i εἰς τὴν δευτέραν καὶ τετάρτην συζυγίαν).

3. Τὸ γ', ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς τελειώνει πάντοτε εἰς t καὶ τὸ πρὸ τοῦ t φωνῆν ἔχει περισπωμένην.

4. Ἡ κατάληξις τοῦ α' καὶ β' πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεστώτος ὅλων τῶν συζυγιῶν τελειώνει εἰς -ions, -iez ἐκτὸς τοῦ nous ayons, vous ayez, nous soyons, vous soyez ὅπου τὸ y = ii.

5. Ἡ ὑποτακτικὴ εἶναι ἡ ἔγκλισις τῆς ἀβεβαιότητος, ἐν ᾧ ἡ ὀριστικὴ ἐκφράζει τὴν βεβαιότητα. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ὑποτακτικὴ τίθεται ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ [μὲ τὸν σύνδεσμον que εἰς τὰς ἐξηρητημένας προτάσεις] εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις·

α') Μετὰ τὰ ῥήματα τὰ ὁποῖα σημαίνουν βούλησιν, διαταγὴν, εὐχὴν, ἀξίαν·

Je désire que tu finisses ton thème.

Ἐπιθυμῶ νὰ τελειώσῃς τὸ θέμα σου.

β') Μετὰ τὰ ῥήματα τὰ ὁποῖα σημαίνουν σκέψιν, πίστιν καὶ τὰ λεκτικά, ὅταν ταῦτα τὰ ῥήματα εὐρίσκονται εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν ἢ ἀρνητικὸν τύπον καὶ ὅταν ἐν τῇ δευτερευούσῃ προτάσει, ἥτις ἐκφράζεται διὰ τοῦ que, ὑπάρχῃ ἀβεβαιότης τις·

Je crois que vous avez raison.

Νομίζω ὅτι ἔχετε δίκαιον.

Croyez-vous que j'aie raison?

Πιστεύετε, ὅτι ἔχω δίκαιον;

γ') Μετὰ τὰ ῥήματα, τὰ ὁποῖα σημαίνουν ψυχικὸν πάθος (χαρὰν, φόβον κ. τ. λ.)·

Je me rejouis que tu sois heureux.

Χαίρω ὅτι εἶσαι εὐτυχής.

Μετὰ τὸ craindre φοβεῖσθαι, ὅταν κεῖται καταφατικῶς, τίθεται ἐν τῇ ἐξηρητημένῃ προτάσει πρὸ τοῦ ῥήματος ἐν ne¹ ὕπερ ἐλληγιστὶ δὲν μεταφράζεται·

Je crains qu'il ne soit malade.

Φοβοῦμαι μήπως εἶναι ἄρρωστος. Ἄλλὰ·

Je ne crains pas qu'il soit malade.

Δὲν φοβοῦμαι νὰ ᾔναι ἄρρωστος.

δ') Μετὰ τὸ douter ἀμφιβάλλειν ἕνεκα τῆς ἐν αὐτῷ τῷ ῥήματι ὑπαρχούσης ἀβεβαιότητος·

Je doute qu'il soit arrivé ἀμφιβάλλω, ἂν ἦλθε.

ε') Κατόπιν ἀπροσώπων τινῶν ἐκφράσεων, αἵτινες περιέχουν ἄλλοτε ἀνάγκην, ἐπιθυμίαν, ἄλλοτε ἀβεβαιότητά, ἡ ἐκφράζουν περιορισμὸν τινα, π. χ.

il faut εἶναι ἀνάγκη

il est impossible· εἶναι ἀδύ-

il est possible δυνατὸν εἶναι

νατον

¹ Κατὰ τὸ νέον διάταγμα τῆς Ἀκαδημείας τὸ ne δόναται νὰ παραλειφθῇ.

il est rare εἶναι σπάνιον   il convient ἀρμόζει
 il est difficile εἶναι δύσκολον   il est temps εἶναι καιρός.
 il semble φαίνεται

Ἄλλὰ il est certain εἶναι βέβαιον μὲ τὸ que καὶ ὀριστικῆν, κατόπιν τῶν ἐξῆς συνδέσμων·

Avant que προτοῦ νά, πρὶν νά   en cas [ka] ἐν περιπτώσει
 afin que ἵνα   καθ' ἧν

à moins que . . . ne ἐκτός   pourvu que ἀρκεῖ νά
 ἂν δέν   quelque . . . que ὅσον

bien que ἂν καὶ   quoique [kwak] καίτοι
 jusqu'à ce que μέχρις οὔ (νά)   sans que [sā:kə] χωρὶς νά

non que οὐχὶ ὡς ἂν   soit que [swakə] καὶ ἂν.
 pour que διὰ νά

Ὅταν ἀπὸ σύνδεσμόν τινα ἐξαρτῶνται πολλαὶ προτάσεις, ἐν μὲν τῇ ἐλληνικῇ δὲν εἶναι ἀνάγκη νά ἐπαναλαμβάνηται πάντοτε ὁ σύνδεσμος, ἐν τῇ γαλλικῇ ὅμως ἀντὶ νά ἐπαναλαμβάνηται ὁ σύνδεσμος τίθεται ὁ que μὲ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν ἔγκλισιν. Μόνον ὅταν ὁ que ἀντικαθιστᾷ τὸν σύνδεσμον si (ἂν), τότε τίθεται καθ' ὑποτακτικῆν, ἥτις οὐδέποτε τίθεται μετὰ τὸ si, π. χ.

Quand le couvert est mis et que tout est prêt, la bonne annonce: Madame, est servie (Monsieur, est servi).

Ὅταν ἐστρώθη ἡ τράπεζα καὶ ὅλα εἶναι ἔτοιμα ἢ ὑπρέτρια ἀναγγέλλει: Κυρία, εἶναι ἔτοιμα.

Quoique je sois fatigué et que j'aie mal aux dents, j'irai avec toi.

Ἄν καὶ ἤμει κουρασμένος καὶ (ἂν καὶ) ἔχω πονόδοντον θὰ ἔλθω μαζί σου. (Δὲν ἐπαναλαμβάνεται ὁ σύνδεσμος quoique ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ τίθεται ὁ que.)

S'il est attentif et qu'il fasse toujours son devoir, il passera son examen [egzamē].

Ἄν εἶναι προσεκτικὸς καὶ (ἂν) κάμνει πάντοτε τὸ καθήκον του, θὰ ὑποστῇ ἐπιτυχῶς τὰς ἐξετάσεις του (τὸ que ἀντικαθιστᾷ τὸν si).

Μετὰ τὸ si οὐδέποτε τίθεται μέλλον, ὑποθετικὴ ἢ ὑποτακτικὴ·

S'il vient ἂν ἔλθῃ.

Si j'étais ἂν ἤμην.

Si j'avais ἂν εἶχον.

5) Εἰς τὰς ἀναφορικὰς προτάσεις, ὅταν ἡ προηγουμένη κυρία πρότασις περιέχῃ ὑπερθετικὸν ἢ μίαν τῶν τεσσάρων λέξεων·

seul μόνος

unique μοναδικός

le premier ὁ πρῶτος

le dernier ὁ τελευταῖος.

L'Italie est le plus beau pays que nous ayons vu.

Ἡ Ἱταλία εἶναι ἡ ὠραιότατη χώρα τὴν ὁποῖαν εἶδομεν.

(Ἀβεβαιότης, κατὰ τὴν ἀντίληψίν μας ἢ ὠραιότατη.)

ζ) Εἰς τὰς ἀναφορικὰς προτάσεις, αἵτινες σημαίνουν σκοπόν·

Donnez-moi un livre pui soit instructif.

Δότε μοι ἓν βιβλίον τὸ ὅποῖον νὰ ᾖναι διδακτικόν (πρέπει νὰ ᾖναι).

η) Εἰς τὰς ἀναφορικὰς προτάσεις, ὅταν προηγήται ἄρνησις ἢ ἀρνητικὴ τις ἔκφρασις·

Il n'y a personne qui m'attende.

Δὲν ὑπάρχει κανεὶς νὰ μὲ περιμένῃ.

6. Ἡ ὑποτακτικὴ ἐν δευτερευούσῃ προτάσει ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ῥήματος τῆς κυρίας προτάσεως· καὶ ἂν μὲν τοῦτο εἶναι χρόνου ἐνεστώτος, μέλλοντος, ἢ προστακτικῆς, τότε εἰς τὴν ἐξηρητημένην πρότασιν τίθεται ὁ ἐνεστώσ καὶ ὁ παρακείμενος τῆς ὑποτακτικῆς· ἂν δὲ ἄλλου χρόνου, τίθεται ὁ παρατατικός ἢ ὁ ὑπερσυντέλικος τῆς ὑποτακτικῆς·

je désire

je désirerai

je désirai

je désirais

je désirerais

j'ai désiré

que tu donnes ἢ que tu aies donné

que tu donnasses

ἢ que tu eusses donné.

7. Ἡ ὑποτακτικὴ ἐν κυρίᾳ προτάσει μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ que σημαίνει εὐχὴν (ἀρχαία εὐχτικὴ) ἢ παρακλέυσιν (ἂν τικαθιστᾷ τὸ γ' ἐνικὸν καὶ τὸ γ' πληθυντικὸν πρόσωπον τὸ ὅποῖον ἐλλείπει)·

Vive le Président! ζήτω ὁ Πρόεδρος!

Eh bien! Qu'il vienne ἄς ἔλθῃ λοιπόν.

8. Ἡ ὁμιλουμένη γαλλικὴ γλῶσσα ἀποφεύγει κατὰ κανόνα τὸν παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς καὶ μάλιστα τῆς ἀ' συζυγίας καὶ ἀντικαθιστᾷ τοῦτον διὰ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς.

Λεξιλόγιον.

Une oraison	προσευχή	offenser	προσβάλλειν
l'oraison dominicale	ἡ Κυριακὴ προσευχή, τὸ Πάτερ ἡμῶν	la tentation	ὁ πειρασμός
aux cieux	εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐν τοῖς οὐρανοῖς	[tāta:sjō] délivre nous	ἐλευθέρωσον, ῥῦσαι ἡμᾶς
le règne	τὸ βασίλειον, ἡ βασιλεία	le mal ainsi soit-il	τὸ πονηρὸν ἀμήν
vienne	ἃς φθάσῃ, ἃς ἔλθῃ, ἐλθέτω	charmer	χαρμπούειν, γοητεύειν
la volonté	ἡ θέλησις, τὸ θέλημα	se fâcher [a]	ὀργίζεσθαι, θυμῶνειν
quotidien [kw-tidjɛ]	καθημερινός, ἐπιούσιος	l'ouvrier	ὁ ἐργάτης
pardonner	συγχωρεῖν, ἀφιέναι	[lurvi(j)e] demander (μετὰ ἰστοκ. τοῦ προσώπου καὶ αἰτίας. τοῦ πράγμ.)	παρακαλεῖν τινα διὰ τι, αἰτεῖν τινα τι
l'offense [ās]	ἡ προσβολή, τὸ ὀφείλημα, τὸ ἁμάρτημα	s'endormir	ἀποκοιμᾶσθαι
ne nous induis point	μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς	être heureux } se rejouir } regretter }	χαίρειν λοπεῖσθαι.

Θέμα 117. L'oraison dominicale.

Notre père qui es aux cieux, que ton nom soit sanctifié, que ton règne vienne, que ta volonté soit faite sur la terre comme au ciel, donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien; pardonne-nous nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés; ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. Ainsi soit-il.

Θέμα 118.

Σχημάτισον προτάσεις, εἰς τὰς ὁποίας νὰ ὑπάρχῃ·
1) ὑποτακτικὴ μετὰ τὸ βούλεσθαι, 2) μετὰ τὸ λέγειν,
3) μετὰ τὸ φοβεῖσθαι. Κλῆνον· il faut que je vende ma maison, il faut que tu finisses ton thème κ. τ. λ.

Θέμα 119.

Croyez-vous que j'aie de l'argent? Je ne croyais pas que vous eussiez de l'argent. Je désire que les enfants soient sages. Désirez-vous que j'aie fini à quatre heures? Non, Monsieur, je désire que vous soyez prêt à cinq heures. Nous sommes charmés que vous soyez arrivé. Mon père se fâche que Charles soit si paresseux. Je doute que la lettre soit partie.

* Faut-il que j'attende? Oui, Monsieur, il faut que vous attendiez encore une heure. Il est temps que l'ouvrier finisse. Est-il possible que votre voisin ait vendu sa maison? Je ne crois pas qu'il l'ait vendue. Demandez à votre père qu'il vous donne de l'argent. Je le lui ai déjà demandé; mais il veut (θέλει) que j'attende encore deux jours. Je regrette que vous ne soyez pas venu.

Θέμα 120.

Εἶναι καιρὸς νὰ κατακληθῆς. Χαίρω ὅτι ἤλθες, λυποῦμαι ὅτι ὁ ἀδελφός σου δὲν σὲ συνώδευσε. Οἱ Παρῖσιοι εἶναι ἡ ὠραιστάτη πόλις, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἔδῃ. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἐκεῖ νὰ μᾶς περιμένῃ. Δότε μοι μίαν γραφίδα, ἡ ὁποία νὰ ἦναι καλὴ. Ἐπιθυμεῖς νὰ σὲ περιμένω ἐδῶ; Πιστεύεις, ὅτι ὁ μαθητὴς εἶναι ἐπιμελής; Δὲν πιστεύω νὰ ἔχη κάμῃ τὸ θέμα του (devoir). Ἐπιθυμῶ νὰ ἔχητε ὑπομονήν. Ἐπιθυμεῖτε νὰ σᾶς περιμένω ὀλίγον ἀκόμη; Ὅχι ἐπιθυμῶ νὰ ἦναι ὅλα εἰς τὰς 3 τελειωμένα. Δὲν ἐπίστευον νὰ λάβῃ ὁ γαμβρός μου τὴν ἐπιστολήν μου. Ἡ ἀδελφὴ μου ἐχάρη, ὅτι ἡ φίλη τῆς δὲν ἀνεχώρησε. Εἶναι ἀνάγκη νὰ περιμένωμεν; Ὅχι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ περιμένωμεν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τελειώσωμεν τὴν γραπτὴν μας ἐργασίαν; Ναί, εἶναι ἤδη ἀργά· εἶναι καιρὸς νὰ τελειώσῃτε τώρα.

Παρεκαλέσατε τὴν μητέρα σας νὰ σᾶς δώσῃ χρήματα; Ναί, τὴν παρεκαλέσαμεν, ἀλλὰ θέλει νὰ περιμένωμεν ἀκόμη μερικὰς ἡμέρας. Πρέπει νὰ μένωμεν ἐδῶ; Ναί, πρέπει νὰ μένητε ἐδῶ. Πρέπει ἐπὶ μακρὸν νὰ περιμένωμεν. Πρέπει νὰ φάγητε τὸν ἄρτον σας. Ὁ παῖς πρέπει ἐδῶ νὰ μένῃ. Τὰ παιδιά πρέπει νὰ περιμένουν μίαν ὥραν. Οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ ἐργάζονται. Οἱ μαθηταὶ εἶχε γίνῃ ἀνάγκη (ἐδέησε) νὰ ἐργασθοῦν.

Διάλογος.

Comment nommons-nous les frères et les sœurs de nos parents?	Leurs frères sont nos oncles, leurs sœurs sont nos tantes.
Comment nommes-tu les enfants de tes frères et sœurs?	Je les nomme mes neveux et mes nièces.
Qui est le chef de la famille?	Le père est le chef de la famille.
Quel est l'âge de tes parents et de tes frères et sœurs?	Mon père a . . . ans, etc.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τροπικά ἐπιρρήματα. Adverbes de manière
[manjɛr].

Τὰ ἐπιρρήματα προσδιορίζουν ἀκριβέστερον τὸ ῥῆμα, τὸ οὐσιαστικὸν ἢ καὶ ἄλλο ἐπιρρημα. Διαίρουνται δὲ εἰς παράγωγα καὶ πρωτότυπα.

premier
diviser

derives

1. Σχηματισμὸς τῶν παραγώγων.

1. Τὰ παράγωγα τροπικά ἐπιρρήματα σχηματίζονται ἀπὸ τὰ ἐπίθετα τῆ προσθήκῃ τῆς συλλαβῆς -ment, καὶ ἂν μὲν τὸ ἀρσενικὸν τοῦ ἐπιθέτου τελειώνει εἰς φωνῆεν, ἢ συλλαβὴ -ment προστίθεται ἀμέσως εἰς τὸ ἀρσενικόν, ἂν δὲ τὸ ἀρσενικὸν τοῦ ἐπιθέτου τελειώνει εἰς σύμφωνον, τότε προστίθεται εἰς τὸ θηλυκόν.

facile εὐκόλος ἐπίρρ. facilement εὐκόλως

aisé άνετος „ aisément άνέτως

vrai ἀληθῆς „ vraiment ἀληθῶς

poli εὐγενῆς „ poliment εὐγενῶς

heureux, θηλ. heureuse εὐτυχῆς, ἐπίρρ. heureuse-ment εὐτυχῶς

doux, θηλ. douce γλυκός, ἥπιος, ἐπίρρ. doucement ἥπιως, σιγὰ σιγὰ.

facile -
commode

calme

changer

2. Τὰ ἐπίθετα τὰ ὁποῖα τελειώνουν εἰς ant καὶ ent ἀποβάλλουν τὸ t καὶ τρέπουν τὸ n εἰς m.

invariable

constant [kɔ̃stɑ̃] σταθερός — constamment [kɔ̃stɑ̃mɑ̃] σταθερῶς

prudent [prydɑ̃] συνετός — prudemment [prydɑ̃mɑ̃] συνετῶς.

Ἐξαιρεῖται τὸ lent [lɑ̃] — lentement [lɑ̃tmɑ̃] βραδέως καὶ τὸ présent παρών — présentement ἐπὶ τοῦ παρόντος.

3. Πολλὰ ἐπιρρήματα λαμβάνουν ὄξειαν (accent aigu), ἐνῶ τὰ ἐπίθετα δὲν ἔχουν.

profond [pʁɔ̃fɔ̃], ἐπίρρ. profondément βαθέως

commode [kɔ̃mɔd] ἀρμόζων, ἐπίρρ. commodément ἀρμοδίως

énorme τεράστιος, ἐπίρρ. énormément τεραστίως

commun κοινός, ἐπίρρ. communément κοινῶς

impuni ἀτιμώρητος, ἐπίρρ. impunément ἀτιμωρητεῖ.

convenable

monstrueux

+ ὡ ἴσρας, monstrie.

+ ἡμωρῶν, monstrie.

Savoir prudent
 Το gentil [zã:ti], -lle [zã:ti:j] (φρόνιμος, χαριτωμένος) σχηματίζει το επίρρημά του gentiment φρονίμως.

4. Το επίθετον τίθεται πολλάκις και αντί επίρρηματος, π. χ.

parler français	ὀμιλεῖν γαλλικά	sentir bon	εὐοδιάζειν
payer cher	πληρώνειν ἀκριβά	parler haut	ὀμιλεῖν ὑψηλόφωνως
marcher droit	βαδίζειν κατ' εὐθείαν	parler bas	ὀμιλεῖν χαμηλόφωνως
vendre cher	πωλεῖν ἀκριβά		καὶ ἄλλα.

2. Συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν τῶν ἐπιρρημάτων.

1. Τὰ παράγωγα ἐπιρρήματα σχηματίζουν ὅπως καὶ τὰ ἐπίθετα συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν, ἐάν θέσωμεν πρὸ αὐτῶν τὸ plus, le plus, très κ. τ. λ., π. χ.

facilement, plus facilement, le plus facilement, très facilement.

Ὁμοίως καὶ πολλὰ πρωτότυπα ἐπιρρήματα·

souvent συχνά, plus souvent συχνότερον, le plus souvent, très souvent

longtemps ἐπὶ μακρὸν χρόνον, plus longtemps, le plus longtemps

tard [a] ἀργά, plus tard, le plus tard
 tôt [to] ἐνωρίς, plus tôt, le plus tôt.

2. Τὰ ἐπόμενα ἐπιρρήματα ἔχουν ἀνώμαλον συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν·

	Συγκριτικόν.	Ἵπερθετικόν.
bien καλῶς, πολύ	mieux [mjø] καλλίτερον	le mieux κάλλιστα <i>το καλλίστερον</i>
mal κακῶς	pis [pi] χειρότερον	le pis χειρίστα <i>το χειρότατο</i>
peu ὀλίγον	moins [mwã] ὀλιγώτερον	le moins ἐλάχιστα <i>το ὀλιγώτατο</i>
beaucoup πολύ	plus περισσότερον, πλέον	le plus πλεῖστον.

Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν· τὸ meilleur καὶ mieux, τὸ pire καὶ pis, τὸ moindre καὶ moins, οἱ βραχυτέροι τύποι εἶναι ἐπιρρήματα.

* κάλλιστος, parfait, exquis.

† ἐλάχιστος, le moindre - très-petit.

‡ τὸ ἀσφηδισθῆναι ἐπὶ τῶν βασιλευσάντων τῶν χρόνων.

3. Ἡ θέσις τῶν ἐπιρρημάτων ἐν τῇ προτάσει.

1. Τὸ ἐπίρρημα, τὸ ὅποσον προσδιορίζει ἀκριβέστερον ἐν ἐπίθετον, μίαν μετοχὴν ἢ ἐν ἄλλο ἐπίρρημα, τίθεται σχεδὸν πάντοτε πρὸ αὐτοῦ.

Je suis très occupé εἶμαι πολὺ ἀπησχολημένος.

2. Τὸ ἐπίρρημα, ὅταν προσδιορίξῃ τὸ ῥῆμα ἀκριβέστερον, τίθεται κατόπιν τοῦ ῥήματος εἰς τοὺς ἀπλοῦς χρόνους καὶ μετὰ τὸ βοηθητικὸν εἰς τοὺς συνθέτους. Μόνον ἐπιρρήματα τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου τίθενται συνήθως μετὰ τὴν μετοχὴν.

Je le vois bien τὸν βλέπω καλῶς.

Je l'ai bien vu τὸν ἔχω ἴδῃ καλῶς.

Je l'ai rencontré là-bas τὸν συνήντησα ἐκεῖ κάτω.

Je suis arrivé trop tard ἔφθασα πολὺ ἀργά.

Λεξιλόγιον.

Χ Le sang-froid	ἡ ψυχραιμία, ἡ ἀταραξία	le désœuvrement	ἡ ἀργία, ἡ ἀπραξία
la prise	ἡ δόσις (πρέζα)	il lit	ἀναγινώσκει
voyant	βλέπων	la gazette	ἡ ἔφημερίς
le boulet de canon [bule]	σφαῖρα τηλεβόλου	exact [egzak], e	ἀκριβής
la tabatière [tabatjer]	ἡ ταμπακιέρα	large	εὐρύς, μεγάλος
tourner	στρέφειν	il revient	ἐπανέρχεται
de l'autre côté	ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἀπὸ τῆν ἄλλην πλευράν	léger, -ère	ἐλαφρὸς, -ά
le portrait [tre]	ἡ εἰκών, τὸ πορτραῖτον	[leze, -er]	
tranquille [kil]	ἡσυχος	dévoit, -e [devo, -ot]	εὐλαβής
raisonnable	λογικὸς	il se met au lit	κατακλίνεται, πλαγιάζει
le Luxembourg [lyksabur]	τὸ Λουξεμβούργον (δημόσιος κήπος ἐν Παρισίαις)	propre	καθαρός
fréquent [kā]	συχνός	brusque	ἀπότομος
promener	περιδιαβάξιν, περιπατεῖν	la sortie	ἡ ἔξοδος
		direct, -e	εὐθύς, ἄμεσος
		négligent, -e	ἀμελής
		mais oui [meui]	βεβαίωτατα
		un appartement	οἶκημα, πάτωμα
		rentrer	ἐπιστρέφειν
		le Pater [pater]	τὸ Πάτερ ἡμῶν.

Θέμα 121. Sang-froid.

Un général français demandait, au milieu d'une bataille, une prise de tabac à un de ses lieutenants et, voyant celui-ci emporté par un boulet de canon, au moment où il lui présentait sa tabatière, il se tourne

Ἐπίτομος γαλλικῆ γραμματικῆ.

12

Χ ἡ ἀταραξία - tranquillité, sang-froid - sang-froid
 ἀτάραχος, οὐ, nous, acité, calmé
 ἀτάραχος, οὐ, irresponsable, de sang-froid
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

froidement de l'autre côté et dit à un autre officier :
«Ce sera donc vous qui m'en donnerez, puisqu'il a
emporté la tabatière avec lui».

Θέμα 122. **Portrait de l'homme tranquille.**

Il se lève tranquillement,
Déjeune raisonnablement,
Dans le Luxembourg fréquemment
Promène son désœuvrement,
Lit la gazette exactement.
Quand il a dîné largement,
Chez sa voisine Clidamant
S'en va causer très longuement,
Revient souper légèrement,
Rentre dans son appartement,
Dit son Pater dévotement,
Se déshabille lentement,
Se met au lit tout doucement,
Et dort bientôt profondément.
— Ah! le pauvre monsieur Clément!

Θέμα 123.

Τὸ θέμα σας εἶναι πράγματι (vraiment) πολὺ εὐκόλον.
Ὁ μαθητὴς ἐτιμωρήθη αὐστηρῶς. * Εὐρήκατε τὸν δρόμον;
Βεβαίως, τὸν εὐρήκα εὐκόλως. Ἡ μετάφρασις αὕτη εἶναι
κακῶς γεγραμμένη ἢ χθρσινῆ (ἐκεῖνη τῆς χθρσ) ἤτο καλλί-
τερον γεγραμμένη. Πηγαίνετε σιγά, πηγαίνετε ὀλίγον τι
ταχύτερον. Οἱ φίλοι μας ἔφθασαν αἰσίως (εὐτυχῶς) εἰς
Ἀμερικὴν. Κατοικῶ ἐδῶ ἀνετώτερον ἢ εἰς τὴν ἄλλην
οἰκίαν. Μείνατε ὀλίγον τι περισσότερον (μακρότερον). Οὗτος
ὁ παῖς χαιρετᾷ ὅλους εὐγενῶς. Ἀγαπῶμεν τρυφερῶς τοὺς
γονεῖς μας. Ἐνδυσθῆτε καθαρῶς. Οἱ μαθηταὶ εἰσέρχονται
ἡσύχως εἰς τὴν τάξιν. Δὲν κλείουν τὰς θύρας βιαίως.
Ἐξερχόμενοι (κατὰ τὴν ἐξοδον) ἐκ τοῦ σχολείου ἐπιστρέ-
φουν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν οἰκίαν. Ὁ ἀδελφός μας ἐνησχο-
λήθη συνεχῶς διὰ τὰ κάμη τὰ θέματά του. Ὁ Κάρλος
σηκάνεται πολὺ ἀργά. Πηγαίνομεν συχνά εἰς περίπατον.
Οὗτος ὁ μαθητὴς δὲν χαιρετᾷ εὐγενῶς, σπανίως χαιρετᾷ.
Σηκῶνεσαι σιγά καὶ ἀποκρίνεσαι ἀμελῶς. Περιῶμεν τὰς
ἐσπέρας μας μὲ παιγνίδια. Αὐτὰ τὰ βόδα μυρίζουν ὠραῖα.

Violent

Continu

x ἀνοληρότης, ἀ, ον, sévère -
η^ο ἀνοληρότης, sévère
ἀνοληρῶς, sévèrement.

* ἀποκρίνομαι τιποτέν
ἀμαγῶς, négligemment

Διάλογος.

Que comprend un habillement complet?	Un habillement se compose du pantalon, du gilet, de l'habit et du pardessus.
Que portes-tu sur la tête?	Je porte une casquette ou un chapeau.
Que mets-tu autour de ton cou?	Autour de mon cou je mets une cravate.
Qu'est-ce que vend un marchand de chaussures?	Un marchand de chaussures vend des pantoufles, des souliers, des bottes et des bottines.
Qui fait les habits?	C'est le tailleur qui fait les habits.
Qui fait les chapeaux?	C'est le chapelier qui fait les chapeaux.
De quoi sont faites les bottes?	Les bottes sont faites de cuir.
Qui fait les bottes?	C'est le cordonnier qui fait les bottes.
Comment te garantis-tu de la pluie et du soleil?	Je me garantis de la pluie avec un parapluie et du soleil avec une ombrelle (parasol).
Comment t'habilles-tu en hiver?	Je me garantis du froid avec des vêtements chauds.
Quels vêtements portes-tu en été?	Je porte des vêtements légers.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Τὰ ἀνώμαλα ῥήματα. Verbes irréguliers

[irregylje].

§ 1. Εἰς τὰ ἀνώμαλα ῥήματα ἄς ἔχη τις ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐξῆς κανόνας.

1. Δύο ὅμοια σύμφωνα οὐδέποτε τίθενται εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως (δύο tt), π. χ.

je mets [me] καὶ ὄχι metts

il met [me] καὶ ὄχι mett.

2. Τὸ v, s, m ἀποβάλλονται πρὸ τοῦ τελικοῦ s καὶ t, μετὰ τὸ d ἀποβάλλεται τὸ τελικὸν t.

je suis καὶ ὄχι suivs

je dors καὶ ὄχι je dorms (μάθ. 28)

il prend [ā] καὶ ὄχι prendt.

3. Μεταξὺ φωνήεντος καὶ συμφώνου τὸ l καὶ τὸ v τρέπονται πολλάκις εἰς u.

je vaux καὶ ὄχι je vals

je saurai [sacre] καὶ ὄχι savrai.

4. Μετὰ τὸ au καὶ τὸ eu τίθεται x ἀντὶ s, π. χ. je vau, je veu.

§ 2.

I. Ῥήματα εἰς -er.

<i>Infin.</i> Ἀπαρέμφ.	<i>Prés. de l'Ind.</i> Ὅριστ. ἐνεστ.	<i>Prés. du Subj.</i> Ἵποτ. ἐνεστ.	<i>Passé déf.</i> Ἄβριστος
1. aller πηγαίνειν, ὑπάγειν	je vais	(que) j'aille [a:j]	j'allai
<i>Fut. I.</i> Μελλ.	tu vas	tu ailles	<i>Part. passé</i> Πθτζ. μετ.
j'irai	il va	il aille	allé, allée (je suis allé).
<i>Impér.</i> Προστ.	nous allons	nous allions	
va πήγαινε, ὑπάγε	vous allez	vous alliez	
vas-y πή- γαινε ἐκεῖ	ils vont	ils aillent	

aller faire σκέπτεσθαι ποιεῖν τι, aller chercher μέλ-
* λειν ζητεῖν.

Ὅμοίως κλίνονται· s'en aller ἀπέρχεσθαι, je m'en suis allé ἀπῆλθον.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
2. envoyer (μάθ. 27, §5) στέλλειν	j'envoie tu envoies il envoie	(que) j'envoie tu envoies il envoie	j'envoyai
<i>Fut. I.</i>	nous	nous	<i>Part. passé</i>
j'enverrai	envoyons	envoyions	envoyé, envoyée.
<i>Impér.</i>	vous envoyez	vous envoyiez	
envoie	ils envoient	ils envoient	

envoyer chercher μεταπέμπεσθαι, renvoyer ἀπο-
πέμπειν. (ἀποπέμπω - ἢ ἐπέμψω - envoier)

Λεξιλόγιον.

Rapporter	ἀναφέρειν, μετα- φέρειν	assez loin le quartier	ἄρκετὰ μακρὰν διαμέρισμα, συνοικία (πό- λεως)
le bulletin [bylltè] καταλογίον	τὸ δελτίον, ὁ ἔλεγχος	le fiacre la voiture de place	ἡ ἄμαξα
je viens de rentrer	πρὸ ὀλίγου ἐπα- νῆλθον	plier bagage (le)	ἠμψίστεν, emballer
la récompense [ã:s]	ἡ ἀνταμοιβή		συσκευάζειν τὰς ἀποσκευὰς x
la gare [gar]	ὁ σταθμός		

* μάγω - δεῖναι, εἶναι sur le point de
ζητεῖν, cherchez, demander, exiger.

charger	φορτώνειν	un air	ἔξωτερικόν, ὕψος
avoir besoin de	ἔχειν ἀνάγκην (γεν.)	il a l'air très poli	ἔχει τὸ ὕψος πολὺ εὐγενές.
la valise	ἡ βαλίτσα		φαίνεται πολὺ εὐγενής
la chemise de flanelle	τὸ μάλλινον ὁπο- κάμισον (φα- νέλλα)	s'il vous plaît [si(l)vuple]	ἀν' εὐαρεστήσθε, παρακαλῶ
le faux-col	ὁ κολλάρος (περικαίμιον)	coûter	κοστίζειν
la manchette	ἡ περιχειρίς (μανικέτι)	le conducteur	ὁ ὁδηγός, (ὁ πράκτωρ agent)
la chaussette	τὸ βραχὸν περι- πόδιον (κάλτσα)	le wagon [wagō]	τὸ βαγόνιον
le peigne	τὸ κτένιον	installer	ἐγκαθιδρῶσειν
la brosse [ɔ] à dents	ἡ βούρτσα δι' ὀδόντας	abaissier	καταβιβάζειν, faire descendre
la mesure	τὸ μέτρον	étouffier	πνίγειν, πνί- γεσθαι
outre mesure	ὑπερμέτρως	l'express [lekspres]	ἡ ταχεία ἀμαξο- στοιχία, τὸ ἔξπρες
prêt [pre], -e	ἔτοιμος, -η	la locomotive [ɔ, ɔ, ɔ]	ἡ ἀτμάμαξα ἀμομφαῖν (σιδηροδρόμ.)
songer	σκέπτεσθαι	la vapeur	ὁ ἀτμός
monter en voi- ture	ἀναβαίνειν εἰς ἄμαξαν	la station [stasjō]	ὁ σταθμός
la bonne	ὁπηρετρια	descendre	καταβαίνειν
prendre son billet	λαμβάνειν τὸ εἰσιτήριον	arriver à bon port	ἐπιτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ
le guichet [gife]	ἡ θύρις (εἰσι- τηρίων)	l'autre jour	τελευταίως.
un employé	ὁπάλληλος		

Θέμα 124. Les vacances.

Bonjour, mes enfants! Je viens de rentrer. Maman m'a montré les bulletins que vous avez rapportés. Ils sont très bons, je suis content de vous, et vous aurez une récompense. Voici les grandes vacances. Nous allons faire un petit voyage. La gare est assez loin de notre quartier. Charles, tu vas aller me chercher un fiacre. Pendant ce temps, plions bagage, mes enfants, et partons.

Où irons-nous, mon père? — Eh bien! nous allons en Corinthe.

Vos valises sont-elles prêtes? Il faut emporter deux chemises de flanelle, des faux-cols et des manchettes, des chaussettes, des mouchoirs et puis les objets de toilette: peigne, brosse à dents, brosse à cheveux et éponge. Ne vous chargez pas outre mesure, mes enfants. Avez-vous songé à celle de Charles; je l'entends qui revient avec sa voiture de place. — Adieu, maman,

nous t'écrirons souvent. — Montons en voiture. Elle sera lourdement chargée. — Nous voilà à la gare.

Maintenant, il faut prendre nos billets. Où est le guichet? L'employé a l'air très poli — 4 billets de deuxième classe pour Patras, s'il vous plaît.

Où est le train pour Corinthe, conducteur? — Le voici, monsieur. — Montons en wagon. — Nous voici installés. Charles, baisse la fenêtre; on étouffe dans ce compartiment.

Comme le train va vite! La locomotive est chauffée à toute vapeur: c'est un (train) express. Voici déjà une station. Nous n'y descendons pas. Enfin, nous voici arrivés à bon port.

Θέμα 125.

Κλιών· a) je vais chez mon oncle chercher des pommes; où vais-je?; je vais mettre (βάζω) mon chapeau et mes gants; je vais faire une petite excursion (ἐκδρομή) avec mon père; je n'allais pas bien hier; j'irai à l'église (ἐκκλησία); j'irais au théâtre si j'avais un billet; je suis allé à la foire; il faut que j'aille à l'école à 8 heures; je m'en vais chercher le médecin (ιατρός); je m'en suis allé avec mon ami Henri; il est temps que je m'en aille; b) je lui envoie ce beau livre; je ne leur envoyais pas cette lettre; j'ai envoyé ce cadeau (δῶρον) à ma tante; pourquoi ne l'ai-je pas envoyé à mon oncle?; j'ai envoyé chercher du thé et du café; je t'enverrai ces belles fleurs; je lui renverrai le livre qu'il m'a prêté; je n'irai pas au théâtre, mais j'y enverrai mon frère.

Θέμα 126.

Πηγαίνω εἰς τὸν κήπον διὰ νὰ φάγω κεράσια. Θὰ ἔλθῃς (θὰ ὑπάγῃς) μαζί μου (μετ' ἐμοῦ). Δὲν θὰ ἔλθω μαζί, δὲν ἔχω (τὸν) καιρόν. Ὑπῆγες εἰς τοῦ (chez) ἐξ-αδελφου σου, ὅστις θὰ ἀναχωρήσῃ αὐρίον; Πρέπει νὰ ὑπάγω σήμερον, διότι ἀναχωρεῖ σήμερον. Εἶναι τώρα καιρὸς νὰ ἀπέλωμεν; Θὰ ἐπήγαινον μεθ' ὑμῶν, ἐὰν εἶχον (τὸν) καιρόν. Τώρα πήγαίνε, εἶναι ἤδη πολὺ ἀργά. Διατί δὲν μοὶ στέλλεις τὰ βιβλία, τὰ ὅποια σοὶ ἐδάνεισα; Θὰ σοῦ τὰ ἀποστείλω αὐρίον. Στείλέ μοι ἐπίσης τὰ ἄλλα βιβλία τὰ ὅποια τελευταίως μοὶ ἔδειξας. Ἀπόστειλον τὴν ὑπέρτριαν

πάλιν. Θὰ ζητήσω τὸν πῖλόν μου καὶ τὰ χειρόκτιά μου.
Προσκαλέσατε τὸν ἰατρόν, τὸ παιδίον εἶναι ἀσθενές.

Διάλογος.

Quel temps fait-il?	Il fait beau (temps), allons faire un tour.
Où irons-nous?	Nous allons voir notre ami.
Où demeure-t-il?	Il demeure à la campagne.
Où est le chemin pour aller à...?	Vous y êtes, Monsieur, c'est le chemin.
Combien y a-t-il d'ici à...?	Il n'y a pas loin, à peu près deux lieues.
Est-ce que ce chemin va tout droit à...?	C'est le chemin direct.
Peut-on voir le village de loin?	Vous allez le voir dès que vous aurez traversé la forêt.
Quels arbres y a-t-il dans cette forêt?	Il y a des bouleaux (σημύδα), des sapins et des chênes.
De quoi est entourée la maison de ton ami?	Elle est entourée d'un beau jardin.
Qu'y a-t-il de l'autre côté de la maison?	Il y a un petit lac.
Qu'y a-t-il au milieu du lac?	Il y a une petite île, nous y allons souvent en bateau.
Où est le bateau?	Voilà le bateau là-bas, au rivage.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

II. Ῥήματα εἰς -ir.

Ὁ ἐνεστώς καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενοι χρόνοι σχηματίζονται κατὰ τὴν πρώτην συζυγίαν. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τελειώνει εἰς -ert, -e.

<i>Inf.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
3. ouvrir ἀνοίγειν	j'ouvre tu ouvres il ouvre	(que) j'ouvre tu ouvres il ouvre	j'ouvris
<i>Fut. I.</i> j'ouvrirai	nous ouvrons vous ouvrez ils ouvrent	nous ouvririons vous ouvririez ils ouvriront	<i>Part. passé</i> ouvert, ouverte.

Ὁμοίως κλίνονται τὰ offrir προσφέρειν, couvrir καλύπτειν, découvrir ἀνακαλύπτειν, souffrir ὑποφέρειν (πρβλ. le couvert τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη, la découverte ἡ ἀνακάλυψις, une offre προσφορά, la souffrance τὸ πάσχειν).

Μὲ ἰ εἰς τὸν Passé défini.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. de Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
4. fuir φεύγειν	je fuis tu fuis il fuit	(que) je fuie tu fuies il fuie	je fuis
<i>Fut. I.</i> je fuirai	nous fuyons [[fʝjʝ̃]] vous fuyez ils fuient	nous fuyions [[fʝjʝ̃]] vous fuyiez ils fuient	<i>Part. passé</i> fui, fuie, j'ai fui.

Ὁμοίως· s'enfuir.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. de Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
5. cueillir [kæjir] συλλέγειν, δρέπειν	je cueille tu cueilles il cueille nous cueillons [kæjɔ̃]	(que) je cueille tu cueilles il cueille nous cueillions [kæjɔ̃]	je cueillis <i>Part. passé</i> cueilli, cueillie.
<i>Fut. I.</i> je cueillerai	vous cueillez ils cueillent	vous cueilliez ils cueillent	
<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Part. passé</i>
6. tenir κρατεῖν	je tiens [tjɛ̃] tu tiens il tient	(que) je tienne tu tiennes [tjen] il tienne	je tins <i>Passé déf.</i> tenu, tenue.
<i>Fut. I.</i> je tiendrai	nous tenons vous tenez ils tiennent	nous tenions vous teniez ils tiennent	

Ὁμοίως κλίνονται· appartenir ἀνήκειν, contenir περιέχειν, entretenir διατηρεῖν, maintenir κρατεῖν, βαστᾶν, στηρίζειν, obtenir ἐπιτυγχάνειν, retenir κατέχειν, soutenir ὑποστηρίζειν, ἰσχυρίζεσθαι· venir ἔρχεσθαι, convenir de συμφωνεῖν, ὁμολογεῖν, devenir γίνεσθαι, parvenir κατορθώνειν, prévenir προλαμβάνειν, revenir ἐπανέρχεσθαι, se souvenir ἀναμνησθεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι.

Λεξιλόγιον.

Le renard	ἡ ἀλώπηξ	à peu près	σχεδόν
le corbeau	ὁ κόραξ	le langage	ἡ γλῶσσα
perché	καθήμενος	bon jour	καλὴ μέρα
le bec	τὸ ῥάμφος	hé [(h)e]	αἶ φίλε! αἶ
le maître	ὁ μάστορας		κουμπάρε!
X allécher	(λαίχειν, γλύφειν)	que!	τί!

Χημῆρα εἰσελερ δευλφτω.

λαίχω, λείχω

δεξιάζω, alleicher, tenter, sedurre

le ramage	τὸ κελάδημα	le doute	ἡ ἀμφιβολία
se rapporter	συμφωνεῖν, ται- ράζειν	honteux [(h)δ]- to], -se	ἐπνοειδιστος, ἐντροπιασμένος
le plumage	τὸ πτέρωμα, τὰ πτερά	confus [kō:fy], -e	συγκεχυμένος
x le phénix [feniks]	ὁ φοῖνιξ (ὄνομα πολλῶν ὀφθαλμῶν x πτηνῶν)	jurer	ὀρκίζεσθαι
un hôte [ānot]	ξένος, φιλο- ξενούμενος	on ne l'y pren- drait plus	δὲν θά τὸν ἠπά- τα τις, δὲν θά τὸν ἐπιανέ τις
la voix	ἡ φωνή	mettre en prose	εἰς τὸ πεζὸν μεταφέρειν
large	εὐρύς	l'auteur	ὁ συγγραφεὺς
la proie [prwa]	ἡ λεία	à ces mots	εἰς τὰς λέξεις ταύτας
se saisir de	ἀρπάζειν, γί- νεσθαι κύριον	la joie	ἡ χαρά
apprenez	μάθετε	il ne se sent pas de joie	ἐκτὸς ἑαυτοῦ εἶναι ἐκ χαρᾶς
le flatteur	ὁ κολαξ	le service	ἡ ὑπηρεσία
aux dépens	ἀναλώμασι, δι' ἐξόδων	la douleur	ὁ πόνος
écouter	ἀκροάσθαι	la tuile [tyil]	τὸ κεραμίδιον.
il vaut	ἀξίζει		

Θέμα 127. **Le renard et le corbeau.**

Maître corbeau, sur un arbre perché,

Tenait en son bec un fromage.

Maître renard, par l'odeur alléché,

Lui tint à peu près ce langage;

«Hé! bonjour, monsieur du Corbeau!

Que vous êtes joli! que vous me semblez beau!

Sans mentir, si votre ramage

Se rapporte à votre plumage,

Vous êtes le phénix des hôtes de ces bois.»

A ces mots, le corbeau ne se sent pas de joie;

Et, pour montrer sa belle voix,

Il ouvre un large bec, laisse tomber sa proie.

Le renard s'en saisit et dit: «Mon bon monsieur,

Apprenez que tout flatteur

Vit aux dépens de celui qui l'écoute:

Cette leçon vaut bien un fromage, sans doute».

Le corbeau, honteux et confus,

Jura, mais un peu tard, qu'on ne l'y prendrait plus.

La Fontaine.

Θέμα 128.

Κλῖνον· j'ouvre mon livre et mon cahier; j'ouvrais
la porte et les fenêtres; j'ai souffert d'une longue ma-

ladie (ἀσθένεια); il faut que je couvre ma tête; je t'offrirai un verre de vin; j'ai fui la mauvaise compagnie (συντροφία); je cueillerai des fraises (f.) (φράουλα); je tiens le petit chien dans mes bras; je viens de déjeuner (πρὸ ὀλίγου ἐγευματίσα); d'où venais-tu? je venais de l'école; je me suis souvenu de mon ami.

Θέμα 129.

Ἐγὼ συλλέγω βόδα καὶ σὺ συλλέγεις ἴα. Συνέλεξαν (τις) κεράσια; Ὅχι, δὲν εἶναι ἀκόμη ὄρμα. Ὁ νέος ἀνὴρ μοὶ προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του. Προσέφερε καὶ εἰς σὰς τὰς ὑπηρεσίας του; Ὅχι δὲν ἦτο παρ' ἐμοί (chez). Τὸ γαλλικὸν στράτευμα ὑπέφερε πολὺ εἰς τὴν Ῥωσίαν. Ἡ πτωχὴ γυνὴ ὑποφέρει πολλοὺς πόνους. Ἡ οἰκία εἶναι ἐσκεπασμένη με κεραμίδια. Σκεπασθήτε, κύριε. Εἶναι ἀνοικτὸν (ἀνοιγμένον) τὸ παράθυρον; νὰ τὸ ἀνοίξω (Μέλ.); Ναί, ἀνοίξατέ το, παρακαλῶ. Οἱ ἐχθροὶ εἰς τὴν θέαν τῶν στρατιωτῶν μας ἔφυγον. Φεῦγε τὴν συναναστροφὴν τούτου τοῦ ἀνθρώπου. Ποῖα μῆλα συνελέξατε; Τί κρατεῖς εἰς τὴν χεῖρα; Θὰ κρατήσης (retenir) εἰσιτήρια δι' ἡμᾶς; Πότε ἤλθετε; Εἶχες φθάση εἰς τὰς 4; Πόθεν ἔρχεσαι; Ἐρχομαι ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Πρὸ ὀλίγου ἐγευματίσα. Τίς θὰ ἔλθῃ αὖριον; Ἐνδυμοῦ πάντοτε τοὺς φίλους σου. Ἄνοιξον τὸ ἀλεξιβρόχιόν σου, βρέχει.

Διάλογος.

Où était le corbeau?

De quelle couleur sont les corbeaux? où les voyons-nous?

Par quoi fut alléché le renard?

Comment parvint-il (κατώρθωσε) à s'emparer du fromage?

Quelle leçon le poète nous donne-t-il?

Qui est l'auteur de notre fable?

Pouvez-vous la mettre en prose?

Qu'est-ce qu'un (τί εἶναι . . .) arbre fruitier?

Nommez quelques arbres fruitiers.

Dans quel mois les cerisiers fleurissent-ils?

Quelle est la couleur de leurs fleurs?

Quand cueillons-nous les fruits du cerisier, du prunier, du poirier et du pommier?

Dans quelle saison fleurissent les fraisiers (φραουλιές)?

Quels fleurs trouvez-vous dans un jardin à fleurs?

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Συνέχεια.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
7. acquérir [akerir]	j'acquiers [akje:r]	(que) j'acquière tu acquières	j'acquis [aki]
ἀποκτᾶν, προσκατᾶσθαι	tu acquiers il acquiert	il acquière nous acquérons	<i>Part. passé</i> acquis, acquise.
<i>Fut. I</i> j'acquerrai [zakerre]	nous acqué- rons vous acquérez ils acquièrent	vous acquérez ils acquièrent	

Ὁμοίως κλίνονται· conquérir κατακτᾶν, le conquérant ὁ κατακτητής.

Mè u εἰς τὸν Passé défini.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
8. courir τρέχειν	je cours [kur]	(que) je coure tu coures	je courus [kury]
<i>Fut. I.</i> je courrai [kure]	il court nous courons vous courez ils courent	il coure nous courions vous couriez ils courent	<i>Part. passé</i> couru, courue, j'ai couru.

Ὁμοίως· accourir προστρέχειν, parcourir διατρέχειν, secourir qn. τρέχειν εἰς βοήθειάν τινος, βοηθεῖν.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
9. mourir ἀποθνήσκειν	je meurs [mæ:r]	(que) je meure tu meures	je mourus
<i>Fut. I.</i> je mourrai [murre]	tu meurs il meurt nous mourons vous mourez ils meurent	il meure nous mourions vous mouriez ils meurent	<i>Part. passé</i> mort, morte.

Ὁμοίως· se mourir ἐγγὺς τοῦ ἀποθανεῖν εἶναι, κοντεύειν ἢ τελειώσῃ. Διάκρ. le mort ὁ νεκρός, la mort ὁ θάνατος.

Λεξιλόγιον.

La vigueur [viga:r]	ἡ ἰσχὺς, ἡ ἀκμή	la force le jeu	ἡ δύναμις τὸ παίρνιδιον
------------------------	-----------------	--------------------	----------------------------

la promenade	ὁ περίπατος	assistier (αὐτ.)	παρευρισκεσθαι
être en retard	καθυστερεῖν		τινι, βοηθεῖν
	ἀργοπορεῖν	être frappé	προσβάλλεσθαι
la souplesse	ἡ εὐκαμψία	d'apoplexie	ὑπὸ ἡμιπλη-
je cours de	τρέχω με ἄλλας	[apopleksi]	γίας
toutes mes	τάς δυνάμεις	transporter	μεταφέρειν
forces	μου	la minute	τὸ λεπτόν
le prix	τὸ βραβεῖον	fatigué, -e	κουρασμένος, -η
chanceler	κλονίζεσθαι	la connaissance	ἡ γνώσις
le but [by(t)]	ὁ σκοπός, τὸ	il y a trois mois	πρὸ 3 μηνῶν
	τέρμα	à temps	ἐγκαιρώς.

Θέμα 130.

Tous les enfants courent, s'ils ne sont pas malades ou paresseux. On désire qu'un enfant coure, afin qu'il acquière de la vigueur et de la force. Il court au jeu, à la promenade et il faut aussi qu'il coure à l'école, s'il est en retard. En courant on acquiert aussi de la souplesse. L'autre jour, nous courûmes de toutes nos forces. On nous avait dit que le premier qui arriverait aurait un prix. Malheureusement notre ami Charles courut trop vite; il chancela en arrivant au but. Nous accourûmes pour l'assister; mais il se mourait déjà, il avait été frappé d'apoplexie. Nous transportâmes notre camarade mourant chez un médecin, mais il mourut quelques minutes après.

Θέμα 131.

Κλῖνον· j'acquiers de la vigueur en courant; j'acquerrai des connaissances en travaillant, il faut que j'acquière de la souplesse en courant; je mourais de soif; je mourrai de cette maladie; je cours, je courais, je courrai de toutes mes forces; pourquoi n'avais-je pas couru?; j'ai souvent couru avec toi.

Θέμα 132.

Ποῦ τρέχεις τόσο γρήγορα; Τρέχω εἰς τὸ σχολεῖον. Μὴ τρέχῃς πολὺ γρήγορα! Εἶμαι κουρασμένος, διότι ἔτρεξα πολὺ. Ὁ πατήρ μας ἐπιθυμεῖ νὰ τρέχωμεν πολὺ διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν εὐκαμψίαν. Θὰ ἀπέκτας δύνανιν, ἂν ἔτρεχες πολὺ. Θὰ ἀποκτήσης καλὰς γνώσεις, ἐὰν ἐργάζησαι πολὺ. Εἶναι ἀσθενὴς ὁ γείτων μας; Ναι, εἶναι πολὺ ἀσθενὴς, κοντεύει νὰ τελειώσῃ. Ὁ ἀδελφὸς ἀπέθανε πρὸ τριῶν μηνῶν. Ἀπὸ ποῖαν (de) ἀσθένειαν ἀπέθανε; Ποῦ ἀπέκτησες

ταῦτα τὰ χρήματα; Τὰ παιδιά προσκτιῶνται δύναμιν καὶ εὐκαμψίαν, ἐὰν τρέχωσι πολὺ. Διατί δὲν ἐτρέξατε; Πρέπει νὰ τρέχητε διὰ νὰ φθάσητε ἐγκαίρως. Ὁ πρῶτος ὅστις εἰς τὸ τέρμα θὰ φθάσῃ, θὰ λάβῃ (ἀποκτήσῃ) ἕν βραβεῖον. Θὰ ἐλάμβανες τὸ βραβεῖον, ἂν ἔτρεχες ταχύτερον. Τίς ἔλαβε τοῦτο τὸ βραβεῖον;

Διάλογος.

Qu'appelle-t-on animaux domestiques?
 Nommez-moi quelques animaux domestiques.
 Quel est le plus intelligent des animaux domestiques?
 Quels animaux nomme-t-on quadrupèdes?
 Quel est le plus beau des quadrupèdes?
 Quel animal domestique fait la chasse aux souris et aux rats?

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

III. ῥήματα εἰς -oir.

Mè i εἰς τὸν Passé défini.

<i>Infinitif.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
10. voir βλέπειν	je vois tu vois il voit	(que) je voie tu voies il voie	je vis (λατ. vidi)
<i>Fut. I.</i> je verrai [vere]	nous voyons [vwaʝɔ̃] vous voyez ils voient	nous voyions [vwaʝjɔ̃] vous voyiez ils voient	<i>Part. passé</i> vu, vue.

Ὁμοίως κλίνονται· revoir ἐπαναβλέπειν, τὸ prévoir προβλέπειν σχηματίζει τὸν μέλλοντά του je prévoirai καὶ τὸ pourvoir προνοεῖν περὶ τινος, je pourvoirai, τὸν ἀόριστον je pourvus (la vue ἢ ὄψις, ἡ θέα).

<i>Infinitif.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
11. asseoir [aswaʝ] καθίζω τι	j'assieds [asje] tu assieds il assied	(que) j'asseye [asɛ:j] tu asseyes il asseye	j'assis <i>Part. passé</i> assis, assise.
<i>Fut. I.</i> j'assiérai	nous asseyons vous asseyez ils asseyent	nous asseyions vous asseyiez ils asseyent	

Ὁμοίως· s'asseoir καθῆσθαι, être assis καθῆσθαι.

Λεξιλόγιον.

Le paysan [peizā]	ὁ χωρικός	vide	κενός, ἄδειος
une erreur	πλάνη	vider	κενώνειν, ἀδειά- ζειν
le château	τὸ παλάτιον	Monseigneur	ἀδθέντης
le seigneur	ὁ κύριος, ἄρχων	plein, -e	πλήρης
un escalier	κλίμαξ	le goût	ἡ γεύσις, ἡ ὄρε- ξις, τὸ γεῦστος
le singe	ὁ πίθηκος	refuser	ἀρνεῖσθαι
vêtu, -e	ἐνδεδυμένος, -η	l'anniversaire	ἡ ἐπέτειος τῶν
broder [o]	κεντᾶν	de ma nais- sance	γενεθλίου μου, τὰ γενεθλιά μου
ôter	ἀφαιρεῖν	assurer	βεβαιώνειν, δια- βεβαιῶν
respectueux, -se	πλήρης σε- βασμοῦ	la réunion	ἡ συνάθροσις, ἡ συντροφία.
prendre	λαμβάνειν		
dès que	εὐθὺς ὡς		
la moitié	τὸ ἕμισυ		
[mwaɪje]			
à moitié	κατὰ τὸ ἕμισυ		

Θέμα 133. Erreur d'un paysan.

Un paysan portait un jour un panier de poires au château d'un grand seigneur. Il rencontra sur l'escalier deux singes qui étaient vêtus comme des enfants. Leurs habits étaient très beaux et brodés d'or; ils avaient aussi un chapeau sur la tête.

Ces animaux se jetèrent sur le panier du paysan, qui ôta respectueusement son chapeau et se laissa prendre une grande partie de ses poires. Dès que le seigneur vit le panier à moitié vide, il demanda au paysan: «Pourquoi n'as-tu pas rempli le panier?»

«Monseigneur», répondit le bon paysan, «il était bien plein, mais messieurs vos fils l'ont vidé à moitié. Ils ont trouvé les poires à leur goût, et je n'ai pas eu le courage de les leur refuser.»

Θέμα 134. Ἐπιστολὴ πρὸς φίλον.

Cher ami,

C'est demain qu'on fête l'anniversaire de ma naissance. Toutes les personnes que j'aime y seront; il faut donc que tu y viennes aussi. Je t'attends pour demain. Ta chambre est prête, et je t'assure que ce jour ne serait pas complètement heureux pour moi, si tu manquais à la réunion de mes amis. Jusqu'à présent tu as été le premier à m'offrir ton bouquet; c'est

ce qui me fait espérer que nous te verrons demain parmi nous.

Adieu, cher ami, à demain. Ton *Albert R.*

Θέμα 135.

Κλῖνον· que vois-je?; qui voyais-je?; je vis le chasseur avec ses chiens; quel monsieur ai-je vu?; où l'avais-je vu?; je n'ai pas vu l'empereur; pourquoi ne l'ai-je pas vu?; il faut que je voie mon ami ce soir; où m'assiérai-je?; je m'assieds sur ce gazon (χλόη); je m'asseyais sur cette petite chaise; il faut que je m'asseye sur ce banc; je me suis assis dans ce fauteuil; je suis assis dans ce fauteuil Voltaire (μεγάλη πολυθρόνα με ἐρεισίωτον).

Θέμα 136.

Ὁ χωρικός ὅστις εἶχε φέρῃ τὸ κἀνίστρον μὲ τὰ ἀπίδια ἐκάθῃσε εἰς τὴν θύραν. Βλέπει δύο ζῶα, τὰ ὅποια ὡς παιδιὰ ἦσαν ἐνδεδυμένα, καὶ τοῖς λέγει. Καθῆσατε, κύριοι, καὶ φάγετε μερικὰ ἀπίδια. Εἶναι ἀναμφιβόλως οἱ υἱοὶ τοῦ οἰκοδεσπότη εἰς τὸν ὅποιον θὰ φέρω τὰ ἀπίδια. Οἱ πῖθήκοι οἵτινες ἔβλεπον ὅτι ὁ χωρικός ἄφινεν αὐτοὺς νὰ λαμβάνουν τοὺς καρποὺς ἔφαγον σχεδὸν ὅλα τὰ ἀπίδια. Ποῦ θὰ ἴδω τὸν κύριον πατέρα σας; ἠρώτησε ὁ χωρικός τοὺς πῖθήκους. Καὶ ἰδοὺ (voilà que . . .) ὁ οἰκοδεσπότης (αὐθέντης) καὶ λέγει, βλέπων κενὸν τὸ κἀνίστρον κατὰ τὸ ἤμισυ. Βλέπω ὅτι τὸ κἀνίστρον δὲν εἶναι πλήρες. Ποῦ εἶναι τὰ ὑπόλοιπα ἀπίδια (le reste); Ὁ χωρικός ἀποκρίνεται; Αὐθέντα μου, δὲν βλέπετε λοιπὸν ὅτι οἱ κύριοι υἱοὶ σας εὔρον τοὺς καρποὺς τῆς ὀρέξεώς των; Ἐκάθῃσαν ἐπὶ τῆς κλίμακος καὶ ἔφαγον τὰ ἀπίδια τὰ ὅποια δὲν ἠρνήθην εἰς αὐτοὺς.

♦ Διάλογος.

Que fit un jour un paysan?
 Qui rencontra-t-il sur l'escalier?
 Comment étaient-ils vêtus?
 Que portaient-ils sur la tête?
 Que firent ces animaux à la vue du panier?
 Est-ce que le paysan les laissa faire?
 Que lui demanda le seigneur?
 Que répondit le paysan?

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Συνέχεια.

Με u εις τὸν Passé défini.

<i>Infinitif.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
12. recevoir λαμβάνειν	je reçois tu reçois il reçoit	(que) je reçoive tu reçoives il reçoive	je reçus <i>Part. passé</i> reçu, reçue.
<i>Fut. I.</i> je recevrai [rœcœvre]	nous recevons vous recevez ils reçoivent	nous recevions vous receviez ils reçoivent	

Ὁμοίως κλίνονται ὅλα τὰ ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς -cevoir, π. γ. apercevoir παρατηρεῖν, concevoir ἐννοεῖν, καταλαμβάνειν.

<i>Infinitif.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
13. devoir ὀφείλειν, χρεωστεῖν	je dois tu dois il doit	(que) je doive tu doives il doive	je dus <i>Part. passé</i> dû, due, dus, dues.
<i>Fut. I.</i> je devrai	nous devons vous devez ils doivent	nous devions vous deviez ils doivent	

<i>Infinitif.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
14. mouvoir κινεῖν	je meus tu meus il meut	(que) je meuve tu meuves il meuve	je mus <i>Part. passé</i> mû, mue, mus, mues.
<i>Fut. I.</i> je mouvrai	nous mouvons vous mouvez ils meuvent [œ]	nous mouvions vous moviez ils meuvent	

Λεξιλόγιον.

La rue royale	ἡ λεωφόρος	le fond	τὸ βάθος,
la concorde	ἡ ὁμόνοια	le député	ὁ πομπήν
à peine	μόλις		ὁ ἀπεσταλμένος,
la hauteur	τὸ ὕψος		ἀντιπρόσωπος,
de près	ἐκ τοῦ πλησίου	l'est [est]	βουλευτής
regarder	παρατηρεῖν		ἡ ἀνατολή, αἱ
le monument	τὸ μνημεῖον	l'ouest [west]	ἀνατολαί
placer	θέτειν		ἡ ὀδοί, αἱ
jouir de	ἀπολαβεῖν τινός	le tailleur	ὀδοσμίαι
superbe	μεγαλοπρεπής		ὁ ῥάπτης

immense	ἀμέτρητος, ἀπέ- ραντος	dans le lointain	ἐν ἀποστάσει,
		dans la rue	μακρὰν εἰς τὴν ὁδόν.

Θέμα 137. **A Paris.**

En sortant de la rue Royale, on aperçoit une des plus belles et des plus curieuses places de Paris, la place de la Concorde. Au centre de cette grande place se trouve l'obélisque de Louqsor, dont on conçoit à peine la hauteur en le regardant de près. Paris doit ce monument à Méhémet-Ali, pacha d'Egypte, qui le donna au roi Louis Philippe. Ce ne fut qu'en 1795 que cette place reçut le nom de place de la Concorde. En se mettant au milieu de la place, on jouit d'une vue superbe: on aperçoit au fond de la rue Royale la Madeleine, le palais de la Chambre des Députés ou Palais-Bourbon, le Louvre à l'est, et à l'ouest l'immense avenue des Champs-Élysées, avec l'arc de Triomphe de l'Etoile qu'on voit dans le lointain.

Θέμα 138.

Κλῖνον: j'aperçois cette tour dans le lointain; où l'aperçois-je?; je devais revenir, ce soir; je devrais travailler pour acquérir des connaissances; je reçus une lettre de Paris; où l'ai-je reçue?; je ne l'avais pas reçue chez moi; il faut que j'aperçoive ce monument; je me meus et m'assieds silencieusement.

Θέμα 139.

Παρατηρῶ τὸ μνημεῖον περὶ τοῦ ὁποίου μοὶ ὀμιλεῖς. Ποῦ τὸ παρατηρεῖς; Τί παρατηροῦμεν (παρατηρεῖ τις) εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας; Εἰς ποῖον ὀφείλομεν (τις) τοῦτο τὸ μνημεῖον; Πότε ἔλαβε τὸ ὄνομά του; "Ἐλαβον χθὲς (μίαν) ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν πατέρα μου. Θὰ πληρώσω ὅ,τι (ce que) τοῦ ὀφείλω. Πόσα τοῦ χρεωστεῖτε; "Ὅτε τὰ πρῶτον ἔφθασα εἰς Παρισίους δὲν ἐνόουν πῶς δύναται τις νὰ ζῆσῃ εἰς ταύτην τὴν πρωτεύουσιν. Τὰ ἐνόησες; Τί παρετήρησας χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐν τῇ ὁδῷ; Διατί κινεῖσαι; Τοῦτο τὸ ζῶον ἐκινεῖτο πολὺ σιγά. Δὲν ἐκινούμην καὶ ἐκαθήμεν σιωπηλός.

Ἐπίτομος γαλλικῆ γραμματικῆ.

Διάλογος.

Combien les oiseaux ont-ils de pattes?
 A quoi servent les ailes?
 Où sont les nids des oiseaux?
 Qu'appelle-t-on oiseaux chanteurs?
 Lequel des oiseaux chanteurs chante le mieux?
 Quel est l'oiseau le plus connu dans nos pays?
 Nommez un oiseau tout noir.
 Quels oiseaux nous quittent en automne?
 Quelle est la couleur de l'hirondelle?
 Pourquoi les hiboux ne sortent-ils que la nuit?

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
15. pouvoir δύνασθαι, εἰμπορεῖν	je peux [pø] tu peux il peut	(que) je puisse tu puisses il puisse	je pus <i>Part. passé</i> pu.
<i>Fut. I.</i> je pourrai [pure]	nous pouvons vous pouvez ils peuvent [œ]	nous puissions vous puissiez ils puissent	

Παρατήρησις· Ἐν τῇ ἐρωτήσει τὸ 1ον ἐνικ. πρὸς τοῦ
 ἐνεστ. τῆς ὀριστ. κάμνει puis-je? Ἐπίσης ἐν τῇ ἀρνήσει
 λέγεται· je ne puis (ἀνευ τοῦ pas)· puissant δυνατός.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
16. pleuvoir βρέχειν	il pleut	qu'il pleuve	il plut
<i>Fut. I.</i> il pleuvra	<i>Imp. de l'Ind.</i> il pleuvait	<i>Imp. du Subj.</i> qu'il plût	<i>Part. passé</i> plu <i>Part. prés.</i> pleuvant.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
17. savoir γινώσκειν, ἤξεύρειν, γνωρίζειν	je sais } tu sais } [se, se] il sait }	(que) je sache tu saches il sache	je sus <i>Part. passé</i> su, sue.
<i>Fut. I.</i> je saurai [sœre]	nous savons vous savez ils savent	nous sachions vous sachiez ils sachent	

Impératif: **sâche, sachons, sachez.** Part. prés.: **sachant** (savant σοφός, πεπαιδευμένος).

Λεξιλόγιον.

Lorsque [Lorsk(a)]	ὅτε, ὅταν	j'ai reçu de vos nouvelles (θηλ.)	ἔλαβον εἰδήσεις περὶ ὁμῶν
proposer	προτείνειν	l'inquiétude	ἡ ἀνησυχία
la charge	τὸ ὑποῦργημα, τὸ ἀξίωμα, τὸ ἐπάγγελμα	le silence	ἡ σιωπή
le conseiller	ὁ σύμβουλος	causer	προξενεῖν
le parlement	τὸ κοινοβούλιον	le chagrin	ἡ λύπη
la considération	ἡ σκέψις, ἡ ὑπό- ληψις	sitôt	ἅμα, εὐθύς
maintenant	τώρα	la minute	τὸ λεπτόν
accompagner	συνοδεύειν	informer	πληροφορεῖν
la connaissance	ἡ γνῶσις, γνω- ριμία	la santé	ἡ ὑγεία
se faire com- prendre	γίνεσθαι κατα- ληπτόν	sur-le-champ	εὐθύς
juste assez comprendre	ἀκριβῶς ἀρκετὰ καταλαμβάνειν	donnez-moi de vos nouvelles	δώσατέ μοι εἰδή- σεις σας, τὰ νέα σας, πλη- ροφορήσατε περὶ τῶν νέων σας
faible	ἀσθενής, ἀδύ- νατος	affectionné, -e	φιλόστοργος, εὐμενής, τρυ- φερός.
nager	κολυμβᾶν		
entier, -ère	ὀλόκληρος		

Θέμα 140. **Voltaire.**

Lorsqu'il était encore très jeune, son père lui proposait une charge de conseiller au Parlement, qu'il voulait lui acheter. — «Mon père», lui dit Voltaire, «je ne veux pas d'une considération qui s'achète; je saurai m'en faire une qui ne vous coûtera rien.»

Θέμα 141.

Ma chère sœur,

Il y a maintenant trois semaines entières que je n'ai reçu de vos nouvelles et j'ai pendant ce temps attendu une lettre avec beaucoup d'inquiétude. Sachez que ce silence me cause bien du chagrin. Est-il possible que je sois sitôt oublié? Ne pouvez-vous pas trouver quelques minutes en vingt-quatre heures, pour m'informer de votre santé? Je suis, je vous assure, très fâché; donnez-moi sur-le-champ de vos nouvelles, afin que je puisse rester

votre frère affectionné

Charles.

Θέμα 142.

Κλῖνον· je sais nager; je ne sais pas danser; je ne peux pas patiner parce que je ne le sais pas; je ne pouvais pas sortir parce que j'étais malade; je ne pourrai pas sortir par ce vilain (ἐλεεινός) temps; je sus (ἔμαθον) cette nouvelle, tu la savais déjà; je saurai arriver au terme.

Θέμα 143.

Γνωρίζεις νέον τι (quelque chose): Ὁ βασιλεὺς θὰ φθάσῃ σήμερον τὸ πρωῖ εἰς τὰς 9 καὶ ἡ βασίλισσα θὰ συνοδεύσῃ αὐτόν, ἐὰν δύναται (αὐτή). Πόθεν τὸ γνωρίζεις; Δὲν δύναμαι νὰ σὲ εἶπω ποῦ τὸ ἔμαθον· γνωστός τις μοὶ τὸ εἶπε χθὲς τὸ ἑσπέρας. Ἡξεύρεις νὰ ὁμιλῆς ἀγγλικά; Ὅμιλῶ ὀλίγον τι· ἀρκετὰ διὰ νὰ γίνω καταληπτός, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐννοήσω ἓνα Ἄγγλον, ἐὰν ὁμιλῇ ταχέως. Ὁ ἄσθενής δὲν δύναται ἀκόμη νὰ σηκωθῆ, εἶναι πολὺ ἀδύνατος. Οὗτος ὁ παῖς δὲν γνωρίζει νὰ κολυμβᾷ· γνωρίζεις νὰ κολυμβᾷς; Ἐβρεχε, ὅτε ἐπήγαγινες εἰς τὸ σχολεῖον; Ὅχι, ἦτο ὠραῖος καιρός, ἔβρεξε χθὲς ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἴσως θὰ βρέξῃ αὐριον, κάμνει πολλὴν ζέστην, νομίζω θὰ ἔχωμεν κακακαιρίαν.

Διάλογος.

Où demeurez-vous?

Quelles sont les parties d'une maison?

Combien une maison a-t-elle d'étages?

Quand fermons-nous la maison?

Combien de marches (βαθμίδες) votre escalier a-t-il à peu près?

Combien de fenêtres a votre appartement?

Combien chaque pièce a-t-elle de fenêtres?

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

<i>Inf.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
18. valoir	je vauX	(que) je vaille	je valus
ἀξιζειν	tu vauX	tu vailles	
	il vaut	il vaille	<i>Part. passé</i>
<i>Fut. I.</i>			valu, value.
je vaudrai	nous valons	nous valions	
	vous valez	vous valiez	
	ils valent	ils valient	

<i>Infm.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
19. falloir πρέπειν	il faut	qu'il faille	il fallut
<i>Fut. I.</i>	<i>Imp. de l'Ind.</i>	<i>Imp. du Subj.</i>	<i>Part. passé</i>
il faudra	il fallait	qu'il fallût	fallu.

Σ η μ. il faut partir πρέπει ν' ἀναχωρήσῃ τις· il me faut partir, il faut que je parte πρέπει ν' ἀναχωρήσω· il faut que mon frère parte πρέπει ν' ἀναχωρήσῃ ὁ ἀδελφός μου· il lui faut cent francs χρειάζεταιται ἑκατὸν φράγκα· comme il faut ὅπως πρέπει, ὅπως εἶνε πρέπον.

<i>Infm.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
20. vouloir θέλειν	je veux tu veux il veut	(que) je veuille tu veuilles il veuille	je voulus
<i>Fut. I.</i>			<i>Part. passé</i>
je voudrai	nous voulons vous voulez	nous voulions vous vouliez	voulu, voulué.
<i>Cond. I.</i>	ils veulent	ils veillent	
je voudrais ἐπεθύμουν			

Impératif: **veuille** [vœ:j], **veillez** εὐαρεστήθητε, λάβετε τὴν καλωσύνην.

Λεξιλόγιον.

Sonner	κωδωνίζειν, ση- μαίνειν	la vertu dis [<i>di</i>]	ἡ ἀρετή λέγει, εἰπέ
l'appel (ἀρσ.)	ἡ κλήσις, πρόσ- κλησις	le dénuement glisser	ἡ ἐνδεια ὀλισθαίνειν,
remercier	εὐχαριστεῖν		γλιστράν, κά- μειν τι νὰ γλιστρήσῃ
l'antichambre (θηλ.)	ὁ ἀντιθάλαμος		ἀφουπνίζεσθαι, ἐξυπνᾶν
la chaise endormi	ἡ καθέκλα ἀποκοιμισμένος, ἀποκοιμηθῆ	se réveiller	συγχωρεῖν
disant	λέγων	excuser	ὠργιᾶν
le secours	ἡ βοήθεια	pâlir	ἐκχύνεσθαι εἰς
la tendresse	ἡ τρυφερότης, ἀγάπη, φιλο- στοργία [-η]	fondre en larmes (θηλ.)	δάκρυα (γύ- νειν ἄεθονα δάκρυα)
ému, -e pieux, -se	συγκεκινημένος, εὐσεβής,	perdre	χάνειν, κατα- στρέφειν
le rouleau	ὁ κύλινδρος, φά- κελλος κυ- λινδροειδής (κ. βουλῶ)	le bien	τὸ ἀγαθόν, τὸ καλόν, ἡ περι- ουσία
		avoir soin de	φροντίζειν περὶ (τινος)

de ma part	ἐκ μέρους μου	je lui en veux	τὸν μισῶ,
cela vaut la	τοῦτο ἀξίζει τὸν		ἐχθρεύομαι
peine de	κόπον νά	le pardon	ἢ συγγνώμη,
faire attention	προσέχειν		συγχώρησις
en vouloir à	ἔχειν πάθος	je lui demande	τοῦ ζητῶ συγ-
	ἐναντίον, θέ-	pardon	γνώμην
	λειν τὸ κακόν	de tout mon	ἐξ ὅλης καρδίας
	(τινος), μισεῖν	cœur	(μὲ ὅλην μου
			τὴν καρδιά).

Θέμα 144. Frédéric II et le jeune page.

Un jour, Frédéric II ayant sonné plusieurs fois sans que personne répondit à cet appel, ouvrit la porte de son antichambre et trouva son page endormi sur une chaise. Une lettre ouverte était sur ses genoux; Frédéric la lut. La mère de ce jeune homme le remerciait des secours qu'il lui envoyait; elle finissait en disant que Dieu le bénirait de sa pieuse tendresse. Ému des vertus du page et du dénuement de sa mère, le roi glissa cent ducats dans sa poche et se retira.

Rentré dans sa chambre, il sonna si fort que le page se réveilla et accourut auprès de Frédéric. «Tu as bien dormi», lui dit le roi. Confus, voulant s'excuser, le page porte la main à sa poche et sent le rouleau. Il le tire, pâlit, regarde le roi et fond en larmes, sans pouvoir prononcer une parole. «Qu'as-tu donc?» — «Ah! Sire», s'écrie le page en tombant à ses genoux, «on veut me perdre; d'où peut venir cet argent que je trouve dans ma poche?» — «Mon ami», lui répond le roi, «Dieu nous envoie souvent le bien en dormant. Envoie cela à ta mère, salue-la de ma part et dis-lui que j'aurai soin d'elle et de toi.»

Θέμα 145.

Κλῆνον· il faut que je parte demain; il fallait que je dormisse; il faudra que j'aïlle à l'église; il faudra que je sache ce qu'il m'a dit; il me faut une plume et de l'encre pour écrire; il me fallait de l'argent pour dîner; je veux m'asseoir ici; je voulais courir de toutes mes forces; je veux que tu ouvres cette fenêtre.

Θέμα 146.

Πρέπει νά ἀναχωρήσωμεν καὶ πρέπει νά μένης ἐδῶ.
Πρέπει νά ἀναχωρήσω εἰς τὰς 4 ἢ εἰς τὰς 4½; Πρέπει

νὰ πάρης μεθ' ἑαυτοῦ ὅ,τι (ce que) εἶναι ἀνάγκη. Χρειαζοσαι περιλαίμια, περιχειρίδας, περιπόδια καὶ μανδήλια. Πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ μείνω ἐδῶ. Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἴδῃ τις τοῦτο τὸ μνημεῖον. Θέλεις νὰ ἐπανεέλθωμεν εἰς τὰς 5; Ὁ διδάσκαλος θέλει νὰ ἦσθε προσεκτικὸς καὶ νὰ μὴ κάμητε πολλὰ σφάλματα. Ἔχεις πάθος (κάκια) ἐναντίον μου; Παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃς. Θέλεις νὰ μὲ συγχωρήσῃς. Τὸ θέλω, φίλε μου, ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς.

Διάλογος.

Quand naquit le roi de Prusse
Guillaume Ier?
En quelle année et dans quelle
ville fut-il nommé empereur
d'Allemagne?
Quand mourut-il?
Qui fut son successeur?
Combien de temps régna-t-il?
Depuis quand Guillaume II fut-il
sur le trône?
Quel âge avait Frédéric III quand
il mourut?

Répondez par une phrase complète.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

IV. Ῥήματα εἰς -re.

Μὲ **i** εἰς τὸν ἀόριστον.

<i>Inf.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
21. rire γελάω	je ris tu ris il rit	(que) je rie tu ries il rie	je ris
<i>Fut. I.</i> je rirai	nous rions [rjō] vous riez ils rient	nous rions vous riez ils rient	<i>Part. passé</i> ri.

Ὅμοίως κλίνεται καὶ τὸ sourire μειδιᾶν, χαμογελάω.

<i>Inf.</i>	<i>Fut. I.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	
22. conduire ὁδηγεῖν	je condui- rai	je conduis tu conduis il conduit	nous conduisons vous conduisez ils conduisent

	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>	<i>Part. pass^é</i>
(que) je conduise	nous conduisions	je conduisis	conduit,
tu conduises	vous conduisiez		conduite.
il conduise	ils conduisent		

‘Ομοίως κλίνονται· produire παράγειν, traduire μεταφράζειν, détruire καταστρέφειν, instruire διδάσκειν, construire κτίζειν, οικοδομεῖν, cuire βράζειν, ψήνειν.

Σημ. La conduite ή οδήγία, ή διαγωγή, ή συμπεριφορά.

Σημ. Τα nuire βλάπτειν, luire λάμπειν δὲν ἔχουν t εἰς τὴν παθητ. μετοχήν, οὕτως εἶνε nuire, nuie; lui, luie.

	<i>Infín.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
23. confire		je confis	(que) je confise	je confis
ζαχαρώνειν		tu confis	tu confises	
		il confit	il confise	<i>Part. pass^é</i>
	<i>Fut. I.</i>	nous confisons	nous confisions	confit,
je confirai		vous confisez	vous confisiez	confite.
		ils confisent	ils confisent	

‘Ομοίως κλίνεται και τὸ suffire ἀρκεῖν, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἔχει t εἰς τὴν παθητ. μετοχήν, ὡς **suffi** (suffie).

Λεξιλόγιον.

En partie	ἐν μέρει	le mètre [metr]	τὸ μέτρον
la demeure	ή διαμονή [-ή]	la longueur	τὸ μήκος
impérial, -e	αὐτοκρατορικός,	le tournoi	ὁ ἱππικός ἀγών
par ordre (ἀρσ.)	τῆ διαταγῆ,	renfermer	ἐγκλείειν
	κατά διαταγήν	la collection	ή συλλογή
l'emplacement	ή τοποθεσία,	le chef-d'œuvre	τὸ ἀριστοῦργημα
(ἀρσ.)	ὁ τόπος	[fedæ:vr]	
occuper	καταλαμβάνειν,	un arl [ar]	μία τέχνη
	κατέχειν	le musée	τὸ μουσεῖον
la fabrique	τὸ ἐργαστάσιον	la peinture	ή ζωγραφική
tout près	πλησιέστατα	antique	ἀρχαῖος
relier à	συνδέειν μέ	naval, -e	ναυτικός, -ή
frapper	κάμνειν ἐντό-	la sculpture	ή γλυπτική
	πωσιν	[skylty:r]	
davantage	περισσότερον	la plante	τὸ φυτόν
la façade [ad]	ή πρόσοψις	le soleil	ὁ ἥλιος
la colonnade	ή κιονοστοιχία	le boulanger	ὁ ἀρτοποιός
passer pour	θεωρεῖσθαι ὡς	la viande	τὸ κρέας
la merveille	τὸ θαῦμα	un exemple	ἐν παράδειγμα.
l'architecture	ή ἀρχιτεκτονική	[egzā:pl]	
(θηλ.)			

Θέμα 147.

Les Tuileries (ἀνάκτορον ἐν Παρισίοις). Ce palais, détruit en partie sous la Commune (1871), était la demeure impériale. Il fut construit par ordre de Cathérine de Médicis, sur l'emplacement occupé, dit-on, par une fabrique de tuiles (une tuilerie).

Le Louvre, qui est tout près et qui a été relié aux Tuileries par Napoléon III, frappe bien davantage. Il a une façade magnifique; on l'appelle la colonnade du Louvre. Cette colonnade passe pour une des merveilles de l'architecture moderne; elle a environ cent cinquante mètres de longueur. La cour qui se trouve entre les Tuileries et le Louvre s'appelle place du Carrousel. Elle doit ce nom à un tournoi ou carrousel que donna Louis XIV sur cette place. Le Louvre renferme une des collections les plus complètes des chefs-d'œuvre de l'art. Il y a un musée de peinture, un musée des antiques, un musée égyptien et assyrien, un musée naval, un musée de sculpture moderne.

Θέμα 148.

Κλῖνον· pourquoi ris-tu?; je n'ai pas ri; j'avais traduit cette fable, je l'avais traduite hier; où l'ai-je traduite?; je conduirai ma mère au jardin; je m'instruis par de bons exemples; je confis des poires et des prunes.

Θέμα 149.

Τὸ ψῦχος βλάπτει τὰ φυτά. Ὁ ἥλιος λάμπει. Θὰ λάμπη πάντοτε. Οἱ ἄρτοποιοὶ ψήνουν τὸν ἄρτον κατὰ τὴν νύκτα. Ποῦ ἄγει (ὀδηγεῖ) αὕτη ἡ ὁδός; Ἄγει εἰς τὴν πόλιν. Ποῖος μετέφρασε τοῦτο τὸ βιβλίον; Εἰς Ἑλλην τὸ ἔχει μεταφράση; ἀλλὰ δὲν μεταφράζει καλῶς. Ὁ λόγος σας ἀρκεῖ, κύριε. Τρία φράγμα δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ ἀγοράση τις τοῦτο τὸ βιβλίον. Τοῦτο τὸ κρέας δὲν εἶναι καλῶς ἐψημένον, εἶναι ὀλίγον τι σκληρόν. Τὰ παραδείγματα διδάσκουν καλλίτερα ἀπὸ τοὺς κανόνας. Ἡ πόλις κατεστράφη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν· καταστρέφουν πᾶν ὅ,τι εὐρίσκουν εἰς τὸν δρόμον των. Θὰ ἀρκέση αὐτό. Γιατὶ (de quoi) γελάτε; Δὲν ἐγελάσαμεν. Θὰ γελάση καλά, ὅποιος γελάση τελευταίως. Δὲν γνωρίζω, διατί μειδιάτε. Ποῦ θὰ μᾶς ὀδηγήσης. Θὰ σᾶς ὀδηγήσω εἰς τὸν σταθμόν. Μετά-

φρασον ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἀγγλιστί (en anglais). Ποῖος ἔκτισε τὰ Tuileries. Διὰ τί δὲν διδάσκειται ἀπὸ τὰ καλὰ ταῦτα παραδείγματα; Ποῖους καρπούς ἡ μήτηρ σου ἔζα-
χάρωσε;

Διάλογος.

Quand commencent vos vacances?	Nos vacances commencent demain.
Quelle est la durée de ces vacances?	Elles durent cinq semaines.
Où allez-vous passer vos vacances?	Je ferai un petit voyage.
Où irez-vous?	J'irai à Berlin.
Quand partirez-vous?	Je partirai après-demain.
Par quelle gare partirez-vous et quel train prendrez-vous?	Je partirai par la gare du Nord et je prendrai le train de onze heures.
Où prenez-vous votre billet?	Je prends mon billet au guichet.
Où serez-vous avant le départ du train?	Je serai dans la salle d'attente ou j'irai sur le quai, s'il fait beau.
Quand le train arrive-t-il à Berlin?	Nous serons à Berlin à 4 heures et demie.
Votre ami viendra-t-il vous attendre à la gare?	J'espère qu'il m'attendra.
Par où passe cet omnibus?	Il passe par la rue Charles.
Est-ce que Monsieur est chez lui?	Oui, Monsieur, il vient de rentrer.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
24. faire κάμνειν (ποιεῖν)	je fais tu fais il fait nous faisons	(que) je fasse [fas] tu fasses il fasse	je fis <i>Part. passé</i> fait, faite.
<i>Fut. I.</i> je ferai [f(ə)re]	[f(ə)z] vous faites ils font	nous fassions vous fassiez ils fassent	

Ὁμοίως κλίνονται καὶ τὰ contrefaire ἀπομμεῖσθαι, défaire ἀπολύειν, καταστρέφειν.

Σημ. faire sortir ἐξαποστέλλειν, ἐκδιώκειν (διώχνειν ἔξω), laisser sortir ἀφίνειν τινὰ νὰ ἐκφύγη ἢ νὰ ἐξέλθῃ, se faire γίνεσθαι (ἐκουσίως) [devenir γίνεσθαι (ἀκουσίως)].

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
25. dire λέγειν	je dis tu dis il dit	(que) je dise tu dises il dise	je dis
<i>Fut. I.</i> je dirai	nous disons vous dites ils disent	nous disions vous disiez ils disent	<i>Part. passé</i> dit, dite.

*Ομοίως· redire ξαναλέγειν· ὅλα τὰ ἄλλα σύνθετα ἔχουν εἰς τὸ 2ον πληθ. πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. **-disez**, π. χ. contredire κη. ἀντιλέγειν τινί, interdire ἀπαγορεύειν, prédire προλέγειν.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
26. écrire γράφειν	j'écris tu écris il écrit	(que) j'écrive tu écrives il écrive	j'écrivis
<i>Fut. I.</i> j'écrirai	nous écrivons vous écrivez ils écrivent	nous écrivions vous écriviez ils écrivent	<i>Part. passé</i> écrit, écrite.

*Ομοίως· décrire περιγράφειν, inscrire ἐγγράφειν, prescrire προγράφειν, ὀρίζειν, souscrire ὑπογράφειν, transcrire μεταγράφειν, ἀντιγράφειν.

Σημ. l'écriture (θηλ.) ἡ γραφή, τὸ γράψιμον, par écrit ἐγγράφως.

Λεξιλόγιον.

En vedette	εἰς ἰδιαιτέραν	le titre	ὁ τίτλος
[v(a)det] (θηλ.)	γραμμὴν	le point d'exclamation	τὸ ἐπιφώνημα
l'appellation (θηλ.)	ἢ κλήσις, ὀνομασία	la phrase	ἡ φράσις
ou bien	ἢ καὶ	[fra:z]	
d'après	συμφώνως, κατὰ	la virgule	τὸ κόμμα
l'intimité	ἢ οἰκειότης, στενή φιλία	le silence	ἡ σιωπή
le correspondant	ὁ ἀνταποκριτής, ὁ γραφεύς	abréger	συντομεύειν
la formule	ὁ τύπος	de même	ὁμοίως
tels que	τοιούτοι οἶοι, ὡς, π. χ.	le corps	τὸ σῶμα
cérémonieux, -se	περιποιητικός, -ή	consulter	συμβουλευέσθαι
ajouter	προσθέτειν	la servante	ἡ δπηρετρια
faire cas de	σέβασθαι, λαμβάνειν ὀψιν	la pièce	τὸ τεμάχιον
		apprécier	ἐκτιμᾶν
		mettre à l'épreuve	δοκιμάζειν
		[epræ:v]	
		le jugement	ἡ κρίσις

l'auteur	ὁ συγγραφεὺς	convenir	ἀρμόζειν, ταιριάζειν
quelconque	οἰσδήποτε	le peintre	ὁ ζωγράφος
la production	ἡ παραγωγή	une excursion	μία ἐκδρομή.
un instant	μίαν στιγμήν		
continuer	ἐξακολουθεῖν		

Θέμα 150.

On écrit en vedette les appellations Monsieur, Madame, Mademoiselle, ou bien, d'après le degré d'intimité qui existe entre les correspondants: Cher Monsieur, — Chère Madame. Entre amis et parents, on se sert de formules telles que: Mon cher Monsieur, — Mon cher Gustave, — Ma chère cousine, — Mes chers parents, etc.

Dans les lettres cérémonieuses, on ferait mieux d'ajouter à l'appellation Monsieur le titre que porte le correspondant, bien qu'on ne fasse pas en France autant de cas des titres qu'en Allemagne.

On ne met pas un point d'exclamation après la phrase en vedette, on met une virgule. Les appellations Monsieur, Madame, Mademoiselle, placées en tête, ne s'écrivent jamais en abrégé. Il en est de même dans le corps de la lettre.

Θέμα 151.

Tout le monde sait que Molière consultait La Forêt sa servante, sur ses pièces et qu'il appréciait beaucoup son jugement; mais ce que tout le monde ne sait pas, c'est qu'un jour il voulut la mettre à l'épreuve, en lui lisant une comédie d'un auteur quelconque, comme étant une de ses nouvelles productions. La servante écoute un instant, puis elle s'écrie: «Ce n'est pas vous qui avez fait cela». Molière continue; elle l'interrompt à chaque instant en s'écriant: — «Non, non, ce n'est pas vous qui avez fait cela».

Θέμα 152.

Κλῆνον· que fais-tu?; j'écris une lettre; je le ferai sortir s'il ne fait pas attention; je faisais ce qu'il voulait; que lui dirai-je?; je ne le leur ai pas dit; pourquoi ne m'as-tu pas écrit?; je vous écrirai de Genève; je me suis fait servir (εἶπον νά μοι παραθέσωσι) un bon déjeuner; il faut que j'écrive à mon oncle.

Θέμα 153.

Διατί δὲν ἔκαμες τὰ θέματά σου; Ἐγραψα (πρkm.) χθὲς δύο ἐπιστολάς. Γνωρίζεις ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ (αὐτὸς) αὐριον, διατί δὲν μοί το εἶπες; Μὴ ἀντείπῃς εἰς αὐτόν, σοί το ἀπαγορεύω. Ὁ γραμματοκομιστής πρὸ ὀλίγου (venir de) μοί ἔδωκε μίαν ἐπιστολήν· ποῖος τὴν ἔγραψε; Εἰς ποῖον θὰ γράψῃς αὐριον ἐπιστολάς; Θὰ σὲ ἐκδιώξω, ἐὰν μοί ἀντιλέγῃς. Μὴ τὸ ἐπαναλάβῃτε (ἐπανείπῃτε), δὲν ἀρμύζει. Πρέπει σήμερον νὰ γράψῃς διὰ νὰ ἠξεύρουν οἱ γονεῖς σου πῶς εἶσαι. Τὰ στρατεύμα, Ναπολέοντος τοῦ Α' κατεστράφη εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Ὁ πατὴρ του θέλει νὰ γίνῃ (αὐτὸς) στρατιώτης, ἀλλ' ἔγινε ζωγράφος. Θέλετε νὰ σᾶς περιγράψω τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν ἐκδρομὴν τὴν περασμένην (τελευταίαν) ἑβδομάδα; Τί λέγεις διὰ τὴν μακρὰν μου σιωπὴν; Πᾶν ὅ,τι μοί ἔχεις προείπη, ἀκριβῶς μοί (μοῦ) συνέβη.

Διάλογος.

Quelle classe as-tu maintenant?	J'ai une classe de français.
Qui vous fait la classe?	C'est notre professeur de français qui nous fait la classe.
Quels livres as-tu?	J'ai un cahier de thèmes français et un livre de versions françaises.
Que dit le professeur?	Il dit: «Ouvrez vos cahiers».
Que fait-il alors?	Il prononce quelques mots français en disant: «Répétez ces mots».
Que fait-il enfin?	Il écrit ces mots au tableau en disant: «Copiez ces mots».
Comment le professeur pose-t-il ses questions?	Il pose ses questions en français.
Comment répondez-vous?	Nous répondons en français, toujours par une phrase complète.
Quelle question le professeur fait-il au commencement de la leçon?	Qui est absent?
Que dit-il alors?	Pourquoi est-il absent?
Que réponds-tu?	Mon ami est malade.
Que dit ensuite le professeur?	Qu'est-ce qu'il a? Va le voir et demande-lui quand il reviendra.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
27. craindre φοβέσθαι	je crains tu crains il crain t	(que) je craigne tu craignes il craigne	je craignis <i>Part. passé</i> crain t, crainte.
<i>Fut. I.</i> je craindrai	nous craig- nons [kɾeɲɔ̃] vous craigne z ils craign ent	nous craignions [kɾeɲjɔ̃] vous craigniez ils craignent	

Ὁμοίως κλίνονται ὅλα τὰ ῥήματα, τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς -aindre, -eindre, -oindre, π. χ. plaindre οἰκτιρεῖν, peindre ζωγραφίζειν, atteindre ἐπιτυγχάνειν, feindre προσποιεῖσθαι, ceindre περιζώνειν, teindre χρωματίζειν, joindre ἐνώνειν.

Σημ. la crainte ὁ φόβος.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
28. suivre ἀκολουθεῖν	je suis tu suis il suit	(que) je suive tu suives il suive	je suivis <i>Part. passé</i> suivi, suivie, j'ai suivi.
<i>Fut. I.</i> je suivrai	nous suivons vous suivez ils suivent	nous suivions vous suiviez ils suivent	

Ὁμοίως· poursuivre καταδιώκειν.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
29. mettre θέτειν	je mets [mɛ] tu mets il met	(que) je mette tu mettes il mette	je mis <i>Part. passé</i> mis , mise.
<i>Fut. I.</i> je mettrai	nous mettons vous mettez ils mettent	nous mettions vous mettiez ils mettent	

Ὁμοίως· commettre διαπράττειν, omettre παραλείπειν, permettre ἐπιτρέπειν, promettre ὑπόσχεσθαι, remettre ἐγχειρίζειν, paraχωρεῖν, soumettre ὑποτάσσειν.

<i>Infin.</i>	<i>Fut. I.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>
30. prendre [prɑ̃:dr] λαμβάνειν, πιάνειν	je prendrai	je prends tu prends il prend nous pren ons vous prene z ils pren nent

<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>	<i>Part. passé</i>
(que) je prenne [pren]	je pris	pris, prise.
nous prenions		
vous preniez		
tu prennes		
ils prennent		
il prenne		

Ὅμοιος· apprendre *μανθάνειν* (par cœur ἐκ στήθους, ἀπέξω), *μανθάνειν* ἐκ πείρας, διδάσκειν, κοινοποιεῖν, comprendre *περιλαμβάνειν, καταλαμβάνειν, entreprendre* ἐπιχειρεῖν, reprendre *ἐπαναλαμβάνειν, ἐπιπλήττειν.*

Σημ. la prise ἢ ἄλωσις (μιας πόλεως).

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
31. naître γεννᾶσθαι	je nais [ne] tu nais il naît	(que) je naisse tu naisses il naisse	je naquis [naki]
<i>Fut. I.</i> je naîtrai	nous naissons vous naissez ils naissent	nous naissons vous naissiez ils naissent	<i>Part. passé</i> né, née.

Λεξιλόγιον.

S'emparer	κυριεύειν, γίνεσθαι κύριον	la campagne une expédition	ἡ ἐκστρατεία μία ἀποστολή, ἐκστρατεία
le pouvoir	ἡ δύναμις, ἰσχὺς	un allié	[εἶς] σύμμαχος
le coup d'État	τὸ πολιτικὸν πραξικόπημα	la bataille	ἡ μάχη
nommer	ὀνομάζειν	abdiquer	παραιτεῖσθαι
puis	ἔπειτα	la passion	τὸ πάθος
le consul	ὁ πρόξενος	il venait de terminer	πρὸ ὀλίγου (μόλις) εἶχε
à vie (θ.ηλ.)	διὰ βίου	une étincelle	τελειώσῃ εἰς σπινθήρ
le début	ἡ ἀρχή, ἡ πρῶτη ἐμφάνισις	le manuscrit	τὸ χειρόγραφον [manyskri]
la carrière	τὸ στάδιον	consumer	καταβιβρώσκειν, καίειν
en faveur (θ.ηλ.)	ὕπερ, χάριν (τινος)	la douceur	ἡ γλυκύτης, ἡ προσήγεια
l'île (θ.ηλ.) d'Elbe	ἡ νῆσος Ἐλβα	le tableau	ἡ εἰκών
se livrer	παραδίδοσθαι	saisir	συλλάμβάνειν
la ville natale	ἡ γενέθλιος (πόλις), ἡ πατρίς	l'étourdi (ἀρτ.)	ὁ ἀπερίσκεπτος, κατάπληκτος
faire la guerre à [gr.]	κάμνειν πόλεμον, πολεμεῖν	avouer	ὁμολογεῖν
livrer	παραδίδειν	la qualité	ἡ ἰδιότης, ποιότης
livrer une bataille	συνάπτειν μάχην	le politique [o]	ὁ πολιτικός
la défaite	ἡ ἤττα	doimpter [d5:te]	δαμάζειν
le page	ἀβλικός, ἀκόλουθος, θεράπων		

se plaindre de	παραπονείσθαι	le patin	τὸ παγοπέδιλον
	διὰ	patiner	παγοδρομεῖν
prendre froid	χρυσολογεῖν	joindre les deux	ἔξαικονομεῖν.
la glace	ὁ πάγος	bouts	

Θέμα 154. **Napoléon Ier.**

Napoléon Ier, empereur des Français, naquit à Ajaccio le 15 août 1769. Il s'empara du pouvoir par le coup d'Etat du 9 novembre 1799, fut nommé premier consul pour 10 ans, puis consul à vie, enfin empereur en 1804. Au début de sa carrière il fit la première campagne d'Italie et l'expédition d'Égypte. Pendant l'Empire il fit les deux campagnes d'Autriche, la guerre contre la Prusse et contre l'Espagne, enfin les campagnes de Russie, d'Allemagne et de France. Vaincu par les alliés à la bataille de Leipzig [*Leipsik*], il abdiqua en faveur de son fils et partit pour l'île d'Elbe. Il rentra à Paris en 1815, mais, vaincu à Waterloo [*vaterlo*], il abdiqua une deuxième fois et, s'étant livré aux Anglais, il fut envoyé à l'île de Sainte-Hélène, où il mourut le 5 mai 1821.

Θέμα 155. **Le manuscrit de Frédéric II.**

Frédéric II joignait à ses grandes qualités de général et de politique celle de savoir dompter ses passions.

Il venait de terminer l'Histoire de la guerre de Sept Ans, lorsqu'un page laissa tomber une étincelle sur le manuscrit, qui fut entièrement consumé. Saisi de crainte, le jeune étourdi se jette aux pieds du roi, en avouant sa faute. «Eh bien», lui dit le monarque avec douceur, «j'écrirai cette histoire encore une fois».

Θέμα 156.

Κλῆνον· je crains qu'il ne pleuve; je ne craignais pas que nous fussions en retard; il faut que j'atteigne mon but; ne me suis-je pas plaint de cet élève?; je joindrai mes mains en priant; j'ai pris la résolution (*ἀπόφασις*) de tenir ce que j'ai promis; je prendrai la liberté de m'asseoir; je mettrai des habits plus légers; j'ai suivi tes conseils, je les ai suivis; pourquoi ne suis-je pas mes camarades?; j'apprends cette règle, mais je

ne la comprends pas; je ne compris pas ce monsieur, parce qu'il parlait trop vite; je suis né le 1er mai; tu es né le 2 août.

Θέμα 157.

Φοβοῦμαι μήπως καθυστερήσωμεν (être en retard). Ποῖος ἐξωγράφησε τοῦτον τὸν πίνακα; Μὴ οἰκτίρης τοῦτον τὸν κύριον· δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ ὅ,τι (ce que) σοὶ εἶχεν ὑποσχεθῆ. Διὰ τί δὲν ἔχεις ἀκολουθήσῃ τὴν συμβουλήν μου; Δὲν θὰ ἐπιτύχῃς τὸν σκοπὸν σου. Ποῦ ἔχεις θέσῃ τὸν πλίσκον μου; Τὸν ἔβηκα ἐπὶ τῆς καθέκλας. Ἐνόησας, ὅ,τι σοὶ ἔχει εἶπη; Μοὶ εἶχες ὑποσχεθῆ ταύτην τὴν ἐπιστολήν νὰ ἐγχειρίσῃς εἰς τὸν θεῖόν μου. Φοβοῦμαι μήπως τὸ ἐλησμόνησας. Πρέπει νὰ μάθῃτε τοῦτον τὸν μῦθον ἐκ στήθους. Πότε θὰ ἐπιχειρήσῃς τοῦτο τὸ ταξίδιον; Δὲν θὰ σοὶ ἐπιτρέψω νὰ ἀκολουθήσῃς τὸν φίλον σου. Εἶπέ μοι, πότε Ναπολέον ὁ Α' ἐγεννήθη. Δὲν τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ θὰ τὸ μάθω. Πότε ἐγεννήθη; Ἐκρουολογήσαμεν τελευταίως ἐπὶ τοῦ πάγου. Θὰ λάβωμεν τὰ παγοπέδιλά μας καὶ θὰ παγοδρομήσωμεν ἐπὶ τῆς ωραίας μας λίμνης. Πρέπει νὰ ἐξοικονομηθῆς (joindre les deux bouts) μὲ ἀυτά.

Διάλογος.

Savez-vous le français?

Parlez-vous français?

Vous dites cela en français, donc vous le parlez.

Comment faut-il apprendre le français?

Oui, Monsieur, un peu.

Non, Monsieur, je ne parle pas français.

Je parle un peu le français, mais je ne le comprends pas.

Il faut apprendre cette langue avec un bon maître, et la pratique fera le reste.

Quand naquit Napoléon Ier?

Quelle est sa ville natale?

Quelles campagnes fit-il au début de sa carrière?

Quelles guerres fit-il pendant l'Empire?

Quand la bataille de Leipzig fut-elle livrée?

A qui Napoléon se livra-t-il après la défaite de Waterloo?

Où mourut-il?

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Μὲ u εἰς τὸν Passé défini.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
32. boire [bwar] πίνειν	je bois [bwa] tu bois il boit	(que) je boive tu boives il boive	je bus <i>Part. passé</i> bu, bue.
<i>Fut. I.</i> je boirai	nous buvons vous buvez ils boivent	nous buvions vous buviez ils boivent	
<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
33. croire [kwar] πιστεύειν, νομίζειν	je crois [kwa] tu crois il croit	(que) je croie tu croies il croie	je crus <i>Part. passé</i> cru, crue.
<i>Fut. I.</i> je croirai	nous croions [kwa.jɔ̃] vous croyez ils croient	nous croisions [kwa.jɔ̃] vous croyiez ils croient	
<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
34. croître [kwa:tr] αὐξάνειν	je croîs tu croîs il croît	(que) je croisse tu croisses il croisse	je crûs <i>Part. passé</i> crû, crue. crus, crues.
<i>Fut. I.</i> je croîtrai	nous crois- sons vous croissez ils croissent	nous croissions vous croissiez ils croissent	
<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
35. connaître γνωρίζειν	je connais tu connais il connaît	(que) je con- naisse tu connaisses il connaisse	je connus <i>Part. passé</i> connu, connue.
<i>Fut. I.</i> je connaîtrai	nous connais- sons vous connais- sez ils connais- sent	nous connais- sions vous connais- siez ils connaissent	

‘Ομοίως· reconnaître ἀναγνωρίζειν, paraître φαίνεσθαι, disparaître εξαφανίζεσθαι, paître βόσκειν.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
36. lire	je lis	(que) je lise	je lus
ἀνα- γινώσκειν	tu lis	tu lises	<i>Part. passé</i> lu, lue.
	il lit	il lise	
<i>Fut. I.</i>	nous lisons	nous lisions	
je lirai	vous lisez	vous lisiez	
	ils lisent	ils lisent	

Ὅμοίως· relire ἀναγινώσκειν ἐκ νέου, élire ἐκλέγειν.

Λεξιλόγιον.

La pomme de terre	τὸ γεώμηλον	une montre à répétition	σημαντήριον = ὠρολόγιον (τὸ ὁποῖον σημαίνει τὰς ὥρας)
le végétal (οὐσ.) sain, -e	τὸ φυτὸν ὕγιής, ὕγιεινός, -ή	décrottre	μειοῦσθαι, ὀλιγοστεύειν
auparavant	πρότερον	en dehors	ἔξω
le commencement	ἡ ἀρχή	consister	συνίστασθαι
un usage	χρήσις, ἔθιμον	la grandeur	τὸ μέγεθος, μέγαλειον
l'utilité (θηλ.)	ἡ ὠφέλεια	l'horloger	ὁ ὠρολογοποιός
le terrain	τὸ ἔδαφος, γήπεδον	la grosseur	τὸ μέγεθος
à mesure (θηλ.) que	ἀναλόγως, καθ' ὅσον	énorme	πελώριος, τεράστιος
stérile	ἄγονος	de vue	ἐξ ὄψεως
la culture	ἡ καλλιέργεια, γεωργία	aussitôt	ἀμέσως
la surface	ἡ ἐπιφάνεια	dessus	ἐπάνω
la baie	ὁ κόκκος	du moins	τοὐλάχιστον
véritable	ἀληθής, ἀληθινός	le marché	ἡ ἀγορά
le tubercule	τὸ φῶμα, τὸ ὄγκωμα, ὁ βολβός	par dessus le marché	ἐξ ἐπιμέτρου, ἔκτος τούτου
farineux, -se	ἀλευρώδης	le bord	ἡ ὄχθη
la simplicité	ἡ ἀπλότης	l'herbe (θηλ.)	ἡ χλόη
		le pré	ὁ λειμῶν
		de nom	ἐξ ὀνόματος.

Θέμα 158.

Connaissez-vous la pomme de terre? Je crois que tout le monde connaît ce végétal si sain. Moi, je ne connais pas de plante plus importante que la pomme de terre. Cependant elle n'était presque pas connue il y a cent ans, quoiqu'elle eût déjà paru en Europe deux siècles auparavant. Jusqu'au commencement du siècle passé on n'en connut ni l'usage ni l'utilité. Nous avons lu que la pomme de terre nous est venue d'Amérique.

Les Anglais la connurent les premiers. La pomme de terre croît même dans un terrain stérile paraissant en général peu propre à la culture. C'est au mois de mai qu'on plante les pommes de terre. Quelques semaines après, de petites plantes apparaissent à la surface de la terre. Elles croissent très vite, et quand les fleurs ont disparu, de petites baies vertes apparaissent à leur place. Les véritables fruits sont des tubercules farineux, qui naissent sous terre, où ils croissent à mesure que la plante elle-même décroît en dehors.

Θέμα 159. **Simplicité.**

Un bon paysan, qui croyait que le prix de choses consistait dans la grandeur, acheta chez un horloger une montre d'une grosseur énorme et, en apercevant une très petite à répétition, il mit aussitôt la main dessus en s'écriant: «Du moins vous me donnerez cette petite-là par dessus le marché».

Θέμα 160.

Κλῆνον· je ne bois pas ce vin dans ce verre; j'ai bu à ta santé, je boirai du vin, je le préfère à la bière; je te crois et je te croirai toujours; je n'ai pas cru ce que tu m'as dit; je ne connais ce monsieur que de nom; je le connais de vue depuis longtemps; j'ai lu cette histoire aujourd'hui, je la relirai demain; je lis la lettre que je viens de recevoir; je te lus cette nouvelle à haute voix (ὕψηλως); j'ai été élu président de cette société.

Θέμα 161.

Ἐκαστος ἄνθρωπος πρέπει νὰ πιστεῦῃ εἰς (à) τι, ἂν θέλῃ νὰ ζῆ εὐτυχῆς. Πιστεύεις ὅτι (εἰς) ἄνθρωπος δύναται νὰ εἶναι εὐτυχῆς, ὅστις δὲν πιστεύει εἰς τίποτε; Ἐπίστευσα εἰς τὸν φίλον μου καὶ θὰ πιστεύω πάντοτε εἰς αὐτόν. Διὰ τί δὲν μὲ πιστεύεις; Ταῦτα τὰ μικρὰ φυτὰ αὐξάνουν πολὺ ταχέως. Ποῦ μεγαλώνει τοῦτο τὸ ἄνθος; Γνωρίζετε τοὺς κυρίους, οἱ ὅποιοι ἐφθασαν (ἔχουν φθάσῃ) χθὲς τὸ ἑσπέρας; Τοὺς γνωρίζω πολὺ καλά, τοὺς ἐγνώρισα ἀπὸ μικροῦ (depuis longtemps). Ἄν ἔχετε ἀναγνώσῃ ὠραῖον τι βιβλίον, ἀναγνώσατε αὐτὸ ἐκ νέου. Ποίαν κωμῳδίαν (comédie) θὰ ἀναγνώσωμεν; Ἐνίοτε ἀναγινώσκω εἰς τοὺς

γονεῖς μου. Πρέπει νὰ ἀναγινώσκης ὑψηλοφώνως, ἵνα δύναμαι τὰ πάντα νὰ ἐνοῶ. Οἱ μῦθοι, τοὺς ὁποίους ἔχεις ἀναγνώσῃ, εἶναι (par) τοῦ Lafontaine. Τὰ ὠραιότατα ἄνθη αὐξάνουν εἰς τὴν ἔχθρην τούτου τοῦ ποταμοῦ. Οἱ ἵπποι ἔτρωγον τὴν χλόην εἰς τὸ λειβάδιον, ἐφαίνοντο ὅτι ἐπέων. Τίς ἀνηγορεύθη πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Φέλιξ Φώρ (Felix Faure); Γνωρίζεις τὴν κυρίαν ἐξ ὀνόματος; Γνωρίζω αὐτὴν μόνον ἐξ ὕψεως.

Διάλογος.

Comment s'appelle une année de 365 jours?

Qu'est-ce qu'une année bissextile?

Combien l'année a-t-elle de saisons?

Quels en sont les noms?

Quelle saison commence le 21 mars?

Quand commencent l'été, l'automne et l'hiver?

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
37. plaire ἀρέσκειν	je plais tu plais il plaît	(que) je plaise tu plaises il plaise	je plus
<i>Fut. I.</i> je plairai	nous plaisons vous plaisez ils plaisent	nous plaisions vous plaisiez ils plaisent	<i>Part. passé</i> plu.

Σημ. s'il vous plaît ἐὰν εὐαρεστῆσθε, ἐὰν θέλητε, ἐὰν ἀγαπᾶτε, παρακαλῶ.

Ὅμοίως· taire σιωπᾶν, ἀποσιωπᾶν, παρασιωπᾶν (τι) καὶ se taire σιγᾶν, σιωπᾶν, σιωπαίνειν· ταῦτα ὅμως τὰ δύο δὲν λαμβάνουν περισπωμένην (accent circonflexe) εἰς τὸ 3ον ἐνικὸν πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστικῆς, ὡς tait, se tait.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
38. moudre ἀλέθειν	je mouds [<i>mu</i>] tu mouds il moud	(que) je moule tu moules il moule	je moulus
<i>Fut. I.</i> je moudrai	nous moulons vous moulez ils moulent	nous moulions vous mouliez ils moulent	<i>Part. passé</i> moulu, moulue.

<i>Infin.</i>	<i>Prés. de l'Ind.</i>	<i>Prés. du Subj.</i>	<i>Passé déf.</i>
39. résoudre ἀποφασίζειν	je résous tu résous il résout	(que) je résolve tu résolves il résolve	je résolu <i>Part. passé</i> résolu, -e.
<i>Fut. I.</i> je résoudrai	nous résolvons vous résolvez ils résolvent	nous résolvions vous résolviez ils résolvent	
<i>Infin.</i> 40. vivre ζῆν	je vis tu vis il vit	(que) je vive tu vives il vive	je vécu <i>Part. passé</i> vécu, vécue.
<i>Fut. I.</i> je vivrai	nous vivons vous vivez ils vivent	nous vivions vous viviez ils vivent	

Ὁμοίως: survivre à qn. ἐπιζῆν.

Λεξιλόγιον.

Pierre [pjɛ:r]	(ὁ) Πέτρος	la misère	ἡ ἔνδεια, ἀθλιότης, δυστοχία
le faubourg [fo:bu:r]	τὸ προάστειον	s'adresser	ἀποστρέφειν
le messenger	ὁ ἀγγελιοφόρος	avoir pitié (θ-ηλ.)	ἐδοπλαγγχεῖσθαι
le facteur	ὁ γραμματοκομιστής	une amulette	ἄθουρμα, διασκεδαστικὸν ποιημάτιον
le porteur d'eau	ὁ νεροκουβαλητής	sûr, -e	βέβαιος, -α
la ressource [r(ə)surs]	ὁ πόρος, τὸ καταφύγιον	au surplus	ἐπὶ πλέον, ἄλλως δέ
emplir	γεμίζειν	le crochet	τὸ ἄγκιστρον, ἡ ἀρπάγη, ἡ πόρπη
la bourse	τὸ χρηματιστήριον	l'ivraie (θ-ηλ.)	τὸ ζιζάνιον, ἡ ἥρα
gagner	κερδίζειν	le grain	τὰ σιτηρά
la terre	ἡ γῆ, ἡ χώρα	le comptoir	τὸ γραφεῖον
le laquais	ὁ ἀκόλουθος, θεράπων	être moulu (fig.)	εἶναι ἐκνευροσμένον, ξεγοφιασμένον, κατακουρασμένον
le propriétaire	ὁ ἰδιοκτήτης	je me plais à	μοὶ ἀρέσκει τὸ
le fonds [fɔ]	τὸ κτήμα, κεφάλαιον	Berlin	Βερολίνον
la journée	ἡ ἡμέρα	se plaisir à la campagne	ἐδχαριστεῖσθαι ἐν τῇ ἐξοχῇ
Blaise	(ὁ) Βλάσιος		
feu, -e	ὁ μακαρίτης, ἡ μακαρίτις		
le parrain	ὁ ἀνάδοχος		
être à l'aise (θ-ηλ.)	ἐν ἀνέσει ζῆν		

la conduite	ἡ διαγωγή	le blé	ὁ σῖτος
le moulin	ὁ μύλος	la villégiature	ἡ διατριβή εἰς
le meunier	ὁ μωλωθρός	[vilezjaty:r]	τὴν ἐξοχὴν
volontiers	εὐχαρίστως	suisse	θυρωρὸς μεγά-
le rouage	οἱ τροχοί		λῆς οἰκίας
la meule	ἡ μωλόπετρα		(σβιτσάρως).
[mael, mœ:l]			

Θέμα 162. **Le petit Pierre.**

Je suis le petit Pierre
Du Faubourg Saint-Marceau,
Messager ordinaire,
Facteur et porteur d'eau;
J'ai plus d'une ressource
Pour faire mon chemin;
Je n'emplis pas ma bourse,
Mais je gagne mon pain.

Je n'ai ni bois ni terre,
Ni chevaux ni laquais;
Petit propriétaire,
Mon fonds est deux crochets.
Je prends comme il arrive
L'ivraie et le bon grain;
Dieu veut que chacun vive,
Et je gagne mon pain.

Contre un bel édifice
J'ai placé mon comptoir;
Là, sans parler au suisse,
On peut toujours me voir.
Pour n'oublier personne
Je me lève matin,
Et la journée est bonne
Quand je gagne mon pain.

Comme le disait Blaise,
Feu Blaise, mon parrain,
On est toujours à l'aise
Lorsque l'on n'a pas faim.
Dans les jours de misère
Je m'adresse au voisin;
Il a pitié de Pierre,
Et je trouve mon pain.

(*Boucher de Perthes.*)

Θέμα 163. **Amusette.**

Il a tant plu
Qu'on ne sait plus
Pendant quel mois il a le plus plu,
Mais le plus sûr, c'est qu'au surplus
S'il avait moins plu,
Ça m'eût plus plu.

Θέμα 164.

Κλῆνον· je me plais à lire ce bon livre; je me
plaisais à la campagne; je ferai ce qui vous plaira; je
me suis tu quand il vous a plu; je ne vis pas pour
manger; j'ai vécu dix ans dans cette ville; où vivrai-je
après ce temps?; j'ai résolu de partir demain; je me
suis résolu à prendre l'express (*m.*); je mouds une
douzaine de sacs de blé par jour; combien de sacs

ai-je moulus hier?; j'étais tout moulu après cette longue marche.

Θέμα 165.

Δέν ἀρέσκομεν οὐδέποτε τόσον εἰς τοὺς ἄλλους, ὅσον ἀρέσκομεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς (nous-même). Σιώπα, Ἐρρίκει ὁ Κάρολος μόνον ὀμιλεῖ. Δέν δυνάμεθα νὰ κάμνωμεν πάντοτε ὅ,τι (ce que) μᾶς ἀρέσκει. Ζῶμεν (ζῆ τις) διὰ νὰ τρώγωμεν; Ὁ ἀδελφός σου ἔζησε ἐπὶ μακρὸν εἰς Λωζάννην; Διατί ἀπεφάσισας αὐριον νὰ ἀναχωρήσης; Δέν εὐχαριστεῖσαι (ἀρέσκεσαι) εἰς τὴν ἐξοχὴν; Νομίζω ὅτι εἰς τοὺς γονεῖς σου περισσότερον θὰ ἀρέσκει, ἐὰν δέν κάμνης πάντοτε ὅ,τι (ce que) σοὶ ἀρέσκει. Ζήτη ὁ βασιλεὺς, ἀνέκραξαν πάντες· κανεὶς δέν ἐσιώπα. Δέν θέλω νὰ σοὶ ἀποαιωπήσω, ὅτι ἡ διαγωγὴ σου δέν μοὶ ἀρέσκει. Θὰ μοὶ ἐπιτρέπητε νὰ ἴδω ὀλίγον τὸν μύλον σας; Πολὺ εὐχαρίστως. Εἰσέλθετε, παρακαλῶ (ἐὰν εὐαρεστήσθε), ἀλλὰ μὴ πλησιάσητε τοὺς τροχούς. Ἴδέτε (tenez), ἰδοὺ αἱ μυλόπετραι μὲ τὰς ὁποίας ἀλέθονται τὰ σιτηρά. Ἀλέθετε πολλὰ σιτηρά καθ' ἡμέραν; Συνήθως ἀλέθω μίαν δεκάδα (une dizaine) σάκκων σιτηρῶν. Εὐχαρίστως διήγομεν (ἡμεθα) εἰς τὴν ἐξοχὴν, δέν μᾶς ἀρέσκει εἰς τὴν πόλιν.

Διάλογος.

Nommez des insectes qui vivent en société et forment un Etat.
 Qu'est-ce que les abeilles fabriquent dans leurs ruches?
 Où trouvent-elles le nectar?
 Que fait-on de la cire?
 Pourquoi faut-il se garder des abeilles?
 Avec quoi nous piquent-elles?
 Pourquoi le bon Dieu leur a-t-il donné un aiguillon?

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Περὶ τοῦ γένους τῶν οὐσιαστικῶν.

Κανόνες τινὲς περὶ γένους.

1. Ἀρσενικά κατὰ τὴν σημασίαν εἶναι·

α') Τὰ ὀνόματα τῶν ἀρσενικῶν ὄντων.

β') Τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν, πόλεων καὶ ποταμῶν, τὰ ὅποια δὲν τελειώνουν εἰς ε ἄφωνα.

γ') Τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων, δένδρων, ὄρων τοῦ ἔτους, μηνῶν, ἡμερῶν.

δ') Αἱ λέξεις αἵτινες ἔχουν γίνη οὐσιαστικά, π. χ. le oui τὸ ναί, le non τὸ ὄχι.

Παραδείγματα· α') le roi, le frère, β') le Portugal, Berlin, Rhône, γ') le fer σίδηρος, le chêne ἡ δρυς, le printemps τὸ ἔαρ, le mardi ἡ Τρίτη.

Ἀρσενικά ἐκ τῆς καταλήξεως εἶναι·

α') Τὰ οὐσιαστικά τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς il καὶ εἰς ἔρρινον συλλαβὴν (ἐκτὸς τοῦ la main ἡ χεῖρ, la faim ἡ πείνα, la fin τὸ τέλος καὶ ὅσα τελειώνουν εἰς son καὶ ion).

β') Ὅσα τελειώνουν εἰς age· le courage τὸ θάρρος· ἐξαιρεῖται τὸ image ἡ εἰκὼν, la rage ἡ λύσσα κ. τ. λ.

γ') Εἰς ège· le siège ἡ πολιορκία.

δ') Ὅσα τελειώνουν εἰς el· le sel τὸ ἄλας et, ou, al, ac κ. τ. λ.· le mulet ὁ ἡμίονος, le clou τὸ καρφίον, le cheval ὁ ἵππος, le sac ὁ σάκκος.

2. Θηλυκὰ ὡς ἐκ τῆς σημασίας τῶν εἶναι·

α') Τὰ ὀνόματα τῶν θηλυκῶν ὄντων.

β') Τὰ ὀνόματα τῶν περισσοτέρων ὀπωρικῶν, ἀνθέων καὶ φυτῶν.

γ') Τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν, πόλεων καὶ ποταμῶν τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς ε ἄφωνα.

Παραδείγματα· α') la reine ἡ βασίλισσα, la vache ἡ ἀγελάς, β') la pomme τὸ μῆλον, la rose τὸ ῥόδον, γ') la France, ἐξαιρεῖται le Hanovre; Rome, ἐξαιρεῖται.

le Caire Κάϊρον, le Pirée; la Seine ὁ Σηκουάνας, ἐξαιρεῖται
le Danube ὁ Δούναβις, le Rhône ὁ Ῥοδανός.

Θηλυκὰ ἐκ τῆς καταλήξεως εἶναι τὰ ἐξῆς·

α') Τὰ οὐσιαστικὰ τὰ ὁποῖα τελειώνουν εἰς ε ἄφωνον
καὶ πρὸ αὐτοῦ ἔχουν ἄλλο φωνῆεν· Ἐρέε τὸ ξίφος ἢ δι-
πλοῦν σύμφωνον πρὸ τοῦ ἄφωπου ε· la chasse τὸ κυνήγιον,
la terre ἡ γῆ.

β') Ὅσα τελειώνουν εἰς τὰς ἐπομένους καταλήξεις (ἐκτὸς
ὀλίγων ἐξαιρέσεων)· aine, eine, ance, ande, eur, ion, son,
té, une, tié· la haine τὸ μῖσος, la peine ὁ κόπος, la
circonstance ἢ περίστασις, la viande τὸ κρέας, la peur
ὁ φόβος (ἐξαιροῦνται le bonheur ἢ εὐτυχία, le malheur
ἢ δυστυχία κ. τ. λ.), l'action ἢ πράξις, la maison ἢ οἰκία,
l'amitié ἢ φιλία, la fortune ἢ τύχη, la bonté ἢ καλωσύνη
(ἐξ. le côté ἢ πλευρά).

3. Τὰ ἐξῆς ἀλλάσσοντα γένος ἀλλάσσουν καὶ σημασίαν·

le garde ὁ φύλαξ	la garde ἡ φρουρά
le livre τὸ βιβλίον	la livre ἡ λίτρα
le page ὁ εὐπατρίδης νέος, ὁ βασιλικὸς θαλαμηπόλος	la page ἡ σελίς
le mémoire τὸ ὑπόμνημα	la mémoire ἡ μνήμη
l'aigle (ἄρσ.) ὁ ἀετός	l'aigle ἡ σημαία
le mort ὁ νεκρός	la mort ὁ θάνατος
le poste ἡ θέσις (φρουροῦντος στρατιώτου)	la poste τὸ ταχυδρομεῖον
le tour ἡ στροφή, ὁ γῦρος	la tour ὁ πύργος
le voile ὁ πέπλος	la voile τὸ πανίον (πλοίου), ιστίον
le trompette ὁ σαλπικτής	la trompette ἡ σάλπιγξ.

4. Τὸ gens ἄνθρωποι εἶναι ἀρσενικόν· ἀλλὰ ἐὰν τὸ
ἐπίθετον τὸ ὁποῖον προσδιορίζει τὸ gens κεῖται πρὸ αὐτοῦ,
τότε τίθεται τὸ θηλυκὸν γένος τοῦ ἐπιθέτου, ἐπίσης καὶ
tout, -e ὅταν εὐρίσκεται πρὸ ἐνὸς τοιοῦτου ἐπιθέτου·

les bonnes gens
toutes les bonnes gens.

Τίθεται εἰς θηλυκὸν γένος τὸ ἐπίθετον, διότι προη-
γεῖται τοῦ gens.

Ἀλλὰ les gens sensés (συνετοί) τίθεται τὸ ἀρσενικὸν
διότι τίθεται μετὰ τὸ gens.

X ὡ ἀστέρες.
 # ὡ ἀστέρες. κ. ὁ ἀστέρας εἶναι αὐτὴν
 # ὁ ἀστέρας -
 V ὡ νερό

2. Μικρὰ συλλογὴ λέξεων.

1. L'univers. Τὸ σύμπαν.

(ὁ κόσμος ὅλος)

Le ciel	ὁ οὐρανός	la mer	ἡ θάλασσα
le monde	ὁ κόσμος	un lac	μία λίμνη
le soleil	ὁ ἥλιος	l'île (θηλ.)	ἡ νῆσος
la lumière	τὸ φῶς	une rivière	εἷς ποταμός
X la lune	ἡ σελήνη	le fleuve	μέγας ποταμός
X l'étoile (θηλ.)	τὸ ἄστρον		
la terre	ἡ γῆ	un rocher	εἷς βράχος
X l'air (ἀρσ.)	ὁ ἀήρ	la montagne	τὸ ὄρος - ὡ βουνόν
V l'eau (θηλ.)	τὸ ὕδωρ	la vallée	ἡ κοιλάς
la forêt	τὸ δάσος	la plaine	ἡ πεδιάς
le sable	ἡ ἄμμος	le fer	ὁ σίδηρος
[sa:bl]		l'acier (ἀρσ.)	ὁ χάλυψ - ὡ ἀσίαιμ
la pierre	ὁ λίθος	le cuivre	ὁ χαλκός
le métal	τὸ μέταλλον	le plomb	ὁ μόλυβδος
l'or (ἀρσ.)	ὁ χρυσός	le feu	τὸ πῦρ
l'argent (ἀρσ.)	ὁ ἄργυρος	le bois	τὸ ξύλον.

2. La campagne. Ἡ ἐξοχή (χώρα).

Le paysan	ὁ χωρικός	la paille	τὸ ἄχυρον
[peizā]		[pa:j]	
le champ	ὁ ἀγρός	la route	ἡ ὁδός
la prairie	ὁ λειμὼν	le ruisseau	ὁ ῥύαξ
la contrée	ὁ τόπος, ἡ χώρα	la cabane	ἡ καλύβη
		le village	τὸ χωρίον
la forêt	τὸ δάσος	[vila:z]	
la colline	ὁ λόφος	le jardin	ὁ κῆπος
le buisson	ὁ θάμνος	le jardinier	ὁ κηπουρός
le chemin	ὁ δρόμος	la moisson	ὁ θερισμός
la métairie	ὁ ἐκμισθοῦ-μενος ἀγρός	l'herbe	ἡ χλόη
		(θηλ.)	
le moulin	ὁ μύλος	le foin	ὁ ξηρός χορτός
le blé	τὰ σιτηρά		
le seigle	ἡ βρίζα	la voiture	ἡ ἄμαξα
le froment	ὁ σῖτος	la charrue	τὸ ἄροτρον
l'orge (θηλ.)	ἡ κριθή	la grange	ὁ σιτοβολών
l'avoine	ἡ βρώμη	le troupeau	ἡ ἀγέλη.
(θηλ.)			

3. Arbres, fruits et fleurs. Δένδρα, καρποί και άνθη.

L'arbre (άρσ.)	τὸ δένδρον	le sapin	ἡ ἐλάτη
le pommier	ἡ μηλέα	le chêne	ἡ δρῦς
la pomme	τὸ μήλον	le peuplier	ἡ λεύκη
le poirier	ἡ ἀπιδέα	la fleur	τὸ άνθος
la poire	τὸ ἀπίδιον	la rose	τὸ ῥόδον
le figuier	ἡ συκῆ	le lis [<i>lis</i>]	τὸ κρίνον
[<i>fige</i>]		la tulipe	τὸ λείριον
la figue	τὸ σῦκον	l'œillet [<i>lœje</i>]	τὸ γαρύφαλον
le noyer	ἡ καρδιά	(άρσ.)	
la noix	τὸ καρύδιον	la violette	τὸ Ἴον
le cerisier	ἡ κερασέα	la pensée	ὁ πανσές
la cerise	τὸ κεράσιον	le myosotis	
la vigne	τὸ κλήμα, ἡ	[<i>myozotis</i>]	ἡ μυσοσωτίς,
	ἀμπελος	le ne m'ou-	τὸ μὴ με λη-
le raisin	ἡ σταφυλή	bliez pas	σμόνει
le prunier	ἡ δαμασκηνέα	le bluet	ἡ κύανος
la prune	τὸ δαμά-	le chèvre-	τὸ αἰγόκλημα
	σκηνον	feuille	
le hêtre	ἡ ὄξυά	le bouquet	ἡ ἀνθοδέσμη.

4. Quadrupèdes. Τετράποδα (ζῷα).

L'animal	τὸ ζῷον	le chameau	ἡ κάμηλος
(άρσ.)		l'âne (άρσ.)	ὁ ὄνος
un animal	ἐν κατοικίδιον	le bœuf [<i>bœf</i> ,	ὁ βοῦς
domestique	ζῷον	pl. <i>bœ</i>]	
le cheval	ὁ ἵππος	la vache	ἡ ἀγελάς
la brebis	τὸ πρόβατον	le veau	τὸ μοσχάριον
l'agneau	τὸ ἀρνίον	l'éléphant	ὁ ἐλέφας
(άρσ.)		le chien	ὁ κύων
la chèvre	ἡ αἰξ	le singe	ὁ πίθηκος
le porc [<i>por</i> ,		le cerf [<i>ser</i>]	ἡ ἔλαφος
<i>porc</i>]		le chevreuil	ἡ δορκάς
le cochon	ὁ χοῖρος	le chamois	ἡ αἰγαγρος
le lion	ὁ λέων	le lièvre	ὁ λαγῶς
l'ours [<i>lurs</i>]	ἡ ἄρκτος	le chat	ἡ γαλῆ
(άρσ.)		le rat	μῦς (μεγάλος)
le renard	ἡ ἀλώπηξ	la souris	μῦς (μικρός)
le loup	ὁ λύκος	le lapin	ὁ κόνικλος.
le tigre	ὁ, ἡ τίγρις		

5. Oiseaux. Πτηνά.

L'oiseau (ἄρσ.)	τὸ πτηνόν	la grive	ἡ τριχάς, κίχλη
l'aigle (ἄρσ.)	ὁ ἀετός	le merle	ὁ κόσσυφος
le hibou	ἡ γλαύξ	le rossignol	ἡ ἀηδών
le perroquet	ὁ ψιττακός	le moineau	ὁ στρουθός
le coq	ὁ πετεινός	l'oie (θηλ.)	ἡ χήν
la poule	ἡ ὄρνις	le canard	ἡ νῆσσα (πά- πια)
le poulet	τὸ ὀρνίθιον	le cygne	ὁ κύκνος
l'œuf (ἄρσ.)	τὸ ὠόν	le pigeon	ἡ περιστέρα
[œf, pl. ø]		[pʲiʒ]	
le paon [pā]	ὁ ταῶς	le sérin	ἡ ἀκανθίς, ὁ σπίνος
la cigogne	ὁ πελαργός	l'hirondelle	ἡ χελιδών
la caille	ὁ ὄρτυξ	(θηλ.)	
la bécasse	ἡ ξυλόκοττα, μπεκάτσα	le nid	ἡ φωλιά
[a]		la plume	τὸ πτερόν.
la perdrix	ἡ πέρδιξ		
l'alouette	ὁ κορυδαλός		
(θηλ.)			

6. Poissons, insectes. Ἰχθύες, ἔντομα.

Le poisson	ὁ ἰχθύς	le serpent	ὁ ὄφις
la morue	ὁ μπακαλάος	le limaçon	ὁ κοχλίας
séchée		la grenouille	ὁ βάτραχος
la morue	ἡ μουροῦνα	[grənu:j]	
le brochet	ποτάμιος λά- βραξ	le ver [ve:r]	ὁ σκόληξ
le saumon	ὁ σολομός	la chenille	ἡ κάμπη
l'anguille	ἡ ἔγχελυς	le hanneton	ὁ χρυσο- κάνθαρος
[āgi:j] (θηλ.)		[(h)ant]	
la carpe	ὁ κυπρίνος	le papillon	ἡ χρυσαλλίς
la hareng	ἡ μαινίς, ἀρέγκα	la fourmi	ὁ μύρμηξ
[(h)arā]		l'araignée	ἡ ἀράχνη
la truite	ὁ τρώκτης (γουφάρι)	(θηλ.)	
l'huitre (θηλ.)	τὸ ὄστρείδιον	la mouche	ἡ μυῖα
la coquille	τὸ κογχύλιον	l'abeille	ἡ μέλισσα
[koki:j]		(θηλ.)	
l'écrevisse	ἡ καραβίς	le miel	τὸ μέλι
(θηλ.)		la cire	ὁ κηρός
		la guêpe	ὁ, ἡ σφήξ.
		[ge:p]	

X η καλονία τῶν Βαβυλῶν
 * η ὑψηλὴ Πύλη, Sublime Porte
 Παραρτήμα.

7. La ville. Ἡ πόλις.

La porte	ἡ θύρα, πύλη	la poste	τὸ ταχυδρο- μεῖον
la maison	ἡ οἰκία	le café	ὁ καφές, τὸ καφενεῖον
le bâtiment	τὸ κτίριον	le palais X	τὸ ἀνάκτορον
l'église (θηλ.)	ἡ ἐκκλησία	le mur ~ X	ὁ τοῖχος, τὸ τεῖχοςμα rempart
l'hôpital (ἄρσ.)	τὸ νοσοκο- μεῖον	la muraille X	ὁ ὑψηλὸν τεῖ- χος, τὸ ὀχύ- ρωμα
la bourse	τὸ χρημα- τιστήριον	la muraille X	ὁ ὑψηλὸν τεῖ- χος, τὸ ὀχύ- ρωμα
la tour	ὁ πύργος	le marché	ἡ ἀγορά
le clocher	τὸ κωδω- νοστάσιον	le magasin	τὸ ἐργαστή- ριον
la cathédrale	ἡ μητρόπολις	la rue	ἡ ὁδός
la douane	τὸ τελωνεῖον	la grand' rue	ἡ λεωφόρος boulevard.
la forteresse [fort(ə)res]	τὸ φρούριον	le pavé	τὸ λίθοστρω- τον
la place	ἡ πλατεῖα, ὁ τόπος	le port	ὁ λιμὴν
le théâtre	τὸ θέατρον	les environs (ἄρσ.)	τὰ περίχωρα. ἡ χώρα, pays, contrée
l'hôtel (ἄρσ.)	τὸ ξενοδο- χεῖον		

8. La maison. Ἡ οἰκία.

La porte	ἡ θύρα	la fontaine	ἡ βρύσις, ἡ πηγή
X la serrure	τὸ κλειθρον	le plafond	ἡ ὀροφή
la clef [kle]	τὸ κλειδίον	le plancher	τὸ δάπεδον
l'escalier (ἄρσ.)	ἡ κλιμαξ	le mur	ὁ τοῖχος
la chambre	τὸ δωμάτιον	la sonnette	ὁ κώδων
le salon	ἡ αἴθουσα réception — (ὑποδοχῆς)	la cheminée	ἡ κάμινος — (ἔστια)
X la chambre à coucher	ὁ κοιτῶν dortoir —	la cuisine	τὸ μαγειρεῖον
la salle à manger	τὸ ἐστια- τόριον	la cave [a:]	τὸ ὑπόγειον, ἡ οἰναποθήκη
la fenêtre	τὸ παράθυρον	le grenier	ὁ σιτοβολῶν
le volet	τὸ παραθυρό- φυλλον	le toit	ἡ στέγη
		l'écurie (θηλ.)	ὁ σταῦλος
		la cour	ἡ αὐλή.

9. Meubles (ἄρσ.). Ἐπιπλα.

La table	ἡ τράπεζα	le canapé	τὸ ἀνά- κλιτρον
la chaise	ἡ καθέκλα		

X κλειδώνω fermer a clef.

η κλειδαφρά, serrure.

* κλείνομαι. εἶναι αἰτέ
 η κούνη lit, ἡ κίνη lit

la glace	ὁ καθρέπτης	la couverture	τὸ ἐράπλωμα.
x la chandelle	τὸ στεατίνον κηρίον	le tapis	ὁ τάπης
les mouchet- tes (θηλ.)	τὸ κηροψάλι- δον	le chandelier	τὸ κηρο- πήγιον
la cuiller, cuillère [kyjjer]	τὸ κοχλιάριον τὸ κουλάρι	le couteau	τὸ μαχάριον
la fourchette	τὸ πηρούριον	la tasse [a:]	τὸ κυάθιον <i>quillier</i>
l'armoire	τὸ σκευοθήριον (θηλ.) ντουάρ <i>λάκιον</i>	l'assiette [asjet] (θηλ.)	τὸ πινάκιον <i>πιάτο</i>
la commode	ἡ ἱματιοθήκη	la nappe	τὸ τραπέζο- μάνδηλον
le tableau	ἡ εἰκὼν	la serviette	τὸ χειρό- μακτρον ἢ (πετσέτα)
la pendule	τὸ ὥρολόγιον τοῦ τοίχου	l'essuie-main (ἄρσ.)	τὸ χειρό- μακτρον (προσόψιον)
le lit	ἡ κλίνη	les rideaux (ἄρσ.)	τὰ παραπετά- σματα <i>κουρτίνα</i>
l'oreiller (ἄρσ.)	τὸ προσκεφα- λαιον	la bouteille	ἡ φιάλη
le drap [dra] de lit	τὸ σινδόνιον	le verre	τὸ ποτήριον
le matelas [matla(a)]	τὸ στρώμα	le panier	τὸ καλάθιον
		la bougie	τὸ κηρίον. <i>ὦ κερι</i>

10. Vêtements (ἄρσ.). Ἰματισμός.

Le chapeau	ὁ πῖλος	la robe	ἡ ἐσθής (γυ- ναικ. φόρεμα)
la casquette	ὁ πιλίσκος	le manteau	τὸ ἐπανωφό- ριον, μανδύας
la redingote	ἡ ῥεδιγκότα	la robe de chambre	οἰκιακὸς ἐπεν- δύτης
l'habit (ἄρσ.)	τὸ ἐνδύμα	le gilet	ὁ ὑπενδύτης (τὸ γελέκο)
le pantalon	ἡ περισκελὶς	la montre	τὸ ὥρολόγιον
les bas (ἄρσ.)	τὰ περιπόδια (κάλτσαι)	le ruban	ἡ ταινία
le soulier	τὸ σανδάλιον	le voile	ὁ πέπλος
la botte	τὸ ὑπόδημα	la canne	τὸ ῥαβδίον (μπαστούνι)
les pantouf- les (θηλ.)	αἱ ἐμβάδες	l'ombrelle ombrelle	τὸ ἀλεξήλιον (διὰ γυ- ναῖκας) (δι' ἄνδρας)
la chemise	τὸ ὑποκάμισον	le parasol [parasol]	
le tablier	ἡ ποδιά		
le mouchoir (de poche)	τὸ μανδήλιον		
le fichu	τὸ μανδήλιον τοῦ λαμποῦ		
la cravate	ὁ λαιμοδέτης		

la bourse	τὸ βαλάντιον	la boucle	τὸ ἐνώτιον
le parapluie	τὸ ἀλεξι- βρόχιον	d'oreille	
la bague	ὁ δακτύλιος	les gants	τὰ χειρόκτια.
[a(:)]		(ἄρσ.)	

11. Le corps. Τὸ σῶμα.

L'homme	ὁ ἄνθρωπος	le menton	ὁ πώγων
le corps	τὸ σῶμα	la barbe	τὸ γένειον
[kœr]		la gorge	ὁ λάρυγξ
la tête	ἡ κεφαλή	le cou	ὁ λαιμός
le cerveau	ὁ ἐγκέφαλος	l'épaule	ὁ ὄμος
les cheveux	αἱ τρίχες, ἡ	(θηλ.) [epo:l]	
(ἄρσ.)	κόμη	le dos	ἡ ῥάχις, τὰ
le front	τὸ μέτωπον		νώτα
le visage, la	τὸ πρόσωπον	la poitrine	τὸ στῆθος
face		le poumon	ὁ πνεύμων
l'œil [œ:j],	ὁ ὀφθαλμός	le cœur	ἡ καρδιά
pl. les yeux		[kœr]	
[lezjo]		l'estomac	ὁ στόμαχος
le nez	ἡ ῥίς	[estoma]	
l'oreille	τὸ οὖς	(ἄρσ.)	
(θηλ.)		le bras [bra]	ὁ βραχίον
la bouche	τὸ στόμα	la main	ἡ χεῖρ
la lèvre	τὸ χεῖλος	le doigt	ὁ δάκτυλος
la dent	ὁ ὀδούς	[dwa]	
la langue	ἡ γλῶσσα	la jambe	τὸ σκέλος
le pied	ὁ πούς	le genou	τὸ γόνυ.

12. Manger et boire. Τρῶγειν καὶ πίνειν.

Le déjeuner	τὸ πρόγευμα	le sel	τὸ ἅλας
le dîner	τὸ γεῦμα	l'huile (θηλ.)	τὸ ἔλαιον
le souper	τὸ δεῖπνον	le vinaigre	τὸ ἔξος
le pain	ὁ ἄρτος	la pomme de	τὸ γεώμηλον
la farine	τὸ ἄλευρον	terre	
la soupe	ὁ ζωμός	la carotte	τὸ δαυκίον, τὸ
les légumes	τὰ λαχανικά		καρωτόν
(ἄρσ.)		le pois [pwa]	τὸ πύσον, τὸ
la viande	τὸ κρέας		μιτζέλι(ον)
le rôti [ɔ]	τὸ ψητόν	les haricots	τὰ φασόλια
le poivre	τὸ πεπέρι(ον)	[le (h)ari- ko] (ἄρσ.)	
[wa]			

le gâteau	ὁ πλακοῦς	le café	ὁ καφές
du bœuf	βόειον κρέας	le beurre	τὸ βούτυρον
du veau	βόσχειον κρέας	le fromage	ὁ τυρός
du mouton	ἀρνίσιον κρέας	le vin	ὁ οἶνος
du porc	χοίρινον κρέας	la bière	ὁ ζυθος
[pɔ:r, pɔ:rk]		l'eau (θηλ.)	τὸ ὕδωρ
le jambon	τὸ χοιρο- μήριον	le chocolat	ἡ σοκολάτα [[ʃokola(a)]]
la salade	ἡ ὀξάλμη, ἡ σαλάτα	le lait	τὸ γάλα
le thé	τὸ τέϊον	le cacao	τὸ κακάον. [kakaɔ]

13. Parenté. Σογγένεια.

Le père	ὁ πατήρ	l'oncle (ἀρσ.)	ὁ θεῖος
la mère	ἡ μήτηρ	la tante	ἡ θεία
le mari	ὁ σύζυγος, ἀνὴρ	le neveu	ὁ ἀνεψιός
la femme	ἡ σύζυγος, [fam] γυνή	la nièce	ἡ ἀνεψιά
le fils [fis]	ὁ υἱός	le cousin	ὁ ἐξάδελφος
la fille	ἡ θυγάτηρ	la cousine	ἡ ἐξαδέλφη
le frère	ὁ ἀδελφός	le beau-frère	ὁ γαμβρός
la sœur	ἡ ἀδελφή	la belle- sœur	ἡ νύμφη
le grand-père	ὁ πάππος	le beau-père	ὁ πενθερός
la grand- mère	ἡ μάμμη	la belle-mère	ἡ πενθερά
		le petit-fils	ὁ ἔγγονος
		la petite-fille	ἡ ἔγγονος.

14. De l'écriture. Περὶ τῆς γραφῆς.

L'écriture (θηλ.)	ἡ γραφή	le pupitre	τὸ ἀναλο- γεῖον, γρα- φεῖον
la copie	ἡ ἀντιγραφή	la date	ἡ χρονολογία
la lettre	ἡ ἐπιστολή	le cachet	ἡ σφραγίς
un billet	ἐν γραμ- μάτιον, εἰσιτήριον	la cire à cacheter	ὁ σφραγιστι- κὸς κηρός
la chaire	ἡ ἔδρα	le pain à cacheter	ἡ σημαντρίς (ὅστις πρὸς σφράγισιν ἐπιστολῶν)
le canif	τὸ κονδυλο- μάχαιρον		
le papier	ὁ χάρτης		

Ἐπίτομος γαλλικὴ γραμματικὴ.

l'encrier (ἄρσ.)	τὸ μελανο- δοχείον	le lycéen [liseē]	ὁ μαθητῆς λυκείου
l'encre (θηλ.)	ἡ μελάνη	le papier à lettres	ὁ χάρτης ἐπιστολῶν
le cahier	τὸ τετράδιον	le porte- feuille	τὸ χαρτο- φυλάκιον
un tableau noir	εἷς μαυρο- πίναξ	l'ardoise (θηλ.)	τὸ ἀβάκιον
une ligne	μία γραμμή, σειρά	le crayon d'ardoise	τὸ πετρο- κόνδυλον
la craie	ἡ κιμωλία	l'éponge (θηλ.)	ὁ σπόγγος
le crayon	τὸ μολυβδο- κόνδυλον	le plumier	ἡ γραφιδο- θήκη
la plume	ἡ γραφίς	le sac	ὁ σάκκος (τσάντα)
la porte- plume	ὁ κόνδυλο- φόρος	le sac d'éco- lier	τὸ (βιβλιο)- χαρτοφυλά- κιον (σάκκα)
la règle	ὁ κανὼν, ἡ ρήγα	le carton	ἡ χαρτίνη θήκη
l'élève (ἄρσ.)	ὁ μαθητῆς (γενικῶς)	le gymnase	τὸ γυμνάσιον
l'élève	ἡ μαθήτρια (γενικῶς)	la répétition	ἡ προγύμνα- σις, τὸ ἰδιαί- τερον μά- θημα
l'écolier (ἄρσ.)	ὁ μαθητῆς (σχολείου)	la leçon	τὸ μάθημα (προφορικόν)
l'écolière (θηλ.)	ἡ μαθήτρια (σχολείου)	le devoir	ἡ γραφικὴ ἐργασία
l'école (θηλ.)	ἡ σχολή, τὸ σχολεῖον	le thème	τὸ θέμα (μετάφρασις ἐκ τῆς μη- τρικῆς εἰς ἄλλην γλῶσσαν)
l'instituteur (ἄρσ.)	ὁ διδάσκαλος	en classe [kla:s]	ἐν τῇ σχολῇ
le maître (d'école) (ἄρσ.)		la classe	ἡ παράδοσις
la version	ἡ μετάφρασις ἐκ ξένης γλώσσης εἰς τὴν μητρικὴν	la traduction	ἡ μετάφρασις (γενικῶς)
le directeur	ὁ διευθυντής	bien	καλῶς
le lycée [lise]	τὸ λύκειον		
le proviseur	ὁ διευθυντής λυκείου ὁ λυκειάρχης		

très bien	ἐξόχως, πολὺ καλά, ἄριστα		τὸ σχολαρχεῖον ἐν (Ἑλλάδι)
assez bien	ἀρκετὰ καλῶς		
passable	σχεδὸν καλῶς	le collégien	ὁ μαθητῆς κολλεγίου
médiocre	μετρίως		
mal	κακῶς	le professeur	ὁ καθηγητῆς
très mal	κάκιστα	le maître	ὁ ἐπιμελητῆς (d'étude)
le lycée de jeunes filles	τὸ παρθενα- γωγεῖον ἀνώτατον	la directrice	ἡ διευθύντρια
		la professeur	ἡ καθηγήτρια
le collègue	τὸ κολλέγιον (σχολή ἀνά- λογος πρὸς	une lycéenne	μία μαθήτρια λυκείου. [liseen]

15. Artisans. Χειρῶνακτες.

Le métier	τὸ ἐπάγγελμα	le charron	ὁ ἀμαξοπηγός
le maître	ὁ ἀρχιτεχνί- της	[a]	
le garçon	ὁ ἐργάτης	le meunier	ὁ μύλωνθρος
l'ouvrier	(κάλφας)	le boulanger	ὁ ἀρτοποιός
l'apprenti	ὁ μαθητευό- μενος	le boucher	ὁ κρεσπώλης
(ἄρσ.)		le coiffeur	ὁ κουρεύς
le tailleur	ὁ ῥάπττης	le tisserand	ὁ ὑφαντής [tisarā]
le bottier	ὁ ὑποδηματο- ποιός	le vitrier	ὁ ὑαλουργός [vitrie]
le chapelier	ὁ πιλοποιός	le tapissier	ὁ ταπη- τουργός
le menuisier	ὁ λεπτουργός	le relieur	ὁ βιβλιοδέτης [r(ə)ljæ:r]
le char- pentier	ὁ ξυλουργός	l'horloger	ὁ ὠρολογο- ποιός (ἄρσ.)
le serrurier	ὁ κλειθρο- ποιός	le cocher	ὁ ἀμαξηλάτης
le maçon	ὁ κτίστης, ὁ τέκτων	le tonnelier	ὁ βαρελοποιός [tonalje]
[ma:s]		le peintre	ὁ ζωγράφος
le sellier	{ ὁ σελλοποιός ὁ σαγματο- ποιός	l'imprimeur	ὁ τυπογράφος.

3. Εἴκοσι γαλλικοὶ διάλογοι.

1.

Qu'avez-vous là?	Τί ἔχετε αὐτοῦ;
J'ai un livre.	"Ἐχω ἓν βιβλίον.
Avez-vous votre cahier?	"Ἐχετε τὸ τετράδιόν σας;
Oui, Monsieur, je l'ai.	Μάλιστα, κύριε, τὸ ἔχω.
Avez-vous acheté quelque chose?	"Ἐχετε ἀγοράσῃ τίποτε;
Oui, Monsieur, j'ai acheté quelque chose.	Μάλιστα, κύριε, ἔχω ἀγοράσῃ κάτι.
Qu'avez-vous acheté?	Τί ἔχετε ἀγοράσῃ;
J'ai acheté une canne.	"Ἐχω ἀγοράσῃ μίαν ῥάβδον.
Avez-vous des amis?	"Ἐχετε φίλους;
Oui, Monsieur, j'ai quelques amis.	Ναί, κύριε, ἔχω μερικοὺς φίλους.
Votre ami R. est-il arrivé?	"Ἐχει φθάσῃ ὁ φίλος σας P.;
Il est arrivé ce matin.	"Ἐφθάσε σήμερον τὸ πρωί.
Avez-vous du fromage?	"Ἐχετε τυρόν;
Oui, Madame, j'en ai.	Μάλιστα, κυρία, ἔχω (ἀπὸ αὐτό).
Non, Madame, je n'en ai pas.	"Οχι, κυρία, δὲν ἔχω (ἀπὸ αὐτό).

2.

Avez-vous de (du) bon vin?	"Ἐχετε καλὸν οἶνον;
Oui, Monsieur, j'ai de (du) bon vin.	Ναί, κύριε, ἔχω καλὸν οἶνον.
Avez-vous assez d'argent?	"Ἐχετε ἀρκετὰ χρήματα;
Je n'en ai pas assez.	Δὲν ἔχω ἀρκετὰ (ἀπὸ αὐτά).
Que voulez-vous acheter?	Τί θέλετε ν' ἀγοράσῃτε;
Je veux acheter du thé.	Θέλω ν' ἀγοράσω τέιον.
Combien (coûte) la livre?	Πόσον (στοιχίζει) ἡ λίτρα;
La livre coûte trois francs.	Ἡ λίτρα στοιχίζει τρία φράγκα.
Je trouve cela très cher.	Τὸ εὐρίσκω πολὺ ἀκριβόν.
C'est bon marché.	Εἶνε εὐθηνόν.
Avez-vous vendu votre cheval?	"Ἐχετε πωλήσῃ τὸν ἵππον σας;
Oui, Monsieur, je l'ai vendu.	Ναί, κύριε, τὸν ἔχω πωλήσῃ.
Pourquoi l'avez-vous vendu?	Διατί τὸν ἔχετε πωλήσῃ;
J'avais besoin d'argent.	Εἶχον ἀνάγκην χρημάτων.

3.

Ai-je raison ou tort?	"Εχω δίκαιον ἢ ἄδικον;
Vous avez raison.	"Εχετε δίκαιον.
Qu'avez-vous à faire?	Τί ἔχετε νὰ κάμητε;
Je n'ai rien à faire.	Δὲν ἔχω τίποτε νὰ κάμω.
J'ai mon thème à faire.	"Εχω νὰ κάμω τὸ θέμα μου.
Et votre frère, qu'a-t-il à faire?	Καὶ ὁ ἀδελφός σας, τί ἔχει νὰ κάμη;
Il a une lettre à écrire.	"Εχετε νὰ γράψῃ μίαν ἐπιστολήν.
Avez-vous trouvé votre bague?	"Εχετε εὔρη τὸν δακτύλιόν σας;
Je l'ai retrouvée.	Τὸν ἔχω ἐπανεύρη.
Où sont mes bottes?	Ποῦ εἶνε τὰ ὑποδήματά μου;
Elles sont chez le bottier.	Εἶνε εἰς τοῦ ὑποδηματοποιοῦ.
Que demandez-vous?	Τί ἀπαιτεῖτε;
Que désirez-vous?	Τί ἐπιθυμεῖτε;
Que voulez-vous?	Τί θέλετε;
Je ne demande rien.	Δὲν ἀπαιτῶ τίποτε.

4.

Que cherchez-vous là?	Τί ζητεῖτε ἐκεῖ;
Je cherche ma casquette.	Ζητῶ τὸν πιλίσκον μου.
Que voulez-vous faire?	Τί θέλετε νὰ κάμητε;
Que faites-vous là?	Τί κάμνετε αὐτοῦ;
J'apprends ma leçon.	Μανθάνω τὸ μάθημά μου.
Savez-vous cela?	Τὸ ἤξεύρετε;
Oui, Monsieur, je le sais.	Μάλιστα, κύριε, τὸ ἤξεύρω.
Connaissez-vous cet homme?	Γνωρίζετε τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;
Je le connais très bien.	Τὸν γνωρίζω πολὺ καλά.
Je le vois souvent.	Τὸν βλέπω συχνά.
Qui vous l'a dit?	Ποῖος σᾶς τὸ ἔχει εἶπη;
Je ne le dis pas.	Δὲν τὸ λέγω.
Comment appelez-vous cela (ça)?	Πῶς ὀνομάζετε (λέγετε) τοῦτο;
On l'appelle comme cela.	Τὸ ὀνομάζω (λέγω) οὕτως.
Croyez-vous cela?	Τὸ πιστεύετε;
Oui, mon ami, je le crois.	Μάλιστα, φίλε μου, τὸ πιστεύω.

Non, mon ami, je ne le "Οχι, φίλε μου, δὲν τὸ πι-
crois pas. στεύω.
C'est vrai. Τοῦτο εἶνε ἀληθές (Αὐτὸ
εἶνε ἀλήθεια).

5.

Où allez-vous? Ποῦ πηγαίνετε;
Je vais à Fribourg [*fribour*]. Πηγαίνω εἰς Φριβοῦργον.
N'y allez pas. Μὴ ὑπάγετε (ἐκεῖ).
D'où viens-tu? Πόθεν ἔρχεσαι;
Je viens de l'école. "Ερχομαι ἀπὸ τὸ ἴσχυλειον.
D'où venez-vous? Πόθεν ἔρχεσθε;
Nous venons du concert. "Ερχόμεθα ἀπὸ τὴν συναυ-
λίαν.
Allez-vous chez vous? Πηγαίνετε εἰς τὴν οἰκίαν σας;
Oui, Monsieur, je rentre. Ναί, κύριε, ἐπιστρέφω οἴκαδε.
N'allez pas si vite. Μὴ ὑπάγετε τόσον ταχέως.
Ne courez pas tant. Μὴ τρέχετε τόσον πολὺ.
Revenez bientôt. "Επανέλθετε ἐντὸς ὀλίγου.
Montez — descendez. "Αναβῆτε — καταβῆτε.
Passez votre chemin. Ὑπάγετε τὸν δρόμον σας.
Va-t'en. Allez-vous-en. Φύγε. Φύγετε.
J'en suis bien aise. Χαίρω πολὺ (δι' αὐτό).
J'en suis bien fâché. Λυποῦμαι πολὺ (δι' αὐτό).
Je m'ennuie. Στενοχωροῦμαι.

6.

Bonjour, Madame. Καλημέρα, κυρία.
Bonsoir, Monsieur. Καλησπέρα, κύριε.
Asseyez-vous. Καθήσατε.
Comment vous portez-vous? Πῶς εἰσθε;
Très bien, je vous remercie. Πολὺ καλά, σᾶς εὐχαριστῶ.
Et vous même? Καὶ σεῖς;
Je me porte assez bien. Εἶμαι ἀρκετὰ καλά.
Comment cela (ça) va-t-il? Πῶς ἔχετε;
Cela (ça) ne va pas très bien. Δὲν ἔχω πολὺ καλῶς.
Assez bien. "Αρκετὰ καλά.
Dites-moi, s'il vous plaît. Εἰπέτε μου, ἂν εὐαριστῆσθε.
Dites-moi, je vous prie. Εἰπέτε μου, σᾶς παρακαλῶ.
Faites-moi le plaisir. Κάμετέ μου τὴν χάριν.

Je vous en prie.	Σᾶς παρακαλῶ (περὶ τούτου).
Je vous remercie.	Σᾶς εὐχαριστῶ.
Bien obligé.	Πολὺ ὑπόχρεως.
M. N. est-il chez-lui?	Ὁ κ. Ν. εἶνε σπίτι του;
Oui, Monsieur, il est chez lui.	Μάλιστα, κύριε, εἶνε σπίτι του.

7.

Quelle heure est-il?	Τί ὥρα εἶνε;
Il est tard, il est sept heures.	Εἶνε ἀργά, εἶνε ἑπτά.
Quand sortirez-vous?	Πότε θὰ ἐξέλθῃτε;
Je sortirai à huit heures.	Θὰ ἐξέλθω εἰς τὰς ὀκτώ.
À sept heures et demie.	Εἰς τὰς ἑπτὰ καὶ ἡμίσειαν.
À sept heures moins un quart.	Εἰς τὰς ἑπτὰ παρὰ τέταρτον.
À cinq heures (et) un quart.	Εἰς τὰς πέντε καὶ τέταρτον.
À sept heures précises.	Εἰς τὰς ἑπτὰ ἀκριβῶς.
À midi. À minuit.	Τὴν μεσημβρίαν. Τὸ μεσονύκτιον.
Hier matin. Hier (au) soir.	Χθὲς τὸ πρωτ. Χθὲς τὸ ἑσπέρας.
Avant-hier.	Προχθὲς.
Aujourd'hui. Demain.	Σήμερον. Αὔριον.
Après-demain.	Μεθαύριον.
Il y a huit jours.	Πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν.
Il y a quinze jours.	Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν.
Dans (en) six semaines.	Ἐντὸς ἑξ ἑβδομάδων.
Il y a quelques jours.	Πρὸ τινων ἡμερῶν.
La semaine prochaine.	Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.
L'année dernière.	Τὸ παρελθὸν ἔτος.
D'un jour à l'autre.	Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

8.

Quel temps fait-il aujourd'hui?	Τί καιρὸς εἶνε σήμερον;
Il fait beau (mauvais) temps.	Εἶνε ὠραῖος (κακὸς) καιρὸς.
Quel temps magnifique!	Τί λαμπρὸς καιρὸς!
Il fait chaud (froid).	Εἶνε ζέστη (ψυχος).
Il pleut. Il pleut à verse.	Βρέχει. Βρέχει ῥαγδαίως.
Avez-vous chaud?	Ἔχετε ζέστην;
Avez-vous froid?	Κρυώνετε;

Le temps est à l'orage.	Ὁ καιρὸς κλίνει πρὸς τὴν θύελλαν.
Il tonne. Il fait des éclairs.	Βροντᾷ. Ἀστράπτει.
Avez-vous entendu tonner?	Ἔχετε ἀκούσῃ νὰ βροντᾷ;
Quel bel arc-en-ciel!	Τὶ ὠραῖον οὐράνιον τόξον!
Il fait un vent froid.	Φυσᾷ ψυχρὸς ἄνεμος.
L'hiver approche.	Ὁ χειμῶν πλησιάζει.
Il gèle.	Εἶνε παγωνιά.
Il a gelé cette nuit.	Ἐπάγωσε τὴν νύκτα.
Il neige; il tombe de la neige.	Χιονίζει· πίπτει χιών.
Il fait du soleil.	Ὁ ἥλιος λάμπει (ἔχει ἥλιο).
Le soleil se lève.	Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει.
Le soleil se couche.	Ὁ ἥλιος δύει (βασιλεύει).
Au clair de la lune.	Εἰς τὸ σεληνόφως.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Α.

- abandonner [abādone] ἐγκαταλείπειν, ἀφίπειν
 abeille [abeij] (θηλ.) ἡ μέλισσα
 abord [abɔ:r], d'— κατ' ἀρχάς
 absent, -e [apsā, -ā:t] ἀπών· qui est —? ποῖος εἶνε ἀπών; ποῖος ἀπουσιάζει; ποῖος λείπει;
 accent [aksā] (ἄρσ.) ὁ τόνος
 accepter [akseptε] (παρὰ)δέχεσθαι
 accompagner [akōpāne] συνοδεύειν
 accorder [akorde] παραχωρεῖν, παρέχειν
 accueillir [akajir] ὑποδέχεσθαι
 acheter [aste] ἀγοράζειν
 acier [asje] (ἄρσ.) ὁ χάλυψ, τὸ ἀτσάλι
 addition [adisjō] (θηλ.) ἡ πρόσθεσις
 adieu [adjō] χαίρετε, ἀντίο
 adresser [adrese] διευθύνειν· s'— ἀποστίνεσθαι
 affaire [afε:r] (θηλ.) ἡ ὑπόθεσις
 affection [afεksjō] (θηλ.) ἡ ἀγάπη, ἡ διάθεσις, ἡ κλίσις
 affliger [aflize] λυπεῖν, πικραίνειν
 affluent [afliā] (ἄρσ.) ὁ παραπόταμος
 affranchir [afrafir] ἐλευθερώνειν, ἀπολύειν· non affranchi μὴ ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν
 afin que [afεkε] ἵνα, διὰ νά
 Afrique [a:frik] (θηλ.) ἡ Ἀφρική
 âge [a:z] (ἄρσ.) ἡ ηλικία
 agir [azir] ἐνεργεῖν
 agneau (ἄρσ.) τὸ ἄρνιον
 aider [e(e)de] βοηθεῖν
 aigle (ἄρσ.) ὁ ἀετός
 aiguille [egyij] (θηλ.) ἡ βελόνη, ὁ δείκτης
 aiguillon [egyijō] (ἄρσ.) τὸ κέντρον, τὸ κεντρί
 aile [el] (θηλ.) ἡ πτέρυξ, ἡ φτερούγα
 aimer mieux [e(e)me mjō] προτιμᾶν
 ainé [ene], -e πρεσβύτερος, μεγαλύτερος
 ainsi [esi] οὕτω(ς), ἔτσι
 air [ε:r] (ἄρσ.) ὁ ἀήρ
 aise [ε:z], être à l'— εἶμαι ὀγιής, εἶμαι καλά
 ajouter [azute] προσθέτειν
 allécher [ale(e)je] λείχειν, γλείφειν
 allée [ale] (θηλ.) ἡ δενδροστοιχία
 Allemagne [alman] (θηλ.) ἡ Γερμανία
 allemand [almā], -e γερμανικός
 Allemand, -e ὁ Γερμανός, ἡ Γερμανίς
 aller [ale] πηγαίνειν· — voir ἐπισκέπτεσθαι
 allumer [alyme] ανάπτειν
 alors [alɔ:r] τότε
 alouette (θηλ.) ὁ κορυθαλός
 âme [a:m] (θηλ.) ἡ ψυχή· d'— joyeuse [zwaʒo:z] χαίρουσα ἐκ ψυχῆς
 ambassadeur [ābasadɔ:r] (ἄρσ.) ὁ πρέσβυς, ὁ πρεσβευτής
 ambition [ābisjō] (θηλ.) ἡ φιλοδοξία
 amener [amne] φέρειν, ὀδηγεῖν
 Amérique [amerik] (θηλ.) ἡ Ἀμερική

ami [ami] (ἄρσ.) ὁ φίλος
 amie [amie] (θηλ.) ἡ φίλη, ἡ φίλη-γάδρα
 amusant, -e [amyzā, -āt] διασκε-
 δαστικός, τερπνός
 amuser [amyze], s'— διασκε-
 δάζειν
 âne [an] (ἄρσ.) ὁ ὄνος, ὁ γαϊδαρός
 ancien, -ne [āsje, -en] ἀρχαῖος,
 παλαιός
 anglais [āgle], -e ἀγγλικός
 Anglais, -e ὁ Ἁγγλος, ἡ Ἁγγλίς
 Angleterre [ā(:)glɛtɛr] (θηλ.) ἡ
 Ἁγγλία
 anguille (θηλ.) ἡ ἕγγελος
 animal [animal] (ἄρσ.) τὸ ζῷον·
 — domestique [domestik] κα-
 τοικίδιον ζῷον· — quadrupède
 [k(w)adryped] τετράποον (τε-
 τράποδον) ζῷον
 année [ane] (θηλ.) τὸ ἔτος, ὁ
 χρόνος· — bissextile ἔτος δι-
 σεκτον
 anniversaire [anivɛrɛ:r] (ἄρσ.)
 ἡ ἐπέτειος (ἡμέρα)
 annoncer [anō:sɛ] ἀναγγέλλειν
 annulaire [anylɛ:r] (ἄρσ.) ὁ πα-
 ράμετος (δάκτυλος)
 antérieur [ātɛrjɛ:r], -e προγε-
 νεστερος, πρότερος, προηγού-
 μενος
 août [u, au] (ἄρσ.) ὁ Αὐγούστος
 appareil [apareɛj] (ἄρσ.) ἡ παρα-
 σκευή, ἡ συσκευή
 appartement [apartamā] (ἄρσ.)
 τὸ αἰκίμα, τὸ διαμέρισμα
 appartenir [apartɛni:r] ἀνήκειν
 appeler [aple] ὀνομάζειν, καλεῖν·
 s'— ὀνομάζεσθαι
 applaudir [aplodir] χειροκροτεῖν,
 ἐπευφημεῖν
 apporter [aportɛ] κομίζειν, φέρειν
 apprendre [apɛrā:dr] μανθάνειν
 apprenti (ἄρσ.) ὁ μαθητευόμενος
 approcher [apɛʃɛ] πλησιάζειν
 appuyer [apyije] στηρίζειν, ὑπο-
 στηρίζειν
 après-demain [apɛrdmɛ] με-
 θούριον
 après-midi [midɪ] (θηλ. καὶ ἄρσ.)
 ἡ μετὰ μεσημβριάν ὥρα, τὸ
 ἀπομεσήμερον, τὸ ἀπόγευμα

araignée (θηλ.) ἡ ἀράχνη
 arbre [arbr] (ἄρσ.) τὸ δένδρον·
 — fruitier [frytije] καρπο-
 φόρον δένδρον
 arc [ark] (ἄρσ.) τὸ τόξον, τὸ δο-
 ξάρι
 ardoise (θηλ.) τὸ ἀβάκιον
 argent [arɛzā] (ἄρσ.) τὸ ἀργύριον,
 τὰ χρήματα, ὁ ἄργυρος, τὸ
 ἀσήμι
 armée [arme] (θηλ.) ὁ στρατός,
 τὸ στράτευμα
 armoire [armuɛ:r] (θηλ.) ἡ
 σκευοθήκη, τὸ ἐρμάριον· — a
 glace [glas] τὸ κολικεῖον, τὸ
 ὀβλίνον ἐρμάριον
 arrêter [arɛtɛ], s'— κρατεῖν, στα-
 ματᾶν
 arrière, en — ὀπίσω
 arriver [arive] φθάνειν, συμβαί-
 νειν· — à bon port ἐπιτορχάνειν
 τοῦ σκοποῦ
 arroser [arozɛ] ποτίζειν
 art [a:r] (ἄρσ.) ἡ τέχνη
 artisan (ἄρσ.) ὁ χειρῶναξ
 Asie [azi] (θηλ.) ἡ Ἀσία
 aspect [aspe] (ἄρσ.) ἡ θέα, ἡ ὄψις
 asperge [asperɛ] (θηλ.) ὁ ἀσπά-
 ραγος, τὸ σπαράγγι
 assembler [asā:ble] συνενώνειν,
 s'— συνέχεσθαι εἰς συνέλευσιν
 assiette (θηλ.) τὸ πινάκιον
 assis [asi], je suis — κάθημαι
 assurer [asy:re] βεβαιώνειν
 atmosphère [atmosfɛ:r] (θηλ.) ἡ
 ἀτμόσφαιρα
 attacher [ataʃɛ] δένειν, προσκολ-
 λᾶν
 attendre [atā:dr] περιμένειν
 attentif, -ve [atātɪf, -iv] προσ-
 εκτικός
 attrait [atɛ] (ἄρσ.) τὸ θέληγτρον,
 ἡ μαγεία
 attribuer [atɛrɪbye] ἀπονέμειν,
 ἀποδίδειν
 auberge [oberɛ, oberɛ] (θηλ.)
 τὸ πανδοχεῖον, τὸ ξενοδοχεῖον
 aucun [o:kā] κανείς, οὐδείς (πρὸ
 τοῦ ῥήματος λαμβάνει τὸ ne)
 — (ἀνευ τοῦ ne) τις, κάποιος
 au-delà de [odla dɛ] πέραν,
 ἐκεῖθεν

au-dessous de [otsu dɔ] ὑποκάτω
 augmenter [ɔgmɑːtɛ] αὐξάνειν
 aujourd'hui [ɔzurdʒi] σήμερον
 aussi [ɔfːisi] ἐπίσης — que τό-
 σον — ὅσον
 aussitôt [ɔsɪto] εὐθύς, παρευθύς,
 ἀμέσως
 auteur [ɔtœːr] (ἄρσ.) ὁ δημιουργ-
 γός, ὁ πρωτοεργός, ὁ συγγρα-
 φεύς
 automne [ɔtɔn, ɔtɔn] (ἄρσ.) τὸ
 φθινόπωρον
 autour de [ɔturdə] περί, πέριξ,
 περιγύρω
 Autriche [ɔːtrɪʃ] (θηλ.) ἡ Αὐστρία
 avant [avɑ̃] πρό
 avare [avɑːr] φιλάργυρος
 avenue [avny] (θηλ.) ἡ δένδρο-
 στοιχία, λεωφόρος
 avoir [avwaŋ] (θηλ.) ἡ βρώμη,
 τὸ βρώμι
 avoir [avwaːr] ἔχειν — raison
 [reːzɔ] ἔχειν δίκαιον — tort
 [tɔːr] ἔχειν ἄδικον — lieu [ljø]
 γίνεσθαι, λαμβάνειν χώραν
 avril [avrɪl, avri] (ἄρσ.) ὁ Ἀπρί-
 λιος.

B.

bagage [bagaːʒ] (ἄρσ.) ἡ ἀπο-
 σκευή
 bague (θηλ.) ὁ δακτύλιος
 baigner [bɛnɛ], se — λούεσθαι
 bain [bɛ] (ἄρσ.) τὸ λουτρόν
 baiser [bɛzɛ] φιλεῖν
 bal [bal] (ἄρσ.) ὁ χορός
 banc [bɑ̃] (ἄρσ.) τὸ θρανίον, τὸ
 ἐδάκιον
 bande [bɑːd] (θηλ.) ἡ ἀγέλη·
 par —s ἀγγελιδόν
 bannir [banɪr] ἐξορίζειν
 banquette [bɑ̃kɛt] (θηλ.) τὸ κά-
 θισμα
 barbe (θηλ.) τὸ γένειον
 bas [ba] (ἄρσ.) ἡ περικνημῖς, ἡ
 κάλτσα
 basse-cour [bɑːskur] (θηλ.) τὸ
 ὀπισθαλίον
 bataille [bataj] (θηλ.) ἡ μάχη
 bateau [bato] (ἄρσ.) τὸ πλοῖον·
 — à vapeur [vapœːr] τὸ ἀτμό-
 πλοῖον

bâtiment [batimɑ̃] (ἄρσ.) τὸ οἰκο-
 δόμημα, τὸ κτίριον
 Bavière [bavjɛr] (θηλ.) ἡ Βαυαρία
 beau [bo] ὠραῖος, εὐμορφος
 beaucoup de [boːkudə] πολὺς,
 πολλή, πολὺ, πολλοί, -αί, -ά
 beau-frère [bofrɛːr] (ἄρσ.) ὁ
 γαμβρός
 bec [bɛk] (ἄρσ.) τὸ ράμφος, ἡ
 μύτη
 becasse (θηλ.) ἡ ξυλόκοττα, ἡ
 μπεκάτσα
 Belgique [belʒik] (θηλ.) τὸ Βέλ-
 γιον
 belle-sœur (θηλ.) ἡ νόμφη
 bénir [benir] εὐλογεῖν
 Berlin [berlɛ] (ἄρσ.) τὸ Βερολίνον
 berger [berʒɛ] (ἄρσ.) ὁ βοσκός,
 ὁ ποιμὴν
 besoin [b(ə)zwe] ἀνάγκη· avoir
 — de ἔχειν ἀνάγκην
 bête [bet] (θηλ.) τὸ ζῷον —
 féroce [ferɔs] θηρίον
 bêtise [beː(ɛ)tiːz] (θηλ.) ἡ μω-
 ρία, ἡ ἀνοησία, ἡ βλακεία
 beurre [bœːr] (ἄρσ.) τὸ βούτυρον
 beurrée [bœːre] (θηλ.) ἄρτος
 βουτυρίτης
 bien [bjɛ] καλῶς, πολὺ — que
 ἂν καί
 bien aise [bjɛneːz] εὐθυμος, εὐχα-
 ριστημένος
 bientôt [bjɛto] εὐθύς, ἐντός ὀλί-
 γου, μετ' ὀλίγον
 bienfaisant [bjɛfɛ(ə)zɑ̃], -e ἀγα-
 θοεργός, εὐεργετικός
 bienfaiteur [bjɛfɛtœːr] (ἄρσ.) ὁ
 εὐεργέτης
 bière [bjɛːr] (θηλ.) ὁ ζῦθος, ἡ
 μπίρα
 bijou [biʒu] (ἄρσ.) τὸ κόσμημα,
 τὸ διαμαντικόν
 billet [bijɛ] (ἄρσ.) τὸ εἰσιτήριον,
 τὸ γραμματίον
 Blaise [bleːz] (ἄρσ.) ὁ Βλάσιος
 blâmer [blɑːme] μέμψεσθαι, κατα-
 κρίνειν
 blé [ble] (ἄρσ.) ὁ σῖτος
 blesser [blesɛ] πληγώνειν
 blessure [blesyːr] (θηλ.) ἡ πληγή
 bleu [blø], -e κυανός, γαλάζιος
 bluet (ἄρσ.) ὁ κύανος

bœuf [bœf] (άρσ.) ὁ βοῦς, τὸ βόδι· du — βόειον κρέας
 boire πίνειν
 bois [bwa] (άρσ.) τὸ ξύλον, τὸ δάσος
 bon, -ne [bɔ, bɔn] καλός
 bonbon [bɔbɔ̃] (άρσ.) τὸ ζαχαρωτόν
 bonheur [bɔnœr] (άρσ.) ἡ εὐτυχία
 bonne [bɔn] (θηλ.) ἡ τροφός, ἡ παραμάννα, ἡ νταντά
 bord [bɔr] (άρσ.) τὸ χεῖλος, ἡ ἄκρα, ἡ ὄχθη
 bordé [bɔrdɛ], -e περιβεβλημένος, περιτετελισμένος, περικεκλεισμένος
 borner [bɔrne] περιορίζειν, περτώνειν
 botte [bɔt] (θηλ.) τὸ ὑπόδημα
 bottier [bɔtje] (άρσ.) ὁ ὑπόδηματοποιός
 bottine [bɔtin] (θηλ.) τὸ ὑπόδημάτιον
 bouche [buʃ] (θηλ.) τὸ στόμα
 boucher (άρσ.) ὁ κρεσπώλης
 boucherie [buʃri] (θηλ.) τὸ κρεσπωλεῖον
 boucle d'oraille (θηλ.) τὸ ἐνώτιον
 bougie (θηλ.) τὸ κηρίον
 boulanger [bulɑ̃ːʒɛ] (άρσ.) ὁ ἄρτοποιός, ὁ ἄρτοποιός
 boulangerie [bulɑ̃ːʒri] (θηλ.) τὸ ἄρτοποιεῖον, τὸ ἄρτοποιεῖον
 boule [bul] (θηλ.) ἡ σφαῖρα, τὸ σφαιρίδιον, τὸ βόλι, ἡ μπάλα
 boulet [bulɛ] (άρσ.) ἡ σφαῖρα (ἡ σιδηρὰ τῶν πυροβόλων), τὸ βόλι, ἡ μπάλα
 bouquet (άρσ.) ἡ ἀνθοδέσμη
 bourse [burs] (θηλ.) τὸ βολάντιον, τὸ πογγί, τὸ χρηματιστήριον
 bout [bu] (άρσ.) τὸ πέρασ, τὸ τέλος, ἡ ἄκρα
 bouteille [butɛj] (θηλ.) ἡ φιάλη, τὸ μπουκάλι, ἡ μπουτίλια· demi [demi] — μισή φιάλη
 boutique [butik] (θηλ.) τὸ ἐργαστήριον
 bras [bra] (άρσ.) ὁ βραχίον, τὸ μπράτσο
 brave [brav] ἀνδρείος, γενναῖος, ἀγαθός

bravoure [bravur] (θηλ.) ἀνδρεία, γενναϊότης
 brebis [brɛbi] (θηλ.) ἡ ἀμνάς, ἡ προβατίνα
 briser [bri(:)zɛ] θραύειν, συντρίβειν, σπάνειν
 broder [brɔdɛ] ποικίλλειν, κεντᾶν, στολίζειν
 bruit [bryi] (άρσ.) ὁ κρότος, ὁ θόρυβος
 brûler [brylɛ] καίειν
 brusquement [bryskemɑ̃] ἀποτόμως
 buisson (άρσ.) ὁ θάμνος
 but [by, byt] (άρσ.) ὁ σκοπός, τὸ τέλος
 butin [bytɛ] (άρσ.) ἡ λεία, τὰ λάφυρα
 buvard [byva:r] (άρσ.) τὸ μελανόρροφον, τὸ στυπόχαρτον.

C.

cabane (θηλ.) ἡ καλύβη
 cacher [kɑʃɛ] κρύπτειν, κρύβειν
 cachet (άρσ.) ἡ σφραγίς
 cadeau [kado] (άρσ.) τὸ δῶρον
 cadran [kadrã] (άρσ.) ἡ πλάξ ὠρολογίου, τὸ ἡλιακὸν ὠρολόγιον
 café [kafɛ] (άρσ.) ὁ καφές, τὸ καφενεῖον
 cahier [kaje] (άρσ.) τὸ τετράδιον· — d'écriture [ekrity:r] τετράδιον γραφῆς
 caille (θηλ.) ὁ ὄρνυξ
 calcul [kalkyl] (άρσ.) ὁ ὀπολογισμός, ὁ λογαριασμός
 camarade [kamarad] (άρσ.) ὁ ἑταῖρος, ὁ σύντροφος
 campagne [kɑpaɛ] (θηλ.) ὁ ἄγρος, ἡ ἐξοχή· à la — εἰς τὴν ἐξοχήν
 canapé (άρσ.) τὸ ἀνάκλιτρον
 canard (άρσ.) ἡ νήσσα, ἡ πάπια
 canif [kanif] (άρσ.) τὸ κονδυλομάχαιρον, ὁ σουγιάς
 canne [kan] (θηλ.) ἡ βακτηρία, ἡ ῥάβδος, τὸ μαστοῦνι
 capitale [kapital] (θηλ.) ἡ πρωτεύουσα
 car [ka(:)r] διότι, ἐπειδὴ

- carotte [ka(a)rot] (θ-ηλ.) ὁ δαυκός, τὸ καρωτόν, τὸ δαυκί
 carpe (θ-ηλ.) ὁ κυπρίνος
 carré, -e [ka(a)re] τετράγωνος·
 le — τὸ τετράγωνον
 carte [kart] (θ-ηλ.) du jour ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν
 case [ka:z] (θ-ηλ.) ἡ θέσις, ἡ θήκη, ὁ οἰκίσκος
 caserne [kazern] (θ-ηλ.) ὁ στρατῶν
 casquette [kasket] (θ-ηλ.) τὸ πηλῆχιον, τὸ κασκίτο
 casser [ka:se] θραύειν, σπάνειν, τσακίζειν
 cathédrale [kadedral] (θ-ηλ.) ἡ μητρόπολις
 cause [ko:z] (θ-ηλ.) ἡ αἰτία, τὸ αἷτιον
 causer [ko:ze] προξενεῖν, συνομιλεῖν
 cave [ka:v] (θ-ηλ.) τὸ ὑπόγειον
 céder [sede] παραχωρεῖν, ἀφίνειν, ἐνδίδειν, ὑποχωρεῖν
 ceindre [sɛ:dr] περιζώνειν, περιβάλλειν
 cela [s(a)la] τοῦτο
 célébration [selebra:sjɔ] (θ-ηλ.) ἡ ἐόρτασις
 centaine [säten] (θ-ηλ.) ἡ ἑκατοντάς
 centime [sätim] (ἀρσ.) τὸ λεπτόν, τὸ ἑκατοστόν
 cerf (ἀρσ.) ἡ ἔλαφος
 cerise [s(a)ri:z] (θ-ηλ.) τὸ κεράσιον
 cerisier [s(a)ri:zje] (ἀρσ.) ἡ κερασεῖα
 certainement [sertennmä] βεβαίως
 certificat [sertifika] (ἀρσ.) τὸ πιστοποιητικόν
 cerveau (ἀρσ.) ὁ ἐγκέφαλος
 cesse [ses] (θ-ηλ.), sans — ἀδιακόπως
 cesser [sese] παύειν
 chagrin [fagrɛ] (ἀρσ.) ἡ λύπη, ἡ θλίψις
 chaîne [fe:n] (θ-ηλ.) ἡ αἰλυσος, ἡ ἀλυσίδα
 chair [fe:r] (θ-ηλ.) ἡ σὰρξ, τὸ κρέας
 chaire [fe:r] (θ-ηλ.) ἡ καθέδρα
 chaise [fe:z] (θ-ηλ.) ἡ καθέδρα, ἡ καθέκλα
 chaleur [falœ:r] (θ-ηλ.) ἡ θερμότης, ἡ ζέση
 chambre [fã:br] (θ-ηλ.) τὸ δωμάτιον· — à coucher τὸ ὑπνοδωμάτιον
 chameau (ἀρσ.) ἡ κάμηλος
 chamois (ἀρσ.) ἡ αἴγαρος
 champ [fã] (ἀρσ.) ὁ ἀγρός· sur le — ἀμέσως, εὐθὺς
 chance [fã:ze] (θ-ηλ.) ἡ τύχη
 chandelier (ἀρσ.) τὸ κηροπήγιον
 chandelle (θ-ηλ.) τὸ στεάτινον, κηρίον
 changement [fã:zmã] (ἀρσ.) ἡ μεταβολή, ἡ ἀλλαγὴ
 changer [fã:ze] ἀλλάζειν, ἀλλάσσειν· — d'opinion [dɔpinjɔ] ἀλλάσσειν γνώμην
 chanson [fã:sɔ] (ἀρσ.) τὸ ᾄσμα, τὸ τραγοῦδι
 chant [fã] (ἀρσ.) τὸ ᾄσμα, τὸ μέλος, τὸ τραγοῦδι
 chanter [fã:te] ᾄδειν, ψάλλειν, τραγοῦδειν
 chapeau [fapo] (ἀρσ.) ὁ πῖλος, τὸ καπέλλον
 chapelier [fapɔlje] (ἀρσ.) ὁ πιλοποιός· πώληγος
 chapelle [fapɛl] (θ-ηλ.) τὸ παρεκλήσιον
 chaque [fak] ἕκαστος
 char [far] (ἀρσ.) ἡ ἄμαξα
 Charles [farl] (ἀρσ.) ὁ Κάρολος
 charmant [farmã], -e θελκετικός, ὠραῖος, εὐάρεστος, τερπνός
 charme [farm] (ἀρσ.) ἡ γοητεία, τὸ θέλγητρον
 charmé [farmɛ] καταγοητευμένος, χαρούμενος
 charpentier (ἀρσ.) ὁ ξυλουργός
 charron (ἀρσ.) ὁ ἄμαξοποιός
 charrue (θ-ηλ.) τὸ ἄροτρον
 chasse [fas] (θ-ηλ.) τὸ κυνήγιον
 chat [fa] (ἀρσ.) ἡ γαλῆ, ἡ γάτα
 château [fa:to] (ἀρσ.) τὸ φρούριον, τὸ παλάτιον
 chaud, -e [so, -d] θερμός, ζεστός
 chauffer [so:fe] θερμαίνειν, ζεσταίνειν

- chaussure [*fosyr*] (θηλ.) ἡ ὑπόδησις
 chef [*ʃef*] (ἀρσ.) ὁ ἀρχηγός, ἀρχι-
 chemin [*ʃ(ə)mɛ̃*] (ἀρσ.) ἡ ὁδός, ὁ δρόμος — de fer [*ʃe:r*] ὁ σιδηρόδρομος
 cheminée (θηλ.) ἡ ἐστία, ἡ κάμινος
 chemise [*ʃ(ə)miz*] (θηλ.) τὸ ὑποκάμισον
 cher, chère [*ʃe:r*] ἀγαπητός, ἀκριβός, πολυτίμος
 chercher [*ʃe:ʃe*] ζητεῖν
 chêne [*ʃe:n*] (ἀρσ.) ἡ δρυς
 chenille (θηλ.) ἡ κάμπη
 chérir [*ʃe:ri:r*] ὑπεραγαπᾶν
 cheval [*ʃ(ə)val*] (ἀρσ.) ὁ ἵππος, τὸ ἄλογον
 chevalet [*ʃ(ə)vale*] (ἀρσ.) ἡ στρέβλη (βασανιστήριον), τὸ ὑπόβαθρον, ἡ βάσις
 chevaux de bois ἑλίνα ἄλογα
 cheveux (ἀρσ.) αἱ τρίχες
 chèvre [*ʃe:v:r*] (θηλ.) ἡ αἶξ, ἡ γίδα, ἡ κατσικά
 chèvrefeuille (ἀρσ.) τὸ αἰγούκλημα
 chevreuil (ἀρσ.) ἡ δορκάς
 chez [*ʃe*] παρά, εἰς τὸν οἶκον, εἰς τοῦ
 chien [*ʃjɛ̃*] (ἀρσ.) ὁ κύων, ὁ σκύλος
 chocolat [*ʃokola(a)*] (ἀρσ.) ἡ τσοκολάτα
 chose [*ʃo:ʒ*] (θηλ.) τὸ πρᾶγμα
 chou [*ʃu*] (ἀρσ.) ἡ κράμβη, τὸ λάχανον
 chute [*ʃyt*] (θηλ.) ἡ πτώσις, τὸ πέσιμον
 ciel (ἀρσ.) ὁ οὐρανός
 cigogne [*ʃigɔ:n*] (θηλ.) ὁ πελαργός, ὁ λέλεκας
 cimetière [*ʃimtje:r*] (ἀρσ.) τὸ κοιμητήριον, τὸ νεκροταφεῖον
 cinq [*ʃɛ:k, sɛ:*] πέντε
 cinquante [*ʃɛkɑ̃:t*] πενήντα, πενήτηκοντα
 circuler [*ʃirkyle*] περιτρέχειν, διατρέχειν, κυκλοφορεῖν
 cire [*ʃi:r*] (θηλ.) ὁ κηρός, τὸ κηρί — à cacheter ὁ σφραγιστικὸς κηρός
 citer [*ʃite*] ἐγκαλεῖν, ἀναφέρειν
 citoyen [*ʃitwa:ʃe*] (ἀρσ.) ὁ πολίτης
 classe [*klɑ:s*] (θηλ.) ἡ τάξις, τὸ μάθημα, ἡ παραδόσις, ἡ αἰθουσα τῆς παραδόσεως
 clef, clé [*kle*] (θηλ.) ἡ κλεῖς, τὸ κλειδί
 climat [*klima*] (ἀρσ.) τὸ κλίμα
 cloche [*klɔʃ*] (θηλ.) ὁ κώδων, ἡ καμπάνα
 clocher (ἀρσ.) τὸ κωδωνοστάσιον
 cocher [*koʃe*] (ἀρσ.) ὁ ἀμαξήλατης, ὁ ἀμαξᾶς
 cochon [*koʃɔ̃*] (ἀρσ.) ὁ χοῖρος, τὸ γουρουνί
 cœur (ἀρσ.) ἡ καρδία
 coiffeur (ἀρσ.) ὁ κουρεύς
 colchique [*kolʃik*] (ἀρσ.) τὸ κολχικόν, τὸ κυκλοβοτάνιον
 colère [*kolɛ:r*] (θηλ.) ἡ ὀργή, ὁ θυμός — entrer en — θυμῶναι
 collègue [*kolɛ:ʒ*] (ἀρσ.) τὸ γουρνάσιον, τὸ κολλέγιον
 colline (θηλ.) ὁ λόφος
 Cologne [*kolɔ:n*] (θηλ.) ἡ Κολωνία
 colonie [*kolɔni*] (θηλ.) ἡ ἀποικία
 combattre [*kɔbatr*] μάχεσθαι, πολεμεῖν
 combien de [*kɔbjɛ̃dɔ*] πόσος, -η, -ον, πόσοι, -αι, -α
 commandement [*komɑ̃dmɑ̃*] (ἀρσ.) ἡ ἀρχή, ἡ διοίκησις, ἡ ἐξουσία
 comme [*kom*] ὡς, καθὼς, ὡσάν, τάν
 commencement [*komɑ̃smɑ̃*] (ἀρσ.) ἡ ἀρχή
 comment? [*komɑ̃*] πῶς; — vas-tu? πῶς εἶσαι, πῶς περῶς;
 commerce [*komɛ:rʃ*] (ἀρσ.) τὸ ἐμπόριον
 commode (θηλ.) ἡ ἱματιοθήκη
 compartiment [*kɔpartimɑ̃*] (ἀρσ.) ἡ διαίρεσις, συμμετρὸς διάταξις
 complaisant, -e [*kɔplɛ:zɑ̃, -ɑ̃t*] εὐάρεστος, εὐκόλος
 complet, -e [*kɔplɛ, -t*] πλήρης, τέλειος, σωστός
 composer [*kɔpo:ze*] συνθέτειν, συγγράφειν — se — de ἀποτελεῖσθαι ἀπό, σύγκεισθαι ἐκ (ἀπό)

- comprendre [kɔ̃prɑːdr] ἔννοεῖν, καταλαμβάνειν, περιλαμβάνειν, περιέχειν
 compte [kɔ̃t] (ἄρσ.) ὁ λογισμός, ὁ λογαριασμός· sur votre — εἰς (διὰ) λογαριασμόν σας
 compter [kɔ̃tːe] ἀριθμεῖν, λογαριάζειν
 comptoir [kɔ̃twɑːr] (ἄρσ.) ὁ ἄβαξ, τὸ ἄβάκειον, τὸ γραφεῖον
 comte [kɔ̃t] (ἄρσ.) ὁ κόμης
 concert [kɔ̃sɛːr] (ἄρσ.) ἡ συμφωνία, ἡ συναυλία
 concierge [kɔ̃sjɛːʒ] (ἄρσ.) ὁ οἰκοφύλαξ
 conduite [kɔ̃dɥit] (θηλ.) ἡ διαγωγή, ἡ συμπεριφορά, ἡ ὁδηγία
 confédération [kɔ̃fedeːrasjɔ̃] (θηλ.) ἡ συμμαχία
 confus, -e [kɔ̃fy, -yːʒ] συγκεχυμένος, ἀνακατωμένος, τεταραγμένος
 congé [kɔ̃ʒe] (ἄρσ.) διακοπή, ἄδεια ἀπουσίας· prendre — de ἀποχαιρετῶν
 connaissance [kɔ̃nesɑːs] (θηλ.) γνῶσις, εἰδησις, γνωριμία, σχέσις
 consacrer [kɔ̃sakre] ἀφιερῶνεν, καθιερώνεν
 conseil [kɔ̃sɛːl] (ἄρσ.) ἡ συμβουλή, τὸ συμβούλιον
 conseiller [kɔ̃sɛːje] συμβουλεύειν
 constance [kɔ̃stɑːs] (θηλ.) ἡ ἐπιμονή, ἡ σταθερότης
 constructeur [kɔ̃stryktœːr] (ἄρσ.) ὁ τέκτων, ὁ οἰκοδόμος
 contenir [kɔ̃tɥiːr] περιέχειν, χωρεῖν, κρατεῖν
 content, -e [kɔ̃tɑ̃, -ɑ̃tɛ] εὐχαριστημένος
 contenter [kɔ̃tɑ̃tɛ] εὐχαριστεῖν
 contraire [kɔ̃trɛːr] ἐναντίος· au — τοῦναντίον, ἐξ ἐναντίας
 contrée [kɔ̃trɛ] (θηλ.) ἡ χώρα, ὁ τόπος
 contribution [kɔ̃tribysjɔ̃] (θηλ.) ἡ συνεισφορά, ἡ διανομή, ὁ φόρος
 copie [kɔ̃pi] (θηλ.) τὸ ἀντίγραφον, ἡ ἀντιγραφή
 copier [kɔ̃pje] ἀντιγράφειν
 coq [kɔk] (ἄρσ.) ὁ ἀλέκτωρ, ὁ πετεινός
 coquille (θηλ.) τὸ κογχύλιον
 corbeau [kɔ̃rbɔ] (ἄρσ.) ὁ κόραξ
 corbeille [kɔ̃rbɛːj] (θηλ.) τὸ κάμιστρον, τὸ πανέρι
 cordialement [kɔ̃rdjalˈmɑ̃] ἐγκαρδίως
 cordonnier [kɔ̃rdɔnje] (ἄρσ.) ὁ ὑποδηματοποιός
 corps [kɔːr] (ἄρσ.) τὸ σῶμα, τὸ κορμί
 correction [kɔ̃rɛkʃjɔ̃] (θηλ.) ἡ διόρθωσις
 corriger [kɔ̃riʒe] διορθῶνεν
 côté [kɔ̃tɛ] (ἄρσ.) τὸ πλευρόν, τὸ πλάρι· à — de παραπλευρώς τοῦ
 cou [ku] (ἄρσ.) ὁ τράχηλος, ὁ λαιμός
 coucher [kufe], se — κατακλί-
 νεσθαι, πλαγιάζειν
 couler [kule] ῥεῖν, τρέχειν
 couleur [kulœːr] (θηλ.) τὸ χρῶμα
 coup [ku] (ἄρσ.) τὸ κτύπημα, ἡ βολή
 couper [kupe] κόπτειν, ἀποκόπτειν
 cour [kuːr] (θηλ.) ἡ αὐλή
 courage [kuraːʒ] (ἄρσ.) τὸ θάρρος, ἡ ἀνδρεία
 courbe [kurb] (θηλ.) ἡ καμπύλη, γραμμή
 couronner [kurɔne] στέφειν, στεφανῶνεν
 cours [kuːr] (ἄρσ.) ἡ ῥοή, τὸ τρέξιμον
 course [kurs] (θηλ.) ὁ δρόμος, τὸ τρέξιμον
 court, -e [kuːr, kurt] βραχύς, κοντός
 cousin [kuzɛ] (ἄρσ.) ὁ ἐξαδελφός
 cousine [kuzin] (θηλ.) ἡ ἐξαδέλφη
 couteau [kuto] (ἄρσ.) ἡ μάχαιρα, τὸ μαχαίρι
 coûter [kute] ἀξίζειν, κοστίζειν
 couverture [kuvertɥːr] (θηλ.) τὸ κάλυμμα, τὸ σκέπασμα
 craie [kre] (θηλ.) ἡ κιμωλία
 cravate [kravat] (θηλ.) ὁ λαιμοδέτης

crayon [kʁejɔ̃] (ἀρσ.) τὸ μολυβδό- κόνδυλον — d'ardoise τὸ πε- τροκόνδυλον	dent (θ-ηλ.) ὁ ὀδούς
cri [kʁi] (ἀρσ.) ἡ κραυγή, ἡ φωνή	départ [depaʁ] (ἀρσ.) ἡ ἀναχώ- ρησις
crochet [kʁɔʃɛ] (ἀρσ.) τὸ ἀρπά- γιον, τὸ ἀγκίστριον, τὸ τσεγκέλι	département [depaʁtɑ̃mɑ̃] (ἀρσ.) ὁ νομός, ἡ ἐπαρχία, ἡ διοί- κησις
croire [kʁwaʁ] πιστεύειν, νο- μίζειν	dépasser [depa:sɛ] ὑπερβαίνειν, ἐξέχειν
croix [kʁwa] (θ-ηλ.) ὁ σταυρός	dépens [depã] (ἀρσ. πληθ.), aux — δι' ἐξόδων, δαπάνη
croyant [kʁwaɲɑ̃] νομίζων	dépenser [depã:sɛ] δαπανᾶν, ἐξο- δεύειν
cruel [kʁyɛl], -le σκληρός	déposer [depo:zɛ] ἀποθέτειν, βάλ- λειν κάτω
cueillir [kœjyʁ] συλλέγειν, συν- άζειν	dépouiller [depuje] σκυλεύειν, ἐκδύνειν, γδύνειν
cuiller (cuillère) (θ-ηλ.) τὸ κοχλι- άριον	depuis [depyi] ἐκ, ἐξ, ἀπὸ
cuir [kyiʁ] (ἀρσ.) τὸ δέριμα, τὸ πετσί	dernier, -ère [deʁnye, -ɛr] τελευ- ταίος
cuire [kyiʁ] βράζειν	dérober [deʁobe] κλέπτειν
cuisine [kyizin] (θ-ηλ.) τὸ μαγει- ρεῖον	dérouler [deʁule] ἀνελίσσειν, ξε- τολίγειν, ἐκδέτειν
cuirve (ἀρσ.) ὁ χαλκός	déroute [deʁut] (θ-ηλ.) ἡ τροπή, ἡ φυγή, ἡ φυγάδευσις
cultiver [kyltivy] γεωργεῖν, καλ- λιεργεῖν	derrière [deʁje:ʁ] ὀπίσω· par — ὀπισθεν, ἀπ' ὀπίσω
cygne [sijp] (ἀρσ.) ὁ κύκνος.	dès que [dɛk(ə)] ἄμα, εὐθὺς ἀφοῦ

D.

dame [dam] (θ-ηλ.) ἡ κυρία, ἡ δέσποινα	désespoir [dezɛspwa:ʁ] (ἀρσ.) ἡ ἀπελπισία
dangereux, -se [dɑ̃zɛʁ, -ɔ:s] ἐπι- κίνδυνος	désirer [dezɛ:ʁɛ] ἐπιθυμῶν, πο- θεῖν
dans [dɑ̃] ἐντός, μέσα εἰς, ἐν, εἰς	dessert [desɛ:ʁ] (ἀρσ.) τὰ ἐπι- δόρπια
danser [dɑ̃:sɛ] χορεύειν	dessiner [desine] ἱχνογραφεῖν, σχεδιάζειν
date (θ-ηλ.) ἡ χρονολογία	deux [dø] δύο
davantage [davɑ̃ta:ʒ] περισσό- τερον	devant [d(ə)vɑ̃] ἔμπροσθεν, πρό, ἐνώπιον· par — ἀπ' ἔμπροσθεν, ἀπ' ἔμπρός
debout [d(ə)bu] ὄρθιος, στήκω- μένος	devoir [d(ə)vwa:ʁ] (ἀρσ.) τὸ κα- θῆκον, ἡ γραπτὴ ἐργασία
décembre [desɑ̃:br] (ἀρσ.) ὁ Δε- κέμβριος	Dieu [dju] (ἀρσ.) ὁ Θεός
déchirer [deʃi:ʁɛ] σχίζειν	différence [diferɑ̃:s] (θ-ηλ.) ἡ διαφορά
défaut [defo] (ἀρσ.) τὸ ἐλάττωμα	difficile [difisil] δύσκολος
déguisé [degi:zɛ] μεταμφιεσμένος	diligent, -e [diliʒɑ̃; -ɑ̃:t] ἐπιμελής
déjeuner [deʒo(ə)ne] (ἀρσ.) τὸ πρόγευμα	dimanche [dimɑ̃:s] (ἀρσ.) ἡ Κυ- ριακή
déjeuner προγευματίζειν	diminuer [diminyɛ] ἐλαττώνειν, ὀλιγοστεύειν
demain [d(ə)mɛ̃] αὔριον	diner [dine] (ἀρσ.) τὸ γεῦμα
demander [d(ə)mɑ̃:de] ζητεῖν, ἑρωτᾶν	diner γευματίζειν
demeurer [dɔmæ:ʁɛ] κατοικεῖν, μένειν	
demi [d(ə)mi], -e ἡμιτος, μισός	

directement [*dirɛktəmā*] κατ' ἐὸ-
θεϊαν, ἀμέσως
directeur (ἄρσ.) ὁ διευθυντής
directrice (θηλ.) ἡ διευθύντρια
diriger [*dirizɛ*] διευθύνειν, ὀδη-
γεῖν, κυβερνᾶν
disputer [*dispytɛ*] ἐρίζειν, φιλο-
νικεῖν
dissimuler [*disimylɛ*] προσποι-
εῖσθαι, ὑποκρύπτειν
distinguer [*distɛ̃gɛ*] διακρίνειν
diviser [*divizɛ*] διαιρεῖν, μοιρά-
ζειν
division [*divizjɔ̃*] (θηλ.) ἡ διαί-
ρεσις, ἡ μοίρασις, ἡ μοιραρχία
doigt [*dwa*] (ἄρσ.) ὁ δάκτυλος·
— de milieu μέσος (δάκτυλος)
domestique [*dɔmɛstik*] (ἄρσ.) ὁ
ὀπηρετής, ὁ δοῦλος
donc [*dɔ̃, dɔ̃k*] λοιπόν, ὅθεν
donner [*dɔnɛ*] δίδειν· — sur la
rue βλέπειν εἰς τὸν δρόμον
dos (ἄρσ.) ἡ ῥάχις, τὰ νῶτα
douane (θηλ.) τὸ τελωνεῖον
double [*dubl*] διπλοῦς
douleur [*dule:r*] (θηλ.) ἡ ἀλγη-
δών, ὁ πόνος, ἡ λύπη
doute [*du*] (ἄρσ.) ἡ ἀμφιβολία
douter [*dute*] ἀμφιβόλλειν
doux, -ce [*du, -s*] γλυκός, γλυκός
douzaine [*duzɛn*] (θηλ.) δωδεκάς
douze [*duz*] δώδεκα
drap [*dra*] (ἄρσ.) τὸ ἐριούχον, ἡ
τσόγα· — de lit τὸ σινδόνιον
drapeau [*drapo*] (ἄρσ.) ἡ ση-
μαία
dresser [*dresɛ*] ὀρθώνειν, ἐγεί-
ρειν, ὑψώνειν
droit, -e [*drwa, -at*] εὐθύς, ὀρθίος,
δίκαιος, δεξιός
duché [*dyʃɛ*] (ἄρσ.) τὸ δουκάτον
dur, -e [*dy:r*] σκληρός, τραχὺς
dureté [*dyrte*] (θηλ.) ἡ σκλη-
ρότης, τραχύτης
durer [*dy:re*] διαρκεῖν.

E.

eau [*o*] (θηλ.) ὕδωρ, νερόν· —
sucrée [*sykre*] ζαχαρονέρι
échafaud [*ɛʃafɔ*] (ἄρσ.) τὸ κήρυμα
échanger [*ɛʃā:ʒɛ*] ἀνταλλάσσειν

échauffer [*ɛʃɔ:ʃɛ*] θερμαίνειν, ζε-
σταίνειν
échelle [*ɛʃɛl*] (θηλ.) ἡ κλίμαξ,
ἡ σκάλα
éclair [*ɛkle:r*] (ἄρσ.) ἡ ἀστραπή,
ἡ λάμψις· il fait des —s
ἀστράπτει
éclairer [*ɛkle:re*] φωτίζειν, φέγ-
γειν
école [*ɛkol*] (θηλ.) ἡ σχολή, τὸ
σχολεῖον
écolier [*ɛkolje*] (ἄρσ.) ὁ μαθητής
écolière [*ɛkolje:r*] ἡ μαθήτρια
écouter [*ɛkute*] ἀκούειν, ἀκρο-
άζεσθαι
écrevisse (θηλ.) ὁ ἀστακός, ὁ
καρκίνος
s'écrier [*sekrie*] ἐκφωνεῖν, ἀνα-
κράζειν
écrire [*ɛkri:r*] γράφειν
écrit [*ekri*] γεγραμμένος· par —
ἐγγράφως
écriture [*ekri:ty:r*] (θηλ.) ἡ γρα-
φή, τὸ γράψιμον
écrivain [*ekri:vɛ*] (ἄρσ.) ὁ συγ-
γραφεύς, ὁ γραφεύς
écu [*ɛky*] (ἄρσ.) τὸ σκουδόν
écurie [*ekyri*] (θηλ.) ὁ σταδῶς
(ἵππων), τὸ ἵπποστάσιον
édifice [*edifis*] (ἄρσ.) ἡ οἰκοδομή,
τὸ κτίριον
effet [*ɛʃɛ*], en — τῷ ὄντι, πρά-
γματι
égal [*egal*], -e ἴσος, ὅμοιος
église [*egliz*] (θηλ.) ἡ ἐκκλησία
eh bien [*ɛhje*] λοιπόν
électeur [*ɛlɛktœ:r*] (ἄρσ.) ὁ ἐκλο-
γεύς
éléphant (ἄρσ.) ὁ ἐλέφας
élève [*ɛlev*] (ἄρσ., θηλ.) ὁ μα-
θητής, ἡ μαθήτρια
élever [*ɛleve*] ἀνοψώνειν
embouchure [*ābuʃy:r*] (θηλ.) ἡ
ἐκβολή, τὸ στόμιον
embrasser [*ābrase*] ἐναγκαλι-
ζεσθαι, ἀγκαλιάζειν
émigrer [*emigre*] μετοικεῖν
empereur [*āprœr*] (ἄρσ.) ὁ αὐτο-
κράτωρ
empire [*āpi:r*] (ἄρσ.) ἡ αὐτοκρα-
τορία
emplir [*āplir*] γεμίζειν

Ἐπίτομος γαλλικῆ γραμματικῆ.

- emploi [ã:plicã] (ãρσ.), — du temps χρήσις τοῦ χρόνου (καιροῦ)
 emporter [ã:põrte] ἀπάγειν, φέρειν μαζί
 en [ã] ἐν, εἰς, πρὸς, διὰ, ὡς, ὡσάν, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου, κατὰ τὸ (ἔτος)
 encore [ãkõ:r] ἀκόμῃ, ἔτι· pas — ὄχι· ἀκόμῃ
 encre [ãk:r] (θῆλ.) ἢ μελάνη, τὸ μελάνι
 encier [ãk:rie (-ije)] (ãρσ.) τὸ μελανοδοχείον
 endroit [ãdri:ca] (ãρσ.) ὁ τόπος, τὸ μέρος
 enfance [ãfã:s] (θῆλ.) ἢ παιδικὴ ἡλικία
 enfant [ãfã] (ãρσ., θῆλ.) τὸ παιδίον
 enfin [ãfẽ] τέλος, ἐπὶ τέλους
 enfinèrè [ãfi:vrẽ] μεθυσμένος
 enlever [ãlve] ἐκφέρειν, ἀρπάζειν, ἀφαιρεῖν
 ennemi [ẽnmi] (ãρσ.) ἐχθρός, ἐχθρικός
 ennemie ἐχθρά, ἐχθρική
 ennuyer [ãnyije] ἀηδιάζειν, ἐνοχλεῖν, προσξενεῖν ἀνίαν
 enrhumé [ãrjyme] κρυωμένος, συναχωμένος
 enseigner [ãseje] διδάσκειν
 ensemble [ãsã:bl] ὁμοῦ, μαζί
 ensuite [ãsyit] ἔπειτα, ὕστερον
 entier [ãtje] (ãρσ.) τὸ ὅλον, ὁλόκληρος
 entourer [ãtjre] περιβάλλειν, περικυκλώνειν
 entre [ãtr] μεταξύ, ἀνάμεσα
 entrer [ã:tre] εἰσερχεσθαι, ἐμβαίνειν
 envers [ãve:r] πρὸς
 envie [ãvi] (θῆλ.) φθόνος, ἐπιθυμία
 environ [ãvirõ] σχεδόν, περίπου
 environs (ãρσ.) τὰ περίχωρα
 envoyer [ãvwa:je] πέμπειν, στέλλειν
 épaule (θῆλ.) ὁ ὤμος
 épicier [ẽpisje] (ãρσ.) ὁ παντοπώλης
 éponge [ẽpõ:ʒ] (θῆλ.) ὁ σπόγγος, τὸ σφουγγάρι
 épouser [ẽpuze] ὑπανδρεῖσθαι, νυμφεύεσθαι
 erreur [ẽra:r] (θῆλ.) ἢ πλάνη, ἢ ἀπάτη, τὸ λάθος
 escalier [ẽskalje] (ãρσ.) ἢ κλιμαξ, ἢ σκάλα
 esclave [ẽskla:v] (ãρσ.) ὁ δούλος, ὁ σκλάβος
 Espagne [ẽspã:ʒ] (θῆλ.) ἢ Ἰσπανία
 espèce [ẽspe:s] (θῆλ.) τὸ εἶδος
 espérance [ẽspe:rã:s] (θῆλ.) ἢ ἐλπὶς· renaître à l' — ἐλπίζειν ἐκ νέου
 essayer [ẽseje] δοκιμάζειν, προσπαθεῖν
 essuie-main (ãρσ.) τὸ χειρόμακτρον
 essuyer [ẽsyije] ἀπομάσσειν, σκουπίζειν
 est [ẽst] (ãρσ.) ἢ ἀνατολή
 est-ce? [ẽ(:)s] εἶνε αὐτό, αὐτὸ εἶνε;
 estomac (ãρσ.) ὁ στόμαχος
 et [ẽ] καί
 étage [ẽta:ʒ] (ãρσ.) τὸ πάτωμα
 étaler [ẽtale] ἐκθέτειν, ἐπιδεικνύειν, ἀπλώνειν
 été [ẽte] (ãρσ.) τὸ θέρος, τὸ καλοκαίρι
 étendre [ẽtã:dr], s' — ἐκτείνεσθαι
 étendue [ẽtã:dy] (θῆλ.) ἢ ἔκτασις
 éternel, -le [ẽternel] αἰώνιος
 étiquette [ẽtiket] (θῆλ.) ἢ ἐπιγραφή, ἢ ἐτικέττα
 étoffe [ẽtof] (θῆλ.) τὸ ὕφασμα
 étoile [ẽtwa(a)l] (θῆλ.) ἀστήρ, ἄστρον· — fixe [fik] ἀπλανῆς ἀστήρ· — errante [ẽrat] πλανήτης (ἀστήρ)
 étonné [ẽtone] ἐκπληγμένος
 étouffer [ẽtu:fẽ] ἀποπνίγειν
 étourdi [ẽturdĩ] ζαλισμένος, σκοτισμένος, ἀνόητος
 étranger, -ère [ẽtrã:ʒe, -ẽ:r] ξένος
 étroit, -e [ẽtrwa, -t] στενός
 étude [ẽtyd] (θῆλ.) ἢ σπουδὴ, ἢ μελέτη
 étudier [ẽtydje] σπουδάζειν, μελετᾶν
 Europe [ẽrop] (θῆλ.) ἢ Ἐβρώπη
 éveiller [ẽveje], s' — ἐξυπνᾶν

examiner [egzamine] ἐξετάζειν, ἐρευνᾶν, παρατηρεῖν	femme [fam] (θηλ.) ἡ γυνή, ἡ γυναῖκα
excellent, -e [eksselä, ät] ἔσσοχος, ἔσσοχιστος, ἄριστος	fenaison [f(ə)nezo] (θηλ.) ἡ χορτοσυγκομιδῆ
excès [ekse] (ἄρσ.) ἡ ὑπερβολή	fenêtre [f(ə)neitr] (θηλ.) τὸ παράθυρον
excessif, -ve [ekssefis, -iv] ὑπερβολικός, ἄμετρος	fer [fe:r] (ἄρσ.) ὁ σίδηρος, τὸ σίδηρον
exemple [egzá:pl] (ἄρσ.) τὸ παράδειγμα	fermer [ferme] κλείειν, σφραῖν
expirer [ekspi:re] ἐκπνέειν, ξεφυᾶν	fertile [fertil] εὐφορος, γόνιμος
exploit [eksplwa] (ἄρσ.) τὸ κατόρθωμα, ἡ ἀνδραγαθία	fête [fɛ:t] (θηλ.) ἡ ἑορτή, ἡ σκόλη
exprès [ekspre] ἐπίτηδες	feu [fø] (ἄρσ.) τὸ πῦρ, ἡ φωτιά· faire — ἀναδίδειν πῦρ
extrêmement [ekstre:mmā] παραπολύ	feuille [fø:ʝ] (θηλ.) τὸ φύλλον
extrémité [ekstremité] (θηλ.) ἡ ἄκρα, ἡ ἐσχατία.	février [fevrie, -ije] (ἄρσ.) ὁ Φεβρουάριος

F.

fable [fa:bl] (θηλ.) ὁ μῦθος, τὸ παραμῦθι	figue (θηλ.) τὸ σῦκον
face [fas] (θηλ.) τὸ πρόσωπον, ἡ ἐπιφάνεια	figuier (ἄρσ.) ἡ συκῆ
fâché [fa:ʃe] θυμωμένος, λυπημένος· je suis — λυποῦμαι	figure [figy:r] (θηλ.) τὸ πρόσωπον, ἡ μορφή, τὸ σχῆμα
facile [fasil] εὐκόλος	filet [file] (ἄρσ.) τὸ δίκτυον
facteur [faktæ:r] (ἄρσ.) ὁ γραμματοκομιστής	fille [fi:j] (θηλ.) ἡ θυγάτηρ, ἡ κόρη· la petite — ἡ ἑγγονος
faible [fe(:)bl] ἀσθενής, ἀδύνατος	fil [fis] (ἄρσ.) ὁ υἱός· le petit — ὁ ἑγγονος
faim [fɛ] (θηλ.) ἡ πείνα	fin [fɛ] (θηλ.) τὸ τέλος· à la — ἐπὶ τέλος
faire [fe:r] κάμνειν, ποιεῖν, πράττειν· — son chemin προχωρεῖν	finir [finir] τελειώνειν
fait [fɛ] καμωμένος· on — κάμνουν	firmament [firmamā] (ἄρσ.) τὸ στερέωμα
famille [fami:j] (θηλ.) ἡ οἰκογένεια	flatteur [flatæ:r] (ἄρσ.) ὁ κόλαξ
fardeau [fardo] (ἄρσ.) τὸ φορτίον, τὸ βᾶρος	flèche [fleʃ] (θηλ.) τὸ βέλος, ἡ σαῖττα
farine [farin] (θηλ.) τὸ ἄλευρον, τὸ ἀλεύρι	fleur [flœ:r] (θηλ.) τὸ ἄνθος, τὸ λουλοῦδι
fatigué [fatige] κουρασμένος	fleurir [flœrir] ἀνθεῖν, ἀνθίζειν, λουλοδιδάξειν
faubourg [fobu:r] (ἄρσ.) τὸ προάστειον	fleuve [flœ:v] (ἄρσ.) ὁ ποταμός
faucille [fosij] (θηλ.) τὸ μικρὸν δρέπανον	florin [flœ:rɛ] (ἄρσ.) τὸ ψορίνι, τὸ φλωρίον
faute [fo:t] (θηλ.) τὸ πταῖσμα, τὸ σφάλμα	flot [flo] (ἄρσ.) τὸ κῶμα· à — βαρδαίως
fauteuil [fo:tœ:j] (ἄρσ.) ὁ θρόνος, ἡ πολυθρόνα	foi [fwa, fwa] (θηλ.) ἡ πίστις
faux [fo] (θηλ.) τὸ δρέπανον	foin [fwe] (θηλ.) ὁ χῆρτος, τὸ χορτάρι
	foire [fwa:r] (θηλ.) ἡ ἀγορά, ἡ ἐμπορικὴ πανήγυρις

fois [fwa, fwa] (θηλ.) ἡ φορά·
à la — διὰ μιᾶς
fonds [fɔ̃] (ἀρσ.) τὸ κεφάλαιον
fontaine (θηλ.) ἡ βρύση, ἡ πηγὴ
forcé [fɔʁse] ἐπιτετηθευμένος,
ἔστενοχωρημένος, ὑπερβολικός
forêt [fore] (θηλ.) τὸ δάσος
forme [form] (θηλ.) ἡ μορφή, τὸ
σχῆμα
former [forme] μορφάνειν, πράτ-
τειν, κάμνειν
fort, -e [fɔʁ, fort] ἰσχυρός, δυ-
νατός· au plus fort τὸ ἰσχυρό-
τερον, τὸ δυνατώτερον, τὸ περισ-
σότερον
forteresse [forteres] (θηλ.) τὸ
φρούριον
fortune [fortym] (θηλ.) ἡ τύχη,
ἡ περιουσία
foulard [fular] (ἀρσ.) τὸ μετα-
ξομάνδηλον
fourchette (θηλ.) τὸ πηροῦνιον
fourmi (θηλ.) ὁ μύρμηξ
frais, fraîche [fre, fre:f] ὄρσοερός,
νωπός
fraise [fre:z] (θηλ.) τὸ χαμοκέ-
ρασον· ἡ φράουλα
franc [frã] (ἀρσ.) τὸ φράγκον
français [frã:sɛ], -e γαλλικός
Français, -e ὁ Γάλλος, ἡ Γαλλίς
France [frãs] (θηλ.) ἡ Γαλλία
frère [fre:r] (ἀρσ.) ὁ ἀδελφός·
beau — γαμβρός
froid, -e [fwa, fwaã] ψυχρός,
κρύος
froid (ἀρσ.) τὸ ψῦχος, τὸ κρύον,
ἡ ψύχρα
fromage [froma:ʒ] (ἀρσ.) ὁ τυρός,
τὸ τυρί
froment [fromã] (ἀρσ.) ὁ σίτος,
τὸ σιτάρι
front [frɔ̃] (ἀρσ.) τὸ μέτωπον, τὸ
κούτελον
frontière [frɔ̃tje:r] (θηλ.) τὸ ὄριον,
τὸ σύνορον
fruit [fryi] (ἀρσ.) ὁ καρπός
fuir [fy:r] δραπετεύειν, φεύγειν
fusil [fyzi] (ἀρσ.) τὸ ποροβόλον,
τὸ τουφέκι· le coup [ku] de —
ἡ τουφεκιά.

G.

gagner [ga(a)ne] κερδίζειν, ἀπο-
λαμβάνειν, φθάνειν, ἀποκτῶν
gaiement [gemã] παιδρῶς, χαρού-
μενα [γάντι
gant [gã] (ἀρσ.) τὸ χειρόκιον, τὸ
gantir [garãtir] ἐγγράσθαι,
ἐξασφαλίζειν, προφυλάττειν
garçon [garsɔ̃] (ἀρσ.) τὸ παιδίον,
τὸ ἀγόρι, ὁ νεανίσκος, ὁ ἀνύ-
πανδρος, ὁ ἐργάτης
garder [garde] φυλάττειν, φρου-
ρεῖν, διατηρεῖν
gardien [gardje] (ἀρσ.) ὁ φύλαξ
gare [gar] (θηλ.) ὁ σταθμός
gâteau [gãto] (ἀρσ.) τὸ πλακοῦν-
τιον, ἡ πῆχτα
gâter [gãte] διαφθεῖρειν, χαλνᾶν
gauche [go:f] ἀριστερός, ξερβός
geler [zle], se — πήγνυσθαι,
παγώνειν
généreux, -se [zenere, -sɛz] γεν-
ναϊόψυχος, ἐλευθέριος, γενναϊό-
δωρος
génie [jeni] (ἀρσ.) ἡ εὐφυΐα, τὸ
πνεῦμα
genou [z(ɔ)nu] (ἀρσ.) τὸ γόνυ, τὸ
γόνατον· à — x γονυκλήνης,
γονυπετής, γονατιστός
genre [zã:r] (ἀρσ.) τὸ γένος, τὸ
εἶδος, ὁ τρόπος
gens [zã] (ἀρσ. πλ.) οἱ ἄνθρωποι,
οἱ ἄνδρες
gentil, -le [zãti, -lɛ] χαρίεις,
κομψός, νόστιμος
géographie [zeografi] (θηλ.) ἡ
γεωγραφία
gilet [zile] (ἀρσ.) ὁ ὑπενδύτης,
τὸ γελέκι
glace [glas] (θηλ.) ὁ πάγος, ἡ
θάλας· τὸ κάτοπτρον
gorge [gɔʁz] (θηλ.) ὁ λαιμός
goût [gu] (ἀρσ.) ἡ γεῦσις, ἡ κα-
λαισθησία
goûter [gute] (ἀρσ.) τὸ δειλύνειν,
τὸ ἀπόγευμα
goûter ἀπογεύσθαι
gouvernement [governemã] (ἀρσ.)
ἡ κυβέρνησις
gram [grã] (ἀρσ.) ὁ κόκκος, τὸ
σιτηρά

grammaire [grame:r] (θηλ.) ἡ γραμματικὴ
 gramme [gram] (ἀρσ.) τὸ γραμμάριον
 grand-duché [grã dyʃe] (ἀρσ.) τὸ μέγα δουκάτον
 grandeur [grãdœ:r] (θηλ.) souveraine αὐτοκρατορικὸν (βασιλικὸν) ἀξίωμα
 grand'mère [grãtmœ:r] (θηλ.) ἡ μάμμη, ἡ γιαγιά
 grand-père [grãpœ:r] (ἀρσ.) ὁ πάππος, ὁ παππούς
 grange (θηλ.) ὁ σιτοβολῶν
 gratter [grate] ἔξουν, ξύνειν, ξύνειν
 grave [grave] βαρὺς, σοβαρὸς
 grenier (ἀρσ.) ὁ σιτοβολῶν
 grenouille (θηλ.) ὁ βάρταχος
 grive (θηλ.) ἡ κίχλα
 gros, grosse [gro. gɔ:s] γονδρός, μεγάλος
 groseillier [gɔzɛje] (ἀρσ.) ἡ φραγκοσταφυλιά
 guêpe (θηλ.) ὁ ἡ σφήξ
 guerre [gœ:r] (θηλ.) ὁ πόλεμος
 guichet [gɛʃe] (ἀρσ.) ἡ θυρίς (εἰσιτηρίων)
 Guillaume [gijom] (ἀρσ.) ὁ Γουλιέλμος
 gymnastique [zɛmnastik] (θηλ.) ἡ γυμναστική.

H.

habile [abil] ἐπιτήδειος, ἐπιδέξιος
 habillement [abilmã] (ἀρσ.) ὁ ἱματισμός, ἡ ἐνδυμασία, ἡ φορεσιά
 habiller [abije] ἐνδύειν· s'— ἐνδύεσθαι
 habit [abi] (ἀρσ.) τὸ ἐνδυμα
 habitant [abitã] (ἀρσ.) ὁ κάτοικος
 habiter [abite] κατοικεῖν
 habituer [abitye] ἐθίζειν, συνηθίζειν· s'— ἐθίζεσθαι, συνηθίζειν, μαθαίνειν
 hanneton (ἀρσ.) ὁ χρυσοκάνθαρος
 hareng (ἀρσ.) ἡ μαινίς, ἡ ἀρέγκα
 haricot [(h)ariko] (ἀρσ.) ὁ φασιολός, τὸ φασιόλον
 hasard [(h)asar] (ἀρσ.) ἡ τύχη· par — κατὰ τύχην

hâter [(h)ate], se — βιάζομαι
 haut, -te [(h)o, -t] ὑψηλός
 hauteur [(h)otœ:r] (θηλ.) τὸ ὕψος
 herbe [erb] (θηλ.) ἡ χλόη, τὸ χόρτον
 héros [(h)ero] (ἀρσ.) ὁ ἥρωας
 hêtre (ἀρσ.) ἡ ὀξυά
 heure [œ:r] (θηλ.) ἡ ὥρα· de bonne — ἐνωρίς
 heureux [œno, -øz] εὐτυχής
 hibou [(h)ibu] (ἀρσ.) ἡ γλαύξ, ἡ κουκουβάγια
 hier [je:r, i(j)œ:r] χθές
 hirondelle [irõdeil] (θηλ.) ἡ χελιδὼν, τὸ χελιδόνι
 histoire [istwa:r] (θηλ.) ἡ ἱστορία· — naturelle [natyrel] φυσικὴ ἱστορία
 hiver [ivœ:r] (ἀρσ.) ὁ χειμὼν
 homme [om] (ἀρσ.) ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἀνὴρ
 honteux, -se [(h)õtø, -øz] δειλός, ἐντροπαλός, αἰσχρὸς, ἄτιμος
 hôpital [opital] (ἀρσ.) τὸ νοσοκομεῖον
 horloge [orloz] (θηλ.) τὸ ὥρολόγιον
 horloger (ἀρσ.) ὁ ὥρολογοποιός
 horrible [oribl] ἀπαστρόπαιος, φρικτός
 hôte [ot] (ἀρσ.) ὁ πανδοχεύς, ὁ ξενοδόχος, ὁ ξένος, ὁ μουσαφίρης
 hôtel [otel] (ἀρσ.) τὸ ξενοδοχεῖον· — de ville τὸ δημαρχεῖον
 housard ἢ hussard [(h)uzar, (h)ysar] (ἀρσ.) ὁ οὐσσαρός
 huile [yil] (θηλ.) τὸ ἔλαιον, τὸ λάδι
 huit [yit, yi] ὀκτώ
 huître (θηλ.) τὸ ὀστρείδιον
 humain, -e [ymœ, -œn] ἀνθρώπινος
 humide [ymid] ὕγρὸς, βρεγμένος.

I.

ici [isi] ἐνταῦθα, ἐδῶ
 il y a [ilja, ija] ὑπάρχει, ὑπάρχουν
 île [i(:)l] (θηλ.) ἡ νήσος, τὸ νησί

illisible [ilizibl] δυσανάγνωστος
 image [ima:z] (θηλ.) ἡ εἰκὼν
 imaginaire [imaziɛ:r] φανταστικὸς
 immonde [im(m)ɔ:d] ἀκάθαρτος
 impératrice [ɛperatris] (θηλ.) ἡ αὐτοκράτειρα
 implorer [ɛplɔre] ἐξαιτεῖσθαι, ἐπικαλεῖσθαι
 imprimeur (ἀρσ.) ὁ τυπογράφος
 imprudence [ɛpryɔɑ:s] (θηλ.) ἡ ἀπερσεκφία, ἡ ἀνοησία
 incendie [ɛsɑdi] (ἀρσ.) ἡ πυρκαϊά
 index [ɛdɛks] (ἀρσ.) ὁ λιχανός, ὁ δείκτης (δάκτυλος) ὁ πῖναξ
 indiquer [ɛdike] δεικνύειν, δείχνειν
 indiscret [ɛdiskre] ἀδιάκριτος
 indisposé [ɛdispozɛ] ἀδιάθετος, κακοδιάθετος
 industrie [ɛdystri] (θηλ.) ἡ βιομηχανία
 informer [ɛforme] πληροφορεῖν, εἰδοποιεῖν
 ingénieur [ɛzenʒɔr] (ἀρσ.) ὁ μηχανικός, ὁ ἀργιτέκτων
 inquiétude [ɛkjetɥd] (θηλ.) ἡ ἀνησυχία
 insecte [ɛsɛkt] (ἀρσ.) τὸ ἔντομον
 instituteur (ἀρσ.) ὁ διδάσκαλος
 intelligent, -e [ɛtelizɑ, -ɑt] ἀγχινοῦς, ἔξυπνος
 intention [ɛtɑ:sjɔ] (θηλ.) ὁ σκοπὸς
 interrompre [ɛterɔ:prɛ] διακόπτειν
 inutile [inytil] ἀνωφελής
 invitation [ɛvita:sjɔ] (θηλ.) ἡ πρόσκλησις
 inviter [ɛvite] προσκαλεῖν
 irai, j' — [zire] θὰ ὑπάγω
 ivraie [ivre] (θηλ.) τὸ ζιζάνιον, ἡ ἕρα.

J.

jambe [zɑ:b] (θηλ.) τὸ σκέλος, τὸ ποδάρει
 jambon [zɑbɔ] (ἀρσ.) τὸ χοιρομήριον [ἀριος]
 janvier [zɑ:vje] (ἀρσ.) ὁ Ἰανουάριος
 jardin [zardɛ] (ἀρσ.) ὁ κήπος, τὸ περιβόλι· — zoologique [zoolɔzik] ζωολογικὸς κήπος· — à fleurs ἀνθόκηπος· — potager

[potazɛ] λαχανόκηπος· — fruitier [fryitje] ὄπωρόκηπος
 jardinier (ἀρσ.) ὁ κηπουρὸς
 jaune [zɔ:n] κίτρινος
 jaunir [zɔ:nir] κίτρινίζειν
 jeter [zɛtɛ] ῥίπτειν, ῥίχνειν· se — ῥίπτεσθαι
 jeudi [zɔ:di] (ἀρσ.) ἡ Πέμπτη
 jeune [zɔ:n] νέος
 jeunesse [zɔnes] (θηλ.) ἡ νεότης
 joie [zwa(a)] (θηλ.) ἡ χαρά· avec — μετὰ χαρᾶς, χαρούμενα
 joli [zɔli] εὐμορφος
 joue [zɥ] (θηλ.) ἡ παρειά, τὸ μάγουλον
 jouer [zɥɛ] (ἀρσ.) τὸ ἄθυρμα, τὸ παίρνειν
 joueur [zɥɔ:r] (ἀρσ.) παίκτης
 joujou [zɥzɥ] (ἀρσ.) τὸ ἄθυρμάτιον
 jour [zɥr] (ἀρσ.) ἡ ἡμέρα, τὸ φῶς
 journal [zurnal] (ἀρσ.) ἡ ἑφημερίς
 journée [zurnɛ] (θηλ.) ἡ ἡμέρα, ἔργον ἡμέρας, τὸ ἡμερομίσθιον
 juge [zɥ:ʒ] (ἀρσ.) ὁ δικαστής, ὁ κριτής
 juillet [zɥjɛ, zɥje] (ἀρσ.) ὁ Ἰούλιος
 juin [zɥɛ] (ἀρσ.) ὁ Ἰούνιος
 jurer [zɥ:re] ὀρκίζεσθαι, ὀμνύειν
 jusqu'à ce que [zyskask(ə)] ἕως οὗτου
 juste [zɥst] δίκαιος
 justice [zɥstis] (θηλ.) ἡ δικαιοσύνη.

L.

là-bas [laba] ἐκεῖ κάτω
 labourer [laburɔ:r] (ἀρσ.) ὁ γεωργός
 lac [lak] (ἀρσ.) ἡ λίμνη
 lâche [laʃ] χαλαρός, ἀνανδρός, δειλός
 laisser [le(e)se] ἀφίνειν, παραιτεῖν
 lait [le] (ἀρσ.) τὸ γάλα
 lambeau [lɑbo] (ἀρσ.) τὸ βέλος, τὸ κομμάτι, τὸ κουρέλλι
 langage [lɑgɑ:ʒ] ἡ διάλεκτος, ἡ γλῶσσα
 langue (θηλ.) ἡ γλῶσσα

lapin (ἄρσ.) ὁ κόνικλος
 laquais [lakɛ] (ἄρσ.) ὁ ἀκόλουθος,
 ὁ ὑπηρέτης
 large [larg] πλατύς, εὐρύχωρος,
 μεγάλος, ἀπλόχωρος
 larme [larm] (θηλ.) τὸ δάκρυον
 laurier [lorʒe] (ἄρσ.) ἡ δάφνη
 laver [lave] πλύνειν
 leçon [l(ə)sɔ̃] (θηλ.) τὸ μάθημα,
 ἡ διδασκαλία· — de français
 γαλλικὸν μάθημα
 lecture [lekty:r] (θηλ.) ἡ ἀνά-
 γνωσις, τὸ διάβασμα
 léger, -ère [leʒe, -ɛr] ελαφρὸς,
 κοῦφός, μικρός, λεπτός, ἀσα-
 θής, ελαφρομυαλός
 légume [legym] (ἄρσ.) τὸ λάχανον
 lendemain [lɑ̃demɛ̃] (ἄρσ.) ἡ ἐπαύ-
 ριον, ἡ ὕστεραία
 lent, -e [lɑ̃, -ɑ̃t] βραδύς, ἀργός
 lequel, -le [l(ə)kɛl] ὁ ὁποῖος;
 ποῖος; τίς;
 lettre [letr] (θηλ.) τὸ στοιχεῖον,
 τὸ γράμμα, ἡ ἐπιστολή· — re-
 commandée [r(ə)kɔ̃mɑ̃de] ἐπι-
 στολή ἐπὶ συστάσει, συστημένη,
 ἡσφαλισμένη
 lever [l(ə)ve] σηκώνειν, ὑψώνειν·
 se — ἐγείρεσθαι
 lèvre (θηλ.) τὸ χεῖλος
 libre [libr] ἐλευθερός
 lier [lje] δένειν, ἐνώνειν
 lièvre [lje:vɛr] (ἄρσ.) ὁ λαγῶς,
 ὁ λαγός
 lieu [ljø] ὁ τόπος
 lieue [ljø] (θηλ.) ἡ λεῶγα
 ligne (θηλ.) ἡ γραμμὴ
 limaçon (ἄρσ.) ὁ κοιλίας
 limite [limit] (θηλ.) τὸ ὄριον, τὸ
 σύνορον
 lion [ljɔ̃] (ἄρσ.) ὁ λέων, τὸ λεοντάρι
 lire [li:r] ἀναγινώσκειν, διαβάζειν
 lis (ἄρσ.) τὸ κρίνον
 lisible [lizibl] εὐανάγνωστος
 liste [list] (θηλ.) ὁ κατάλογος, ἡ
 λίστα
 lit [li] (ἄρσ.) ἡ κλίνη, τὸ κρεβάτι
 livre [livr] (ἄρσ.) τὸ βιβλίον
 livre [li:vɛr] (θηλ.) ἡ λίτρα (βάρος)
 livre [li:vɛr] (θηλ.) ἡ λίτρα (νό-
 μισμα)
 livrer [livre] παραδίδειν

locution [lokysjɔ̃] (θηλ.) ἡ ἐκ-
 φρασις
 loim [luɛ] μακράν, μακρὰ
 long, -ue [lɔ̃, lɔ̃:g] μακρός, μα-
 κρός, πολυχρόνιος
 longtemps [lɔ̃:tɑ̃] πῶλον καιρὸν
 longueur [lɔ̃gœ:r] (θηλ.) τὸ μῆ-
 κος, τὸ μακρὸς
 louer [lue] ἐπαινεῖν· ἐνοικιάζειν
 louis [lwi] (ἄρσ.) τὸ εἰκοσό-
 φρακκον, τὸ λουδοβίκειον
 loup [lu] (ἄρσ.) ὁ λύκος
 lourd, -e [lur, lurɑ̃] βαρὸς, δυσ-
 κίνητος
 lumière (θηλ.) τὸ φῶς
 lundi [lɑ̃di] (ἄρσ.) ἡ Δευτέρα
 lune [lyn] (θηλ.) ἡ σελήνη, τὸ
 φεγγάρι· il fait clair [kle:r]
 de — εἶνε πανσέληνος
 lycée [lise] (ἄρσ.) τὸ λύκειον
 lycéen (ἄρσ.) μαθητὴς λυκείου.

M.

maçon [ma:sɔ̃] (ἄρσ.) ὁ κτίστης
 magasin [magazɛ] (ἄρσ.) ἡ ἀπο-
 θήκη, τὸ μαγαζι
 mai [me] (ἄρσ.) ὁ Μάϊος
 main (θηλ.) ἡ χεῖρ
 maintenant [mɑ̃tɑ̃] τῶρα
 mais [me] ἀλλὰ, ὅμως, μά
 maison [me(ɛ):zɔ̃] (θηλ.) ὁ οἶκος,
 ἡ οἰκία, τὸ σπίτι· à la — εἰς
 τὸ σπίτι
 maître [mɛ:tr] (ἄρσ.) δεσπότης,
 κύριος, διδάσκαλος, μάστορής·
 — baudet [bo:de] κύριος ὄνος
 mal [mal] (ἄρσ.) τὸ κακόν, ὁ πό-
 νος· faire — κακοποιεῖν, κακὸν
 προξενεῖν· — à la tête [tɛt]
 ὁ πονοκέφαλος· — aux dents
 [dɑ̃] πονόδοντας· j'ai — au
 cœur [kœ:r] πονεῖ ἡ καρδιά μου
 malade [malad] ἀσθενής, ἄρ-
 ρωστος
 maladie [maladi] (θηλ.) ἡ ἀσθέ-
 νεια, ἡ ἀρρώστια
 malheureux, -se [malœro, -ɔ:s]
 δυστοχῆς
 malle [mal] (θηλ.) ἡ κίστη, τὸ
 σιντοῦκι, τὸ κιβώτιον· faire sa
 — συσκευάζω τὰ σιντοῦκί μου,
 τὸ μπασοῦλό μου

- malpropre [malprɔʁ] ἀκάθαρτος, ῥυπαρός
 maman [mamā] μαμά, μητέρα
 Manche [māʃ] (θηλ.) ἡ Μάγχη
 manger [māʒe] τρώγειν
 manière [manjeʁ] (θηλ.) ὁ τρόπος· par — de plaisanterie [plezɑ̃tri] χάριον ἀστεϊότητος
 manquer [mā.ʁe] σφάλειν, ἐλλείπειν, λείπειν, παραβαίνειν
 manteau [mā:to] (ἄρσ.) τὸ ἐπιχωφόριον
 marchand [marʃɑ̃] (ἄρσ.) ὁ ἔμπορος
 marche [marʃ] (θηλ.) ἡ βαθμῆς, τὸ σκαλοπάτι, τὸ βάδισμα
 marché (ἄρσ.) ἡ ἀγορά· à bon — εὐθηνά
 marcher [marʃe] βαδίζειν, πορεύεσθαι, περιπατεῖν, ὀδεύειν
 mardi [ma(a):rdi] (ἄρσ.) ἡ Τρίτη
 mari [mari] (ἄρσ.) ὁ σύζυγος, ὁ ἄνδρας
 marié, -e [marje] νυμφευμένος, ὕπανδρουμένος, ἔγγαμος
 marquer [marʁe] δεικνύειν, σημειώνειν
 mars [mars] (ἄρσ.) Μάρτιος
 masse [mas] (θηλ.) ὁ ὄγκος, ὁ σωρός
 matelas (ἄρσ.) τὸ στρώμα
 matin [matɛ] (ἄρσ.) ἡ πρωΐα, τὸ πρωΐ· demain — αὔριον τὸ πρωΐ
 mauvais, -e [mo(ɔ)ve, -e:ʁ] κακός
 méchant, -e [mefɑ̃, -ɑ̃t] μοχθηρός, κακός
 mécontent, -e [mekɔ̃:tɑ̃, -ɑ̃:t] δυσηρεστημένος
 médecin [me(e)tsɛ] (ἄρσ.) ὁ ἰατρός
 médecine [me(e)tsin] (θηλ.) ἡ ἱατρικὴ
 médiocre μέτριος
 Méditerranée [mediterane] (θηλ.) ἡ Μεσόγειος θάλασσα
 meilleur, -e [mejœ:r] καλλίτερος
 membre [mā:br] (ἄρσ.) τὸ μέλος
 même [me:m] μάλιστα, ἀλλὰ καί, ἀκόμη καί, ὡς καί
 ménagerie [menazʁi] (θηλ.) τὸ θηριοτροφεῖον
 mener [mœne] φέρειν, ὀδηγεῖν, πηγαίνειν
 mentalement [mātalɔmā] νοερώς, μετὰ τὸν νοῦν
 menteur [māte:r] (ἄρσ.) ὁ ψεύστης, ὁ ψεύτης
 mentir [mā:ir] ψεύδεσθαι, λέγειν ψεύματα
 menton [mɑ̃tɔ̃] (ἄρσ.) ὁ πώγων
 menuisier (ἄρσ.) ὁ λεπτοργγός
 mer [mɛ:r] (θηλ.) ἡ θάλασσα
 merci de [mersidɔ] εὐχαριστῶ διὰ (ὁποῦ)
 mercredi [merkʁedi] (ἄρσ.) ἡ Τετάρτη
 mère [mɛ:r] (θηλ.) ἡ μήτηρ, ἡ μητέρα, ἡ μάνα· la belle — ἡ πενθερά
 mérite [merit] (ἄρσ.) ἡ ἀξία· de — ἄξιος
 mériter [merite] εἶμαι ἄξιος, ἀξιζειν
 merle (ἄρσ.) ὁ κόσσυφος
 message [mesaʒe] (ἄρσ.) ὁ ἄγγελος, ὁ ἀγγελιοφόρος
 messieurs [me(s)jø] (ἄρσ.) κύριοι
 métairie (θηλ.) ὁ μισθοῦμενος ἄγρός
 métal (ἄρσ.) τὸ μέταλλον
 métier [metje] (ἄρσ.) ἡ τέχνη, τὸ ἐπάγγελμα
 mètre [metʁ] (ἄρσ.) τὸ μέτρον
 métropole [metʁopol] (θηλ.) ἡ μητρόπολις
 mettre [metʁ] θέτειν, τοποθετεῖν, βάλλειν
 meuble [mœbl] (ἄρσ.) τὸ ἐπιπλοῦν
 meunier [mønje] (ἄρσ.) ὁ μολωθρός, ὁ μολωνάς
 midi [midi] (ἄρσ.) ἡ μεσημβρία, τὸ μεσημέρι
 miel [mjɛl] (ἄρσ.) τὸ μέλι
 mieux [mjø] καλλίτερον, καλλίτερα
 milieu [miljø] (ἄρσ.) τὸ μέσον· au — de ἐν τῷ μέσῳ, ἀνάμεσα
 mille [mil] (ἄρσ.) τὸ μίλιον, τὸ χιλιόμετρον· — castré τετραγωνικὸν χιλιόμετρον
 million [miljø] (ἄρσ.) τὸ ἑκατομμύριον
 minute [minyt] (θηλ.) τὸ λεπτόν
 miroir [mirwa(a):r] (ἄρσ.) τὸ κάτοπτρον, ὁ καθρέπτης

misère [*mizɛr*] (θηλ.) ἡ πτω-
 χεία, ἡ δυστυχία
 modèle [*modɛl*] (ἄρσ.) τὸ πρό-
 τυπον
 moineau (ἄρσ.) ὁ στρουθός
 moins [*muɛ̃*] ἄλιγότερον· du —
 τοῦλάχιστον
 mois [*muɑ*] (ἄρσ.) ὁ μῆν
 moisson [*masɔ̃*] (θηλ.) ὁ θερισμός,
 ἡ συγκομιδὴ
 moissonner [*mwasɔnɛ*] θερίζειν
 moissonneur [*mwasɔnɔ̃r*] (ἄρσ.)
 ὁ θεριστής
 moitié [*muɑ̃tje*] (θηλ.) τὸ ἥμισυ·
 à — κατὰ τὸ ἥμισυ· de —
 διπλασίως
 moment [*momɑ̃*] (ἄρσ.) ἡ στιγμὴ
 monarque [*monɑrk*] (ἄρσ.) ὁ μο-
 νάρχης
 monde [*mɔ̃d*] (ἄρσ.) ὁ κόσμος,
 οἱ ἄνθρωποι· tout le — ὅλος
 ὁ κόσμος, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὅλοι
 monsieur [*masjø*] ὁ κύριος, κύριε
 montagne (θηλ.) τὸ ὄρος
 monter [*mɔ̃tɛ*] ἀναβαίνειν
 montre [*mɔ̃tr*] (θηλ.) τὸ ὥρο-
 λόγιον (τῆς τσέπης)
 montrer [*mɔ̃trɛ*] δεικνύειν, δείχνειν
 monument [*monymɑ̃*] (ἄρσ.) τὸ
 μνημεῖον
 mort [*mɔr*] (θηλ.) ὁ θάνατος,
 (ἄρσ.) ἀποθήμενος
 mortel, -le [*mɔrtɛl*] θνητός
 morue (θηλ.) ἡ μουρδونا
 mot [*mo*] (ἄρσ.) ἡ λέξις, ὁ λόγος
 mouche [*muʃ*] (θηλ.) ἡ μύια, ἡ
 μύγα
 mouchettes (θηλ.) τὸ κηροψά-
 λιδον
 mouchoir [*muʃwa:r*] (ἄρσ.) de
 poche τὸ βινόμακτρον, τὸ μαν-
 τῆλι
 moulin [*mulɛ̃*] (ἄρσ.) ὁ μύλος
 mourir [*muvi:r*] ἀποθνήσκειν,
 ἀποθάνειν
 mouton [*mutɔ̃*] (ἄρσ.) τὸ πρό-
 βατον· du — πρόβειον κρέας
 mouvement [*muvmɑ̃*] (ἄρσ.) ἡ
 κίνησις, τὸ σάλουμα· se mettre
 en — τίθεσθαι εἰς κίνησιν
 multiplication [*myltyplikasjɔ̃*]
 (θηλ.) ὁ πολλαπλασιασμός

mur [*my:r*] (ἄρσ.) ὁ τοίχος
 mur, -e [*my:r*] ὄριμος, καμωμένος
 muraille (θηλ.) τὸ τεῖχος, ὁ τοίχος,
 τὸ ὀχύρωμα
 musée [*myze*] (ἄρσ.) τὸ μουσεῖον
 musique [*myzik*] (θηλ.) ἡ μου-
 σική· leçon de — μάθημα
 μουσικῆς
 myosotis (ἄρσ.) ἡ μυρωσώτις.

N.

naissance [*nesɑ̃s*] (θηλ.) ἡ γέν-
 νησις
 nappe (θηλ.) τὸ τραπεζομάνδηνον
 navigable [*navigabl*] πλωτός,
 πλώϊμος
 ne — pas [*nɔ pa*] δὲν —
 ne — plus [*ply*] δὲν — πλέον
 né [*ne*] γεννημένος
 nécessaire [*nesesɛ:r*] ἀναγκαῖος,
 χρειάζομενος
 négliger [*negliʒɛ*] ἀμελεῖν
 neige [*ne:ʒ*] (θηλ.) ἡ χιών, τὸ
 χιόνι
 ne m'oubliez pas (ἄρσ.) μὴ με
 λησμόνευε
 n'est-ce pas? [*nespa*] δὲν ἔχει
 οὕτως; δὲν εἶνε ἔτσι;
 neuf, -ve [*nœf, næ:v*] νέος, και-
 νοῦργιος
 neveu [*n(ə)vø*] (ἄρσ.) ὁ ἀνεψιός
 nez [*ne*] (ἄρσ.) ἡ ῥίς, ἡ μύτη
 ni — ni [*ni*] οὔτε — οὔτε, μήτε
 — μήτε, οὐδέ — οὐδέ, μηδὲ
 — μηδὲ
 nid [*ni*] (ἄρσ.) ἡ φωλιὰ, ἡ φωλιά
 nièce [*njes*] (θηλ.) ἡ ἀνεψιά
 noble [*nɔbl*] εὐγενής, εὐγενικός
 noce [*nɔs*] (θηλ.) ὁ γάμος
 Noël [*nœl*] (ἄρσ.) τὰ Χριστού-
 γεννα
 noir, -e [*noa:r*] μέλας, μαῦρος
 noisette [*nozaɛt*] (θηλ.) τὸ λεπτο-
 κάρρον, τὸ φουρτούκι
 noix [*no*] (θηλ.) τὸ κάρρον, τὸ
 καρῦδι
 nom [*nɔ̃*] (ἄρσ.) τὸ ὄνομα
 nombre [*nɔ̃br*] (ἄρσ.) ὁ ἀριθμός
 nombreux, -se [*nɔ̃brø, ø:ʒ*] πο-
 λυἀριθμός
 nommer [*nome*] ὀνομάζειν, διο-
 ρίζειν

non [nɔ̃] ὄχι
 nord [nɔ:r] (ἄρσ.) ὁ βορρᾶς
 notre [notr, not] ἡμέτερος, μας
 nourrir [nuri:r] τρέφειν
 nourriture [nuri:ty:r] (θηλ.) ἡ τροφή
 nouveau [nuvo] νέος, καινούργιος·
 — né νεογέννητος
 nouvelle [nuvel] (θηλ.) ἡ εἰδήσις,
 ἡ ἀγγελία
 novembre [novā:br] (ἄρσ.) ὁ Νο-
 ἔμβριος
 payer (ἄρσ.) ἡ καρδιά
 nuage [nyɑ:z] (ἄρσ.) τὸ σύννεφον
 nuit [nyí] (θηλ.) ἡ νύξ, ἡ νύκτα
 numéro [nymero] (ἄρσ.) ὁ ἀριθμός.

O.

obéissant, -e [ɔbeisā, -āt] ὀπή-
 κοος, εὐπειθής
 obtenir [ɔptani:r] ἐπιτυχᾶναι,
 ἀποκτᾶν
 occuper [ɔkype] ἐνασχολεῖν, κα-
 τοικεῖν, κατέχειν, κρατεῖν
 océan [ɔseā] Atlantique [atlantik]
 (ἄρσ.) ὁ Ἀτλαντικὸς ὠκεανὸς
 octobre [ɔktɔbr] (ἄρσ.) ὁ Ὀκτώ-
 βριος
 odeur [odœ:r] (θηλ.) ἡ ὀσμὴ, ἡ
 μυρωδιά
 œil [œj] (ἄρσ.) ὁ ὀφθαλμός, τὸ
 μάτι
 œillet [œje] (ἄρσ.) τὸ καρποφύλλο,
 τὸ γαρύφαλον, ἡ γαρύφαλλο
 œuf (ἄρσ.) τὸ ὄον, τὸ αὔγον
 œuvre [œvr] (θηλ.) ἡ πρᾶξις,
 τὸ ἔργον
 officier [ɔfisje] (ἄρσ.) ὁ ἀξιωμα-
 τικὸς
 offrir [ɔfri:r] προσφέρειν
 oie [wa] (θηλ.) ἡ χήν, ἡ χήνα
 oignon [ɔɲɔ̃] (ἄρσ.) τὸ κρόμμυον,
 τὸ κρομμύδι
 oiseau [wazo] (ἄρσ.) τὸ πτηνόν,
 τὸ πουλί· — chanteur [ʃā:tœ:r]
 ὀδικὸν πτηνόν· — de passage
 [pasɑ:z] μεταβατικόν, ἀποδη-
 μητικὸν πτηνόν
 ombfrage [ɔ:brɑ:z] (ἄρσ.) ἡ σκιά,
 ὁ ἵσκιος
 ombrageux, -se [ɔ:brɑzø, -ø:z]
 ὁ δειλός, ὁ φοβισιάρης

ombre [ɔ:br] (θηλ.) ἡ σκιά
 ombrelle [ɔ:bre] (θηλ.) τὸ ἀλε-
 ξήλιον, ἡ ὀμπρέλλα
 omnibus [ɔmni:bys] (ἄρσ.) τὸ λεω-
 φορεῖον
 oncle [ɔ:k] (ἄρσ.) ὁ θεῖος
 onde [ɔ:d] (θηλ.) τὸ κύμα
 or [ɔ:r] (ἄρσ.) ὁ χρυσός, τὸ μά-
 λαμμα
 orage [ɔra:z] (ἄρσ.) ἡ καταιγίς,
 ἡ ἀνεμοζάλη
 ordinaire [ɔrdinær] συνήθης, συν-
 ηθισμένος
 oreille [ɔreij] (θηλ.) τὸ οὖς, τὸ
 αὐτί
 oreiller (ἄρσ.) τὸ προσκεφάλαιον
 orge [ɔrʒ] (θηλ.) ἡ κριθή, τὸ
 κριθάρι
 ôter [ɔte] ἀφαιρεῖν, παίρνειν
 ou [u] ἢ
 où [u] ὅπου, ποῦ;
 oublier [ublje] λησμονεῖν, ξε-
 χάνειν
 ouest [west] (ἄρσ.) αἱ δυσαί, ἡ
 δὴσις
 oui [wi] ναί, μάλιστα
 ours [urs] (ἄρσ.) ἡ ἄρκτος, ἡ
 ἀρκούδα
 ouvrier [uvri:je] (ἄρσ.) ὁ ἐργά-
 τής.

P.

paille [pa:j] (θηλ.) τὸ ἄχυρον
 pain [pɛ] (ἄρσ.) ὁ ἄρτος, τὸ ψωμί·
 — à cacheter ἡ σημαντρίς
 paix [pe] (θηλ.) ἡ εἰρήνη
 palais [pale] (ἄρσ.) τὸ παλάτιον
 panier [panje] (ἄρσ.) ὁ καλάθος,
 τὸ καλάθι, τὸ πανέρι
 panser [pɑ:sɛ] ἐπιδένειν, θερα-
 पेῦειν
 pantalon [pātalɔ̃] (ἄρσ.) ἡ περι-
 σκελὶς, τὸ πανταλόνι
 pantoufles (θηλ.) αἱ ἐμβάδες,
 παντόφλαις
 paon (ἄρσ.) ὁ ταῶς
 papier [papje] (ἄρσ.) ὁ χάρτης,
 τὸ χαρτί· — à lettres χάρτης
 ἐπιστολῶν· — brouillard [bru-
 ja:r] στουπλόχαρτον
 papillon (ἄρσ.) ἡ χρυσαλλίς
 paquet [pake] (ἄρσ.) τὸ δέμα

paraître [pare:tr] φαίνεσθαι
 parapluie [paraplyi] (ἀρσ.) τὸ
 ἀλεξιβρόχιον, ἡ ὀμπρέλλα
 parasol [parasol] (ἀρσ.) τὸ ἀλε-
 ξήλιον
 pardessus [pardasy] (ἀρσ.) ὁ ἐπεν-
 δύτης, τὸ ἐπανωφόριον
 pardon [pardō] (ἀρσ.) ἡ συγ-
 γνώμη· —! συγγνώμη!
 pardonner [pardone] συγχωρεῖν,
 συμπαθεῖν
 pareil, -le [parej] ὁμοίος, ἕσος
 parent [parā] (ἀρσ.) ὁ συγγενής·
 les —s οἱ γονεῖς
 parenté (θηλ.) ἡ συγγένεια
 paresseux, -se [paresø, -o:z] ὀκνη-
 ρός
 parfaitement [parfetmā] ἐντελῶς,
 τελείως
 parfum [parfā] (ἀρσ.) τὸ ἄρωμα,
 ἡ εὐωδία
 Paris [pari] (ἀρσ.) οἱ Παριῖσιοι,
 τὸ Παρίσι
 Parisien [parizjε] (ἀρσ.) ὁ Πα-
 ρισινός, ὁ Παρισιανός
 parler [parle] ὁμιλεῖν, μιλεῖν
 parole [parol] (θηλ.) ὁ λόγος, ἡ
 λέξις
 parrain [pa(a)rε] (ἀρσ.) ὁ ἀνά-
 δοχος, ὁ νονός
 partager [partage] διανέμειν, δια-
 μερίζειν
 particulier [partikylje], -ère ἰδι-
 άζων, ἰδιαίτερος, ἰδιωτικός, ἔκ-
 τακτος
 partie [parti] (θηλ.) μέρος, με-
 ρίς· — d'échecs [ε]εε] παι-
 γνίδιον (παρτίδα) ζατρικίον
 parvenir [parveinir] φθάνειν, κα-
 ταντᾶν, κατορθώνειν
 pas [pa] (ἀρσ.) τὸ βήμα, τὸ βά-
 δισμα, τὸ περιπάτημα
 passer [pase] διαβαίνειν, διέρ-
 χεσθαι, περνᾶν· se — παρέρ-
 χεσθαι· se — de περνῶ ἀνευ
 τινός
 patience [pasjās] (θηλ.) ἡ ὑπο-
 μονή
 pauvre [povr] πτωχός
 pavé, -e [pave] λιθόστρωτος, λι-
 θοστρωμένος
 payer [pe(e)je] πληρώνειν

pays [prei, peji] (ἀρσ.) ἡ χώρα,
 ὁ τόπος, ἡ πατρις
 paysan [peizā] (ἀρσ.) ὁ χωρικός,
 ὁ χωριάτης [ρικῆ]
 paysanne [peizan] (θηλ.) ἡ χω-
 ρέcher [pe:je] (ἀρσ.) ἡ βροδακινέα
 peindre [pē:dr] εἰκονίζειν, ζω-
 γραφεῖν, παριστᾶν
 peine [pe(:)n] (θηλ.) ὁ κόπος,
 ὁ πόνος, ἡ ὀδύνη· à — μόλις
 peintre [pē:tr] (ἀρσ.) ὁ ζωγράφος
 pencher [pā:je] κλίπτειν, κλίνειν,
 γέρνειν
 pendant [pā:dā] κατά, ἐν καιρῷ
 pendre [pā:dr] κρεμάζειν, κρεμᾶν
 pendule [pā:dyl] (θηλ.) ὠρολό-
 γιον τοῦ τοίχου, τὸ ἐκκρεμές
 pensée [pā:se] (θηλ.) ἡ βίβλα, ὁ
 πανσές
 penser [pā:se] σκέπτεσθαι
 percer [perse] τρυπᾶν, διαπερνᾶν
 perché [perfe] καθήμενος (ἐπι-
 κλάδου)
 perdu [perdy] χαμένος, χάσση
 père [per] (ἀρσ.) ὁ πατήρ· le
 beau — ὁ πενθερός
 permission [permisjō] (θηλ.) ἡ
 ἄδεια
 pernicieux, -se [pernisjø, -o:z]
 βλαβερός, ὀλέθριος
 perroquet (ἀρσ.) ὁ ψιττακός
 personne [persøn] (θηλ.) τὸ πρόσ-
 ωπον, τὸ ἄτομον· μετὰ τὸ ne
 κανεῖς
 peser [pøse] σταθμίζειν, ζυγίζειν
 petit [p(ə)ti, -ti] μικρός· le — τὸ
 μικρόν, τὸ νεογνόν
 peu [pø] ὀλίγον· à — près [pre]
 σχεδόν, περίπου
 peuplier (ἀρσ.) ἡ λεύκη
 peur [pæ:r] (θηλ.) ὁ φόβος, ὁ
 τρόμος· n'avoir pas — μὴ φο-
 βεῖσθαι
 peureux, -se [pæø, -o:z] δειλός
 phénix [feniks] (ἀρσ.) ὁ φοῖνιξ
 (μοθῶδες πτηνόν)
 phrase [fra:z] (θηλ.) ἡ φράσις
 piano [pjano] (ἀρσ.) τὸ κλειδο-
 κόμβαλον, τὸ πιάνον
 pièce [pjes] (θηλ.) τὸ τεμάχιον,
 τὸ δωμάτιον· pièce d'argent
 ἀργυρῶν νόμισμα

- pied [pje] (άρσ.) ὁ πούς, τὸ πόδι
 pierre [pje:r] (θηλ.) ὁ λίθος, ἡ πέτρα
 pigeon [piʒɔ̃] (άρσ.) ἡ περιστέρα, τὸ περιστέρι
 piquer [pikɛ] κεντᾶν, κεντρίζειν
 pis [pi] χειρότερον· tant — τόνον τὸ χειρότερον
 pitié [pitje] (θηλ.) ὁ οἶκτος, ἡ εὐσπλαγχνία
 place [plas] (θηλ.) ὁ τόπος, ὁ χώρος, ἡ θέσις, ἡ πλατεῖα
 placer [plas] θέτειν, τοποθετεῖν
 plafond [plafɔ̃] (άρσ.) ἡ ὀροφή, τὸ ταβάνι
 plage [plɑ:ʒ] (θηλ.) ἡ παραλία, ἡ ἀκρογιαλιά
 plaine (θηλ.) ἡ πεδιάς
 plaisant, -e [plezɑ̃, -ɑ̃t] ἀστεῖος, νόστιμος, τερπνός
 plaisir [ple(e)zi:r] (άρσ.) ἡ εὐχαρίστησις, ἡ ἡδονή
 plancher [plɑ̃ʃɛ] (άρσ.) τὸ δάπεδον, τὸ πάτωμα
 plante [plɑ̃t] (θηλ.) τὸ φυτόν
 planter [plɑ̃te] φυτεύειν
 plat [plɑ] (άρσ.) ἡ παροψίς, τὸ πιάτον, τὸ φαγητόν
 plateau [plato] (άρσ.) τὸ ὄροπέδιον
 plein, -e [plɛ̃, -ɛn] πλήρης, γεμάτος
 pleurer [plœ:(r)e] κλαίειν, θρηγεῖν
 plomb (άρσ.) ὁ μόλυβδος
 pluie [plyi] (θηλ.) ἡ βροχή
 plumage [plyma:ʒ] (άρσ.) τὸ πτέρωμα
 plume [plym] (θηλ.) ἡ γραφίς, τὸ πτερόν
 plumier [plymjɛ] (άρσ.) ἡ γραψιδοθήκη
 plupart [plypa:r] (θηλ.) οἱ πλείστοι, οἱ περισσότεροι
 plusieurs [plyʒwœ:r] πολλοί, πλείστοι, διάφοροι, κάμποσοι
 poche [pɔʃ] (θηλ.) τὸ θυλάκιον, ἡ τσέπη
 poire [pwa:r] (θηλ.) τὸ ἀπίδιον
 poirier [pwa:rje] (άρσ.) ἡ ἀπιδέα
 pois [pwa] (άρσ.) τὸ πύσσον, ὁ ἀρακάς, τὸ πιζέλι· petits — πιζέλια
 poisson (άρσ.) ὁ ἰχθύς
 poitrine [pwa:trin] (θηλ.) τὸ στήθος
 poivre (άρσ.) τὸ πεπέριον
 poli, -e [poli] εὐγενής, λείος, στιλπνός
 pomme [pom] (θηλ.) τὸ μήλον· — de terre [te:r] τὸ γεώμηλον, ἡ πατάτα
 pommier [pomje] (άρσ.) ἡ μηλέα
 pondre [pɔ̃dr] τίκειν, γεννᾶν (ῶά)
 pont [pɔ̃] (άρσ.) ἡ γέφυρα, τὸ γεφύρι· — du château γέφυρα ἀνακτόρου
 population [popyla:sjɔ̃] (θηλ.) ὁ πληθυσμός, οἱ κάτοικοι
 porc [pɔ:r, pɔrk] (άρσ.) ὁ χοῖρος· du — χοίρινον κρέας
 porcelaine [pɔrsalen] (θηλ.) ἡ πορσελάνη
 port [pɔ:r] (άρσ.) ὁ λιμῆν, τὸ λιμάνι
 porte [port] (θηλ.) ἡ θύρα
 portefeuille [portefawj] (άρσ.) τὸ χαρτοφυλάκιον
 porte-plume [portɛplym] (άρσ.) ὁ κονδολοφόρος
 porter [pɔrte] φέρειν, μεταφέρειν, τρέφειν (φιλιάν)· se — εἶσθαι, ἔχειν (καλῶς ἢ κακῶς)
 porteur (άρσ.) d'eau [portœ:r do] ὁ ὕδατοκομιστής, ὁ νεροκουβαλητής
 portière [portje:r] (θηλ.) θύρα ἀμάξης, παραπέτασμα
 portrait [portre] (άρσ.) εἰκὼν προσωποῦ, ἀπεικόνισμα
 poser [po:ze] θέτειν, βάλλειν, τοποθετεῖν, καταγράφειν
 posséder [posede] ἔχειν, κατέχειν
 poste [post] (θηλ.) τὸ ταχυδρομεῖον
 potage [pota:ʒ] (άρσ.) ὁ ζωμός (μὲ ρόζι· κ. τ. λ.), ἡ σούπα
 ponce [pus] (άρσ.) ὁ ἀντίχειρ, ὁ μεγάλος δάκτυλος
 poule [pul] (θηλ.) ἡ ὄρνις, ἡ ὄρνιθα
 poulet (άρσ.) τὸ ὄρνιθιον
 poumon (άρσ.) ὁ πνεύμων
 roupée [rupɛ] (θηλ.) ἡ πλαγγών, ἡ κούκλα

pour [pυ(ː)r] διά
 pourquoi? [pυrkwa] διατί;
 pousser [pυse] ώθειν, σπρώχνειν
 poussin [pυsɛ] (άρσ.) ό νεοσσός,
 τó πουλάκι
 prairie [pυrei] (θηλ.) ό λειμών,
 τó λιβάδι
 pratique [pυatik] (θηλ.) ή άσκη-
 σις, ή πράξις
 pratiquer [pυatike] άσκειν, έξα-
 σκείν, μετέρχεσθαι (επάγγελμα)
 précedent [pυsedā], -e προηγού-
 μενος
 prédire [pυdi:r] προλέγειν
 premier, -ère [pυmje, -je:r] πρώ-
 τος
 prendre [pυā:dr] λαμβάνειν, παίρ-
 νειν, πίνειν, πιάνειν
 préparatif [pυparatif] (άρσ.) ή
 προετοιμασία, ή προπαρασκευή
 près de [pυd(ə)] παρά, πλησίον
 εις
 présent [pυzā], à — τώρα
 président [pυzidā] (άρσ.) ό πρό-
 εδρος
 presque [pυsk(ə)] σχεδόν, πε-
 ρίπου
 prêt, -e [pυe, -it] έτοιμος
 prétexte [pυtekst] (άρσ.) ή πρό-
 φασις, τó πρόσχημα
 prier [pυi:r, pυije:r] παρακαλείν,
 ίκετεύειν
 prière [pυi:r, pυije:r] ή δέησις,
 ή ίκεσία, ή παράλλησις, ή προσ-
 ευχή, ή αίτησις
 prince royal [pυ:sruajal] (άρσ.)
 ό διάδοχος
 princesse [pυsɛs] (θηλ.) ή πριγ-
 κήπισσα
 principal, -e [pυrésipal] κύριος,
 κυριώτερος
 printemps [pυrɛtā] (άρσ.) τó έαρ,
 ή άνοιξις
 prix [pυi] (άρσ.) ή αξία, ή τιμή,
 τó βραβείον
 prochain, -e [pυpɛ, -ɔn] ό πλη-
 σίον, ό προσεχής· le — ό πλη-
 σίον
 produire [pυdyi:r] παράγειν,
 άποφέρειν
 professeur [pυpɛsɔ:r] (άρσ.) ό
 καθηγητής

profond, -e [pυɔfɔ, -ɔ:d] βαθύς
 progrès [pυɔgre] (άρσ.) ή πρόοδος
 proie [pυwa] (θηλ.) ή λεία
 promener [pυmne], se — περι-
 φέρεσθαι, περιπατείν, ύπάγειν
 εις περίπατον
 prononcer [pυɔnɔ:sɛ] προφέρειν
 propre [pυɔpr] καθαρός
 proprement dit, -e [pυɔpɛmādi,
 -t] κύριος, κυρίως ειπείν
 fournisseur (άρσ.) ό λοκειαρχης
 prune (θηλ.) τó δαμάσκηνον
 prunier [pυɔnje] (άρσ.) ή δαμα-
 σκηnea
 Prusse [pυrys] (θηλ.) ή Πρωσία
 public [pυblik], -que δημόσιος,
 κοινός· le — τó δημόσιον, τó
 κοινόν, ό λαός
 puis [pυi] έπειτα, ύστερον
 pupitre (άρσ.) τó άναλογισιον
 pur, -e [pυ:r] καθαρός, άδολος.

Q.

quadrupède domestique [k(w)a-
 dryped domestik] (άρσ.) κατοί-
 κιδιον ζώον (τετράπουν)
 quoi [ke, ke] (άρσ.) ή προκουμία,
 ή άποβάθρα
 qualité [kalite] (θηλ.) ή ποιότης,
 ή ιδιότης
 quand [kā] ότε, όταν· πότε;
 quantième [kātjem] (άρσ.), quel
 — ? ποίαν ήμέραν τού μηνός;
 πόσα τού μηνός;
 quantité [kātite] (θηλ.) ή πο-
 σότης
 quart [ka:r] (άρσ.) τó τέταρτον·
 — d'heure [dɔ:r] τέταρτον
 τής ώρας
 quatre [katr, kat] τέσσαρες, -α·
 — vingt [vɛ] όγδώντα
 que? [kə] τί; ότι,νά — τó όποιον,
 τόν όποιον — ή, παρά (έν συγ-
 κρίσει)· qu'a-t-il? [kati] τί
 έχει;
 quel, -le? [kel] τίς; ποίος;
 querelle [k(ə)rel] (θηλ.) ή έρις,
 ή φιλονικία
 question [kestjɔ] (θηλ.) ή έρώ-
 τησις· faire une — κάμνειν
 έρώτησιν

qui [ki] ὅστις, ὁ ὅποιος (-α, -ον)
 quille [ki:j] (θηλ.) ὁ κῶνος
 quitter [kite] ἀφίεναι, καταλείπειν
 quoi? [kwa] τί; de — ? περὶ
 τίνας; il n'y a pas de quoi τί-
 ποτε
 quoique [kwa:k(ə)] ἄν καί, καίτοι,
 μὲ ὄλον ὅτι.

R.

raisin [rezē] (ἄρσ.) ἡ σταφυλή
 ramage [rama:ʒ] (ἄρσ.) ὁ τερ-
 τισμός, τὸ κελᾶδημα
 rang [rɑ] (ἄρσ.) τάξις, σειρά,
 στίχος, βαθμός, ἀξία, κοινωνική
 θέσις
 rangée [rɑ:ʒe] (θηλ.) ὁ στίχος,
 ἡ σειρά
 rapide [rapid] ταχύς, γοργός
 rapporter [raporte] ἀναφέρειν,
 ἀνάγειν· se — à ἀρμόζειν, συμ-
 φωνεῖν, ἀναφέρεσθαι
 rassembler [rasɑ:ble] συναθροί-
 ζειν, συνάγειν
 rat [ra] (ἄρσ.) ὁ μῦς, ὁ ποντικός
 ravi [ravi] μαγευμένος, γοητευ-
 μένος
 rayon [rejō] (ἄρσ.) ἡ ἀκτίς
 rayonnant, -e [rejonɑ, -ɑ:t] ἀκτι-
 νοβόλος
 recherche [r(ə)ʃerʃ] (θηλ.) ἡ
 ἔρευνα, ἡ ἀναζήτησις
 récolte [rekolt] (θηλ.) ἡ συγκο-
 μιδή
 récompenser [rekōpɑ:se] ἀντα-
 μείβειν
 reconnaissance [r(ə)kɔnesɑ:s]
 (θηλ.) ἡ εὐγνωμοσύνη
 reconnaître [r(ə)kɔne:tr] ἀναγνώ-
 ρίζειν
 récréation [rekrea:sjō] (θηλ.) ἡ
 ψυχαγωγία, ἡ ἀναψυχή, παῖσις
 rectangle [rektɑ:gl] (ἄρσ.) ὀρθο-
 γώνιον (τετράπλευρον)
 recueillir [r(ə)kœjir] συναθροί-
 ζειν, ὑποδέχεσθαι
 reçus [r(ə)sy] ἔλαβον
 redingot (θηλ.) ἡ βεδιγκότα
 réel, -le [reel] πραγματικός, ἀλη-
 θής
 réfléchir [refleʃir] ἀνανακλᾶν,
 σκέπτεσθαι

refuser [r(ə)fy:ze] ἀποποιεῖσθαι,
 ἀρνεῖσθαι
 regard [r(ə)ga:r] (ἄρσ.) τὸ βλέμμα
 regarder [r(ə)garde] βλέπειν, ἀφο-
 ρᾶν, ἐνδιαφέρειν
 règle [re(:)gl] (θηλ.) κανών, χά-
 ρακας, νόμος
 régler [re(ε)gle] κανονίζειν, τακτο-
 ποιεῖν· réglé τακτικός, κεκανο-
 νισμένος
 régner [re(ε)ne] βασιλεύειν, ἄρ-
 χειν, κυβερνᾶν
 regretter [r(ə)grete] λυπεῖσθαι
 reine [ren] (θηλ.) ἡ βασίλισσα
 réjouir [reʒu:ir], se — χαίρειν
 relier [r(ə)lje] δένειν (βιβλίον)
 relieur [r(ə)ljœ:r] (ἄρσ.) ὁ βιβλιο-
 δέτης [σκεῖα]
 religion [r(ə)liʒjō] (θηλ.) ἡ θρη-
 remarkable [r(ə)markabl] ἀξιο-
 σημειώτος
 remarquer [r(ə)marke] σημειώ-
 νειν, παρατηρεῖν, θεωρεῖν, δια-
 κρίνειν
 remercier [r(ə)mersje] εὐχα-
 ριστεῖν· — de — διὰ
 remplir [rɑplir] γεμίζειν, συμ-
 πληροῦν
 renaître [r(ə)ne:tr] ἀναγεννᾶσθαι
 renard [r(ə)nar] (ἄρσ.) ἡ ἀλώ-
 πηξ, ἡ ἀλεπού
 rencontrer [rɑkɔ:tre] συναντᾶν,
 ἀπαντᾶν
 rendre [rɑ:dr] ἀποδίδειν, κα-
 θιστᾶν, κομίζειν· se — ὑπάγειν,
 παραδίδεσθαι
 renfermer [rɑferme] περιορίζειν,
 περιέχειν
 renseignement [rɑsɛjnmɑ] (ἄρσ.)
 ἡ πληροφορία
 rentrer [rɑ:tre] ἐπιστρέφειν οἴ-
 κηδε· vient [vjɛ] de — μόλις
 πρὸ ὀλίγου ἐπίστρεψεν οἴκηδε
 répandre [repɑ:dr] διαχέειν, δια-
 δίδειν
 repas [r(ə)pa] (ἄρσ.) τὸ γεῦμα
 répéter [repete] ἐπαναλαμβάνειν
 répétition (θηλ.) ἡ προγόμνασις
 reporter [r(ə)porte] ἐπαναφέρειν
 repos [r(ə)po] (ἄρσ.) ἡ ἡσυχία
 reprendre [r(ə)prɑ:dr] ἀναλαμ-
 βάνειν, ξαναπαίρειν

représenter [r(ə)prezã:te] παρουσιάζειν, παριστάνειν
 représentation [r(ə)prezã:ta:sjõ] (θ-ηλ.) ἡ παρουσιάσις, ἡ παράστασις
 reprocher [r(ə)prɔʃe] ἐπιτιμᾶν, μέμφεσθαι
 république [repyblik] (θ-ηλ.) ἡ δημοκρατία
 respectueux, -se [respɛktyø, -ø:s] εὐσεβής, ὁ σεβόμενος
 ressembler [r(ə)sã:ble] ὁμοιάζειν
 reste [rest] (ἀρσ.) τὸ ὑπόλοιπον
 rester [reste] μένειν
 rétabli, -e [retabli] ἀναρρώσας, ἀποκατεστημένος (εἰς τὴν πρότερ. κατάστ.)
 retiens [r(ə)tjɛ], je — ἀναλαμβάνειν, ἀνακτᾶσθαι
 retirer [r(ə)tiʁe] ἀποσύρειν
 retour [r(ə)tuʁ] (ἀρσ.) ἡ ἐπιστροφή· être de — ἐπιστρέφειν
 retourner [r(ə)turne], s'en — ἀπέρχεσθαι, ἐπιστρέφειν οἴκαδε
 retraite [r(ə)trɛt] (θ-ηλ.) τὸ καταφύγιον, τὸ ἄσυλον, ἡ ὑποχώρησις
 retrouver [r(ə)truve] ἀνευρίσκειν
 revanche [r(ə)vã:ʃ] (θ-ηλ.) ἡ ἀνταπόδοσις· en — ἀφ' ἐτέρου, πρὸς ἀποζημίωσιν
 revêtir [r(ə)ve:tiʁ] ἐνδύειν
 renvoici [r(ə)vwasi] ἰδοὺ πάλιν· me — νά με πάλιν
 revoir [r(ə)vwɔʁ] ἐπαναβλέπειν
 révolution [revoly:sjõ] (θ-ηλ.) ἡ ἐπανάστασις
 rez-de-chaussée [retʃo:se] (ἀρσ.) τὸ ἰσόγειον πάτωμα τῆς οἰκίας
 riant, -e [riã, -ã:t] φαιδρός, τερπνός
 riche [rif] πλούσιος
 rideaux (ἀρσ.) τὰ παραπετάσματα
 ridicule [ridikyl] γελοῖος
 rire [riʁ] γελάω
 rivage [ri:vã:s] (ἀρσ.) ὄχθη, χεῖλος, παραλία
 rive [ri:v] (θ-ηλ.) ὄχθη, χεῖλος
 rivière [ri:vjeʁ] (θ-ηλ.) ὁ ποταμός
 robe [rɔb] (θ-ηλ.) ἡ ἐσθῆς, ἡ ῥόμπα· — de chambre ὁ ἐπενδύτης

rocher [rɔʃe] (ἀρσ.) ὁ βράχος
 roi [rwa] (ἀρσ.) ὁ βασιλεὺς
 rond, -e [rõ, rõ:d] στρογγύλος
 rose [ro:s] (θ-ηλ.) τὸ ῥόδον, τὸ τριαντάφυλλον
 rossignol (ἀρσ.) ἡ ἀηδών
 rôti [rɔ:ti] (ἀρσ.) κρέας ψητόν
 roue [ru] (θ-ηλ.) ὁ τροχός, ἡ ῥόδα
 rouge [ru:ʒ] ἐρυθρός, κόκκινος
 rouler [rule] κυλίειν, τυλίσσειν
 route [rute] (θ-ηλ.) ἡ ὁδός, ὁ δρόμος
 royal, -e [rwa:jal] βασιλικός
 royaume [rwa:jo:m] (ἀρσ.) τὸ βασίλειον
 ruban [rybã] (ἀρσ.) ἡ ταινία, ἡ κορδέλλα
 rue [ry] (θ-ηλ.) ἡ ὁδός· grand' — ἡ λεωφόρος
 ruisseau (ἀρσ.) ὁ ῥύαξ
 ruse [ry:ze] πανούργος, δόλιος.

S.

sable (ἀρσ.) ἡ ἄμμος
 sablier [sablje, -je] (ἀρσ.) ἄμμοδοχεῖον (γραφῆς)
 sac [sak] (ἀρσ.) ὁ σάκος
 sage [sa:ʒ] σοφός, φρόνιμος, συνετός
 sagesse [sa:ʒes] (θ-ηλ.) ἡ σοφία, ἡ σύνεσις
 sais [se] ἡξέωρα, γνωρίζω
 saisir [seziʁ] συλλαμβάνειν, πιάνειν· se — de γίνεσθαι κύριος
 saison [sezon] (θ-ηλ.) ὥρα, ἐποχὴ (τοῦ ἔτους)
 salade [salad] (θ-ηλ.) ἡ ὀξάλμη, ἡ σαλάτα
 salle [sal] (θ-ηλ.) ἡ αἴθουσα, ἡ σάλλα· — d'école [dekol] αἴθουσα σχολῆς· — d'attente [datã:t] αἴθουσα ἀναμονῆς· — à manger τὸ ἐστιατόριον
 salon [salõ] (ἀρσ.) αἴθουσα ὑποδοχῆς, σαλόνι
 samedi [samdi] (ἀρσ.) τὸ Σάββατον
 sang [sã] (ἀρσ.) τὸ αἷμα
 sans [sã] ἀνευ, χωρὶς
 santé [sãte] (θ-ηλ.) ὑγεία· à votre — εἰς ὑγείαν σας

- sapin [sape] (ἀρσ.) ἡ ἐλάτη, τὸ τσάμι
 satisfait [satisfɛ], -e εὐχρησθη-
 μένος, εὐχαριστημένος, ἱκανο-
 ποιημένος
 saumon (ἀρσ.) ὁ σαλμόμος
 sauter [so:te] πηδᾶν, ἀνασκιρτᾶν
 sauver [so:ve] σώζειν
 savant, -e [savā, -āl] πεπαιδευ-
 μένος, πολυμαθής, σοφός
 savoir [sawar] γνωρίζειν, ἠξεύ-
 ρειν
 savoir τοὔτεστι, δηλαδὴ, ἕτοι
 Saxe [saks] (θηλ.) ἡ Σαξωνία
 science [sjās] (θηλ.) ἡ ἐπιστήμη
 seigle [se(:)gl] (ἀρσ.) ἡ βρώζα, ἡ
 σήκαλη
 seigneur [se:ne:r] (ἀρσ.) ὁ κύριος,
 ὁ ἀσθέντης, ὁ ἄρχων
 sel (ἀρσ.) (θηλ.) τὸ ἅλας
 selle [sel] (θηλ.) τὸ ἐπίππιον, ἡ
 σέλλα
 sellier (ἀρσ.) ὁ σελλοποιός
 semaine [s(ə)me:n] (θηλ.) ἡ
 ἑβδομάς· par — καθ' ἑβδομάδα
 sembler [sā:ble] φαίνεται
 semer [s(ə)me] σπείρειν
 sept [set] ἑπτὰ
 septembre [septā:br] (ἀρσ.) ὁ
 Σεπτέμβριος
 serin (ἀρσ.) ἡ ἀκανθίς, ὁ σπίνος
 serpent (ἀρσ.) ὁ ὄφις
 serrer [sere] σφίγγειν, συλλέγειν
 serrure [sery:r] (θηλ.) τὸ κλει-
 θρον, ἡ κλειδαριά
 serrurier (ἀρσ.) κλειθροποιός
 service [servis] (ἀρσ.) ἡ ὄπη-
 ρεσία· rendre [rā:dr] un —
 παρέχειν ὄπηρεσίαν
 serviette (θηλ.) τὸ χειρόμακτρον
 servir [servi:r] ὄπηρετεῖν
 seul, -e [sæl] μόνος
 seulement [sæl:mā] μόνον
 severe [seve:r] αὐστηρός
 siffler [sifle] σορίζειν, σφουρίζειν
 s'il vous plaît [si(v)uple] ἐὰν
 θέλητε, ἐὰν ἀγαπᾶτε
 silence [silās] (ἀρσ.) ἡ σιωπή,
 ἡ σιγή
 simple [sɛ:pl] ἀπλούς
 singe [sɛ:ʒ] (ἀρσ.) ὁ πίθηκος, ἡ
 μαϊμού
- sinueux, -se [sinyø, -ø:z] ἑλι-
 κοειδής, κολπωδής
 situé, -e [sitye] κείμενος
 six [sis] ἕξ
 sixième [sizjɛm] ἕκτος
 société [so:sjete] (θηλ.) ἡ κοινω-
 νία, ἡ εταιρεία
 sœur [sœ:r] (θηλ.) ἡ ἀδελφή·
 — de charité [ʃarite] ἀδελφὴ
 τοῦ ἐλέους
 sofa [sofā] (ἀρσ.) τὸ ἀνάκλιτρον,
 ὁ σοφᾶς
 soie [swa(a)] (θηλ.) ἡ μέταξα,
 τὸ μετάξι· de — μετάξινος
 soif [swaf] (θηλ.) ἡ δίψα
 soin [swɛ] (ἀρσ.) ἡ φροντίς, ἡ
 μέριμνα· prendre — de φροντί-
 ζειν, λαμβάνειν φροντίδα περί
 soir [swær] (ἀρσ.) ἡ ἑσπέρα, τὸ
 βράδυ· hier — χθὲς τὸ βράδυ
 sol [sol] (ἀρσ.) τὸ ἔδαφος
 soldat [solda] (ἀρσ.) ὁ στρατιώτης
 soleil [solɛ:j] (ἀρσ.) ὁ ἥλιος
 solennel, -le [solanel] πανηγυ-
 ρικός, πομπώδης, εορτάσιμος,
 ἐπίσημος
 sombre [sō:br] ζοφερός, σκοτεινός
 sommet [some] (ἀρσ.) ἡ κορυφή
 songe [so:ʒ] (ἀρσ.) τὸ ὄνειρον
 sonnette (θηλ.) ὁ κώδων
 sort [sor] (ἀρσ.) ἡ τύχη, ἡ μοῖρα
 sorte [sort] (θηλ.) τὸ εἶδος
 sot [so] (ἀρσ.) μωρός, εὐήθης,
 ἡλίθιος
 sou [su] (ἀρσ.) σολδίων (1/100 τοῦ
 φράγκου)· pour quelques —
 διὰ μερικά σολδία
 souffler [suste] φυσᾶν, πνέειν
 soulever [sulve] les flots [flo]
 ὀπεγεῖρειν, ἀνασηκῶνειν, ἀνα-
 ταράσσειν τὰ κύματα
 soulier [sulje] (ἀρσ.) τὸ σανδάλιον,
 τὸ παπούτσι
 soupe [sup] (θηλ.) τὸ βόφημα,
 ἡ σούπα
 souper [supe] (ἀρσ.) τὸ δεῖπνον
 souper δεῖπνεῖν
 soupirer [supire] στεναίξειν
 source [surs] (θηλ.) ἡ πηγὴ·
 prend [prā] sa — πηγάζει
 sourire [suri:r] (ἀρσ.) τὸ μει-
 διάμα

sourire μειδιᾶν, χαμογελᾶν
 souris [suri] (θηλ.) ὁ ποντικός,
 ὁ μῦς
 soustraction [sustraksjō] (θηλ.)
 ἡ ἀφαίρεσις
 souvenir [suv:nir] (ἄρσ.) ἡ μνή-
 μη, ἡ ἀνάμνησις· se -- ἐνθυ-
 μεῖσθαι
 souvent [suvā] πολλάκις, συχνά
 souverain [suvrē] (ἄρσ.) ὁ κυρί-
 αρχος, ὁ κύριος, ὁ ἄρχων, ὁ δο-
 νάστης
 station [sta:sjō] (θηλ.) ὁ σταθμός
 succéder [syksede] διαδέχεσθαι
 (εἰς τὸν θρόνον)
 successeur [syksesæ:r] (ἄρσ.) ὁ
 διάδοχος
 succomber [sykō:be] ὑποκύπτειν,
 πίπτειν
 sucre [sykr] (ἄρσ.) ἡ ζάχαρις
 sud [syd] (ἄρσ.) ὁ νότος, ἡ με-
 στηβρία
 Suisse [syis] (θηλ.) ἡ Ἑλβετία
 suisse [syis] (ἄρσ.) ὁ θυρωρός
 suite [syit] (θηλ.) ἡ συνέχεια, ἡ
 ἐξακολουθήσις
 suivant, -e [syivā, -āt] ἐπόμενος,
 ἀκολουθοῦς
 suivre [syi:v] ἔπασθαι, ἀκολουθεῖν
 suprême [syprē:m] ὑπέρτατος
 sur [sy:(r)] ἐπί, ἐπάνω
 surmonter [syrmō:te] ὑπερβαίνειν,
 νικᾶν
 surtout [syrtu] πρὸ πάντων, μά-
 λιστα.

T.

tabac [taba] (ἄρσ.) ὁ καπνός
 table [tabl] (θηλ.) ἡ τράπεζα, τὸ
 τραπέζι
 tableau [tablo] (ἄρσ.) ὁ πίναξ, ἡ
 εἰκὼν
 tablier (ἄρσ.) ἡ ποδιά
 taille [taj] (θηλ.) τὸ ἀνάστημα
 tailler [ta:je] τέμνειν, κόπτειν
 tailleur [tajæ:r] (ἄρσ.) κόπτης,
 (ἐν γένει) βράπτης
 tambour [tābur] (ἄρσ.) τὸ τύμ-
 πανον
 tant [tā] τόσον
 tante [tāt] (θηλ.) ἡ θεία
 tapis (ἄρσ.) ὁ τάπηξ

Ἐπίτομος γαλλικὴ γραμματικὴ.

tapissier (ἄρσ.) ὁ ταπητουργός
 tard [tar] ἄργά, ἐξώρα
 tarder [tarde] ἄργεῖν, βραδύνειν·
 ne pas — μὴ ἄργεῖν (ἀμέσως)
 tarte (θηλ.) aux cerises [tarto-
 sri:z] ἡ κερασόπητα
 tasse [ta:s] (θηλ.) τὸ κυάθιον, τὸ
 φλυτζάνι
 taxe [taks] (θηλ.) ἡ διατίμησις,
 ὁ φόρος
 taxer [takse] διατιμᾶν, ἐπιβάλλειν
 φόρον
 temple [tā:p] (θηλ.) ὁ κρόταφος
 tempéré, -e [tāpere] εὐκρατος
 temps [tā] (ἄρσ.) ὁ χρόνος, ὁ
 καιρός· à — ἐγκαίρως
 tendre [tā:dr] ἐντείνειν, ἀπλώ-
 νειν, τευτώνειν, βέπειν, κλίνειν
 terre [te:r] (θηλ.) ἡ γῆ, ὁ ἄγρός,
 τὸ ὑποστατικόν
 tête [te:] (θηλ.) ἡ κεφαλὴ
 thé [te] (ἄρσ.) τὸ τέτον, τὸ τσάι
 théâtre [te:tr] (ἄρσ.) τὸ θέατρον
 thème [te:m] (ἄρσ.) τὸ θέμα
 Thuringe [tyrē:ʒ] (θηλ.) ἡ Θυ-
 ρίγγη
 tigre [tigr] (ἄρσ.) ἡ τίγρις
 tilleul [tijæl] (ἄρσ.) ἡ φιλύρα, ἡ
 φλαμουριά
 timbre-poste [tē:brɔ:post] (ἄρσ.) τὸ
 γραμματόσημον, τὸ χαρτόσημον
 timon [timō] (ἄρσ.) ὁ οἶαξ, τὸ
 τιμόνι
 tir [tir] (ἄρσ.) ἡ σκοποβολὴ
 tirer [tīre] ἔλκειν, σφρεῖν, πυρο-
 βολεῖν
 tisserand (ἄρσ.) ὁ ὕφαντής
 titre [titr] (ἄρσ.) ὁ τίτλος· —
 d'empereur [dāpræ:r] αὐτο-
 κρατορικὸς τίτλος
 toile [twal] (θηλ.) τὸ λινοῦν
 ὕφασμα· — d'araignée ἰστός
 ἀράχνης
 toit [twā] (ἄρσ.) ἡ στέγη
 tomber [tō:be] πίπτειν
 tonnelier (ἄρσ.) ὁ βαρελοποιός
 tonner [tone] βροντᾶν
 torrent [torā] (ἄρσ.) ὁ χεῖμαρρος·
 par — s βαγδαίως, κρουνηδόν
 total, -e [total] ὀλικός, ὀλόκληρος
 toucher [tuʃe] ἅπτεσθαι, ἐγγίσειν
 toujours [tuʒur] πάντοτε

tour [tu:r] (ἀρσ.) ὁ γῦρος, ἡ στροφή, ἡ περιπέδεια
 tour (θηλ.) ὁ πύργος
 tourner [turne] στρέφειν, στρέφασθαι
 tousser [tuse] βήχειν
 tout [tu] ὅλως, ὁλοκληρώως —
 de suite [-tsyt] εὐθύς, ἀμέσως —
 — à coup [-taku] αὐφνης
 toux [tu] (θηλ.) ὁ βήξ, ὁ βήχας
 traduction (θηλ.) ἡ μετάφρασις
 traduire [traduir] μεταφράζειν, ἐρμηνεύειν
 trahir [tra(h)ir] προδίδειν
 train [trɛ] (ἀρσ.) τραινόν (σιδηροδρόμου)
 traineau [tre:no] (ἀρσ.) τὸ ἑλκηθρον
 trainer [tre:ne] σύρειν, ἔλκειν
 trait [tre] (ἀρσ.) τὸ βέλος, ἡ σαίτα
 traiter [tre:te] μεταχειρίζεσθαι
 trajet [traze] (ἀρσ.) ὁ διάπλους
 transport [trãsport] (ἀρσ.) ἡ μεταφορὰ, ἡ ἀποστολή
 travail [trava(:)l] (ἀρσ.) ἡ ἐργασία, πληθ. travaux
 travailler [travaje] ἐργάζεσθαι
 travers [traver:] ἅ — διὰ μέσου, διά
 traverser [traverse] διέρχεσθαι, διαπερᾶν
 tremblement [trãblãmã] (ἀρσ.) de terre ὁ σεισμός
 trembler [trãble] τρέμειν
 trente [trãt] τριάκοντα, τριάντα
 très [tre] πολύ
 tribunal [tribynal] (ἀρσ.) τὸ δικαστήριον
 tricoter [trikote] πλέκειν
 triste [trist] λυπημένος, περίλυπος
 trois [trwa] τρεῖς, τρία
 tromper [tro:pe], se — ἀπατᾶσθαι
 tronc [trõ] (ἀρσ.) ὁ κορμός, τὸ στέλεχος
 trône [trõ:n] (ἀρσ.) ὁ θρόνος
 trop [tro, tro] παρά πολύ
 trottoir [troutwa:r] (ἀρσ.) τὸ πεζοδρόμιον
 trou [tru] (ἀρσ.) ἡ ὀπή, ἡ τρύπα
 troupeau (ἀρσ.) ἡ ἀγέλη
 truited (θηλ.) ὁ τρώκτης, τὸ γουφάρι

tuer [tye] φονεύειν, σκοτώνειν
 tuile [tyil] (θηλ.) ἡ κεραμίς, τὸ κεραμιδί
 tulipe [tylip] (θηλ.) τὸ λείριον, ὁ λελές.

U.

unité [ynite] (θηλ.) ἡ μονάς, ἡ ἐνότης — monétaire [monete:r] νομισματικὴ μονάς
 univers [ynive:r] (ἀρσ.) τὸ σύμπαν
 usité [yzite] εὐχρηστος, συνήθης, ἐν χρήσει
 utile [ytil] ὠφέλιμος, χρήσιμος
 utilité [ytilité] (θηλ.) ἡ ὠφέλεια, ἡ χρησιμότης.

V.

vacances [vakã:s] (θηλ. πληθ.) αἱ παύσεις, αἱ διακοπαί
 vache [vaf] (θηλ.) ἡ ἀγέλας, ἡ ἀγελάδα
 vain [vɛ], en — μάτην, ματαιῶς, τοῦ κἀκου
 vaisseau [veso] (ἀρσ.) τὸ ἀγγεῖον, τὸ πλοῖον
 valent [valɔ], ils — ἀξίζουν
 valeur [valœ:r] (θηλ.) ἡ ἀξία
 vallée (θηλ.) ἡ κοιλάς
 vanter [vãte] ἐπαινεῖν, ἐγκωμιάζειν
 vapeur [vapa:r] (ἀρσ.) ὁ ἀτμός
 vase [va:s] (ἀρσ.) τὸ ἀγγεῖον, τὸ δοχεῖον
 vaut [vo], il — ἀξίζει
 veau (ἀρσ.) τὸ μοσχάριον· du — μόσχειον κρέας
 véhicule [veikyl] τὸ ὄχημα
 veille [veij] (θηλ.) ἡ προτεραῖα (ἡμέρα), ἡ παραμονή
 vélocipède [velosiped] (ἀρσ.) τὸ ποδήλατον
 vendredi [vãdredi] (ἀρσ.) ἡ Παρασκευή
 venir au-devant de [v(ə)ni:r odvãdɔ] (ἔξ) ἐρχεσθαι εἰς πρόπάντησιν
 Venise [v(ə)nis] (θηλ.) ἡ Βενετία
 vent [vã] (ἀρσ.) ὁ ἄνεμος
 ver (ἀρσ.) ὁ σκόληξ

verdure [verdyr] (θηλ.) ἡ χλόη,
 ἡ πρασινάδα
 verger [verʒe] (ἀρσ.) κήπος ὀπω-
 ροφόρος
 vérité [verite] (θηλ.) ἡ ἀλήθεια
 verre [verr] (ἀρσ.) τὸ ποτήριον
 vers [ver] πρὸς
 verser [verse] χέειν, χύνειν
 version [versjō] μετάφρασις (εἰς
 τὴν μητρικὴν γλῶσσαν)
 vert, -e [ver, vert] πράσινος
 vertu [vertu] (θηλ.) ἡ ἀρετὴ
 vêtement [vestmā] (ἀρσ.) τὸ ἱμά-
 τιον, τὸ ἔνδυμα
 veuve [vœ:v] (θηλ.) ἡ χήρα
 viager, -ère [vjaʒe, -er] ισόβιος,
 διὰ βίου
 viande [vjã:d] (θηλ.) τὸ κρέας
 vice [vis] (ἀρσ.) τὸ ἐλάττωμα
 vide [vid] κενός, ἄδειος
 vider [vide] κενώνειν, ἀδειάζειν
 vie [vi] (θηλ.) ἡ ζωὴ, ὁ βίος
 vieillard [vjejar] (ἀρσ.) ὁ γέρον,
 ὁ γέρος
 vierge [vjeʒ] ἡ παρθένος
 vif, -ve [vif, viv] ζωντανός, ζω-
 ηρός
 vigne [vin] (θηλ.) ἡ ἄμπελος, τὸ
 κλήμα
 vilain, -e [vilē, -en] δυσειδής,
 ἄσχημος
 village [vila:ʒ] (ἀρσ.) τὸ χωριόν
 ville [vil] (θηλ.) ἡ πόλις· — na-
 tal [natal] ἡ γενέθλιος πόλις,
 ἡ πατρίς
 villégiature [vileʒjaty:r] (θηλ.)
 διατριβὴ εἰς ἐξοχὴν
 vin [vē] (ἀρσ.) ὁ οἶνος, τὸ κρασί
 vinaigre (ἀρσ.) τὸ ἄξος
 vingt [vē] εἴκοσι
 violette [violēt] (θηλ.) τὸ ἴον, ὁ
 μνεξές
 violent, -e [vjolā, -ā:t] βίαιος,
 σφοδρός
 visage [viza:ʒ] (ἀρσ.) τὸ πρό-
 ωπον
 viser [vi:ze] σκοπεύειν, σημα-
 δεύειν
 vite [vit] ταχὺς· ταχέως

vitre [vitr] (θηλ.) ἡ ὕαλος, τὸ
 τζάμι
 vitrier (ἀρσ.) ὁ ὕαλουργός
 vivement [vivmā] ζωηρῶς
 vocabulaire [vokabyler] (ἀρσ.)
 τὸ λεξιλόγιον
 vogue [vog] (θηλ.), être en —
 εἶσθαι τοῦ συρμοῦ
 voici [vwasi] ἰδοῦ, νά! (ἐπὶ τῶν
 πλησίον)
 voilà [vvala] ἰδοῦ, νά! (ἐπὶ τῶν
 μακρῶν)
 voile [vval] (ἀρσ.) ὁ πέπλος, ἡ
 καλύπτρα
 voile (θηλ.) τὸ ἰστίον, τὸ πανί
 (πλοίου)
 voir [vwa:r] βλέπειν· à — εἰς τὸ
 νὰ ἴδῃ τις
 voisin [vvaʒē] (ἀρσ.) ὁ γείτων,
 ὁ γειτονικός
 voisine [vvaʒin] (θηλ.) ἡ γει-
 τόνισσα
 voiture [vwaityr] (θηλ.) ἡ ἄμαξα
 voix [vva] (θηλ.) ἡ φωνή
 voler [vole] πετάν· κλέπτειν
 volet (ἀρσ.) τὸ παραθυρόφυλλον
 voleur [volœ:r] (ἀρσ.) κλέπτης
 volontiers [volōtje] εὐχαρίστως,
 προθύμως
 votre [vot(r)] ὁμέτερος, ἰδικός
 σας, σας (μετ' οὐσιαστικοῦ)
 vôtre [votr] ὁμέτερος (ἄνευ οὐσι-
 αστικοῦ)· à la — εἰς ὑγείαν σας
 voyage [vvaʒa:ʒ] (ἀρσ.) τὸ τα-
 ξίδιον
 voyager [vvaʒaʒe] ταξιδεύειν
 voyageur [vvaʒaʒœ:r] (ἀρσ.) ὁ τα-
 ξιδιώτης, ὁ ὁδοιπόρος.

Y.

y [i] ἐκεῖ, ἐκεῖ μέσα, εἰς αὐτόν
 (-ήν, -ό)
 yeux [jō] (ἀρσ. πληθ.) οἱ ὀφθαλ-
 μοί, τὰ μάτια.

Z.

zéro [zero] (ἀρσ.) τὸ μηδενικόν.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ

Α.

Ἄγγλια ἡ Angleterre (f.)
 ἄγγλικός ἄγγlais, -e
 Ἄγγλις ἡ Anglaise (f.)
 Ἄγγλος ἡ Anglais (m.)
 ἀγοράση acheté
 ἄδειν chanter
 ἀδελφή ἡ la sœur
 ἀδελφός ἡ le frère
 ἀδιάθετος indisposé, -e
 ἄδικον ἡ le tort; ἔχειν — avoir tort
 ἀδύνατος ἡ faible
 ἄθυρμα ἡ le joujou, le jouet
 αἰτία ἡ la cause
 ἀκολούθως ensuite
 ἀκόμη encore; ὄχι — pas encore
 ἀκούειν écouter
 ἀκριβός ἡ cher, chère
 ἀκριβώς ἡ au juste
 ἀλεξήλιον ἡ le parasol
 ἀλήθεια ἡ la vérité
 ἀλλά mais
 Ἄμερική ἡ l'Amérique (f.)
 ἀμέσως tout de suite
 ἀμφιβάλλειν douter
 ἀμφιβολία ἡ le doute
 ἀναγινώσκειν lire
 ἀναγκαῖος nécessaire; εἶνε ἀναγκαιόν (ἀνάγκη) il est nécessaire, il faut
 ἀνάκτορον ἡ le palais
 ἀναχωρήσῃ parti
 ἀνεψιά ἡ la nièce
 ἀνεψιός ἡ le neveu
 ἄνθρωποι (οἱ) ἡ les gens
 ἀνοήσια ἡ la bêtise
 ἀνταμείβειν récompenser
 ἀντιγράφειν copier
 ἀξιωματικός ἡ l'officier (m.)
 ἀπαιτεῖν demander
 ἀπατάσθαι se tromper
 ἀπέραντος infini
 ἀπίδον ἡ la poire
 ἀπό (χρόνον) depuis
 ἀποθαμένος mort, -e
 ἄργά tard
 ἄργυρος ἡ l'argent (m.)
 ἀρκετά assez

ἄρτοποιός ἡ le boulanger
 ἄρτος ἡ le pain
 ἀρχαῖος ancien, -ne
 ἀρχίζειν commencer
 ἀσθενής malade
 ἄσμα ἡ la chanson
 ἀσχημος vilain, -e
 ἄτακτος méchant, -e
 ἄτομον ἡ la personne
 ἀβλή ἡ la cour
 αὔριον demain; — τὸ πρωῖ demain matin; — τὸ ἑσπέρας demain soir
 ἀστηρός sévère
 αὐτοκρατορία ἡ l'empire (m.)
 αὐτοκράτωρ ἡ l'empereur (m.)
 ἀφαίρειν enlever
 ἀφίνειν laisser.

Β.

βαδίζειν marcher
 βακτηρία ἡ la canne, le bâton
 βαλάντιον ἡ la bourse
 βάμβαξ ἡ le coton
 βαρὺς pesant, -e
 βασίλισσα ἡ la reine
 βέβαιος certain, -e
 βιβλιοδέτης ἡ le relieur
 βιβλίον ἡ le livre
 βλαβερός nuisible
 βλέπειν voir
 βοήθειν aider
 βούτυρον ἡ le beurre
 βραβεῖον ἡ le prix
 βραχίον ἡ le bras
 βροχή ἡ la pluie.

Γ.

γάλα ἡ le lait
 Γαλλία ἡ la France
 γαλλικός français, -e
 Γαλλίς ἡ la Française
 Γάλλος ἡ le Français
 γαμβρός ἡ le beau-frère
 γειτόνισσα ἡ la voisine
 γείτων ἡ le voisin
 γελᾶν rire
 γεννημένος né, -e

Γερμανία l'Allemagne (*f.*)
 γερμανικός allemand, -e
 Γερμανίς l'Allemande
 Γερμανός l'Allemand
 γεωγραφία la géographie; τὸ μά-
 θημα τῆς γεωγραφίας la leçon
 de géographie
 γῆ la terre
 γνωρίζειν savoir; δὲν γνωρίζω je
 ne sais pas
 γνώσις la connaissance
 γονεῖς les parents
 γραμματικὴ la grammaire
 γραμματοκομιστής le facteur
 γραπτὴ ἐργασία le devoir
 γραφίς la plume
 γυνή la femme.

A.

δάκρυον la larme
 δάσος la forêt
 δεικνύειν montrer
 δένδρον l'arbre (*m.*)
 διασκεδάζειν s'amuser
 διασκεδαστικός amusant, -e
 διατί; pourquoi?
 διδάσκαλος le maître
 διδάσκειν enseigner
 δίδειν donner
 διέρχεσθαι passer
 δίκαιον la raison; ἔχειν — avoir
 δίκαιος juste [raison]
 δικηγόρος l'avocat (*m.*)
 δίψα la soif
 δίψαν avoir soif
 δούλος l'esclave (*m.*)
 δρόμος le chemin
 δρῦς le chêne
 δυνατός fort, -e
 δυσηρεστημένος mécontent, -e
 δύσκολος difficile
 δυστοχῆς malheureux, -se
 δωδεκάς la douzaine
 δωμάτιον la chambre
 δῶρον le cadeau.

E.

ἐὰν εὐαρεστήσῃτε s'il vous plaît
 ἑβδομάς la semaine
 ἐγειρεσθαι se lever
 ἐδῶ ici
 ἐπίσησις la nouvelle

εἰκὼν le portrait, le tableau
 εἶναι être; δὲν εἶναι: ἔτσι; n'est-ce
 pas?
 εἰξεύρειν savoir; δὲν εἰξεύρω je
 ne sais pas
 εἰς à, en
 ἐκεῖ là
 ἐκκλησία l'église (*f.*)
 ἐλάττωμα le défaut, le vice
 ἐλαφρὸς léger, légère
 ἔμπορος le marchand
 ἐν dans, à, en
 ἐναντίον (τό) le contraire; τοῦ
 ναντίον au contraire
 ἐνδύειν habiller; ἐνδύεσθαι s'ha-
 biller
 ἔνδυμα l'habit (*m.*)
 ἐνεργεῖν agir
 ἐνωρίς de bonne heure
 ἐνωρίτερον plus tôt
 ἐξοδεύειν dépenser
 ἐξοχή la campagne; εἰς τὴν ἐξο-
 χήν à la campagne
 ἐξυπνᾶν (τινα) éveiller; ἐξυπνᾶν
 (ὁ ἴδιος) s'éveiller
 ἐπανεύρη retrouvè
 ἐπανωφόριον le paletot
 ἔπαυλις la ferme
 ἔπειτα puis
 ἐπενδύτης manteau
 ἐπιθυμῆν désirer
 ἐπιθυμία l'envie (*f.*)
 ἐπιπλήττειν gronder, blâmer
 ἐπίσης aussi
 ἐπιστολή la lettre
 ἐπιτήδειος habile
 ἐργάζεσθαι travailler
 ἐργάτης ouvrier
 ἐρμάριον l'armoire (*f.*)
 ἐρυθρός rouge
 ἔρχεσθαι venir; ἔλθετε venez
 ἐρωτᾶν (τινα) demander
 ἐρώτησις la question; κάμνειν
 ἐρώτησιν faire une question
 ἐσθῆς la robe
 ἔτοιμος prêt, -e
 ἔτος l'an (*m.*), l'année (*f.*)
 εὐγενής poli, -e
 εὐκολος facile
 εὐμορφος joli, -e
 εὐπειθῆς obéissant, -e
 εὐτοχῆς heureux, -se

εὐχαριστεῖν (διά) remercier de
 εὐχαριστημένος content
 εὐχαρίστησις le plaisir
 εὐχαρίστως volontiers, avec plaisir
 ἔφημερίς le journal, la gazette.

Z.

ζάχαρις le sucre
 ζημία le dommage
 ζητεῖν demander, chercher
 ζύθος la bière.

H.

ἦ ou; ἐπὶ συγκρ. que
 ἦδη déjà
 ἡλικία l'âge (m.)
 ἡλιος le soleil
 ἡμέρα le jour, la journée
 ἡμισυς demi, -e
 ἡμισυ (τό) la moitié
 ἦρωσ le héros.

Θ.

θάνατος la mort
 θάρρος le courage
 θεία la tante
 θείος l'oncle (m.)
 θέλειν vouloir
 Θεός Dieu
 θερμός chaud, -e
 θρανίον le banc
 θραύειν casser
 θυγάτηρ la fille
 θύρα la porte.

I.

ιατρική la médecine
 ἱατρός le médecin
 ἴδιος propre
 ἰδοῦ voici
 ἴον la violette
 Ἰσπανία l'Espagne (f.)
 ἰσπανικός espagnol, -e
 Ἰσπανός l'Espagnol (m.)
 ἱστορία l'histoire (f.)
 ἰσχυρός fort, -e
 ἰχνογραφεῖν dessiner.

K.

καθαρίζειν nettoyer
 καθαρός propre, pur, -e

καθαρῶς proprement, purement
 καθέκλια la chaise
 καθηγητής le professeur
 καθήκον le devoir
 κακός méchant, mauvais, -e
 καλλίτερον mieux
 καλλίτερος meilleur, -e
 καλός bon, bonne
 καλῶς bien
 κάμνειν faire; κάμνουν il font
 κανείς aucun, -e; personne
 κανών la règle
 καπνός (σιγάρων) tabac, la fumée
 καρυδέα le noyer
 καρύδιον la noix
 καταγίγης l'orage (m.)
 κατακλίεσθαι se coucher
 κατοικεῖν demeurer
 κάτοικος l'habitant
 κατόρθωμα l'exploit
 καφενεῖον } le café
 καφές }
 κεῖσθαι être situé
 κενός vide
 κεραμίδιον la tuile
 κεράσιον la cerise
 κερδίζειν gagner
 κήπος le jardin
 κίτρινος jaune
 κλαίειν pleurer
 κλειδίον la clef
 κλέπτειν voler
 κλέπτῃς le voleur
 κλιμαξί l'escalier
 κοιμᾶσθαι dormir
 κοινωνία la société; ὅλη ἡ κοινωνία toute la société
 κόμης le comte
 κονδολομάγαρον le canif
 κόπτειν tailler (ἐπὶ ῥάπτου)
 κοράσιον la jeune fille
 κόσμος le monde; trop de monde
 πολλὸς κόσμος, πολλοὶ ἄνθρωποι
 κουρασμένος fatigué, -e
 κούδιον la tasse
 κρανοῦς bleu, -e
 κονήγγιον la chasse
 κυρία la dame, Madame
 κύριε monsieur
 κύριοι (οἱ) les messieurs
 κύριος le maître, monsieur

κωδωνοστάσιον le clocher
κωπηλαεῖν ramer.

Λ.

λάγγηρος la cruche
λέγειν dire
λεξικόν le dictionnaire
λέξις le mot
λεῦγα la lieue
λευκόφαιος gris, grise
λεωφόρος la Rue Royale
λίθος la pierre
λίτρα la livre
λόγος la parole
λούεσθαι se baigner
λουτρόν le bain
λυπείσθαι regretter
λυπημένος triste.

Μ.

μάθημα la leçon
μαθητής l'élève, l'écolier
μαθήτρια l'élève, l'écolière
μακρός long, longue
μαλώνειν gronder
μάμη la grand'mère
μανδήλιον le mouchoir
μανδύας le manteau
μαῦρος noir, -e
μαχαίριον le couteau
μέγας grand, -e
μεθαύριον après demain
μελάνη l'encre (f.)
μελανοδοχείον l'encrier (m.)
μελετᾶν étudier
μέμψεσθαι blâmer
μένειν rester
μενεξές la violette
μέρος la partie
μετά (αιτ.) après, (γεν.) avec
μετά μεσημβρίαν* après-midi
μέταξα la soie
μετάξιμος de soie
μεταξωτόν μανδήλιον le foulard
μεταχειρίζεσθαι employer, traiter
μετοικεῖν émigrer
μετ' ὄλιγον bientôt
μήλον la pomme
μήν le mois
μήτηρ la mère
μολοβδοκόνδυλον le crayon

μόνος seul, -e
μουσική la musique
μοχλός le levier
μύλος le moulin
μυλωθρός le meunier.

Ν.

νεκρός mort, -e
νέος jeune
νεότης la jeunesse
νομίζειν croire
νομφεμένος marié
νόξ la nuit.

Ο.

ὀδηγεῖν mener, conduire
ὀδός la rue
οἰκία la maison; ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἰς
τὴν οἰκίαν à la maison
οἶνος le vin
ὀκηρός paresseux, -se
ὀλόκληρος entier, -ère
ὄλον (τό) le tout
ὄλωσ tout
ὀμιλεῖν parler
ὄνομα le nom
ὀνομάζεσθαι s'appeler
ὀποῖος (ὅ) que, qui
ὀπου οὐ
ὀπως comme
ὄριον la frontière
ὄταν quand
ὄτε lorsque
ὀτω ainsi
ὀφθαλμός l'œil, les yeux
ὄχθη la rive, le bord, le rivage.

Π.

παιδίον l'enfant (m., f.)
παιδική ἡλικία l'enfance
παῖς le garçon
παλάτιον le château, le palais
πανίον la toile
πάντοτε toujours
πάππος le grand-père
παρά (εἰς τὸ σπίτι, εἰς τοῦ) chez ...
παράδειγμα l'exemple
παραδίδεσθαι se rendre, se livrer
πράδοσις la leçon, la classe
παράθυρον la fenêtre

παρακαλεῖν prier; σᾶς παρακαλῶ
 je vous prie
 παραλία le rivage
 παραπόλι trop
 παρεκκλήσιον la chapelle
 παρέχειν (ὕπηρεσιαν) rendre ser-
 vice
 πάτωμα l'étage
 πέδιλον le soulier
 πείνα la faim; πεινᾶν avoir faim
 πέντε cinq
 περικνημῖς }
 περιπόδιον } bas, chaussette
 περιμένειν attendre
 περιουσία la fortune
 περίπατος la promenade
 περίπου environ, à peu près
 περισσότερον davantage
 πήδαν sauter
 πιλίσκος la casquette
 πιστεύειν croire
 πιστός fidele
 πλέκειν tricoter
 πλέον plus; ὄχι — non plus
 πληγῶνειν blesser
 πληρωμένος payé
 πληρώνειν payer
 πλησιάζειν s'approcher de, ap-
 procher
 πλησίον près de, auprès de
 πλύνειν laver
 πόθεν d'où
 ποῖος qui; ποῖον; qui est-ce que?
 πόλις ville
 πολίτης le citoyen
 πολλάκις souvent
 πολύ très (μὲ ἐπιθ.), beaucoup
 (μὲ ῥήμα)
 πόσος (-η, -ον) combien de ...
 ποτήριον le verre
 ποῦ où
 πράγματι, πραγματικῶς en effet
 πράσινος vert, -e
 πρεσβευτής ambassadeur
 πρεσβύτερος aîné
 πρόβατον le mouton, la brebis
 πρόγευμα le déjeuner
 προγευματικῶς déjeuner
 πρόοδος le progrès
 προσεκτικός attentif, -ve
 προσκαλεῖν inviter
 προστατεύειν protéger

προσφιλής cher, chère
 πρόσωπον le visage; πρόσωπόν τι
 une personne
 πρότυπον le modèle
 πρωία le matin
 πρωτεύουσα la capitale
 πτέρυξ l'aile (f.)
 πτηνόν l'oiseau
 πτωχός pauvre
 πόλη la porte
 πύργος la tour
 πυρετός la fièvre
 πῶς comment.

P.

ῥάβδος la canne, le bâton
 ῥάπτης le tailleur
 Ῥοβέρτος Robert.

Σ.

σανδάλιον le soulier
 σελήνη la lune
 σήμερον aujourd'hui
 σκευοθήκη l'armoire (f.)
 σκληρός cruel, -le; dur, -e
 σοκολάτα le chocolat
 σοφός savant, sage
 σπουδάζειν étudier
 σταθμός la gare, la station
 σταύλος l'écurie
 σταφυλή le raisin
 στηρίζειν appuyer
 στιγμή le moment; εἰς τὴν στιγμήν
 à la minute
 στοιχίζειν coûter
 στρατιώτης le soldat
 στρατός l'armée
 συγχωρεῖν pardonner
 συναλλαγματικὴν lettre de change
 συναντᾶν rencontrer
 συνηθίζειν s'habituer
 συνήθως ordinairement
 συνοδεύειν accompagner
 συντομεύειν abrégé
 συντρίβειν casser
 συχνά souvent
 σφάλμα la faute
 σχεδόν à peu près
 σχολεῖον l'école.

Τ.

ταινία le ruban
 ταξιθεύειν voyager
 τάξις la classe
 ταχύς rapide; ταχέως vite
 ταχυδρομείον la poste
 τέιον le thé
 τελειωμένος fini
 τέσσαρες quatre
 τέταρτον ὥρας un quart d'heure
 τετράγωνος carré
 τετράδιον cahier; τετράδιον γραφῆς
 cahier d'écriture
 τί quoi, qu'est-ce qui, qu'est-ce
 que
 τιμή l'honneur (m.) le prix
 τόσον tant (μετὰ ῥήμ.), si (μετὰ
 ἐπιθ.)
 τόσος tant (de)
 τότε alors
 τοῦτο cela, ça
 τουφεκιά le coup de fusil
 τραγουδεῖν chanter
 τραῖνον le train
 τροφός la bonne
 τρώγειν manger
 τυρός fromage
 τώρα maintenant, à present.

Υ.

ὑαλος le verre, la vitre (τοῦ παρα-
 θύρου)
 ὑπανδρευμένος marié, -e
 ὑπηρεσία le service
 ὑπηρέτης le domestique
 ὑπηρέτρια la bonne, la servante
 ὑπόγειον la cave
 ὑπόδημα la botte
 ὑπόδηματοποιός bottier, cordon-
 nier
 ὑπόθεσις l'affaire (f.)
 ὑποκάμισον la chemise
 ὑπομονή la patience
 ὑπόσχεσθαι promettre
 ὑπόσχεσις la promesse
 ὑποχωρεῖν céder.

Φ.

φέρειν porter, apporter
 φιάλη la bouteille
 φιλοδοξία l'ambition
 φλωρίνιον le florin
 φόρεμα l'habit (m.)
 φράγκον le franc
 φρόνιμος sage
 φυλάττειν garder
 φύλλον la feuille
 φυτόν la plante
 φωλεά le nid.

Χ.

χαίρειν se réjouir
 χάνειν perdre
 χάρτης papier; γεωγραφικός χάρ-
 της carte
 χειρόκτιον le gant
 χίην l'oie (f.)
 χθές hier
 χιών la neige
 χοιρομήριον le jambon
 χορεύειν danser
 χορός le bal
 χρόνος le temps; πολὸν χρόνον
 longtemps; πόσον χρόνον; com-
 bien de temps?
 χρυσός l'or (m.)
 χρώμα la couleur.

Ψ.

ψητόν le rôti
 ψυχος le froid
 ψυχρός froid, -e; κάμνει ψυχος
 il fait froid.

Ω.

ὠθεῖν pousser
 ὦρα l'heure
 ὠριμος mûr, -e
 ὠρολόγιον (τῆς τσέπης) la montre
 ὡς comme
 ὠφέλιμος utile.

Imprimerie de C. F. Winter à Darmstadt.

